

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

MAN HANDLE

on a manhunt

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

VANESSA VALE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

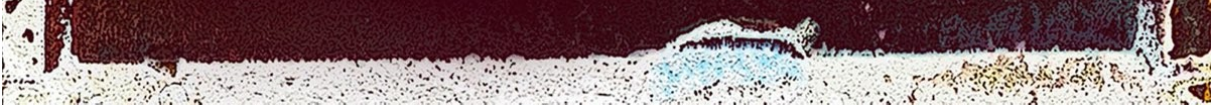
IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

MAN HANDLE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

VANESSA VALE

ADAM KOLU

İNSAN AVINDA
6. KİTAP

VANESSA VALE

Man Handle by Vanessa Vale

Copyright© 2023 by Bridger Media

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, her iki yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

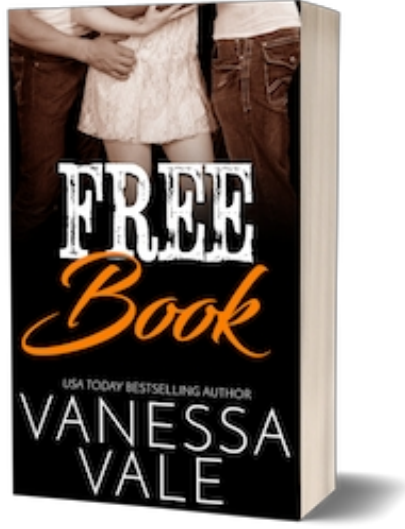
Kapak tasarımı: Sarah Hansen/Okay Creations

Kapak grafiği: Depozito Fotoğrafları: dafnachka

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğ er yazar  ekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın posta listesine katılın.

<http://freeromanceread.com>

İÇİNDEKİLER

Prequel

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)
[Bölüm 64](#)
[Bölüm 65](#)
[Bölüm 66](#)
[Bölüm 67](#)
[Bölüm 68](#)
[Bölüm 69](#)
[Bölüm 70](#)
[Bölüm 71](#)
[Bölüm 72](#)
[Bölüm 73](#)
[Bölüm 74](#)
[Bölüm 75](#)
[Bölüm 76](#)
[Bölüm 77](#)
[Bölüm 78](#)
[Bölüm 79](#)

Bonus İçerik

Vagon Trenine katılın!

Ücretsiz Bir Kitap

Alın!

Vanessa Vale

tarafından da Vanessa

Vale hakkında

**Hayatıma ne oldu? Bir dakika önce bekar bir baba ve itfaiye şefiydim.
Sonra, Bay Ocak oldum.**

Doğru, Georgia'dan Georgia her yıl düzenlenen bağış gecesini organize etmek üzere işe alındı. Eski yarışma kraliçesi acılı yemekle yetinmedi. Hayır. İtfaiyeci takvimi gibi çılgın bir fikir buldu. Yavru köpekler ve kedilerle birlikte.

Departman bu fikir için çıldırdı. Ve o da. Altı yaşındaki da öyle çünkü onun yeni annesi olarak ortaya çıktığını düşünüyor. Bunun olması için, O benim olmalı. Oh, onu istiyorum. O muhteşem. Şımarık. Zeki. Ama Georgia sadece bir iş için burada ve senin kalbinin kırılmasından daha kötü ne olabilir? Onun çocuğununkini kırması.

PREQUEL

MAC

"İyi bir Noel geçirdin mi dostum?" Andy' yatağına, yanına uzanarak sordum. Uzun bir gün olmuştu ve ben kanepeye, sessizliğe ve futbol maçına hazırdım. Sert bir şey kıcıımı dürttü. Kalkıp yorganın altına uzandım ve aldığı aksiyon figürünü bulup yatağının altına fırlattım.

"Hey! Benimle yatıyor!" Andy, ancak altı yaşında bir çocuğun yapabileceği bir umursamazlıkla söylediklerimden rahatsız oldu.

Yarı insan, yarı kertenkeleye uzandım ve dikkatlice Andy'nin başının yanındaki yastığın üzerine koydum.

"İşte oldu." Üzerinde dinozorlar olan yorganı yukarı çekerek pijamalı kollarının altına sıkıştırdım. "Ee? Tatilin iyi geçti mi?"

Başını salladı ama gözlerimin içine bakmadı.

"Noel Baba'dan bir şey istedim ama gelmedi," diye itiraf etti yumuşak bir sesle.

Şükran Günü'nden hemen sonra bana verdiği listeyi düşündüm, mutfak masasına oturup özenle üzerinde çalıştığı, kelimeleri listeyi. Bisiklet, kitaplar, beyzbol eldiveni. Bütün B'ler görünüyordu. Sadece

Beyzbol eldiveni Noel Baba'dan geldi, büyük adamın pahalı hediyeler dağıttığını düşünmesini istemedim. Ama en önemli isteklerinin karşılandığını düşünmüştüm.

"Oh?" Ben sordum.

"Evet."

"Listeni gördüm dostum ve şanslı bir çocuk olduğunu söyleyebilirim. Ayrıca, Huysuz'la birlikte bu bahar Kaliforniya'daki büyük eğlence parkına gidiyorsun."

Başını salladı, burnunu karıştırmak için elini kaldırdı, sonra karıştırmaması gerektiğini hatırlayıp elini tekrar yorganın altına sokarken hızla bana baktı.

"Evet, bu harika olacak!" Heyecanla kıpırdandı. "Grumpy'nin uçan daire yolculuğunda kusmasını görmek için sabırsızlanıyorum."

Büyükbabasıyla lunaparkta geçirdiği bir hafta sonu hakkında söyleyebileceği onca şey arasında beklediğim bu değildi. Babamın çok fazla dönmekten hastalandığını hayal ederek ağzım açık kaldı.

"Hayır, baba. Noel Baba'dan yeni bir anne istedim." Gülümsemem kayboldu.

Vay canına. Lanet olsun. Bu büyük bir olaydı. Bir çocuk psikoloğuna ihtiyacım var anlarından biriydi. Annesi uyuşturucu bağımlısı kız kardeşim olan, onu doğuracak kadar uzun süre temiz kalan -sağ olsun- ve yeni doğan bebeğini bana bırakmadan önce altı hafta oyalanan bir çocuğa ne diyecektim? Bebeğini bırakıp gitmiş ve ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Yeni bir annenin bacadan aşağıya sığacağını sanmıyorum," dedim ona, ciddi bir durumu hafifletmeyi umarak. Tracy'nin Hunter Valley'de kalmak ya da geri dönmek isteyecek kadar kendini toparlamasını sağlayamıyordum. Bunca zamandan sonra gelmesini isteyip istemediğimden bile emin değildim. Sadece temiz ve ayık olursa.

Andy artık benimdi. Kağıt üzerinde ve kalbimde. Onun amcası olabilirdim ama o benim oğlumdu.

Umduğum gibi, Andy sıırıttı. Alt dişlerinden biri eksikti ve Jack O' Lantern'e benzemesi an meselesiydi. "Bu çok aptalca.

Anneler ön kapıdan gelir. Ve kurabiye yaparlar. Ve güzel kokarlar."

"Kadınlar güzel kokar," diye itiraf ettim. Bir kadının... kurabiyesini takdir edecek kadar yaklaşmalı uzun zaman olmuştu.

Andy yan tarafına döndü ve her zaman birlikte uyuduğu küçük battaniyesini yorganın altından çıkarıp çenesinin altına sıkıştırdı.

"Yeni annemi başka bir ya da kıza gönderdiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu, küçük sesi endişeyle doluydu.

"Bu ay bir sürü tatil filmi izledin. Noel Baba'nın hiç bir insanı büyük çantasına koyduğunu gördün mü?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sadece oyuncaklar."

Başka ne diyeceğimi bilemiyordum. Andy'nin anne olabilmesi için bir kadınla tanışmam, onu bulmam, ona aşık olmam ve onu elde tutmak istemem gerekiyordu.

Güzel kokan ve kurabiyesini hayatımın sonuna kadar istediğim bir kadın.

"Yani..." diye başladı, beni yaramazlar listesi düşüncelerimden kopardı. "Belki Noel Baba yavaş davranıyordur. Belki bazen biraz zaman alıyordur. Tıpkı kaka yapmak gibi."

I sırtıttı, eğilerek aşağı ve Öpüşmek onun Alnına.

"Evet, Bud.

Bazen biraz zaman alır."

MAC

DÖRT AY SONRA

ANDY yüzünde kocaman bir sırıtışla, küçük sırt çantası sallanarak havaalanının güvenli bölgesinden dışarı fırladı. "Baba!" diye bağırdı.

Babam daha sakin bir tempoyla onu takip etti ve bu hevesli buluşmaya gülümsedi.

Eğildim ve Andy'yi kollarımın arasına aldım. "Hey, dostum. Eğlendin mi? Mickey'i gördün mü?"

Heyecanla başını salladı, sonra başındaki büyük siyah kulaklı şapkayı işaret etti. "Ben yaptım. Ve Pluto ve Goofy."

"Vay canına."

"Mickey şeklinde tavuk kanadı yedik, eski bir trene, bir monotrene ve büyük bir tekneye bindik."

"Monotren mi?"

"Monoray," diye düzeltti babam bize katılırken.

"Evet, o şey. Gerçekten çok güzeldi. Havai fişekler, geçit töreni ve Huysuz'u gerçekten korkutan perili ev vardı ama ben onun elini ürkütücü asansörde tuttum ve-"

Heyecanla yeniden saymasını bekliyordum ama nefes bile almadı. "Hepsi bu mu? Huysuz çay fincanı yolculuğunda kustu mu?"

"Ben yapmadım." Babam göğsünü kabartarak söyledi ama sonra biraz mahcup göründü. "*Zar zor*."

Döndüm. "Hadi, gidip bavulun gelmiş mi bir bakalım."

Andy kucağımda kıpırdandı ve ben de onu yere bıraktım. "Henüz değil. Beklememiz gerekiyor."

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bir dakika?"

"Evet, onu beklemek zorundayız. Yanımızda oturuyordu ve çok hoş biri." Yaklaştı, ellerini ağzına götürdü ve fısıldadı. "O da çok güzel."

"Uçakta bir arkadaş mı edindin?"

Yol göstermesi için babama baktım ve gözlerini devirdi, yine de gülümsedi, bu da onun hoşgörülü olduğu anlamına geliyordu.

"Evet. Sadece bir arkadaş değil. Bir arkadaştan daha fazlası." Andy döndü ve havaalanının güvenli tarafından gelen yolcuları taşıyan koridora baktı. "İşte orada. Bu o!"

Yukarı baktım ve... eğer bir çizgi film karakteri olsaydım, gözbebeklerim kafamdan fırlardı. Kalplere dönüşürlerdi ve küçük kuşlar cıvıldardı. Sonra bir örs düşerdi.

Andy'nin yeni arkadaşı çocuk değildi. *Tamamen* kadındı ve lanet olsun, çok güzeldi. Komşu kızı güzelliğinde değil, göz kamaştırıcıydı. Onunla ilgili her şey mükemmeldi. Özenle taranmış siyah saçlarının tepesinden topuklu botlarına kadar. Koyu renk gözler, kalkık bir burun, yüksek elmacık kemikleri, dolgun dudaklar. O... nefes kesiciydi. Siyah pantolon, beyaz bluz ve jean ceketle rahat bir şekilde giyinmiş olması yumuşak ve kıvrımlı olduğunu gizlemiyordu. En yumuşak kumaştan sıcak pembe bir eşarp

ve en kabarık iplik boynundaydı. Gümüş küpeler sallanıyordu. Çok bakımlıydı ve kesinlikle Hunter Vadisi'nin yerlisi değildi.

Daha yeni uçaktan indi, seni aptal!

"Bayan Georgia!" Andy seslendi ve sanki lunaparktaki geçit töreninde Minnie Mouse'u görüyormuş gibi küçük elini salladı.

Andy'yi gören kadının yüzü aydınlandı ve soluk pembe bavulunu taşıyarak doğruca ona gitti. Vay canına, o gülümseme. O gülümsemenin bana yönelmesini isterdim.

"İşte benim arkadaşım," dedi, sesi yumuşak ve nazikti. "Siz buradaysanız bu koca havaalanında kaybolmayacağımı biliyordum."

Başını salladı, tamamen onun esareti altındaydı. Anlayabiliyordum.

"Bavullar için çember şeyi şurada." Bagaj alım bölümünü işaret etti.

Gözlerimi ondan alamıyordum, her santimini inceliyordum. Babam boğazını temizledi.

Biraz daha baktım.

"Mac," diye fısıldadı. "Ağzını kapat."

İçinde bulunduğum kadın kaynaklı sersemlikten sıyrıldım ve ağzımı kapattım. Dudağımı yaladım çünkü salyalarım akmış olabilirdi.

Andy ve Georgia dediği kadın yaklaşırken babam kıkırdadı. "Baba, uçakta yanıma oturdu. Zencefilli gazoz seviyor ve bana onun fıstık torbası."

Başımı salladım ve Georgia'yı yakından inceledim. İşim gereği acil tıbbi durumlara müdahale ettiğim için birini çabucak tanıyabiliyordum. Uzman gözlerim onun otuzlu yaşlarında olduğunu söyledi. Beş-dokuz. Yüz altmış kilo. Sıska bir şey değildi ama bu benim işime yarıyordu. Arkadaşlarım kadınlarını buluyorlardı ve hepsi de ufak tefekti. Zayıf. Bana göre, ki ben kesinlikle kaba saba, kırılabilir biriydim.

Tutunabileceğim kıvrımlı bir kadın istedim. İçine batabileceğim. Tutabileceğim. Erkek gibi.

Georgia mı? Kırılabilir gibi görünmüyordu ve kesinlikle onu ele geçirmek istiyordum.

Makyaj yapmıştı ama çok ince yapılmıştı. Ağzı yumuşak, öpülebilir bir pembe ve parlaktı. Koyu renk kirpikleri uzundu ve... Kahretsin, parfümünün kokusunu alabiliyordum. Yumuşak, çiçekli ve kadınsı bir şey.

Terleyen, kendi yağın kendi değiştiren, dağa tırmanan ya da ellerini kirleten bir kadına benzemiyordu. Yürüyüş yolunu küremiş olduğundan şüpheliyim. Hatta bir küreği bile yoktu. Soluk pembe ojesinden omuzlarına ustalıklarla dökülen parlak buklelerine kadar bakımlı olduğunu haykırıyordu.

Karşılaştırıldığında, ben neydim? Az bakımlıydım. Hatta *hiç bakımsızdım*. Vardiyada ya da ayak işlerini yaparken giydiğim sağlam deri botlarımı, kot pantolonumu ve siyah tişörtümü giymiştim. Bu hafta sonu ev ilk kez sessizdi ve erken saatlerde kanepeye uzanıp televizyonda basketbol maçı izlemiştim, ancak ikinci periyotta bir ara uyuyakalmıştım.

O sürpriz uyku yüzünden, havaalanına gitmek için evden aceleyle çıkmıştım. Muhteşem bir kadınla tanışmaya hazır olmadığımdan emindim. Ne zaman hazırlandım ki?

Ben bekâr bir babaydım. Hunter Valley itfaiye şefi, benim evde yaşadığım kadar istasyonda yaşıyordu. Tırnaklarımın altında her zaman yağ ya da kir olurdu. Avuçlarımda nasırlar vardı. Mutfaktaki öğütücünün değiştirilmesi gerekiyordu. Yemek odasına indirdiğim duvar yamanmalı ve boyanmalıydı. Dişçiye altı ay önce gitmeliydim. Saçlarımın kesilmesi gerekiyordu. Bu sabah tıraş olmadım. Ve dün sabah.

Eve koşmak, temizlenmek -eğer giyecek temiz kıyafetlerim varsa çünkü bu hafta sonu çamaşır makinesine sadece bir kez çamaşır atabildim- saçlarımı taramak, çiçekleri bulmak ve geri dönüp ona vermek istiyordum. Sonra onu kısa süreli park yerindeki arabamın kaputunun üzerine yatırmak, her tarafını dağıtmak ve adımı haykırmasını sağlamak.

"Baba?"

Başımı salladım, daha da fazla baktığımı fark ettim ve ona gülümsedim. "Merhaba. Ben Mac, Andy'nin babasıyım." *Ve senin hakkında çok pis düşünceler besleyen adam.*

"Georgia Lee Gantry."

Tırnakları soluk pembeye boyalı eli benimkinde küçüktü. Ufacık. Yumuşak.

Sıcak. Ve istemedim.

"Fıstıklarınızı Andy ile paylaştığınız için teşekkürler," diye cevap verdim.

Güldü, yumuşak ve hafif. Her yerinin yumuşak görüldüğünden bahsetmiş miydim? Ya da görebildiğim kadarıyla. Ütülenmiş ve yeni yıkanmış kıyafetlerini çıkarıp geri kalanının da öyle olup olmadığını görmek istedim.

İki ay boyunca motor yıkadığına bahse girerim ki üzerinde ona uyan güzel bir iç çamaşırı vardı. Sarı dantel. Hayır. Lavanta sateni.

Siktir, ben. O dolgun göğüslere ve şaplak atılabilir kıça karşı serin saten mi? "Baba?" Andy tekrar sordu.

Ona baktım. Elini çektiğinde, hâlâ elimi tuttuğumu fark ettim. Bıraktım ve kendi elimi asi saçlarımda gezdirdim.

Boğazımı temizledim. "Ne var dostum?"

"Haklıydım. Bazen biraz zaman alır. Sen de . Bacadan inmiyor, uçakla geliyor."

"Evet, Denver'dan senin uçağınla geldi," dedim ona.

Andy başını salladı ve yaşlandıkça daha da mükemmelleşeceğini hissettiğim bir göz devirmesi yaptı. "Bayan Georgia, baba."

"O mu?" Ben sordum. Ben, babam ve Georgia ona baktık. "Evet. Yeni annem!"

GÜRCİSTAN

YILDIZLARIM. O tatlı, acımasız kelimeler.

"Tatlım-"

"Ne-"

Derin bir kahkaha.

Her şey bir anda oldu ve biz üç yetişkin de Andy'ye bakıp aynı anda tepki verdik. Küçük çocuk çok hevesliydi. Çok ciddiye. Küçük yüzü heyecandan ve saf sevinçten ısıltı ısıldı.

Benim onun annesi olmam
hakkında. Benim. Onun
annesi.

Çok acı tatlı. Çok mükemmel. Yine de, küçük adam benim değildi. İmkânı yok. Başka bir kadın onun annesi olma ayrıcalığına sahipti. Diş Perisi olma ve yastığının altına bozuk para koyma ayrıcalığına... üst dişleri olmadığı için son zamanlarda sık sık. Kafasının arkasında beliren o küçük bıyığı en az beş dakika boyunca aşağıda tutmaya çalışmak. Ya da tüm sorularına cevap vermek. Onun yanına oturdum ve büyükbabası -kendini tanıttı

Drew olarak Denver'dan gelirken küçük çocuğun bir kez bile susmadığını düşündüm. Uçaktaki fıstıkları yerken bile. Rahatsız edici değildi; çok sevimliydi.

Onun annesi , küçük bir çocuğa sarılırdım. Onu Mickey'i görmeye götürürdüm.

Ve *anne* diye çağrılmak.

Ve babasıyla birlikte olurdum... Mac.

O... vay canına. Delicesine yakışıklıydı ve ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Calhan'da ya da Georgia eyaletinde tanıdığım tüm erkeklerden farklıydı. Güneyli bir centilmen gibi gofre takımlar giyen ve özel golf kulübünde ofisinde geçirdiğinden daha fazla zaman geçiren eski sevgilim Art'tan tamamen farklıydı. Ya da golf sahası onun ofisiydi, büyük anlaşmalar yapar ve arka dokuzda müşterilerle sohbet *ederdi*. Benimle bir aile kuramayacak kadar kariyerine odaklanmıştı. Anahtar kelimeler... benimle.

Hayır. Art'ı düşünmek yok! Bu yüzden iki zaman dilimi ötede, Andy'nin yeni annesi olduğumu söylemesi üzerine utançtan yanaklarım kızarmış bir halde, kalifiye olduğumdan bile emin olmadığım yeni bir işte çalışıyordum.

"Oğlum, hayır. Bu hoş bayan senin yeni annen değil," dedi Mac nazıkçe, elini Andy'nin küçük omzuna koyup saçlarını karıştırarak. "Muhtemelen bir kocası ve kendine ait bir oğlu ya da kızı vardır."

Gülümsemem kayboldu, ama sadece kısa bir süreliğine, çünkü bu kelimeler beni en çok tetikleyen şeydi. Koca yok. Kız ya da erkek yok. Bu yüzden hayıflanmak yerine, gülümsememi eğitildiğim gibi tam güçte açtım. Mac kırıcı olmaya çalışmıyordu. Beni tanımıyordu bile.

"Hayır, ailem yok. Ailem yok," dedim, hoparlörden gelen çantaların başıboş bırakılmaması mesajındaki hüznü ve kırılganlığı duymamalarını umarak.

"Tabii ki o benim yeni annem!" Andy hiç istifini bozmadı. "Noel Baba'tam da istediğim gibi biri. İyi biri ve beni dinliyor, ayrıca köpek ve patates kızartmasını sevdiğini söyledi."

Patates kızartmasını severdim. Kıyafetlerimin büyüklüğü ve annem bunu sürekli hatırlatırdı. Çiftlik sosu ile.

Mac, "Anne olmak için patates kızartması sevmek yeterli olsaydı, kasabadaki kadınların yarısı seninle yatardı," diye cevap verdi.

Andy onu görmezden geldi ve yanıma gelip elimi tuttu. Bana baktı. Yan yana oldukları için babasına olan benzerliği gözümde kaçmıyordu. Aynı siyah saçlar. Aynı çikolata gözler. "Gelin, Bayan Georgia. Size bavulunuzu nereden alabileceğinizi göstereyim. Satıcının üzerinde dönüp duruyor. Ama ne kadar eğlenceli görünürse görünsün üzerine oturamazsınız, yoksa başınız belaya girer."

Mac'e baktım. Yoğun gözleri benimkilerle buluştu, sonra yüzümde gezindi ve dudaklarıma yerleşti.

Tanrım, yakışıklıydı. Küçük bir kadın değildim ama yine de benden birkaç santim fazlaydı. Formdaydı. Sağlamdı. Siyah tişörtünün kaslı göğsünü ve pazularını nasıl gerdiğine bakılırsa sağlamdı. Küçülmüş müydü yoksa küçülmüş gibi görünsün diye mi küçük almıştı? Koyu renk saçları düzensiz ve . Arabayı camları açık mı kullanmıştı yoksa bu sabah hiç taramamış mıydı merak ettim.

Ve... bıyığı vardı. Beni öptüğünde muhtemelen tenime yumuşak gelecek bir bıyık. Tanrım, kare çenesini kaplayan bıyıklarla birlikte ona çok yakışıyordu. Bu kadar yakından birkaç gri benek görebiliyordum.

Ayna karşısında süslenmekten daha önemli işleri olan bir adam gibi görünüyordu. Onu tanıdığım iki dakika içinde, kalk, duş al ve git türünden bir adam gibi görünüyordu. Görünüşe önem vermiyordu, önemli olan eylemlerdi.

Andy'nin elimi çekiştirmesi yüzünden gözlerimi Mac'ten ayırmak zorunda kaldım. "Tam bir centilmen," diye övdüm Andy'yi. "Bana çantamı nerede bulacağımı göster."

Çantalar henüz gelmemiş olmasına rağmen beni atlıkarıncaya götürmesine izin verdim. Onun önünde çömeldim. "Uçakta tanıştığımıza çok sevindim." "Uçakta tanıştığımıza çok sevindim.

"Annen olamam tatlım ama arkadaşın olmayı çok isterim" diye devam ettim.

"Neden benim annem olamıyorsun?" diye sordu başını yana eğerek.

Gömleğinde bir içki lekesi vardı ve ayakkabısının bağı çözülmüştü. "Çünkü zaten bir tane var," diye karşı çıktım.

Göz ucuyla Mac ve Drew'un diğer yolcuların arasından geçerek bize doğru geldiklerini gördüm.

Andy başını salladı. "Hayır, anlamıyorum."

Atlıkarınca alarmı bir kez çaldı, sonra tekrar çaldı, ardından bant hareket etmeye başladı.

Bavullar görünmeye başladı.

"Ah." Bakışlarım Mac'e kaydı.

O bekârdı. Bekar bir baba. Şişkin pazuları, hafif çarpık bir burnu ve-

"Bayan Georgia buraya senin yeni annen olmak için gelmedi," dedi Mac, sanki tam olarak neden bahsettiğimizi biliyormuş gibi.

İçimi çektim, onun devralmasına şükrettim. Küçük çocuğun duygularını incitmek istemedim.

Drew yine güldü. Ona doğru baktım ve bu etkileşimden eğlenmiş görünüyordu. Andy çene çaldığından beri uçakta onunla pek konuşmamıştık. Ama ikisinin de Kaliforniya'dan bir dede/torun hafta sonu gezisinden döndüklerini ve muhtemelen Mac'in devralmasına izin verdiği için heyecanlandığını öğrendim.

Çocuğun bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjisi var gibiydi. "Bu doğru. İş için buradayım," diye ekledim. Mac beni inceledi, sonra başını salladı.

"Ama-" Andy benimle babasının arasına baktı, gözlerinde şaşkınlık vardı.

Mac başını salladı ve işaret etti. "Git ve Huysuz'un çantasına göz kulak ol. Gördüğünde seslen."

Huysuz. Andy uçakta büyükbabasına birkaç kez böyle seslenmişti ama yaşlı adam huysuz biri olmaktan çok uzaktı.

"Yine de önce bayanlar," dedi Andy. "Her zaman sert ve centilmen olmam gerektiğini söylersin. Kızlara onlarla ne kadar özel olduklarını göstermemi. Mabel Drumphries hariç." Sanki kötü bir koku almış gibi yüzünü buruşturdu. "Teneffüse çıkarken sıranın önüne geçmeyi seviyor ve benden hiçbir şey almıyor."

Gülmemek için dudağımı ısırdım.

"Centilmenlik," diye düzeltti Mac. "Ve evet, sen de bir centilmen olup Georgia'nın çantasını almasına yardım edebilirsin."

"Sizce ne renk?" Ona sordum-Andy, Mac'e değil.

Beni incelerken küçük kaşları çatıldı. "Pembe! Diğer çantan gibi." "Bu doğru. Pembe benim en sevdiğim renk."

"Sen bavulunu taşımasına yardım ettikten ve Grumpy'ninkini aldıktan sonra Georgia'ya veda edip işini yapmasına izin vereceğiz."

Andy'nin küçük omuzları çöktü. "Tamam," dedi, kelimeyi yaklaşık üç saniye boyunca uzattı, sonra eskisinden çok daha az hevesle de olsa taşıma bandına doğru koştu.

"Bunun için üzgünüm," dedi Mac, elini başının üzerinde gezdirip saçlarını biraz daha karıştırarak. "Bir süredir şu anne meselesine kafayı takmış durumda."

Elimi salladım. "Bu-"

"İşte pembe bavul!" Andy, bilet gişelerinden kiralık araba kontuarlarına kadar herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdı.

Mac yüzünü buruşturdu ve Drew tekrar kıkırdadı.

Aynı anda döndük ve Andy'nin taşıma bandında ilerlerken çantamı çekiştirdiğini gördük.

"Olamaz!" diye bağırdım, çantanın fermuarının kapalı olmadığını hemen fark ettim ve sanki bir bagaj görevlisi üstünü çevirip kapatmış gibi kıyafet parçaları açıklıktan dışarı sarkıyordu. Tüm dolguların yanlardan döküldüğü bir omlete benziyordu. Tanrım, bu bir sütyen askısı mıydı?

"Kahretsin," diye mırıldandı Mac, Andy'den önce yanıma koşarak-

Çok geç.

Andy tüm küçük çocuk gücüyle kocaman bavulumu atlıkarıncadan çekip çıkardı ve bavul sert zemine düşerek açıldı, giysilerim sağa sola saçıldı.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve şimdi etrafa saçılmış olan giysilerimi hızla aldım. Üstler, kazaklar, bir çizme. Mor bir sütyen.

"Bunlar kız donu mu?" Andy işaret ederek sordu. "Nasıl oluyor da seninkilerin hepsi dantelli oluyor? Üzerinde itfaiye arabası olan yok mu? Benimkilerde itfaiye arabası var çünkü ben itfaiyeci olmak istiyorum- Hey! Oyuncak getirmişsin. Banyo yaparken kullanmak için bir denizaltı mı o?"

Andy, ben daha külotumu çıkaramadan yorum yaptı. Ve beni becerdi. Büyük, mor, silikon vibratörümü işaret etti. Ve evet, o bir oyuncaktı ve banyo yaparken kullanıyordum.

MAC

Lavanta konusunda haklıydım ama dantel giyyordu. Bir avuçtan fazla olan göğüslerini ve dolgun kalçalarını zar zor örten küçük dantel parçaları.

Ve on beş metrelik bir yarıçapta -ya da gerçekten iyi görebilen daha uzaktakiler- devasa vibratörünü fark etmemiş olabilirler diye, Andy'nin altı yaşındaki gür sesi herkese muhteşem Georgia'nın toparlandığını haber veriyordu.

Havaalanında bu kadının eşyalarına bakarken sikimin kalkması hiç de centilmence değildi. Ya da en azından biraz centilmence. En azından bir ailesi olmadığını söylemişti. Bu bekâr olduğu anlamına geliyordu ve ben de başkasının kadını arzulamıyordum.

Ama ben otuz beş yaşında, bir yılı aşkın süredir seks yapmamış, bilinçli bir adamdım. Onu iyi ve sert bir şekilde sikersem kırılmayacak kadar kalın bir kadındı.

İç çamaşırlarını hızla koyu yeşil kazağının altına soktu. Bu iş için yardıma ihtiyacı yoktu ama kazağın fermuarı

Bavul belli ki kırılmıştı ve kapalı kaldığı sürece çantayı hareket ettirmesinin imkânı yoktu, ben de kemerimi çözdüm.

Georgia o kara gözleriyle bana baktı, şimdi de ellerimin kemer tokamda olduğunu görüyordu. Evet, sertleşmemek için çok fazla. Onun önümde bu şekilde diz çöktüğünü, benim pantolonumu indirdiğimi ve emmesi için sikimi çıkardığımı hayal etmemek imkânsızdı.

"İşte," dedim, deriyi tek bir çekişle ilmeklerden çekerek.

GÜRCİSTAN

MAC pantolonunu çıkarıyordu. ÇIKARIYORDU. ÇIKARIYORDU. ÇIKARIYORDU. PANTOLONUNU.

Evet, lütfen. O paketi görmem gerekiyordu! İç çamaşırında itfaiye aracı olup olmadığını ve denizaltısının ne kadar büyük olduğunu görmek istiyordum. Çok uzun zaman olmuştu. Evliliğimizin son aylarında Art'la seks yapmamıştım çünkü *çok fazla çalışıyordu*, Pam Buttermacher'ı becerdiği de biliniyordu. Ve onu hamile bırakıyordu.

O zamandan beri erkeklerden uzak durmaya yemin etmiştim ama bu yeminim artık bozulmuştu. Mac'in pantolonundan bir kemer kaydırışıyla libidom geri gelmişti. Tanrım, eminim o bisküvi tereyağlıydı ve ben de tadına bakmak istiyordum.

"Tamam," dedim, sesim ve beynim senkronize çalışmıyordu.

Uzun deri kayışı önümde tuttu. Pantolonu hâlâ üzerindeydi. Kalın çıkıntısı -evet, uzun ve kutsanacak kadar kalın- ve kaslı kalçaları gizli kalsa da gözden kaçmıyordu.

Dudaklarımı yaladım çünkü acıkmıştım. Andy benim fındık torbamı yemişti.

Fındık demişken-

Boğazını temizledi. "Kemerim. Kapalı tutmak için bavulunun etrafına sar."
Göz kırptım.
Oh. Bavulum. Kahretsin.

MAC

Babam kamyonetimin yolcu koltuğundan, teypten gelen country müziğın sesini kısarak arka plandaki gürültüyü azaltarak, "BU NE Cehennem BİR KADINDI," dedi. Hunter Valley'e dönüş yolunu yarılamiştık.

Andy arka koltukta sızmiş, başı arkaya eğik, ağzı açık, Mickey şapkası yamuk duruyordu. Uykuya dalmadan önce havaalanından sonraki ilk kırmızı ışığa kadar gelebilmişti.

"Kim?" Dikiz aynasını ayarlayarak sordum, ki buna gerçekten ihtiyacım yoktu.

o.

"Kim?" diye tekrarladı. Gözümün ucuyla onun bana bir bakış attı. "Georgia. Uçaktaki güzel kadın. Ona bakışını hiç kaçırmadım."

"Güzeldi." Başka bir şeyi kabul etmek aptallık olurdu.

Ellerini havaya kaldırdı. "Çok güzel. Tamamen kadın. Kendi başıma turşu kavanozu açabilirim saçmalığı yok."

Güldüm. "Ne?"

"Beni duydun."

"Bir kadının kendi turşu kavanozunu açmasında yanlış bir şey yok," diye karşı çıktım, her yerdeki kadınları savunarak. Bir an için bunun bavulundaki vibratör ve kendi ihtiyaçlarıyla ilgilenmek için örtmece olduğunu düşündüm. Ama babam aslında gerçek bir turşu kavanozu açmayı kastediyordu.

"Elbette yapabilirler. Ama neden istesinler ki?" diye sordu.

Bekle, belki de vibratörden ve kendi kendini tatmin etmekten bahsediyordu.

He

psi "Annem-"

Gah. Hayır. Örtmece yok. HAYIR.

"Biliyorum," diye araya girdim ve asıl amacına geri döndüm çünkü Annemin anısını ve bir vibratörü aynı anda düşünmek. "Annem onunla ilgilenmene izin verdi."

On beş yıl önce öldü. Onu çok özledim. Babam da öyle, hayatını ona bakarak geçirdi. Bir centilmen olarak. Şövalyece. Andy'nin bunu anlamış ve Georgia'ya uygulamış olmasına gülümsemekten kendimi alamadım.

Annem de karşılığında babamla ilgilenmişti, her ne kadar o bunu hiç söylemese de. Annesi öldüğünden beri biriyle bile çıkmamıştı, yeniden bir yuva kurmakla ilgilenmiyordu. Ya da kendi deyimiyle, turşu kavanozuna yardım edecek hoşlandığı bir kadın bulamamıştı.

Ben mi? Birkaç ciddi ilişkim oldu ama hiçbiri kalıcı olmadı. Ailemin sahip olduğu sevgiyi istiyordum ama bu yaşında bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini merak etmeye başlamıştım. Hunter Valley'de bekâr bir babaya aldırış etmeyen pek çok kadın vardı elbette. Benimse erken gelişmiş bir birinci sınıf öğrencisinin yükü vardı. Ve zamanımın çoğunu alan tehlikeli bir işim vardı. İtfaiye şefi olarak sürekli nöbetteydim ve gecelerimin yarısını istasyonda uyuyarak geçiriyordum. Andy parasız kalmazdı ama zengin de değildim. Geleceğimde emeklilik ya da bazı arkadaşlarım gibi emrime amade özel jetler yoktu. Bir kadına kavanoz açma gücümden başka ne sunabilirdim ki?

Son zamanlarda berbere gitmeyi bile beceremedim.

"Aynen öyle," dedi babam ama ben ne konuştuğumuzu unutmuştum. "Sadece doğru kadını bulman gerekiyor. Seni isteyen birini istiyorsun. Sana ihtiyacı olan birini."

Başımı çevirdim, ona sıkılmış bir bakış attım, sonra tekrar yola odaklandım. "Tabii ki beni isteyen bir kadın istiyorum."

"Aletini kastetmiyorum. Kalbini kastediyorum."

Dikiz aynasından baygın olan Andy'ye baktım. "Geçirdiğimiz hafta sonundan sonra sabaha kadar uyanmaz."

Güneş yeni batıyordu, da küçük adam için dolu dolu bir günün daha sonu anlamına geliyordu, yani babam muhtemelen haklıydı.

"Hâlâ bilincinin yerinde olmasına şaşırdım." Babam o kadar da yaşlı değildi. Sadece altmış beş. Dinçti. Meşgul olmayı severdi. Zinde de. Ama Disney'de altı yaşında bir çocukla iki gün geçirmek ve seyahat etmek herkesi yorabilirdi.

Güldü. "Beni bırakır bırakmaz yatmaya gidiyorum. Ama sen yönlendiriyorsun."

Omuz silktilim. "Yönlendirmek için bir neden yok. Yanınızda oturan kadın güzel bir kadındı. Çantasını taşımasına yardım ettim."

Belimdeki kayıp kemer bunun kanıtıydı.

Bir şey söylemedi, ben de devam ettim. Bunu ona mı yoksa kendime mi söylediğimden emin değildim. "Havaalanında on dakika geçirmek bir ilişki yaratmaz. Kalbimin dahil olmak için zamanı yoktu." Sikimin de.

Bir gerçeği ifade ediyordum ama aynı zamanda utanç vericiydi. Güneyli bir tınıya sahip, iri yarı, yüksek bakım gerektiren kadınlardan hoşlandığımı bilmiyordum.

Bir kadının mor bir dildo ile kendini becermesini izlemenin bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim. İstasyondaki gençlerin dediği gibi, bir sapkınlığım mı ortaya çıkmıştı? Çok . Georgia bu gece otel odasında kullanacak ? Tabii ki kullanacaktı. Kullanmayacaksa neden paketlesin ki?

Babam iç çekti. Yerimde kıpırdandım çünkü sikim hâlâ kalkmamıştı.

"Ne?" diye sordum. Bu sesin ardında birçok anlam bilerek sordum.

"Birileriyle çıkmalısın. Kadınlarla tanışmalısın. Sevişmelisin."

Dişlerimi sıktım. Seks hakkında pek konuşmazdık ve ben de kuşlar ve arılar tartışması için çok yaşıyordım. "Bir çocuğum var. Çılgın bir çalışma programı olan bir işim var ve bağış kampanyası yaklaşıyor. Garajın üstündeki kiralık ev için ilk rezervasyonu yaptırdım. Bu gece bir ara geliyorum. Meşgulken biriyle yatmak biraz zor."

"Hiçbir akıllı adam seks için çok meşgul değildir" dedi.

Kaşlarımı çattım çünkü haklıydı. "Aptal olduğumu mu söylüyorsun?"

"Diyorum ki... lanet olsun, ne dediğimi bilmiyorum. Andy haklı. Bir anneye ihtiyacı var. Harika bir iş yapıyorsun evlat. İkimizin arasında, o çocuk sevildiğini biliyor. Ama hayatında bir kadına ihtiyacı var. Onun sevgisi, ikimizin de ona verebileceğinden farklı. Ayrıca, o chiv-ree'yi uygulayabileceği birine ihtiyacı var."

Babamın söylemediği şey aramızdaki havada asılı kaldı. Andy'nin bir annesi vardı. Tracy'nin. Kız kardeşim, onun kızı. Ama o anne değildi. Üniversitede uyuşturucu bağımlısı olmuş ve asla bırakamamıştı. Mucizevi bir şekilde hamileliği boyunca temiz kalmıştı ama doğduktan bir hafta sonra kendi oğlu yerine uyuşturucuyu seçti. Ailesi yerine. Hunter Valley'den ayrıldı ve o zamandan beri onu ne gördük ne de haber aldık. Andy'nin sadık bir kadına ihtiyacı vardı. Onu ilk sıraya koyacak bir kadına.

"Haklısın. Öyle. Üzerinde çalışıyorum," diye mırıldandım, flaşörlerimi yakarak.

Kavşaktan sağa döndüğümde gri kaşlarını kaldırdığını gördüm.

"Çılgın hayatınızın farkındayım ve başardıklarınızla gurur duyuyorum" dedi.

Çocuk

büyütmek.

İtfaiye şefi

olmak.

Beş parasız değildim ama ekstra gelir sadece yardımcı oluyordu. Müstakil garajımın üzerindeki kullanılmayan alanı kısa süreli bir eve dönüştürme fikrini ortaya attık.

Kiralık. Hunter Valley bir tatil beldesiydi ve ben de bundan para kazanmaya hazırdım. Yeni James Inn olmadığı kesindi ama misafirlerin kalması ve ödeme yapması Andy'nin üniversite fonuna yardımcı olacaktı.

"Teşekkürler," dedim, ciddiymdim. Babamın övgüsü değerliydi. "Bunu sensiz yapamazdım." Andy'ye Mickey Mouse ve arkadaşlarını görmesi için bir gezi vermek gibi.

Bana salladı. "Biz bir aileyiz."

Köşede kendi evi vardı ama ben itfaiyede yirmi dört saat vardiyalı çalıştığımda Andy'yi okula götürüp getiriyor, çamaşır yıkıyor, market alışverişi yapıyor ve yemek pişiriyordu. O benim erkek dadımdı. Her ne kadar yüzüne karşı böyle demeye cesaret edemesem de. O sadece Huysuz'du, Andy konuşmayı ilk öğrendiğinde ona Büyükbaba yerine Huysuz demeye başlamıştı.

"Çılgın bir hayatın olsun ya da olmasın, bu konuda biraz daha çalışman gerekebilir. Bir kadın için zaman bulmalısın."

"Doğru kadın," diye açıkladım. Sikim bana ne derse desin, dalga geçmek için çok yaşıydim.

"Georgia'nın olmaması çok kötü," dedi. "Ondan gerçekten hoşlanmıştım ve Andy'nin de gönlü ondaydı."

Babamın sokağına dönerken sessizdim, Andy'nin bir anneye sahip olma takıntısının sağlıksız olduğundan endişeleniyordum. "Evet. Andy'nin iyi bir zevki var. Uçakta onun hakkında bir şey öğrendin mi?"

Bana baktı. "İlgilenmediğini sanıyordum."

"İlgilenmediğimi söylemedim, onu bir daha görmeyeceğimi söyledim." Güldü. "Andy ona konuşması için fazla şans vermedi."

Hayal edebiliyorum.

"Atlanta'nın dışında küçük bir kasabadan."

"Georgia'dan Georgia mı?"

"Evet. İş için Montana'da. Çocuğum yok. Boşanmış."

"Andy ona *bunu mu* sordu?" Garaj yoluna girdim ve kamyonetimi park ettim. Ön kar parçaları vardı. Komşuların ışıkları yanıyordu.

Herkes akşam yemeği yiyor ya da gece için yerleşiyordu.

Omuz silkti ve ağzının kenarı bir gülümsemeyle yukarı kalktı.

"Kesinlikle öyle. Müthiş bir kadın. İç amaşırında süper kahramanlar olmasa bile."

Yardım edemedim ama sııttım. O da sııttı.

Başımı salladım çünkü kısa bir görüşmeden sonra bile Georgia'yı tekrar göremeyeceğim için içimde bir hayal kırıklığı vardı. "Süper kahramanlar ya da lavanta danteli, o sadece havaalanındaki güzel bir kadındı. Daha fazlası değil. Onu bir daha görmeyeceğim."

MAC

Kahretsin, bu konuda yanılmışım. İki saat sonra, Georgia'dan gelen güzel Georgia ön verandamda duruyordu.

GÜRCİSTAN

"MAC?" Kapı aralığında duran seksi adama göz kırparak sordum. Arkasından yayılan nefis sosisli sandviç kokusu ağzımı sulandırıyor. Yoksa bu kadar baştan çıkarıcı olan Mac'in kendisi miydi? Onu iki saat önce havaalanında gördüğümünden beri hiç değişmemişti. Bagaj tesliminde iç çamaşırımı ve vibratörümü görmüş olması da öyle.

Vibratörüm! Cinselliğime bir tane kullanacak, bir iş seyahatinde bana eşlik etmesi için bir tane paketleyecek kadar güveniyordum. Ama bavulumun içinde tamamen gizli bir şekilde saklanmıştı. Neden onun yerine küçük bir kutu tampon çıkmamıştı? Evet, bu çok utanç vericiydi ama Andy oyuncak denizaltım hakkında epeyce bağırmıştı.

İyi bir baba ve sevimli bir oğlu olan bekâr babaya olan ilgim yadsınamaz olsa da, sadece utançtan dolayı havaalanından kaçmak ve onu bir daha görmemek için sabırsızlanıyordum.

Yine de, iki saat bile geçmeden, bir kez onun karşısındaymışım gibi görünüyordu. Şansımız neydi?

Mac'in gözleri muhtemelen benimkiler kadar iriydi. "Georgia? Sen ne-"
"Özür dilerim, olmalıyım," dedim çabucak, etrafıma bakınarak.
nerede hata yaptığımı bulmak için. "Andrew MacKenzie'yi arıyorum."

Alışkanlıkla saçlarıma dokunmak için uzandım ve elimi hızla indirdim. Saçlarım gayet iyiydi. Kaldırıma park ettikten sonra arabanın aynasından kontrol ettim. Rujumu da tekrar sürdüm.

Kapının yanındaki ev numarasına baktım, sonra tekrar ona döndüm. Evet, burasıydı. O zaman neden onca insan arasından o kapıyı açıyordu? Yine de, yolculuğumun her adımında tek kişilik karşılama komitesiye, şikayet etmemeliydim.

Seks oyuncağımın neye benzediğini biliyordu. Büyük, titreşimli ve silikondan yapılmış olanları sevdiğimi biliyordu. Eğer annem bagaj teslim fiyaskosunu duyarsa... nasıl tepki vereceğini düşünmek bile istemiyordum. Beş yaşındayken ekose eteğimin arkasını taytımın içine soktuğum zamandan ya da ilk güzellik yarışması felaketinden daha kötü. Ya da ikincisinden. Onu utandırdığım zamanların bir listesi vardı. Uzundu ve çok eskilere dayanıyordu.

Farkındalık onun kara gözlerini aydınlattı. "Bu benim. Andrew MacKenzie, ama Mac'i kullanıyorum. Ailede çok fazla Andrew var."

Bunu uzun sürmedi. "Doğru. Baban-" "Drew," diye yanıtladı.

"-ve Andy'nin-"

"Andrew MacKenzie II."

"Peki Mac, ben araba evi için mi buradayım?"

"At arabası evi, doğru." Elini ensesinde gezdirdi. "İnternette süslü görünmek için öyle yazıyor ama garajın üstündeki daire. Arka tarafta."

Omzunun üzerinden o yöne doğru bir bakış attı ama bakışlarını benden ayırmadı.

"Oh. Güzel." Ama tam bir sakar olmak istemedim. İki kez. "Peki. Ben senin kiracınım."

Eğer mümkünse, daha da şaşırmış görünüyordu. "Sen mi?"

Başımı salladım. "Evet, dünya küçük, ha?" Küçük bir kahkaha attım ve ona patentli Georgia Lee Gantry yarışması gülümsememi sundum. "Bir süreliğine James Corp ile Hunter Valley'deyim, onlar da, yani Bradley, beni buraya yerleştirdi."

"James Corp? Seni otellerinde ağırlayacaklarını düşündüm."

Başımı salladım. "Oda yok. Orası tamamen dolu." "Onlar için iyi. James kardeşleri tanıyorum, özellikle de Theo'yu."

"Onlarla hiç tanışmadım. Şirkete yeni başladım." Denver'daki James Corp ofisine hiç gitmemiştim bile. Bradley kuzenimdi ve bana Hunter Valley'deki sözleşmeli halkla ilişkiler işinden bahsetti. Calhan'dan kurtulmak için can atıyordum... Özgeçmişimi gönderdim. Şaşırtıcı bir şekilde işi aldım ve şimdi birkaç haftalığına burada kısa süreli bir göreve yardımcı oluyordum.

James Corp, yerel bir bağış toplama etkinliği için bir kaynak önermişti ve bir uzmanın bu etkinliği başarılı sonuçlardan muhteşem hale getirebileceğini umuyordu. Bunu her düşündüğümde geriliyordum çünkü uzman olmam gerekiyordu. Ama Bradley beni tanıyordu, geçmişimi biliyordu ve bu iş için doğru kadın olduğumu düşünüyordu. Bradley'le, beni işe alan İK ile ya da beni buraya getiren gerçeikle tartışmadım.

Kaşlarımı çatığımı fark ederek yüzümü düzelttim. Mac bavulumun içindekileri biliyor olabilirdi ama ben ona hayatımın üzücü ayrıntılarını anlatmıyordum. Montana'da olmanın hayatımı kurtardığı gerçeği gibi. Bu biraz abartılı olabilir. Akıl sağlığını kurtardığı kesin. Bir ezikle yıllarca takılıp kalmıştım. Çocuklara hazır olmadığını söylediğinde ona uymuştum. Çok geç olana kadar beni oyaladı.

Ben boşanmıştım ve biyolojik saatim zar zor işliyordu, Art ise yeniden evlenmişti ve bir bebeği vardı.

Onu. Bir bebek.

Sanırım seninle birlikte olmak istemedim, demişti, "sen" kelimesini vurgulayarak.

Şarkı nasıl gitti? Benimle. Sorun bendim. Bendim.

Çünkü Art, hamile yeni karısıyla Calhan'a dönmüş, bir minivan seçiyor ve doğum dersleri alıyordu. Ben küçük bir kasaba olan Montana'da vibratörümle baş başaydım, böylece annemle -geçici olarak bile olsa- bir saniye daha yaşamak zorunda kalmayacaktım.

Gözlerini dikti.

Ben de baktım.

"Tamam," dedi sonunda, kendini toparlayarak. Yan masadaki cam tabaktan anahtarları alıp dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. "Hadi seni yerleştirelim."

Yoldan çekildim, sonra da evin yanından geçen araba yolundan aşağı doğru onu takip ettim. Nisan ayında Calhan tam anlamıyla bahardı. Ağaçlarda yapraklar. Çiçekler açardı. Sundressler ve sandaletler. Burası mı? Hava temiz ve berraktı. Soğuktu. Gerçekten soğuk. Nefesimi görebiliyordum. Yerlerde kar bile vardı. Kiralık araba acentesi, Mayıs sonuna kadar kar durmayacağı için bir SUV almamı tavsiye etti. Bu kış Calhan'a bir kez bile kar yağmamıştı.

Umarım doğru kıyafetleri hazırlamışımdır. Sadece bir valiz, tekerlekli taşıma çantam ve benim için hafif olan kocaman çantamı getirdim.

Mac'in evi kasabanın eski bir bölgesinde, ana caddeye yakın bir yerdeydi. Ev iki katlıydı, taş ve karanlıkta görebildiğim kadarıyla açık renkli ahşap kaplama karışımıydı. Hareket sensörlerinin dış ışıkları yanıyor, arsanın arka köşesindeki müstakil garaja giden yolu aydınlatıyordu. Muhtemelen yaz aylarında tüm arka bahçeyi gölgeleyen büyük bir ağaca bir lastik salıncak asılıydı. Arka kapının yanındaki büyük, erkeksi bir ızgara dışında güverte çıplaktı. Üzerinde bir pergola uzanıyordu. Buranın yazın takılmak için mükemmel bir yer olduğunu hayal ettim.

Mac durdu ve neredeyse ona çarpıyordum. "Bavulların nerede?"

"Kiralık arabada," dedim omzumun üzerinden bakarak.

Havaalanına döndüğümde, ben her şeyi yerine yerleştirdikten sonra Mac bavulumu hızla kapattı ve kemerini bavulun etrafına sararak tokasını taktı. Aynı anda Andy ve büyükbabasının çantaları da konveyörde belirdi. Bavullar alındıktan ve oyalanmak için bir neden kalmadıktan sonra vedalaştık ve yollarımızı ayırdık. Kiralık arabamı almak, akşam yemeği bulmak ve Hunter Valley'e doğru yola çıkmak için ayrılmadan önce Andy son bir kez arkasına bakıp el salladı. Sabah halkla ilişkiler işine başlayacaktım ve yerleşmek istiyordum.

Mac'in garajının üzerinde olacağını hiç düşünmemiştim. "Doğru."

Onu garajın avlu tarafındaki dış merdivenden yukarı kadar takip ettim ve yukarı çıkarken onun çok sıkı, çok yuvarlak poposunun manzarasının tadını çıkardım.

Hava yaklaşık kırk derece olmasına rağmen üşümedim. Bu manzarada ısınmak için paltoya kim ihtiyaç duyar ki?

Kapının kilidini açtı, itti, içeri uzandı ve ışık düğmesini çevirdi.

"İçeri girin. Ben arabanızdan çantalarınızı alayım."

Döndü, dar basamaklarda yanımdan geçip gitti. Vücudunun sıcaklığını ve sabun ya da erkek ya da tıraş losyonu ya da... onun kalıcı kokusunu hissedebiliyordum. Evet, hiç de soğuk değildi.

İçeri girdim, etrafı inceledim. İki yanında eğimli tavanları olan geniş bir odaydı. Büyük boy bir yatak alanın çoğunu kaplıyordu. Karşısında elektrikli şömineli bir sehpanın üzerine yerleştirilmiş bir televizyon vardı. Bir köşede meşe bir şifonyer ve arka bahçeye bakan pencerenin yanında da aşırı doldurulmuş bir okuma koltuğu vardı. Kapının yanında içinde mini buzdolabı, lavabo, elektrikli su ısıtıcısı ve mikrodalga fırın bulunan küçük bir mutfak vardı. Banyoya açılan bir kapı vardı. Ayaklı lavaboyu ve aynanın yanında takılı bir gece lambasını görebiliyordum.

Mac'in dekoratör olduğundan şüpheliydim -çünkü çerçeveli bir manzara fotoğrafı asacak birine benzemiyordu- ama odanın renkleri yumuşak tenler ve lacivertti. Maskülen ama küçük alan rahat ve sıcaktı. Gerçekten güzeldi.

Mac'in ağır ayak sesleri merdivenlerden çıktığını işaret ediyordu. O içeri girerken çantalarım kapının pervazına çarptı ve onları kenara bıraktı.

İç çekti, bir elini saçlarında gezdirdi. Nefesini tuttu. "Pek iyi bir karşılama komitesi sayılmam. Kabul , bu kiralama işinde yeniyim. Aslında sen benim ilk misafirimsin. Havlular tuvaletin üstündeki askıda. Termostat kapının yanında. Oh, işte şöminenin düğmesi."

Duvara astı ve sahte alevler yanmaya başladı.

"Burayı daha sıcak hale getirmeniz gerekiyorsa bu fırından daha iyi ısıtır, ama şu anda hava çok soğuk değil, bu yüzden kullanıp kullanmayacağınızdan emin değilim."

Şömine tüm sahte ihtişamıyla parlıyordu ama küçük fanın yaydığı sıcaklığı şimdiden hissedebiliyordum ve herhangi bir kütüğe ya da temizliğe ihtiyacı yoktu. Açık, kapalı. Benim tarzım ateş.

"Bu *çok soğuk* değil mi?" diye sordum.

O sırttı ve benim amım sıkıştı. Soğuk bir gece, rahat bir oda, kocaman bir yatak.

Ateş. Ateşli adam.

"Montana'ya hoş geldiniz."

Haklısın. Ben onun misafiriydim, sevgilisi değil. Etrafa bir göz attım, sonra ona baktım. "Bu çok güzel. Teşekkür ederim."

"Şömine babamın fikriydi," dedi, sanki söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyormuş gibi. "Bunların hepsi kutular ve ıvır zıvırdı, ama ek gelir için harika bir yol olabileceğini düşündük."

"Akıllıca."

"Evet. Misafirler pislik olmadığı sürece." buruşturdu, boynunu ovuşturdu.

"Kahretsin, sen öyle değilsin."

Sırttım. "Hayır, pislik değil."

Yalnızdık. Andy yoktu. Babam yoktu. Mac çok büyük bir adam değildi ama mekânı küçük gösteriyordu. Kendimi küçük hissediyordum ve saçma sapan şeyler yapıyorduk.

Küçük bir konuşma. O, ben, büyük yataklı bir oda.

Zihinsel olarak kendimi tokatladım çünkü Mac neden beni yatağa taşımak, yumuşak yatağa bastırmak ve Pazar sabahı Güneyli bir Baptist'ten daha fazla Hallelujah diye bağırıp İsa'ya şükretmemi istesin ki? Birkaç kilo verseydim ya da yanımda bir vibratör taşıyacak kadar yalnız ve çaresiz olduğumu ona göstermeseydim, belki, sadece *belki*, benim hakkımda edepsiz düşüncelere sahip olabilirdi.

"Eşyalarını yerleştireyim ve kemerini sana geri getireceğimden emin ol," dedim, sonunda gözümü kaçırarak.

Sırıttı ve aynı anda meme uçlarım sertleşti. Bir adım daha yaklaştı.

Bekle. Beni öpecek miydi? Cennetteki yıldızlarım.

Bir adım daha. Sertçe
yutkundum. Bakışları ağzıma
düştü. Tanrım, bir adım daha.

Dudaklarımı yaladım.

Elini boynuma koymak için kaldırdı.

Hayır, boynuma sarılmak için değil. bir anahtarlık
sallandırmak için. Oh. Kukum utanç ve hayal kırıklığıyla
ağladı.

"Anahtarınız," dedi, sesi sertti. "Başka bir konuda yardıma ihtiyacınız yoksa."

Aklım başımdan gitti. Evet, *yardım* edebileceği pek çok şey vardı. Kıyafetlerimi çıkarmam, birincisi. İnsan yapımı bir orgazm yaşamam da bir diğeri. Vibratörü zaten görmüştü, bu yüzden konu penis boyutuna geldiğinde beklentilerimi biliyordu.

Otuz beş yaşındaydım. Art'tan sonra bir daha fedakârlık yapmayacaktım. Küçük penisler yok. Bencillik yok. Mac'in centilmenlik kurallarından birinin *önce kadınlar* olduğunu ummalıydım. O zaman kibar olmaktan vazgeçebilirdi.

Bazen bir kız iyi bir dayak ister. Değil mi? Sert. Sert.

Koyu renk gözleri benimkileri tuttu, sonra ağzıma kaydı, sanki rujumu öpüp çıkarmak istermiş gibi baktı. Tanrı merhamet etsin, çok yoğundu.

Yutkundum. Sertçe. K lotum ıslanmıştı ve kendimi tutamayıp .

Belki de cevap vermem çok uzun sürdü. Belki de beni cinsel olarak tatmin edebileceği farklı yollardan bahsetmiyordu. Belki de aslında garaj dairesinde başka bir konuda yardıma ihtiyacım olup olmadığını öğrenmek istiyordu.

Hangi seçenek olursa olsun, çok uzun sürdü çünkü "İşe erken gidiyorum, bu yüzden babam Andy ile birlikte burada olacak. Onu okula hazırlayacak ve sonra bırakacak. Andy sabah burada kaldığını öğrendiğinde hazırlıklı ol. Muhtemelen okulda Mickey Mouse şapkası yerine senin gösterip anlatmanı isteyecektir."

Altı yaşında bir  ocuk için endişelenmiyordum. Andy tatlı ve zeki bir  ocukt  ve kalbimde kendi çocuğuma duyduğum büyük boşluğu dolduruyordu. Asıl sorunlu olanın babası olduğunu düşünüyordum.

Büyük, iri yarı bir bela.

GÜRCİSTAN

MAC gittikten ve hormonlarımı kontrol altına aldıktan sonra... tamam, hiç de kontrol altında değildi ama en azından o yoğun bakışlardan ve güçlü feromonlarından uzaktaydım, bavulumu açtım ve giysilerimi astım. Küçük dolapta sadece beş askı vardı, bu yüzden o kadar uzun sürmedi, ancak havaalanındaki çanta patlamasından sonra aceleyle yeniden paketlemeden kaynaklanan kırıksıklıkların ortaya çıkması için diğer her şeyi mevcut her yüzeye yerleştirmem gerekiyordu. Ütü bulamadım, bu yüzden bir ara Mac'e ütüsü olup olmadığını sormam gerekecekti. Ya da bir tane satın almalıydım çünkü şehirde bulunduğum süre boyunca ondan uzak durmak yeni hedefimdi. Ateşli yeni ev sahibimin/kâhyamın külotumu ve vibratörümü görmesinden daha kötü olan tek şey... şey, hiçbir şey düşünemiyordum.

Sonra cilt bakım rutinimi uyguladım, dişlerimi fırçaladım, diş ipi kullandım, gece koruyucumu taktım ve kalın kuştüyü yorganın altına girdim. Şarj etmek için telefonumu fişe takıyordum ki Keely'nin mesajını gördüm.

Daha gelmedin mi? Bir ayı tarafından mı yenildin? Eğer öyleyse, en iyi arkadaşın olarak sahte leopar kürk ceketini alabilir miyim?

Bu sabah beni havaalanına bıraktı, bu yüzden o paltoyu miras almak için doğru bahaneyi -aç vahşi yaşam tarafından öldürülmeyi- bekliyor olmalı.

Buradayım ve tek parçayım.

Bir ayı tarafından yenmek mi? Mac tarafından yenmeye ne dersin? Yaramaz düşüncelerime gözlerimi devirdim. Adam F. I. N. E. Fine'dı. Ve ben de kurak bir dönemin ortasında azgın, bekâr bir kadındım.

Anneni Piggly Wiggly'den biraz daha queso dip malzemesi almaya gittiğimde gördüm.

Gözlerimi devirdim ve tüm seksi düşünceler uçup gitti.

Ne dedi?

Hiçbir şey. Kadın hijyeni reyonuna daldım. Menopozda olduğu için o tarafa yönelmeyeceğini düşündüm.

Akıllıca bir düşünce.

Sassy de onunla birlikteydi. Bu bukleleri nasıl bu kadar mükemmel yapıyor?

Keely Sassy'nin saçlarından bahsediyordu. Doğuştan kıvrıktı ama her gün düzleştiriyor, sonra da saç maşasıyla kıvrıyordu, böylece güzel, doğal lüleler yerine omuzlarına kadar uzanan plaj dalgaları oluyordu. Bu bir saatini alıyordu. Her gün.

Doğum günün için sana sıcak ütü alacağım.

Tommy ve Sally Ann de yanlarındaydı. Moda çekiminden geldiklerine yemin edebilirim. Ya da kiliseden.

Yeğenlerim üç ve beş yaşındaydı. zaman yakalı gömlek giyerlerdi. Spor ayakkabılar sadece egzersiz içindi ve anneme göre kir

Özellikle de Rab'le geçirilecek bir sabah söz konusuysa. Kilisede bulunmaları inançla değil, görünmekle ilgiliydi.

Benim aksime. Saçımı özensiz bir şekilde topuz yapmışım, makyajım yoktu, Johnny'nin kapüşonlusunu giyiyordum ve üzerinde Cheetos tozu vardı.

Keely ve ben altı yaşındayken Küçük Bayan Calhan yarışmasında tanıştık. Ben ikinci olmuşum ve Keely yetenek gösterisi sırasında sahneden düşmüştü. Kilom ve sopa çevirmedeki beceriksizliğimin yanı sıra annemin sürekli kötü olan yarışma gösterilerim için suçladığı tek şey Keely'nin etkisiydi. Bu da annemin hoşnutsuzluğuna rağmen en iyi arkadaş olduğumuz ve öyle kaldığımız anlamına geliyordu. Geriye dönüp baktığımda, o beni kurtarmıştı.

Yani normal
görünüyordun.

Keely güzel görünmeyi severdi ama hayatını dış görünüşü üzerine kurmazdı, özellikle de zamanının çoğunu alan üç vahşi, kir pas içindeki oğlu varken. Keely'nin daha fazla queso'ya ihtiyacı varsa, onu almak için saçını ve makyajını yapmayacaktı. Eğer erimiş peynirli güzellik istiyorsa, hiçbir şey onu durduramazdı.

Aynen öyle. Annen ve kız kardeşinin normal görünmekten ne kadar nefret ettiklerini biliyorsun.

Hiç normal görünmediler. Her zaman mükemmel görünüyorlardı ve onları bir kez bile cips ve queso yerken görmedim. Evet, kesinlikle onlara çekmişim, güzel giyiniyor ve olabildiğince prezentabl görünüyordum. Otuz yıl boyunca sürekli olarak bir kadının yüzü açık, saç yapılı ve kıyafetleri kendisiyle ne kadar gurur duyduğunu göstermeden evden çıkamayacağı söylendikten sonra, makyajsız çıplak ve topuksuz ayakkabıların rahatsız edici olduğunu hissettim.

Doktrine edilmiş ama Kool-Aid'i içmedim.

Gitmem lazım. Nookie gecesı.

İçımı çektim, keşke sevişme gecesı benim için vibratöründen daha fazlasını ifade etseydi.

Ve Tanrım, Mac'in kemerini pantolonundan çıkardığını düşündüm.

Şanslı sürtük. Johnnie'ye selam söyle.

Yapacağım. Yarın onların canına oku!

Telefonumu küçük komodinin üzerine koydum ve ışığı kapattım. Yarın. *James Corporation için bağış toplama irtibatı*. Bunu yapabilirdim. Yapmak zorundaydım.

MAC

BOK GIBI UYUDUM. Bir o yana bir bu yana dönüp durmaktan, Georgia'yı ve garajdaki dairenin anahtarıyla ona yaklaşırkenki bakışlarını düşünmekten uyuyamamıştım. Gözleri irileşmişti. Bakışlarımı yakalamak için başını geriye eğmişti. Nabızı uzun boynunda atmaya başlamıştı. Dili... lanet olsun, o parlak dudaklarını yalamak için dışarı fırlamıştı.

Onu öpmek istemiştim. Onu yatağa bastırmak. Onu duvara yaslayıp Montana'ya çok özel ve kapsamlı bir hoş geldin demek isterdim.

Ama hayır. Kendimi kontrol ettim. Havaalanında yürürken onu ilk gördüğüm andan beri ilgimi dizginlemek zorunda kalmıştım.

Uçakta Andy ve babamın yanında oturan kadın nasıl olmuştu da garaj dairesindeki kiracım çıkmıştı? Neden bu kadar güzel olmak zorundaydı ki? Neden seksi iç çamaşırlarını görmem ve amını örtmek için narin dantellerden hoşlandığını bilmem gerekiyordu? Neden o büyük mor vibratörle otuz metre ötede uyuyana kadar kendini becerdiğini hayal etmek zorundaydım?

Bu düşünceler beni sadece sertleştirdi, sonra daha fazla dayanamayıp biraz rahatlamak için birini ovmak zorunda kalana kadar daha da sertleştirdi.

Sonra uykuya daldım ama rüyamda aletimin dibinde kırmızı bir ruj lekesi gördüm.

Bu da tabii ki kalktığımda tekrar mastürbasyon yapmam gerektiği anlamına geliyordu. Bu şekilde evden çıkamazdım. İstasyona sertleşmiş bir şekilde gitmek, sağlık görevlilerinin beni priapizm, yani sürekli sertleşmiş bir penisle muayene etmesine neden olurdu.

Neyse ki Andy uyanmadan oradan ayrıldım ama babama Georgia'dan bahsetmek zorunda kaldım. Vardiyaya gittiğim günlerde her zamanki gibi altı buçukta geldi. Sadece çok vaktim olmadığı için değil, aynı zamanda neden kafamı karıştırdığını çok fazla düşünmek istemediğim için hemen konuya girdim.

"Georgia apartmandaki kiracı," dedim ön kapıyı arkasından kapatırken. Başımı garaja doğru eğdim.

Paltosunu duvardaki mandallardan birine astı ve şapkasını çıkarırken bana doğru baktı. Kır saçları her tarafa dağılmıştı.

Kahve almak için mutfağa yöneldi. "Georgia mı? Uçaktaki kadın mı?"

Başımı salladım ve takip ettim. "Dün gece ortaya çıktı. Görünüşe göre James Corp için çalışıyormuş ve kalması için onu buraya yerleştirmişler."

Dolaptan aldığı bir fincanı doldururken güldü. "Daha dün gece onu bir daha asla görmeyeceğini söylemiştin."

Ters ters baktım, tezgâhtan itfaiye telsizimi aldım ve oradan ayrıldım. Kahkahasının sesi onu takip etti. "Bu eğlenceli olacak." dediğini de düşündüm.

On dakika sonra karakola girdim.

"Günaydın, Şef."

El salladım ve ikinci tur için doğruca kahveye yöneldim. Normal bir kahve makinesi çok küçüktü, bu yüzden restoran boyutunda bir demleyicimiz vardı

bize sürekli sıcak, taze Steaming Hotties demlemesi sağladı. Eve, kafein ihtiyacımızı karşılayabilmek için çekirdekleri cömertçe bağışladı.

Noah Flowers, "Dün gece evinizin önünde garip bir araba vardı," dedi. İtfaiye teğmenlerinden biriydi. Benim yaşlarıma yakındı. Üç çocuğu vardı. Saç çizgisi gerilemişti. Sağ pazusunda Sünger Bob dövmesi vardı ve bize üniversitede bir iddiayı kaybettiğinde yaptırdığını söylemişti. İyi adamdı ama ne yazık ki sokağın aşağısında oturuyordu ve çok meraklı biriydi.

"Sonunda garajımın üstündeki alanı kiraladım," dedim ona.

Sırıttı ve bardağını yeniden doldurmak için bana çarptı.

"Öyle mi? Çamur mevsimi. Kayakçı değil. Yürüyüşçü değil."

İtfaiyeci miydi yoksa dedektif mi? "James Corp için çalışan bir kadın."

Gür kaşları yukarı kalktı. "Öyle mi? Güzel mi?"

Tezgâha yaslanıp kollarımı göğsümde ve kahvesine gereğinden fazla şeker koymasını izledim.

"Akıllı olup olmadığını sorman gerekmiyor mu?" Kaşlarını çattı. "Ha?"

Maria Grasu ona takma adını kullanarak, "Evet, Pansy," dedi. "Bahse girerim Mac'in evinde kalan bir erkek olsaydı güzel olup olmadığını sormazdın."

"Tabii ki hayır," dedi Flowers alıngan bir ifadeyle. "Demek istediğim, Andy'nin anne istediğini açıkça söylediğini belirtmiştin. Marissa bir gün sınıfta bundan bahsettiğini söyledi."

Marissa onun en büyüğüydü ve okulda Andy ile aynı sınıftaydı.

Maria'nın bakışı kızgınlıktan meraka dönüştü. "Bu durumda, evet, Mac, güzel mi?"

İçimi çektim. Birbirimize sıkı sıkıya bağlı bir gruptuk ve bazen birbirimizin ne bok yediğini bilmemeyi diliyordum.

Bir elimi enseme gezdirdim. "Evet, çok güzel." Güzel demek hafif kalırdı. Kız muhteşemdi.

Birbirlerine baktılar ve dördüncü sınıftaymış gibi komik öpücük sesleri çıkardılar.

"Kim güzelmış?" Marcus Van Routen spor salonundan çıkıp küçük bir havluyla yüzünü silerken sordu.

"Mac'in yeni kiralık yazlığında misafiri."

"Garajın üstündeki yer mi?"

Başımı salladım.

"Andy onu tanıyor mu?" Flowers sordu.

"Dün gece o yattıktan sonra geldi." Uçakta onlarla birlikte olduğunu söylememin imkanı yoktu.

"İyi " dedi Van Routen, su şişesini doldurmak için lavaboya giderken omzuma bir tokat atarak. "Aksi takdirde okuldan önce düğününü planlıyor olacaktı."

Kaşlarımı çattım. "Onunla evlenmeyeceğim."

Flowers kaşığını bulaşık makinesine koyarken, "Daha kötüsünü de yapabilirdin," dedi. "Kız güzel. Senin mülkünde."

"Seksen yaşında mı yoksa bekar mı olduğunu bile bilmiyorsun."

Maria başını salladı. "Seksen yaşında birinin o merdivenleri inip çıkmasına imkân yok. Kaç yaşında?"

Geçen ay istasyondan bir ekip gelip babamın evindeki bazı mobilyaları bu alana taşımama yardım etti. Otuz yılı aşkın bir süre orada yaşadıktan sonra bir sürü ekstra parçası vardı, ancak yepyeni bir yatak sipariş ettim.

Yine, bu adamlar çok şey biliyorlardı.

Omuz silktilim. "Otuzlu yaşlar. Andy için bir anne aramıyorum," dedim bir elimi saçlarımda gezdirerek. Bu çok fazla baskı yaratıyordu. Bir yıldır bir kadınla seks bile yapmamıştım, bu yüzden biriyle evlenme şansım oldukça düşüktü.

"Senin için bir kadından bahsediyorum," dedi Van Routen beni göstererek. "Evet, bir kadına ihtiyacın var," dedi Maria.

"Bir eş mi? Aynı şey," diye karşılık verdim.

Van Routen başını salladı. "Bir *randevu*. Belki de tek gecelik bir ilişki."

Kemerimdeki itfaiye telsizini kaydırdım, onlarla ne flört geçmişim ne de seks hayatım hakkında konuşmak istiyordum.

Bu bana diğer kemerimi Georgia'ya verdiğimi hatırlattı. Dizlerinin üstünde bana bakarken. Ve-

HAYIR! HAYIR! Onun senin sikini yaladığını düşünmeyi bırak!

"Andy'nin hayatına bir kadın sokup sonra da gitmesine izin vermeyeceğim."

"Çoktan oldu, değil mi?" Flowers hatırlattı. "Adı neydi? Sarışın olanın mı?" Döndü, tezgâha yaslandı ve kahvesinden bir yudum aldı.

"Carrie," diye atıldı Maria.

"Teri," diye düzelttim. "Ben onunla birlikteyken Andy iki yaşındaydı. Şimdi daha kötü olurdu."

Teri ciddi olduğum son kadındı. Bir sigorta acentesi. Üç ay çıkmıştık. Hoş biriydi. Güzeldi. Andy'den hoşlanıyordu ama sonuçta başkasının çocuğunu istemiyordu. Hatta kendi çocuğunu istediğinden bile emin değildi. Andy onu özlediği için birkaç gün ağlamıştı ama çok genç olduğu için çabucak unutmuştu. Son duyduğumda Helena'taşınmıştı. Kadınların kalıcı olmadığını bir başka hatırlatıcısıydı.

Van Routen, "Bilmesi gerekmiyor," diye önerdi.

Başımı salladım ve güldüm. "Garajda kalıyor. O bilir."

Muhtemelen her şeyi Noel Baba'nın ayarladığını düşünecekti.

"Baban yirmi yıl boyunca senin haberin olmadan annenle seks yaptı."

Kaşlarımı çattım ve sikim artık kesinlikle ama kesinlikle sertleşmemişti.

"Tanrım, Flowers. Ne oluyor be?"

Bir elini kaldırdı. "Çocuklu insanlar hiç seks yapmaz mı sanıyorsun?

Yaratıcı olmalısın. *Anneme çamaşır yıkamada yardım ediyorum. Bir şeyler aramak*

bodrumda. İnsanların nasıl birden fazla çocuğu olduğunu sanıyorsun?" Kaşlarını salladı. "Benim üç tane var."

Ben, Maria ve Van Routen hepimiz aynı anda gözlerimizi devirmiştik.

"Tek söylediğim, kaşınmanın yanlış bir şey olmadığı," diye devam etti. "Andy'nin yeni annesi olmak zorunda değil."

"O geçici," diye homurdandım çünkü yangında hayatımı emanet ettiğim ekip canımı sıkıyordu.

Çiçekler kupasını bıraktı, dolaba gitti ve bir kutu mısır gevreği çıkardı. Yirmi dört saat boyunca vardiyada olduğumuz için yemeklerimizi istasyonda yiyorduk. "Aynen öyle. Kalmayacağını biliyor. Sen de biliyorsun. İyi eğlenceler."

İçimi çektim, yıpranmış botlarıma baktım ve ellerimi kalçalarıma koydum. Georgia ile biraz *eğlenmek* istiyordum. Yapabileceğimiz şeylerin uzun bir listesi vardı. *Uzun*.

Van Routen sudan büyük bir yudum aldıktan sonra elinin tersiyle ağzını sildi. "Sorun nedir, Şef? Bir erkek güzel bir kadın hakkında seksi şeyler düşünürken böyle bakmamalı."

"Ben tamamen *eğlenmekten* yanayım," diye cevap verdim. "Ama Georgia garajın üzerindeyken ve Andy yeni bir anne bulmaya kafayı takmışken? Bu çok tehlikeli. Kahretsin, *o* tehlikeli."

Düşündü, sonra başını salladı. "Tamam. Ondan uzak dur o zaman."

Acil durum çağrısını gösteren alarm çaldı. Her şeyi bırakıp körfeze, eşyalarımıza ve motora koştuk.

MAC

Hunter Valley kayak merkezi binalarından birinin mutfağında yağ yangını olduğu ortaya çıktı. Yangın söndürme sistemi otomatik olarak devreye girmiş ve olması gerektiği gibi alevleri söndürmüştü, ancak sıcak nokta kalmadığından emin olmamız ve birkaç küçük yanığı tedavi etmemiz gerekti.

Bu yüzden bağış toplama toplantısına bir saat geç geldim. Mal ve can kurtarmak en önemli önceliğim olduğu için herkes geç kalabileceğimi ya da gelmeyebileceğimi biliyordu. Şef olarak personelden, evrak işlerinden ve yardım etkinlikleri gibi sosyal yardım projelerinden sorumluydum. Bu yılki bağış toplama planı, geçen yıl olduğu gibi gözleme kahvaltısı yerine acılı bir akşam yemeği düzenlemektir. Toplanan para toplum merkezine eklenecek olan çocuk kulübüne aktarılacaktı. Burası çocuklara okul öncesi ve sonrasında güvenli bir yer sağlamanın yanı sıra teneffüsler, özel ders yardımı, mentorluk programları, gençler için iş yardımı ve daha fazlasını desteklemeye adanmış bir yer olacaktı.

İtfaiye aracımız istasyona geri dönmüştü ve ekip sabah işlerine başlamıştı; araç yıkama, hortum sarma ve diğer işler.

telefon görüşmeleri arasında yapılması gerekiyordu. Eğitimlerden toplantılara kadar her şey için kullanılan çok amaçlı odalardan birine doğru yöneldim. Umarım geç kalmam gönüllü programını oluşturmayı kaçırdığım anlamına geliyordu, yine de umarım alışveriş görevinde değildim. Elli kilo barbunya fasulyesi gibi malzemeler için mega kutu mağazasına gitmekten nefret ederdim.

Kapıyı iterek içeri girdim. "Üzgünüm geciktim. Mutfak yangını ve-"

"-Bu seçenek en yüksek getiriyi sağlayacak-"

Donup kaldım.

Vay anasını.

Georgia'ydı.

Georgia uçaktan. Garajdaki dairemden. Ve şimdi itfaiye merkezimde bağış toplama komitesinin önünde dururken. Sözleri kesildi ve bana bakarken ağzı bir karış açık kaldı. Yanaklarının kızarmasını kaçırmadım. Sözünü kesmişim, sonra da onu şaşırtmışım.

Karşılığında beni çok şaşırttı.

Onu baştan aşağı süzdüm. Parlak kırmızı ayakkabılar. Yüksek topuklular. Geniş paçalı siyah pantolon. Beyaz balıkçı yaka kazak. Gümüş halka küpeler. Saçları yuvarlak yüzünü vurgulayan yarı aşağı yarı yukarı bir stildeydi. Dudakları ayakkabılarıyla aynı kırmızıya boyanmıştı. Yanakları kızarmış, gözleri koyu renk ve uzun kirpiklerle çevriliydi.

Bir gece önce onu gördüğümde beri iki kez mastürbasyon yapmışım ve her ikisinde de ne kadar güzel olduğunu aklımdan çıkarmamışım. Gelecekte onu kesinlikle o yüksek topuklu ayakkabılarla ve başka hiçbir şey giymeden ekleyecektim.

Bir gün önce olduğu gibi yine şık giyinmişti. Pantolon giymiş olsa da, Pazartesi sabahı acılı yemek bağış toplama toplantısı için süslüydü.

Dikdörtgen masanın etrafında bağış toplama komitesinin geri kalanı vardı: B Shift'ten Patrick, belediye başkanı ve Maverick James. Hepsini görmezden geldim.

"Georgia." Kaşlarımı çattım. "Burada ne işin var?"

Kızardı ve gülümsemesi büyüdü. "Mac. Sen... itfaiyecisin."

Bakışları vücudumda bir aşağı bir yukarı gezindi, üniformamı inceledi. Bekârdım ama rahip değildim ve bir kadının ne zaman göz attığını ve neyi beğendiğini bilirdim.

gördü.

"İtfaiye şefi, aslında."

"Şef?" diye fısıldadı.

"Burada ne yapıyorsun?" Etrafıma bakınarak sordum. "Bu bağış toplama toplantısı, değil mi?"

Belki de yanlış yerdeydim. Belediye binasında mı olması gerekiyordu? Hayır, belediye başkanı buradaydı.

"İşte bu," dedi Mav. Masaya doğru eğildi, merhaba demek için elini uzattı. Daniel Pearson'ın arka bahçesinde taka attığımızdan beri onu birkaç haftadır görmemiştim. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Başımı salladım.

Georgia ellerini önünde kavuşturarak, "Onun kiralık yazlığında kalıyorum," dedi.

Mav'in bakışları ondan bana kaydı ve bir an düşündü. "Bradley mi ayarladı?"

Başını salladı.

Mav, ben dahil bilmeyenler için "O benim asistanım," diye açıkladı. "Kardeşimin de. James Corp'u neredeyse o yönetiyor."

"Gerçekten çok güzel," diye övdü Georgia. Bana gecelik ücreti ödeyen Maverick'in şirketi olduğu için bunu söylerken cömertti. Küçük bir kasabada hayat böyleydi. Bir sürü çakışan hayat.

"Seni görmek güzel," diye teklif etti Mav. "Son çalışanıma ev sahipliği yaptığınız için teşekkürler."

"Sanırım daha fazla ücret almalıydım," diye şaka yaptım. James Corp'un milyar dolarlık bir iş olduğunu herkes biliyordu.

Mav koltuğuna geri oturdu. "Theo bana bağış kampanyasından ve çocuk kulübü planlarından bahsetti."

Theo Mav'in kardeşiydi ve dört James arasında en iyi tanıdığım oydu. Kasabadaki doktorlardan biriydi ama yangın eğitimlerine de katılırdı. O da iyi bir arkadaşı.

Şöyle devam etti. "Eski usul bir acı biber yemeğinde yanlış bir şey olmasa da Bridget, James Corp'u yerel hayırseverlik çabalarına yönlendiriyor ve kullanılmayan bir potansiyele sahip olduğumuzu düşünüyor. Hesap kitap yaptı ve vardığı sonuç her neyse doğru olduğunu biliyorsunuz."

Bridget Beckett'ı tanırdım ve ne kadar zeki olduğunu bilirdim. Onun ablası Lindy ile aynı okula gitmiştik, kendisi tesadüfen Mav'in kardeşi Dex ile evliydi. Bridget ve Maverick geçen yaz James Inn'in inşaatını programa uydurmak için kasabaya geldiğinde bir araya gelmişlerdi. Artık han işletmeye açılmıştı ve Mav artık Hunter Valley'nin daimi sakinlerindendi. Çok da uzak olmayan bir gelecekte Bridget ile evlenirlerse hiç şaşırırmam.

"Tamam," dedim ve bir sandalye çekip çöktüm.

"Georgia'yı işe aldık çünkü kasabaya bu bağış kampanyasını olabildiğince başarılı kılmak için onun uzmanlığını sunuyoruz. Sadece onun harika fikirlerini dinliyorduk."

"Acılı yemek hakkında mı?" Bakışlarımı ona çevirerek sordum. "Vejetaryen seçeneğini zaten planladık ve tabii ki her zaman Fritos ekleyebiliriz."

Acıkmıştım ve biraz mısır cipsi düşüncesi ağzımı sulandırdı.

Georgia hâlâ masanın ucunda duruyordu. Duruşu bir politikacınıninki gibiydi. Hayır, doğru durmak için eğitilmiş bir kraliyet mensubu.

"Hayır. Diğer bağış toplama olasılıkları hakkında," dedi. "Siz mutfak yangınıyla uğraşırken komite farklı bir karar aldı."

Komitede ben, belediye başkanı, Patrick ve Maverick vardı. Şimdi Georgia da var.

Kaşlarımı çattım. "Siz... çalışanlarınızdan birinin önümüzdeki birkaç hafta boyunca etkinlikte çalışması için zamanını mı bağışlıyorsunuz?" Georgia'ya bakarak, "Bu mi buradasın?" diye sordum.

"Evet."

Mav sırttı.

"Georgia, James Corp'un Çocuk Kulübü'ne yaptığı büyük bir bağışla birlikte bunu gerçekleştirmek için burada. Bu sayede program hayata geçecek ve okullar yaz tatiline girdiğinde çocukların gidebileceği bir yer olacak." Bu yüklü bağıştan dolayı heyecanlı görünüyordu. Mary Morris bir yıldan biraz fazla bir süredir belediye başkanıydı ve çok seviliyordu. James Corp'u ve büyük cüzdanını işin içine sokabildiyse, bu çok şey ifade ediyordu. "Kamplar, sürücü eğitimi. Bridget ve Mallory eğitim programlarına öncülük edecekler."

Bridget lisede Fizik öğretmeniydi ve matematik dehasıydı, Mallory ise Andy'nin birinci sınıf öğretmeniydi.

"Bu harika," dedim. "Acılı değilse, o zaman... kreplere geri dönelim mi?"

"Tam olarak değil," dedi Patrick, sonra dudağını ısırды. Neden gülümsememeye çalışıyordu ki?

Belediye Başkanı sırtarak, "Georgia'nın acı biber yemeği yerine harika bir fikri var," dedi. "Hayvan barınağını da destekleyecek bir şey. Onlar her zaman görünür olmak ve fon bulmak için can atarlar."

Konserve fasulye almak zorunda , can kulağıyla dinlerdim.

Georgia bir adım öne çıktı. "Acı biber yemeği tek seferlik bir etkinliktir. Masrafların kâr marjına oranı iyi, ancak bugünlerde gıda fiyatları nedeniyle toplanan para azalacak. Bu yüzden masrafı az olan bir şeye ihtiyacımız var. Bu aynı zamanda yerel olarak heyecan verici olacak ama Montana'nın dört bir yanından bağış toplayabilecek. Belki daha da ötesinden."

Öne doğru oturdum ve kollarımı konferans masasına dayadım. "Tamam, plan nedir?"

"Çağrıya cevap verip vermeyeceğinizden emin olamadığımız için siz olmadan bir karar aldık. İtfaiyeci yemeği yerine itfaiyeci takvimi düzenleyeceğiz."

Göz kırptım. İşlemden geçirdim. "İtfaiyeci takvimi mi?" mi dedi? Başını salladı.

"İtfaiye araçlarının fotoğraflarını mı çekiyorsun? Yangınların? Eğitimlerin? Bunun fazla para getireceğini sanmıyorum. Tamirhaneyi işleten Pearson'lar dışında kim duvarında bir ambulans ya da itfaiye aracının resmini görmek ister ki?"

Mav başını salladı. Patrick gülmeye başladı. Başkan kızardı. Başkan neden kızarmıştı?

Georgia başını salladı. "Hayır. *İtfaiyecilerin* resimleri." Belediye

Başkanı, "Yeni motorun önünde dururken," diye yorum yaptı.

Patrick kaşlarını sallarken, "Sadece sığınak pantolonu giymiş," dedi.

"Yavru köpekleri tutmak," diye ekledi

Maverick. Ne? Ne? *Ne? Ne?* NE?

Georgia sanki bir yarışma programı sunucusuymuş gibi kollarını iki yana açtı. "İtfaiye şefi olarak siz Bay Ocak olacaksınız."

GÜRCİSTAN

"Bay Ocak," diye tekrarladı Mac. "Bir toplantıya bir saat geç kaldım ve şimdi de *Bay January mi* oldum?"

Aman Tanrım, Mac itfaiye şefiydi. İTFAİYE. İTFAİYE ŞEFİ. Gittikçe daha ateşli oluyordu.

İç çamaşırlarımı ateşe vermesiyle ilgili kelime oyunuma gülerdim, ama onları söndürme fikrine pek sıcak bakmıyordu. Komite, şefin telefonda olduğu için geç kalacağını söylediğinde, Mac'in adını hiç kullanmadılar. Bir kere bile. Patrick, o da departmanda çalışıyordu, ona şef diyordu.

Onu çok uzun zamandır tanıımıyordum, belki de havaalanı ile garajının üstündeki küçük daire arasında toplam on beş dakika kadar görüşmüştük. Bu kısa süre içinde onu sakın, soğukkanlı biri olarak tanıdım. Çabuk sinirlenen ya da aşırı tepki veren biri değildi. Evde altı yaşında bir çocuk varken ve itfaiye şefiyken olmaz. Ya da yabancıların mülkünde kalmasına izin verirken.

Maverick onaylamak için Mac'e başını salladı. Nefesimi tuttum. Toplantının başlangıcını ve benim çılgın takvim fikrimi sunmamı kaçırdığı için Mac'in yetişmesi gerekiyordu. Özellikle de bağış kampanyasını düzenleyen itfaiye departmanının resmi sorumlusu olan şef olduğu için. Ve takvimi düşündüğümde aklıma ilk gelen onun kaslı vücudu olduğu için. Bunu ona söylemeyecektim ama proje için ilham kaynağım oydu.

Mac, gömleksiz, sığınak pantolonu ve sadece kırmızı jartiyeriyle karın kaslarını ve geniş göğsünü örtüyor, hayvan barınağından aldığı bir yavru köpeği tutarken pazuları şişiyordu.

Ben olsam paramı o takvime yatırırdım. Kız arkadaşlarıma da bir tane alırdım.

Hatta annem için bile bir tane alabilirim.

Tabii ki karın kasları olup olmadığını resmi olarak bilmiyordum ama bir kız hayal edebilirdi. Ve umut edebilirdi. Hayır, çünkü siyah tişörtü ve bugünkü itfaiye üniforması yontulmuş göğüs kaslarını, geniş omuzlarını, kumaşı geren pazularını ve dar belini açıkça ortaya koyuyordu. Bahse girerim kalçasında V harfi bile vardı.

Ve ne o ne de diğer itfaiyeci modeller Patrick'in dalga geçtiği gibi üstsüz olacaktı. Proje aile dostuydu.

"Bay January?"

Göz kırptım. Evet, kesinlikle Bay Ocak olacaktı. Belki de kapak adamı bile olabilirdi, gerçi diğer ayların seçenekleriyle henüz tanışmamıştım.

"İstersen Temmuz olabilirsin. Duyduğuma göre o ay senin doğum gününmüş," dedi Maverick. Ağzının kenarı seğirdi ve gözleri eğlenceyle parladı. Arkadaşının kıvranışını izlerken kesinlikle eğleniyordu.

Maverick James, Mac'ten bile daha sakın olabilir. Milyar dolarlık bir şirketi yönetiyordu ve maaş çeklerimi imzalıyordu, bu yüzden onun hakkında kötü bir şey söylemeyecektim. Ayrıca küçük bir araba büyüklüğündeydi, yani o da vardı.

"Bir takvim nasıl olur da 'toplumu için içine katar ve dahil eder'?"

"Çünkü takvim çıktığında bir yarışma düzenleyeceğiz ve herkesin en sevdiği kahraman ya da en sevimli hayvan için bağış yapmasına izin vereceğiz."

Ağzı hafifçe açık kaldı. Bir şey yiyor olsaydık, kucağına düşerdi.

"Siz bir grup akıllı, akli başında, eğitilmiş profesyonelsiniz. Böyle bir fikir nereden aklınıza geldi?" Mac bakışlarını masanın üzerinde gezdirerek sordu.

Boğazımı temizledim. "O ben oluyorum."

Ne zaman karanlık bakışları bana dönüp yerleşse, midemde kelekler uçuşuyor ve meme uçları sertleşiyordu. Bu bakış mı? Yoğun ve iyi anlamda değil. Beni havaalanına geri götürüp bir uçağa bindirmek istediğini söyleyen bir şekilde... herhangi bir yere.

Akıllı, akli başında ya da eğitilmiş olmadığımı ima etti. Yavru köpeklerin ve kedilerin olduğu bir takvimde yer almakla ilgili bir sorunum yoktu ama ben güneydeki yarışma hayatında büyüdüm. Mac'in öyle olmadığından şüpheliydim.

"Yine Hunter Valley'desin, neden?" Mac bana sordu, sorusu dikkat çekiciydi.

Gülümsemem bir an için kayboldu ama yargılanmaya, şüphe edilmeye alışmıştım. Mükemmel ya da yeterince güzel ya da değerli olmadığım için kendimi bok gibi hissetmeye.

Güzellik yarışmasında görünüşüme değer verilmemişti. Hayır, değerlendirildim ve eksik bulundum. Bir kız evlat olarak değer görmemiştim, Sassy, kız kardeşim, gerçek yarışma kraliçesi gibi değil. Gerçek adı Sue Ann'di ama herkes ona Sassy derdi. Art tarafından karısı ya da çocuğunun annesi olmaya layık görülmemiştim.

Birkaç hafta önce birdenbire Bradley bu iş için beni aradı ve bu iş için mükemmel olacağımı düşündü. Maverick'in kişisel asistanı olarak işin ne gerektirdiğini biliyordu ve beni de tanıyordu. Buradaydım çünkü bana ve uzmanlığıma değer veriyordu. Elbette, daha önce hiç itfaiyenin bağış toplama işinde çalışmamıştım.

yarışmalar toplumu desteklemekle ilgiliydi. Toplumun güzel, glen yüzü olmak.

Peki bu fikir biraz zorlama mıydı? Bu konsepti ben icat etmedim. Yıllardır itfaiye departmanlarının bağış toplama etkinliklerinde kullanılıyordu. Hunter Valley'deki, Avustralya'da gördüğüm bazı itfaiyeciler kadar iyi olmayabilirdi çünkü orada koalalarla birlikte bekar ve ateşli itfaiyeciler vardı. Koalalarla rekabet edemezdim. Ve tişörtler üzerimde kaldı.

Yine de buradaydım ve sağılam, maliyet etkin bir öneride bulunmuştum, bu yüzden glmsememin sesini tekrar yükselttim. Komitedeki diğerkleri bunu beğendi ve onayladı.

Ama Mac-

"Mac," diye azarladı Belediye Başkanı Mary.

Çenemi yukarı kaldırdım, bana bir yarışma mülakatı sorusu soran bir jüri yesi gibi davrandım.

Sanki sahnedeymişim gibi yavaş ve net bir şekilde, "Bağış toplama etkinliğini Hunter Valley'i destekleyen ve onun tarafından desteklenen bir etkinliğıe dönüştürmek için işe alındım," dedim.

Calhan'dan ayrılmadan önce, annem "dondurucu soğık, sıkıcı, ıssız Montana'da" geçici bir işi kabul edecek kadar neden deli olduğumu sorgulamadan önce bunu pratik ettim ve geliştirdim. Bunlar onun sözleriydi. Soğık olduğına katılıyordum ama şu ana kadar sıkıcı bir yer gibi görünmüyordu ve küçük Hunter Valley kasabası ıssız olmaktan çok uzaktı. Hatta burada, benim küçük kasabam Calhan, Georgia'da olduğından daha fazla şey oluyor gibiydi.

Mac arkasına yaslandı, kollarını heybetli göğsünün üzerinde kavuşturdu. Kaşlarını çattı. "zr dilerim, kaba olmak istememiştim. Sadece... kim acı biber istemez ki? O ve krep kahvaltısı yıllardır HVFD için bir bağış toplama aracı olmuştur."

"Patrick geçmişte yapılan diğerk bağış toplama etkinliklerinin bir listesini paylaştı," dedim ve daha önce beyaz tahtaya yazdıklarımaya döndüm. "Karnaval, araba yıkama, doğıum günü partileri. Hepsi harika seçenekler."

Mac'e kocaman bir gülümseme verdim, yüzünde bir türlü kaybolmayan ifade karşısında artan sinirlerimi gizlemeyi umuyordum. Komitedeki diğerleri de katılmıştı ama Mac'in de katılması çok önemliydi. Bağışlar çocuk kulübüne gidecek olsa da ve ben James Corp'un tam zamanlı desteği olarak burada bulunsam da, bu bir itfaiye bağış kampanyasıydı ve o da şefti.

"Bak Mac," diye başladı Maverick. "Değişen bağış kampanyası değil, desteklenen hayır kurumu. Bu yıl farklı olan şey çocuk kulübü. Geçmişte desteklenen hayır kurumları küçüktü ve toplanan bağışlar yeterliydi. Bu yıl hepimiz daha büyük düşünüyoruz. Çocuk kulübü, toplum merkezine bir ek bina yapılmasını içeriyor. Tam zamanlı bir çalışanın finanse edilmesi. Yarı zamanlı çalışanlar da olacak. Aylık giderler var."

Mac elini kaldırdı. "İşin içinde ne olduğunun farkındayım."

"Geçen yılki gözleme kahvaltısından elde edilen bağışları da hesaba katarsak, çocuk kulübünü faaliyete geçirmek için gereken hedefe ancak onda bir oranında ulaşabiliriz." Başını eğerek Mac'e doğru baktı, böylece Mac'in konuyu anlayacağını umuyordu. "Beş yıl içinde. Bu bağış toplama fikrinin öngörülen gelir potansiyeli, daha az genel gider ve daha az çaba için önemli." Mac bir rakam söyledi ama dün gece geç saatlerde bu fikri ortaya attıktan sonra hazırladığım projeksiyon kağıdını masanın diğer tarafına kaydırды. Bir fotoğrafçı, grafik tasarımcı ve öngörülen zaman taahhütleri için kabaca rakamlar belirtmiştim. Kesin değildi ama tahminlerime güveniyordum. Bunlar Bridget Beckett'in çocuk kulübünü işletmek için verdiği rakamların yanında yer alıyordu. "Ayrıca, bu süreç her yıl tekrarlanabilir."

Mac'in kaşları kalktı. Tıpkı bir gün önce Andy onun yeni annesi olduğumu söylediğinde olduğu gibi. "Bridget'in matematiği mi?"

"Bridget'in matematiği," diye tekrarladı Mav. "Ve Georgia'nın tahmini bağış toplama maliyetleri."

"Bu... etkileyici." Listeye baktı. "Takvimlerin basılması gerekiyor. Bu masraf nerede?"

Ellerimi sandalyelerden birinin arkasına koyarak, "Takvimler ciltsiz kitaplar gibidir," diye açıkladım. "İnternet üzerinden satılırlar ve talep üzerine basılırlar. Bu da sadece biri satın aldığı anda basılacağı anlamına geliyor. Genel gider yok çünkü maliyet her satışta yapım şirketi tarafından karşılanıyor."

"Yani bağış kampanyası sadece bir web sitesinde yapılıyor ve insanlar takvimi satın alıp evlerine mi teslim ettiriyor?"

Başımı salladım. "Bu, onu almak için bir seçenek. Acı biber yemeğinin planlandığı gün ve saatte bir topluluk etkinliğinde satmak için elimizde takvimler olacak."

"Ve imza almak," diye ekledi Patrick, Mac'le dalga geçerek. Benim pek yardımcı olmuyordu ama birlikte çalıştıklarını ve muhtemelen bu toplantı dışında da arkadaş olduklarını biliyordum ve biraz eğleniyordu. "Yerel işletmelere de kopyaları stoklayıp satabileceklerini soracağım. Kayak merkezi ve turistlerin ziyaret ettiği diğer yerler." Umarım bu onu ikna etmeye yardımcı olur.

Mac kaşlarını çattı. Aslında düpedüz kabız görünüyordu. "Hoşuma gitmiyor." "Bay Ocak olduğun için mi?" Maverick sordu.

"Tabii ki öyle!" Mac ellerini havaya kaldırdı, sonra Belediye Başkanı Mary'ye baktı. "Burada söz konusu olan Georgia ya da fikir değil, ben miyim? Neden ben?"

Onun sorunu *bu muydu?* Takvimde yer almak zorunda olması mı? Ne kadar çekici olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer kapakta o olursa, büyük bir vurgun yaparlardı. Mac'e bakacak tüm kadınları düşündüm ve aniden biraz sahiplenici oldum.

"Siz itfaiye şefisiniz," dedim. "Bu bir itfaiye bağış kampanyası." "Cinsel tacizden ya da bunun bir sorun olmasından endişe etmiyor musunuz? küçük düşürücü ya da aşağılayıcı mı? İnsanların bedenlerine ve nasıl göründüklerine göre değerlendirildikleri düşüncesini sürdürmüş oluruz."

Kendimi çok iyi ifade edebiliyordum. Yarışmacı bir yaşam tarzından geldiğim için nefret edenleri, kadınların sessiz ve güzel olması gerektiğini düşünenleri biliyordum. Onlar

Duruşlarına, gece elbisesi ve mayo içinde nasıl göründüklerine göre değerlendirilirlerdi. Ama güzellik yarışmaları bundan daha fazlasıydı. Elbette bu yarışmalara katılan küçük kızların cinselleştirilmesinden yana değildim ama bu aynı şey değildi.

"İnsanlar çocuklarına ne söyleyecek?" diye sordu.

"İtfaiye teşkilatının egzersiz, beceri ve bilgi yoluyla vücutlarına iyi bakan sağlıklı kadın ve erkeklerle dolu olduğunu" söyledim. "İtfaiyenin ve onun için çalışanların güvenli, arkadaş canlısı ve ulaşılabilir olduğunu. "Hayvanlara değer verdiklerini."

Mary başını salladı. "Öncelikle, sadece erkekler değil," diye açıkladı. "Kadınlar da olacak. B Takımından Liz zaten katılacağını söyledi. İsteyen herkes katılabilir, ancak web sitesi yerine takvimde yer alacak nihai fotoğraflara bu komite karar verecek."

"Web sitesi mi?" Mac'in şakağındaki küçük damar zonklamaya başlamıştı.

"Sen sadece sığınak pantolonunu giydiğinde Patrick seninle dalga geçiyor olabilir," diye devam etti Mary. "Bu bir aile bağış etkinliği. Eğer o kadar utangaç ya da rahatsızsan-"

"Evet, Şef. Eğer Bay January olmak için gereken vücuda sahip olmadığını düşünüyorsan, o zaman Smutters'ı seçeriz." Patrick'in sözleri Mac'in dönüp ona bakmasını sağladı.

Şakağındaki damar zonkladı. "Smutters? Şu anda ciddi misin?"

Smutters'ın kim olduğunu, hatta o kişinin kadın mı erkek mi olduğunu bile bilmiyordum. Ya da bir köpek. Kulağa bir köpek ismi gibi geliyordu.

Mac elini kaldırdı. "Bekle. Eğer bunu yapmak zorunda kalırsam, Smutters da işin içine girer. Ve sen de." Mac bileğini döndürdü ve Patrick'i işaret etti. "Bunu sen de yapıyorsun."

Patrick sol elini kaldırdı ve evlilik yüzüğünü gösterdi. "Üzgünüm, yapamam. Ben evliyim."

"Yani?" Mac ayağa kalktı. "Karıınız o takvimi tüm arkadaşlarınıza gösterecek, Bay March'ı ya da her neyse onu nasıl yatağına aldığını gösterecek. O da

on kopya satın alın."

Mary kıs kıs güldü ve Patrick'in neşesi kaçtı.

Maverick, "Takvimi bekârlar ve bekârlığa veda edenlerden oluşturacağız," dedi. "Bekârlar."

"Bekârlar," diye tekrarladı Mac. "Piyasadaki gibi mi? Bizi *müsait* olarak mı satmak istiyorsun?" Mac sonunda sesini yükselterek Mary'ye sordu. Belli ki belediye başkanının biraz daha sağduyulu olması gerektiğini düşünüyordu.

Kız biraz daha kızardı. "Bekâr olan herkes senin kadar huysuz değil," diye karşı çıktı Mary, sağduyu konusundaki tavrını açıkça ortaya koyarak. "Diğerleri de birini arıyor."

"Bir randevu bulmak için takvimde yer almam gerektiğini mi söylüyorsun?" Bariz bir hayal kırıklığıyla elini boynunda gezdirdi.

"Buna ne dersiniz? Eğer piyasadan çekildiysen, bay olmak zorunda değilsin.

Ocak," dedi Maverick.

"Asla olmaz. Eğer ben varsam, Patrick de olabilir. İlişki durumu önemsiz olmalı."

Duvarda olduğunu bilmediğim bir hoparlörden elektronik bir siren sesi geldi. Yerimden sıçradım. Tekrar çaldı, ardından bir ses adres verdi. Acil durum çağrısı.

Mac aniden ayağa kalktı ve kapıya doğru yöneldi. Durdu, arkasını döndü ve uzun uzun bana bakarak şöyle dedi: "Ben varım ama konuşmamız gerek. Seni tam olarak nerede bulacağımı biliyorum."

GÜRCİSTAN

Kuzenimi aramadan önce kiralık evimde oturana kadar bekledim. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Neden fısıldıyorsun?" Bradley sordu.

Kaşlarımı çattım çünkü hiçbir fikrim yoktu. Yalnızdım.

İtfaiye istasyonu Ana Cadde'nin güney ucundaydı. Ön taraftaki otoparka park etmiş, caddenin karşısındaki Steaming Hotties'e bakıyordum. Kafenin camından Mav'ın yüksek bir masada, saçlarını topuz yapmış ve gözlüklerini sevimli yüzüne yerleştirmiş bir kadının karşısında oturduğunu gördüm. Adamın ona gülümsemesinden, onun matematik zekâsı olan Bridget olduğunu düşündüm.

"Bu işi neden aldım?" Bradley'e havalandırma deliklerini ayarlayarak sordum, böylece nihayet devreye girdiğinde ısı tam üzerime üfleyecekti. Güneş çıkmıştı ama hava buz gibiydi. Paltom soğuğa karşı pek bir şey yapmıyordu.

"Çünkü yeteneklisin," dedi hemen. Hiç tereddüt etmeden. Güzel olduğum için ya da şirketi iyi temsil edeceğim için değil. Önemli olan yüzümdü, başka bir şey değil.

"Ben eski bir yarışma kraliçesiyim," diye hatırlattım. Geçmişimi gayet iyi biliyordu.

"Evet, ."

"Eski, yani Küçük Bayan Calhan'dan öteye gidemedim," diye açıkladım. Benim için Sassy gibi Miss Georgia yok.

"Farkındayım. June Teyze bunu her fırsatta dile getiriyor. Kız kardeşinin yarışma siciliyle bu iş için daha nitelikli olacağını mı düşünüyorsun?"

Bradley annemin kardeşinin oğluydu. Dan Amca Colorado'lu bir kadınla evlenmiş ve oraya yerleşmişti. Bradley Denver'da yaşıyordu ve on yıla yakın bir süre James Corp'ta çalışmıştı. Onunla birbirimizi yılda sadece bir ya da iki kez görsek de sürekli konuşurduk. Annem ve kız kardeşim de dahil olmak üzere tüm akrabalarım arasında en yakın olduğum kişi Bradley'di. Sadece kuzen değil, yakın arkadaşlık ve annemin taçlar ve kuşaklar aracılığıyla başarıya ulaşma takıntısı hakkında her şeyi biliyorduk.

"Annemle her konuştuğumda bunu hissediyorum." Dudaklarımı büzdüm. "Ve hayır, özgeçmişimde Bayan Georgia'nın olması bu işte bir fark yaratmaz."

"Aynen öyle. Annen seni kendi çarpık yöntemleriyle seviyor, ama sakın Onu dinle. Ya da kız kardeşini. Çok fazla saç spreyi solumuşlar." Bu beni gülümsetti, en azından bir an için.

"Onunla yaşarken bunu yapmamak çok zor. O ve Sassy üzerime çullaniyor." Asla yeterince iyi olmadığımın sürekli hatırlatılmasından dolayı kesinlikle acı çekiyordum. Sassy gibi. Mükemmeldi. Miss Georgia tacını o aldı. Ben alamadım. Çok sakardım. Çok şişmandım. Çok... Çok fazla. Ya da çok az.

Tekrar annemle yaşamak için çok yaşlıydım ama farkında olmadan kendimi buna hazırlamıştım. Halkla ilişkiler şirketindeki asistanlık işimin maaşı iyi değildi ama Art'la evliyken bunun bir önemi yoktu. Boşandıktan sonra ise kiramı bile karşılamıyordu. Evliliğime güveniyordum, birlikte maddi olarak güvendeydik ve bir aile kurmaya hazırlanıyorduk.

Ama istifa ettiğimde o da gitti, işim de. Böylece eve, anneme döndüm. Geçici olarak. Şimdi Hunter Valley'deydim. Bradley'e teşekkür etmem gereken bir erteleme.

"Bu yüzden Montana'dasın. Herkes eski bir şeydir, GG. Ben ortaokulda güreştim. Rahatlıkla eski bir güreşçi olduğumu söyleyebilirim."

Dalgın bir şekilde tehlike düğmesine basıp kapattım.

"İyi, güzel. Ama benim geçmişimin Montana'daki bir itfaiye bağlı kampanyasıyla ne ilgisi var?"

"Halkla ilişkiler geçmişiniz var."

"Asistandım," diye hatırlattım.

Beni görmezden geldi. "Sen açıksın, güçlü bir lidersin-"

Buna güldüm. "Güçlü lider mi? Ciddi misin sen? Bir lider bu kasabanın belediye başkanıdır. İtfaiye şefi Mac. Maverick milyar dolarlık bir şirketin CEO'su. Onu hatırlıyorsun. Patronun mu?"

"Evet, işte bu yüzden Montana'dasınız."

"Öyle mi? Çünkü burada bulunmamın bu işle hiçbir ilgisi olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Calhan'dan ayrılmak istediniz ve bu fırsat karşınıza çıktı. Yani evet, kaçmak istediğin için oradasın. Açığı ben gösterdim, senin bu iş için mükemmel olacağını biliyordum ama sen işi kendi başına aldın."

İçimi çektim. "Bunun için teşekkür ederim. Gerçekten. Annemin yanı sıra, Art'la markette karşılaşmaktan ya da onu Pam'le bir restoranda görmekten endişe etmemek çok iyi hissettiriyor."

"Art pisliğin teki. Ondan kurtulduğuna şükret. Ve ne kadar çok çocuk istediğini biliyorum, ama onunla gerçekten çocuk istemiyorsun."

"Bir bebek istiyorum, B," diye hüznle itiraf ettim. Havalandırma deliklerinden nihayet sıcaklık geliyordu ve omuzlarımı gevşettim.

"Biliyorum," diye cevap verdi, sesi yumuşaktı. "Ama Art'la değil. Sana saygı duymayan bir adamla değil. Sen her şeyi hak ediyorsun."

"Ve bunun Mac ile olduğunu mu düşünüyorsun?"

Bir an sessiz kaldı. "Mac, itfaiye şefi mi? Bunu neden söyledin?"

"Oh, bilmiyorum. Oğluyla mı uçuyor? Kiraladığı tatil evinde kalmak? Düzenlemek için burada olduğum bağış kampanyasını düzenleyen departmanın şefi olması mı?"

"Oğluyla mı uçtun?"

Gözlerimi devirdim. "Nasıl bilmiyorum ama evet."

"İyiyim ama o kadar da iyi değilim."

Bundan şüpheliydim. Bir şekilde FAA bilgisayarlarına ya da havayollarının oturma planına girmiş ve beni Mac'in babası ve oğluyla aynı uçağa ve aynı sıraya yerleştirmişti.

Hmmm... tamam, belki de o kadar yetenekli değildi.

"Bakın, oradasınız çünkü Maverick Hunter Valley'nin geliştiğini görmek istiyor ve bir acı biber yemeği toplumun ne kadar sıkı bağlarla örülü olduğunu göstermeyecek. Projeye yetenekli bir kaynak bağışlamak onun yardım etmesidir."

"Acılı yemek ," diye düzelttim. "Öyle mi? Onun yerine ne var?"

"Bir itfaiyeci takvimi."

Bir an sessiz kaldı, sonra güldü. "Mükemmel bir fikir. Sanırım bunu sen buldun."

"Evet."

"Artı, çapraz yardım desteği için hayvan barınağından yavru köpekler ve kediler?"

"Evet."

"Mükemmel."

"Eğer bunu iki saniyede kendin bulduysan, neden bunu yapmıyorsun?" diye sordum.

"Benim zaten bir işim var." Yüzümü buruşturdum. "Ahh."

Art'ı görmeye dayanamadığım için işi bıraktığımı söylüyordu. Düşünmem gereken başka bir şey daha vardı, çünkü geriye dönüp baktığımda bu büyük bir tehlike işaretiydi. Ama gençken ve aşıkken, aynı şirkette çalışmak romantikti. İşe birlikte gidip gelmek. Hızlı bir öpücük için fotokopi odasına gizlice girmek.

Evet, o, sen ve siktiği sekreteriyle aynı şey değil. Kaçmak için tek seçenek istifa etmektir, ben de onlar evlenmeden ve hamile kalmadan önce bunu yaptım.

Geçimimi sağlamak için tekrar yarışma koçluğu yapmaya başladım ve annemin yanına taşındım. Sefaletin en büyük çifte darbesi. Annemin görebildiği tek şey, kocamı tatmin edemeyeceğim ve mutlu edemeyeceğim ve iyi olabileceğim tek işin, küçük kızlara nasıl yürüyecekleri, nasıl gülümseyecekleri konusunda koçluk yapmak için yarışmalara geri dönmek olduğuydu. Sorulara nasıl cevap verilir, nasıl dengeli ve özgüvenli olunur.

Hiç eğlenceli değil. Hiçbiri değil.

Yeni bir işe o kadar çok ihtiyacım vardı ki Montana'da olması konusunda iki kez düşünmemiştim. Bradley gelmişti. Destansı bir kurtarma ve farklı bir eyalet. En azından kısa vadede. Bağış toplama işi bittiğinde Calhan'a geri dönecektim çünkü iş sadece bir yüklenici pozisyonuydu. Eğer yeterince iyi bir iş çıkarırsam, belki Denver'da tam zamanlı olarak işe alınabilirdim. Bu, İK tarafından bir olasılık olarak ortaya atılmıştı ve ben de tüm umudumla buna sarıldım. Yeni bir eyalet, sağlam bir iş, en sevdiğim aile üyemin yakınında?

Ama bu yarınki bir . Bugün başka bir sorunum vardı. Mac.

Yeni hancım mı? Ev sahibim mi? Benim fiske-fıçı listemde en üst sırada mı? Evet, dün gece onu düşünerek vibratörü kullandım. O şeyi yanımda getirmiştım ve havaalanında onun önünde bavulumdan yere döküldüğü için çok utanmışım. Kesinlikle kullanıyordum.

"Takvim fikrini sen buldun," dedi Bradley, Mac'in kendi kendimi tatmin fantezilerimde yer almasıyla ilgili düşüncelerimi kırarak. "Yavru köpekler de öyle. Bu senin işini bildiğini gösteriyor. *Bu* yüzden oradasın."

Ama çok huysuz bir takvim kapak modelim vardı. Ve ev sahibi. Acil bir telefon almasaydı ne yapacaktı? Onu bu fikre ikna etmek zorundaydım. Bağış kampanyasının başarısı buna bağlıydı. Yeni boşanmış hayatım için de aynısı geçerli.

MAC

Ertesi sabah vardiyamdan sonra eve girdim ve doğruca mutfağa yöneldim. Babamın pişirdiği kahvenin kokusunu alabiliyordum.

Çalıştığım gecelerde babam misafir odasında kalırdı, ki bu neredeyse zamanın yarısıydı. Erken kalkıp kahvesini içmeyi ve Andy kıpırdanmadan ve birinci sınıf öğrencisini okul için kapıdan çıkarma çılgınlığı başlamadan önce gazetesini okumayı severdi.

"Günaydın," dedim, telsizimin klipsini açıp tezgahın üzerindeki şarj cihazına yerleştirdim.

"Sessiz bir gece mi?" Babam sordu. Gazete açıktı ve mutfak masasının üzerindeydi, ama kahve fincanı tezgahın üzerinde, yanı başındaydı. Andy'nin öğle yemeğini hazırlıyordu. Yarım fıstık ezmesi ve jöleli sandviç, elma dilimleri ve peynirli puflar plastik poşetlerdeydi. Yanında bir meyve suyu kutusuyla bir meyve sarması vardı.

"On bir civarında göğüs ağrısı," diye paylaştım. "Üçte karbon monoksit alarmı. Herkes iyi."

"Güzel."

Elimi gözlerimin üzerinde gezdirdim. Gece boyunca uyuduğumuz ranzalı odalarımız olmasına rağmen, basit aramalar bile zaman ve evrak işi gerektiriyordu, bu yüzden yaklaşık dört saat dinlendim. Yatmaya hazırdım. Öğleden sonra okula gitmeden önce yaklaşık altı saatim olacaktı.

"Andy nerede?"

Yaklaşık on dakika içinde okula gitmek için ayrılacaklardı. Babam onu bıraktıktan sonra gününe devam edecek ve yarın sabah ben vardiyaya döndüğümde geri dönecekti.

"Dişlerini fırçalıyor. Ya da en azından diş fırçasını ıslatıyor."

Andy'nin mısır gevreği kâsesi lavabonun yanındaydı ama masadaki tabakları toplarken portakal suyu bardağı gözden kaçmıştı.

Mükemmel bir zamanlama gibi, Andy'nin banyodan yatak odasına geçerken başının üstünden geçen küçük ayaklarını kaçıramazdım.

"Hazırlıklı olun," diye öğütledi babam.

Kupamın kenarından ona baktım. "Ne için?"

Babam gülümsemekten ve kıkırdamaktan kendini alamıyor gibiydi. "Georgia'nın burada kaldığını biliyor."

Gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım.

"Harika." Andy merdivenlerden indi.

"Baba!" diye bağırdı, bana doğru koştu ve bacaklarıma sarıldı. Elimini başına koydum, saçları nemliydi.

"Saçını taradın mı?" Şaşıarak sordum. Ona diş macunu, sabun ya da tarak kullanırmak zor işlerdi. Bunlardan birini gönüllü olarak kullanması?

Bana baktı ve başını salladı. "Bayan Georgia bu akşam yemeğe geliyor ve ben de en iyi şekilde görünmek istiyorum."

Başımı, yüzünde bir sırıtışla öğle yemeği malzemelerini Ironman beslenme çantasına tıktırarak babama çevirdim.

"Akşam yemeğine mi geliyor?"

"Mhm," diye yanıtladı.

Andy beni bıraktı ve bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Dün gece misafirimiz olduğu için gelmesini istedim ama gelemeyeceğini söyledi. Sonra bu akşam yemeğe gelmesini istedim ve o da evet dedi!"

Babam Andy'ye, "Git ceketini giy," dedi.

"Sonra görüşürüz!" dedi, duvardaki askıdan paltosunu almak için oturma odasına koşarken bana dönüp bakmadı bile.

"Altı yaşındaki oğlunuzun bu akşam ateşli bir randevusu var," dedi babam, beslenme çantasının fermuarını kapatırken. "Senden daha fazla oyunu var. Böyle mi diyorsun?"

Georgia oğlumun saçını tarıyordu. Mav, Mary ve Patrick'i parmağında oynatıyordu. Buraya gelip Andy'nin yeni annesi olduğunu düşünmesini sağladı ve cehennemden bağış toplama konseptiyle geldi.

Başrolde ben varım.

"Bu kadın tam bir baş belası," dedim.

Dün sabahki bağış toplama toplantısından beri takvim fikrini düşünüyordum. Ve Georgia'yı. Bu yüzden 1. Motoru gereğinden fazla kuvvetle yıkadım ama Georgia'nın varlığından duyduğum hayal kırıklığını - zihinsel ve fiziksel- gidermem gerekiyordu. Her yerde. İşte, evde, fantezilerimde.

Hem tahrik olmuş hem de sinirlenmişim. Havaalanında onunla el sıkışırken bile ona daha fazla dokunmak istiyordum. Tatlı kokusunu boynuna mı yoksa o gür göğüslerinin arasına mı sürdüğünü öğrenmek istiyordum. Ne renk külot giydiğini görmek istedim. Bacaklarını ayırmış, dizlerini bükmüş ve vibratör bacaklarının arasındayken nasıl da görünüyordu. Hayır, ben onların arasındayken, başım eğikken ve-

"Georgia?" Babam sordu. "Şimdi ne yaptı?"

Boğazımı temizledim, neden onu boğmak istediğimi, kıvrımlı vücuduna atlamamak ve adını unutturup benimkini haykırmasını sağlamak istediğimi anladım.

"Bağış kampanyası onun parlak fikirlerinden birine dönüştü," diye homurdandım. "Artık bir itfaiyeci takvimi. Ben Bay Ocak'ım."

Babamın gözleri büyüdü, sonra biraz daha büyüdü, sanki ona acil çağrılardan aldığımız böbrekleri satarak bağış toplayacağımızı söylemişim gibi.

Sonra güldü, tamamen benim yüzümden. Sonunda durduğunda, "Akşam yemeği için spagetti ve köfte. Andy bunun Georgia'nın favorisi olduğundan emin."

Babam genellikle bizim için alışveriş yapar ve gün içinde ya çalıştığım ya da vardiyam bittiği için akşam yemeklerini planlardı. Bana menüyü söylediğinde hiç şaşırmadım. İtalyan yemeği Andy'nin favorisi olduğu için sık sık yiyorduk.

"Huysuz, gidelim!" Andy diğer odadan bağırdı. "Simon evcil bir yılan aldı ve onu sırt çantasına gizlice sokacak. Onu görmek istiyorum."

Bir an için okulda bir yılan dolaşıyor diye paniğe kapıldım ama görevde değildim ve bu başkasının sorunuydu. Özellikle de Simon'ın anne ya da babasının.

"Benim için bir yer ayarla," dedi babam. "Bunu kaçırmayacağım."

MAC

KAPI ZILI BENİ UYANDIRDI. Belki babam bir paket sipariş etmiştir ve teslim edilmiştir diye düşünerek aldırış etmedim. Ama yine çaldı.

Yataktan kalkarak aşağı indim ve kapıyı açtım. Eğer bir şey için imza atmam gerekiyorsa, bunu donumla da yapabilirdim.

Teslimat şoförü değildi.

Georgia'ydı. Kalın kürklü bir bornoz ve terlik giymişti. Saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve hiç makyaj yapmamıştı. Farklı görünüyordu ama yine de harikaydı. Ve bu sadece boxer giyerken iyi bir şey değildi.

"Uyandırdığım için özür dilerim," dedi göğsüme doğru. "Ama sıcak suyum yok."

Soğuk hava içeri giriyor, bu da beynimi karıştırıyordu. Bu da düşündüğüm anlamına geliyordu ve düşüncelerim onun bornozunun altında bir şey olup olmadığı üzerineydi.

Evet, boxerım sikimi uzun süre tutamayacaktı. Geri çekildim.

Kafamı iç çamaşırimdan çıkardım.

"Kahretsin, üşümüş olmalısın." Tabii ki üşüyordu. İki kez zili çalması gerekecek kadar uzun süre dışarıda beklettim onu. "İçeri gel."

İçeri kaçtı.

"Muhtemelen pilot ışığı ."

"Doğru, uyumaya çalıştığın için seni rahatsız etmek istemem." Hâlâ göğsümle konuşuyordu. Çünkü çıplaktı. Ve üzerimde sadece boxerım vardı. Eğer biraz daha aşağıya bakarsa, umduğundan daha fazla göz zevkine sahip olacaktı.

"Georgia."

"Hmm?"

"Buraya," dedim parmağımı yüzüme doğru sallayarak.

Başını kaldırdı ve kızardı.

"Neden burada duş almıyorsun, ben daha sonra sıcak su ısıtıcına bakarım. Eğer senin için de uygunsa, sen çalışırken ben de içeri girip kontrol ederim."

Başını salladı ve bornozunun önünü kapattı. "Peki. Bu bana uyar."

Merdivenleri işaret ettim. "Sağdaki ilk kapı. Havlular tuvaletin üstündeki rafta. Orada sadece Andy'nin şampuanı var."

Daha önce göremediğim bir çantayı havaya kaldırdı. "İhtiyacım olan her şey burada." "Güzel."

Bana biraz daha baktı, sonra gözlerini kırıştırdı ve koşarak yukarı çıktı. "Georgia," diye seslendim.

En üst basamakta arkasını döndü.

"Umarım oyuncak denizaltın yanındadır."

Kahretsin, onu kızartmak eğlenceliydi. Ve ters ters bakması. Evet, intikam çok tatlıydı.

Banyonun kapısı çarpıldı ve yüzüstü devrilerek yatağa doğru ilerledim. Küçük sataşmamın iyi bir fikir olduğunu düşünmüş olabilirim ama

Uyudum çünkü tek düşünebildiğim koridorun sonundaki Georgia'ydı, çıplak, ıslak ve o mor vibratörü kullanıyordu.

MAC

GEORGIA kırk beş dakikasını banyoda geçirdi. Saate baktığım için biliyordum. Saç kurutma makinesinin çalıştığını duymasaydım, mide sorunları olup olmadığını merak ederdim. Bekâr olabilirdim ama bir kadının banyoda ne yaptığını sorgulamaktan daha iyisini bilirdim. Ama kırk beş dakika?

Ön kapının arkasından kapandığını duyduğumda, nihayet, NİHAYET, birkaç saat daha uyudum. Uyanır uyanmaz komodinin üzerindeki şarj aletinden telefonumu aldım. Bir ton mesajım ve mesajım vardı. Yatağın kenarına uzanarak mesajlar arasında gezinmeye başladım.

Theo muhtemelen kliniğe gelir gelmez ilk iş olarak mesaj attı ve ofis müdürü Verna ona tüm yerel dedikoduları anlattı.

Takvimi duyduğum. Eğer kapak modeli olacaksan, şimdiden ağda yapmaya başlaman gerekebilir. O şeyin acı verici olduğunu duyduğum. Kimse kıllı bikini çizgisi görmek istemez.

"Ne oluyor lan?" Boxerımın üzerinden taşaklarımı kaşıyarak yüksek sesle söyledim. Neden ağdaya ihtiyacım olsun ki? Elim yukarı doğru kayarak

göğüs. Yani biraz saçım vardı ama Koca Ayak değildim. Henüz hiçbir kadın çılgılık atarak kaçmamış ya da Fransız örgüsü yapmaya çalışmamıştı. "Pislik." Sil.

Bir sonraki Smutters'dandı. C vardiyasının kaptanıydı. Pete'i bir itfaiyeci ya da sağlık görevlisi olarak yetenekleri konusunda suçlayamasam da, adamın omzunda büyük bir çip vardı. Elbette, kadınlar tarafından yakışıklı olarak görülüyordu ve -kendisine göre- yatak arkadaşı sıkıntısı çekmiyordu, ama çok sinir bozucuydu. İstasyonda tırmanabileceği tek merdiven yangın merdiveniydi, yüzbaşılıktan şefliğe değil. O benim işimdi. Bir yere gitmeyi planlamıyordum ama eğer bir şans verilirse, onun da bunu isteyeceğini biliyordum.

"Pislik," dedim tekrar. Şimdi ne istiyordu?

Takvim ve kimlerin ön planda olması gerektiği hakkında konuşmak için Georgia ile buluşuyorum. Eklememi istediğiniz bir şey var mı?

İkisini birlikte hayal ettim. Güzel çocuk Smutters, Georgia'nın karşısında oturmuş bir fincan kahve içiyordu. Onunla bağış kampanyası hakkında konuşabilirdi ama onun pantolonuna girmek istiyordu. Kız onun için taze bir amdı.

"Böyle bir şey olmayacak," diye homurdandım, kendimi çok sahiplenici hissediyordum.

Aşağı kaydardım ve cevap vermediğimde birkaç dakika sonra tekrar mesaj attığını gördüm.

Ben de öyle düşünmüştüm. Merak etme, ona iyi bakacağım.

Dişlerimi sıktım ve telefonumu duvara fırlatmaya hazırdım. Takvim kapağını benim üzerimden alacağını sanıyordu! İstedimden değil, kesinlikle hayır, ama Smutters'ın HVFD'yi kapakta temsil etmesinin hiçbir yolu yoktu. Smutters'la başa çıkabilirdim. Her zaman baş ettim. Ama o ve Georgia? Bu bir sonraki seviyeydi. Onu garajdaki dairesine geri getirerek ona iyi bakması mı? Hayatta olmaz. Bir sonraki eğitimde yatağı yakmak zorunda kalacaktım.

Bir sonraki mesaj babamdan geldi.

Sarımsaklı ekmek somununu çözülmesi için dondurucudan çıkarın.

Bu beni sinirlendirmemeliydi ama sinirlendirdi. Genelde sarımsaklı tost yerdik, sadece tereyağı, sarımsak ve baharatlı sandviç ekmeği dilimleri. Asla süslü bir somun olmazdı. Georgia'nın akşam yemeğine gelmesi dışında. Onu görmeliydim ve Smutters'la ilişkiye girip girmediğini ve benim olmamı dileyip dilemediğini merak etmeliydim.

Kahretsin, onunla garajda tekrar birlikte olmayı düşününce sikim kalktı. O büyük yatak. Üzerinde sadece mor dantel. Vibratör. Boxerıma uzanıp sikimi kavradım ve pompaladım.

Bu son mesajdı ama bir sesli mesaj vardı. Oynat tuşuna bastım.

Hey Mac, ben Mallory. Andy'nin sınıfa yeni annesinin akşam yemeğine geleceğini söylediğini bilmeni istedim. Biriyle çıktığını bilmiyordum ama tebrikler. Eminim seni ve şu gizemli kadını buralarda göreceğim.

"Siktir!" Bağırdım.

Özel ekmek. Smutters, pek de belli etmeyen erkek sürtük. Andy ve onun yeni anne takıntısı. Elim sikimin etrafında. Sıcak su ısıtıcısının pilot ışığı. Hepsinin ortak bir noktası vardı.

Georgia. *Georgia*. GEORGIA!

GÜRCİSTAN

Kısa bir süre geçmesine rağmen PROJE İYİ GİDİYORDU. Bir gün önceki bağış toplama toplantısından bu yana Belediye Başkanı Mary, takvim üzerinde çalışmak isteyen iki yerel fotoğrafçı ve bir grafik tasarımcıyla bağlantı kurmuştu. Takvimin hizmetlerine getireceği görünürlük nedeniyle zamanlarını bağışlayacaklardı ve hemen hazırıldılar.

Noah'a katılmak isteyebilecek itfaiyecileri ve müsait olup olmadıklarını istasyonda paylaşması için bir kayıt formu hazırlamıştım. Komite toplantısında bahsi geçen itfaiyeci Peter Smutters ile görüştüm. Mac'in sevmediği itfaiyeci. İhtiyacım olan her konuda bana yardım etmeye gönüllü olmuştu. Göz kırpma şeklinden kıyafetlerimi çıkarmama yardım etmek istediğini hissettim. Zararsızdı çünkü tarçınlı rulo cazibesi benim hoşlandığım bir şey değildi.

Bu sabah hayvan barınağına gittim ve çok cana yakın, çok hevesli müdür Kennedy ile tanıştım. Fotoğraf çekimleri için sahiplenilebilecek hayvanları getirebileceğini söyledi, hiç sorun değil.

Sadece bir gün olmuştı ama yavaş yavaş bir araya gelmeye başlamıştı ve bu beni memnun etmişti. Ve şaşırdım. Biraz direnç bekliyordum ama sadece heyecan ve cesaretle karşılaştım. Mac hariç.

Bana huysuz bir yüz ifadesi takındı. Bakış. Bir de "*Konuşmamız gerek*" dedi. Bu da benden, fikirlerimden ya da istemediği bir takvimde yer almak zorunda kalmasından hoşlanmadığı anlamına geliyordu. Özellikle Peter Smuttersla tanıştıktan sonra, takvimde yer alarak itibarını kurtarması gerektiğini anladım. Mac bunu asla . Ama muhtemelen o da takvimde yer alırsa bunu asla unutamayacağını düşünüyordu.

Ne hayal ettiğini bilmiyordum, vücudu yağ içindeydi, üzerinde sadece sığınak pantolonu vardı ve sanki giyinirken yakalanmış gibi bir askısı omzundan sarkıyordu.

Tişıörtümü unutmuşum! Oh, ve işte evlat edinmeniz gereken bir köpek yavrusu!

Ne demek istediğini anladım.

Ama çekiciydi. Vay be, çekiciydi. Bu sabah onu sadece boxer'ıyla gördüm. Kapısını çaldığımda bunu beklemiyordum. Küçük dairemdeki duşta soğuk sudan başka bir şey yoktu, bu yüzden bornozumu giyip yardım istemekten başka çarem yoktu. Mac'le muhtemelen pilot lambasının patladığı konusunda hemfikir dim ama bunu nasıl düzeltebileceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Burayı yakabilir ya da havaya uçurabilirdim ve bu da itfaiye şefinin garajının patlaması durumunda Mac'in daha da kötü görünmesine neden olurdu.

Kapının eşiğinde, daha önce hiç boxer giymiş bir erkek görmemiş bir rahibe gibi onu süzmüştüm. F.I.T. Deli gibi fitti. Göğsünde bir tutam kıl vardı. Ve dövmesi. Ve karın kasları. Ve sağlam kalçalar ve... evet, üzerinde pizza dilimleri olan o boxerların altında ne olduğunu düşünecek olursam kendimi yelpazelemem gerekirdi. Evet, bu onun seksiliğini hiç azaltmamıştı.

Mac'e ve takvime dönelim. Çekiciydi. Yetenekliydi.

Onun fotoğrafları -herkesin- zevkli olurdu. Eğlenceli. Değerli bir tavuk gibi gösterilmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordum. Süslenmeye, gülümsemeye ve küçük göğüslerin daha büyük görünmesi için omuz atmaya zorlanmak. Bakılmak ve değer verilmek için

Dış görünüş ve şarkı söyleme, dans etme ya da baton çevirme yeteneği. Bu farklıydı. Daha iyiydi. İyi bir amaç içindi ve toplumu da işin içine katıyordu.

Elbette, Mac seksiydi ama fotoğrafta onun gücünü ve dostluğunu -ha!- karın kaslarını sayma ihtiyacından daha fazla gösterirdim. Bunu ona söylemiştik ama somurtkanlığı bana inanmadığının iyi bir göstergesiydi.

Şimdi, onunla akşam yemeği yiyecektim. Refakatçimiz olacağı için bana çok fazla bağıramazdı. Değil mi?

Elbette, takvim benim fikrimdi ama komite kabul etmişti. Onları zorlamamıştım. O zamandan beri aldığım geri bildirim ve ilgiye bakılırsa bu iyi bir fikirdi.

Fotoğraf çekimlerini organize etmeye çalışırken itfaiyecilerin programlarının karmaşık olduğunu ve şefinkinin daha da kötü olduğunu öğrendim. Bir ekiple birlikte yirmi dört saatlik tam vardiyalarda çalışsa da, aynı zamanda bir yöneticiydi, bu yüzden normal gündüz vardiyalarında da çalışıyordu. Ayrıca, her türlü acil durum için hazırda bekliyordu. Yani onun için hiçbir zaman iyi bir zaman yoktu çünkü her zaman gelememe ihtimali vardı.

Belki de bir gece önce Mac çalışırken Andy ve Drew'in yemek teklifini geri çevirmemeliydim. Onların mülkünde misafirdim ama beni beslemek zorunda hissetmelerini istememiştım. Ya da eğlendirmek. Kendimi kötü hissettim ve reddettim. Ama önümüzdeki iki hafta boyunca Andy'ye hayır diyemezdim, o yüzden bu gece için kabul ettim. Bana spagetti ve köfte ısmarladı. En sevdiğim yemektı ama karbonhidratlar, ağır et ve peynir yüzünden pek yemedim. Tam bir kalori bombası.

Ama annemle kalmıyordum ve eğer makarna istiyorsam, makarna yiyordum.

Ama Mac ile yiyordum, mükemmel bir kadın atıştırması.

Evet, o kafıeyı ben de düşünmüştüm. Ağzım sulandı ve bu makarna için değildi.

Akşam yemeğinden önce otuz dakika boyunca kıyafetime karar vermeye çalıştım ve sonunda siyah kot pantolon ve angora kazakta karar kıldım. Sıradan ama hoş. Garajın üstündeki dairenin merdivenlerinden inerken ön kapının zilini mi çalmalıyım yoksa arka kapıyı mı çalmalıyım diye düşündüm. Andy mutfak penceresinden beni izliyor olmalıydı çünkü uçarak evden çıktı ve güverteye geldi.

"Bayan Georgia! Sarımsaklı ekmek yiyoruz ve yılan götürüldü ve peçeteler çatalların altına giriyor ve katlanmaları gerekiyor."

Beni çıplak güvertenin kenarında karşıladı, heyecandan neredeyse ileri geri sallanıyordu. Saçları düzgünce taranmış, gömleği içine sokulmuştu ve hiç leke yoktu. En azından şimdilik. Keely'nin çocukları beş dakika içinde karmakarışık ve lekeli olurdu.

Elimi kaldırdım ve evlerine yaklaşmak için bir hamle yapmadım. "Evinizde yılan mı var?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, Simon'da bir tane var. Okula götürdü ama ben elime alamadan elimden alındı ve-"

"Andy, Georgia'nın içeri gelmesine izin ver. Dışarısı buz gibi," diye bağırdı Mac açık arka kapıdan.

Andy sinsi ayakları üzerinde dönerek kapıya yöneldi ama kayarak durdu.

Takip ettim çünkü evinde bir sürüngen yoktu. Eğer olduğunu söyleseydi, yemek teklifini tekrar gözden geçirirdim. Yılanları zerre kadar sevmezdim.

"Önce kadınlar," dedi Andy.

"Teşekkür ederim," diyerek ondan önce mutfağa girdim. Kapıyı kapattı ve İtalyan kokusu havayı doldurdu.

, daha önce marketten aldığım şampanya görünümlü köpüklü elma suyu Andy'ye uzattım.

Alırken gözleri büyüdü. "Benim için mi?"

Başımı salladım. "Konuklar yemeğe davet edildikleri için teşekkür olarak küçük bir hediye getirirler. Teklifi siz yaptığınıza göre, bu hediye sizin için."

Dönüp şeyi Mac ve Drew'un görmesi için havaya kaldırdı. "Bir hediyem var! İçebilir miyiz? Nedir bu?"

Mac'in bakışlarını mutfak masasının ve tezgahın üzerinde buldum.

Drew Andy'ye bunun ne olduğunu ve akşam yemeğiyle birlikte yiyebileceğimizi ama önce ellerini yıkaması gerektiğini söyledi. Andy evin içinde bir yere koştu, büyük olasılıkla tuvalet odasına. Ama ben Mac'e baktım.

Çünkü Mac bana bakıyordu.

Yumurtalıkları patlatan bir flanel gömlek ve kot pantolon giymişti. Saçları da taralıydı.

"Bu da senin için," dedim diğer elimle kemerini tutarken. İkiye katlamış, sonra da kuyruk kısmını . Yaklaşmadı, ben de onu ev telefonunun, bir kova dolusu kalemin, makasın ve yapışkan notların yanına, tezgâhın üzerine koydum.

"Merhaba Georgia," dedi Drew, yüzünde parlak bir gülümsemeyle. "Seni tekrar gördüğüme sevindim. Sıcak su ısıtıcınızla ilgili küçük bir sorun yaşadığınızı duydum."

Mac'e baktım. "Um, evet."

"Pilot ışığıydı. Gidebilirsin," dedi Mac.

Gözlerimi kırıştırdım ve dikkatimi ona çevirdim. "Bunun için ve beni davet ettiğin için teşekkürler. Ben... sarımsaklı ekmek olduğunu duydum."

Drew gülümsedi. "Bu doğru. Aslında fırından çıkarmam gerekiyor." Döndü ve fırın eldivenlerini kaptı. Mac'in evinde en az Mac kadar rahatmış gibi görünüyordu. Aslında Mac'in yemek pişirip pişiremediğini bile bilmiyordum.

Andy odaya geri koştu, ellerini sanki havayla kurutuyormuş gibi çırpıyordu. "Bayan Georgia. İçinde itfaiyecilerin olduğu bir takvim hazırladığınızı biliyorum. Yavru köpekler ve kedilerle birlikte. Babamın resmi Simon'un yılanıyla birlikte olabilir mi? Ona sarılması güzel olur, özellikle de . Göğsünde bir dövme olduğunu biliyor muydun? Tam burada." Sanki yemin etmeye hazırmış gibi elini kalbinin üzerine koydu.

Bağlılık. "Kızların dövme yaptıracığı yer orası değil çünkü meme uçları orada. Bebekleri beslerler. Senin meme uçların var mı?"

Mac gözleri kapanırken "Lanet olsun," diye mırıldandı.

Andy'ye göz kırptım çünkü farklı konularda çok fazla kelime vardı. Mac'in geniş göğsünde bir dövme olması fikrine o kadar odaklanmışım ki Andy'nin meme uçlarımla ilgili sorusunu algılayamadım.

Drew bir kahkaha attı ve uzun yarım somun sarımsaklı ekmeği kesme tahtasının üzerine koydu. "Andy, bunu nereden duydun?"

"Allison'ın annesinin yeni bir bebeği oldu ve bebeği meme uçlarıyla besliyor."

Drew, "Bu doğru ama özel," diye ekledi.

"Simon'ın yılanının takvimde yer almasını mı istiyorsun?" Yönlendirerek sordum. Muhtemelen on yıl sonra yapacağı gibi meme uçlarına gerçekten ilgi duymadığını biliyordum, bu yüzden daha fazla dikkat etmedim.

Andy'nin gözleri büyüdü. "Evet! Fotoğrafta babamın etrafına sarıldığını hayal edebiliyor musun?"

Andy'den babasına baktım. Evet. Kesinlikle. Mac'i gömleksiz ve etrafına bir yılan sarılmış halde görebiliyordum. Sonra da pantolonundaki yılanın nasıl görünebileceğini hayal ettim.

"Takvim, Simon gibi ona bakan harika bir sahibi olmayan hayvanları göstermek için hazırlandı. Ya da ona. Yılan kız mı erkek mi?" Ben sordum.

Andy kaşlarını çattı, sonra dudaklarını ısırıldı. Omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Ama adı Sparky."

"Peki, diğer hayvanların da kendi Simon'tarafından sevilmesi gerektiğini düşünmüyor musunuz?"

Kuvvetle başını salladı.

"O zaman evlat edinmeye ihtiyacı olanların resimlerde yer almasına izin vereceğiz ki birileri onları görsün ve istesin."

"Dopinge ihtiyacı olan sürü evcil hayvan mı var?" Andy başını eğerek sordu.

Cevabımın onu başka bir konuya sürüklememesini umarak bir an düşündüm. "Muhtemelen."

Andy etrafında döndü. "Bir hayvan evlat edinebilir ?" Aman Tanrım. Dudağımı ısırdım.

"Richard var," dedi Mac. Richard mı?

"Saklanıyor ve biz onu hiç görmüyoruz," dedi Andy suratını asarak. Hatta tıpkı bir gün önceki toplantıda hoşuna gitmeyen bir şey duyduğunda babasının yaptığı gibi kollarını göğsünde kavuşturdu. "Evcil hayvanınızın kurutucunun arkasında yaşaması hiç eğlenceli değil."

Açıklama için Mac'e baktım. Bir trolleri var mıydı? "Richard, sadece acıktığında saklandığı yerden çıkan, çekingen ve kendini beğenmiş bir kedi. Son zamanlarda kurutma makinesinin arkasına saklanıyor."

"Bir bebeği besleyen meme uçların var mı?" Andy bana sordu. Bu çocuk herkesi kırbaçlayabilirdi.

Mac göğsüme baktı ve sanki meme uçlarımı onu kızdırmak için eve getirmişim gibi kaşlarını çatı. Garip bir hırıltıyla tezgâhın yanına geldi, elimi tuttu ve beni mutfağın hemen dışındaki bir kapıdan içeri çekti.

"Mac, ne-"

Işığı yakıp kapıyı arkamızdan kapattığında çamaşır odasında olduğumuzu fark ettim. Ve-

Ve sonra beni öptü.

Ve avuçlarını meme uçlarımın üzerine koydu.

Oh Tanrım. Şimdi de benim bisküvim yağlanıyordu.

MAC

Babamın kapıdan Andy ile konuştuğunu duydum. Georgia ve ben muhtemelen çamaşır sepetinde temiz bulaşık bezi arıyorduk. Ondan sonra bir şey duymadım çünkü kurutucuyu boşaltmak ve çamaşırları katlamak Andy'nin göreviydi -en azından denemek- ama bu görevden nefret ettiği için muhtemelen yapmamıştı ve bunu belirtmek istemedi. Bunu pek düşünmedim çünkü ağzım Georgia'nın ağzındaydı.

Üzerinde siyah bir kot pantolon ve soluk mavi bir kazakla arka kapıdan girdi. Yumuşak ve tüylü bir şey. Saçları at kuyruğu şeklindeydi ama bukleler vardı. Küçük koyu bukleler yüzünü çevreliyordu. Dudakları... evet, onlara bakmaktan kendimi alamadım, soluk pembe ve parlaktı.

Onunla ilgili her şey yumuşak ve tatlıydı ve kokusu nefes alabildiğim tek şeydi. Ya göğüsleri? Hay sikeyim.

Tam bana göreydi. Sadece göğüsleri değil, geri kalan her yeri de. Onu öpmek için ikiye eğilmem gerekmiyordu. Ya da boynum tutulmuyordu. Avuçlarımin altında göğüsleri ağırlaşmıştı ve bir avuçtan daha fazlaydı. O kadar

bariz bir şekilde kadınsı, benden çok farklıydı. Onun gür ve yumuşak olduğu yerde, ben sert ve köşeliydim. Ben nasırlı ve sert, o ise ipeksi yumuşak ve tatlıydı.

Geri çekildim. Artık parlak olmayan ama şişmiş dudaklarıyla ona baktım, gözleri kapalıydı.

"Beni delirtiyorsun," dedim, sesim neredeyse hırıltıya dönüşmüştü.

Gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne... ne?" diye fısıldadı.

Bir elimi ağzıma götürdüm, onu döndürmek, çamaşır makinesinin üzerine yatırmak ve becermekten başka bir şey istemiyordum. Smutters'ı ya da ona bakan herhangi bir erkeği unutmasını sağlamak için. Kafamda daha ileri gitmenin zamanı olmadığını bilecek kadar kan kalmıştı. Andy şimdilik meşguldü ama uzun sürmeyecekti. Ve Georgiayı ilk kez çamaşır odamda şipşak bir ilişki olarak kabul etmemin imkânı yoktu. Richard muhtemelen kurutucunun arkasından fırlar ve ben taşaklarımın içindeyken çıplak kıcımlı pençelerdi.

"O pembe bavulla hayatıma girdin, çok güzel ve öpülesi. Sonra altı yaşındaki çocuğumu yeni annesi olduğuna inandırırıyorsun. Sonra kendini garajdaki dairemde buluyorsun ve o mükemmel amcığa sokmak için kullandığın mor bir vibratörün olduğunu biliyorum. Her nasılsa, bağış toplama komitesine de büyü yaptın ve ben bir şekilde üstsüz bir model oldum. Merkezde herkes takvimden bahsediyor. Tek duyduğum, şarjlı bir hortum tutmakla ilgili imalar. Şimdi de sarımsaklı ekmeğimi yemek üzeresin."

"Gömleksiz, üstsüz değil ve size söyledim, aile dostu olacak." "Tüm bunlardan sonra söyleyeceğin tek şey bu mu?" Yukarı uzanarak sordum. saçımı çekiştirirdi. Genelde sorumluluk bendeydi. Bir itfaiye şefinden beklenen buydu. Bir babanın.

Ama tatlı bir günah gibi hissettiren ve lanet olası bir çiçek tarlası gibi kokan bu kadın her şeyi tersine çevirdi.

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" diye karşı çıktı.

"Hayır!" Ellerimi havaya kaldırarak söyledim. "Şimdi Andy başka bir evcil hayvandan bahsediyor çünkü evlat edinmeye ihtiyaçları var. Bu aileye bir tane soğuk, pislik kedi yeter." Arkamı döndüm, sonra aniden geri döndüm. "Oh, ve meme uçları! Seninkiler üstünden çıkmasaydı Andy neden meme uçlarından bahsetsin ki?"

Gözlerini öfkeyle kısmak yerine, çünkü biri benim gibi mantıksız saçmalıklar söylese çok sinirlenirdim, dudağını ısırarak gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

"Şu anda Andy ve meme uçları hakkında çok fazla endişelenmemelisin. Şimdi delirdiğini düşünüyorsan, on yıl bekle."

"Sen yanımdayken o kadar uzun süre dayanabilir miyim emin değilim." Aletimle düşünüyordum, Montana'ya indiğinden beri öyleydim.

Gözlerim kısıldı. Mantıksız davrandığımı biliyordum. Hatta saçma. Fark etmezdi. "Bana gülüyorsun."

Başını salladı, eli ağzını kapatmaya gitti. "Hayır. Gülmüyorum."

Gülüyordu. O öpücükten sonra bile!

O da benim kadar... benim kadar tükenmiş değil miydi? Kendimi toparlamam ya da en azından ona haddini bildirmem gerekiyordu. Öpülesi dudakları ve sert meme uçlarıyla bana gülmüyordu, ki gerçekten de öyleydi, üstünü dürtüklüyordu.

Bunu bilerek yaptıklarına şüphe yok.

"Burada yetkinin sende olduğunu sanıyorsun," dedim ama "buranın" Hunter Valley mi, itfaiye merkezim mi, evim mi, oğlum mu, işim mi, kedim mi olduğundan emin ... Kollarımı göğsümde kavuşturdum. Belki bu ona tekrar dokunmamı engellerdi. "Sebepler olduğun onca kaosa rağmen, sikimden tutulup götürüleceğim."

Kaşlarını kaldırdı ve pantolonumun ön tarafına baktı, daha önce hiç bu kadar sert olduğunu düşünmediğim aletimin dış hatlarını görebiliyordu.

kot pantolonumu ıskaladı.

"Beni buraya sürükleyen sensin."

Şımarıklık onda!

"içinden yemeyeceğim," diye ekledim.

"Yemeni istediğim avucumun içi değil," diye karşı çıktı, sonra dudağını ısırdı. Yanakları güzelce kızardı. Yaptığı her şey çok güzeldi çünkü çirkin bir şekilde ağladığından bile şüpheliydim.

İnledim, sonra mücadeleyi bıraktım ve onu kendime çektim ve tekrar öptüm. Bu sefer ellerim kıcıını kavradı ve onu sikime doğru tuttu. Dizim onunkini ayırdı ve sıcaklığını kalçamda hissedebiliyordum.

"Yemek hazır!" Andy'nin bağırışı kapıdan yüksek sesle ve net bir şekilde geldi.

Onu bir kez daha bıraktım. "Siktir," diye nefes aldım. Kontrol mü? Ne kontrolü? Beni ondan uzak tutması için altı yaşında bir çocuğa ihtiyacım vardı.

Georgia rujunu düzeltmek için parmağını ağzının üzerinde gezdirdi, sonra kapıya ve mutfığa doğru ilerledi. Onu takip edemezdim, şimdi olmazdı. Açıkça fark ettim ki hâlâ üstünlük bende değildi. Georgia diğer odada ailemle birlikte spagetti ve köfte yediği için, serinlemek ve sikimin inmesini sağlamak için kafamda su basıncı oranlarını düşünmek zorunda kaldım.

Yetkili kimdi? Ben değildim.

SIKTIR!

GÜRCİSTAN

"DAHA FAZLA SARIMSAKLI EKMEK?" Drew kesme tahtasını sapından tutarak sordu.

Bir parça aldım çünkü... sarımsaklı ekmek ve tabağıma koydum. "Teşekkür ederim."

Drew karşımdaydı. Çamaşırhanede ne bildiğine dair bir his vardı içimde, özellikle de bulaşık havlusuyla dönmediğimiz için, ama hiçbir şey söylemedi. Andy sol tarafımda çatalının ucuyla köfte yiyordu. O da bir şey söylemedi, ama altı yaşındaki bir çocuğun zihni en sevdiği yemek tarafından neyse ki kolayca etkileniyordu. Ağzı marinara sosuyla doluydu ve gömleğine damlıyordu. Sağ tarafımda Mac vardı. Spagetti tabağını tıka basa doldurmuştu ve salatasındaki bir salatalık dilimini dürtüklüyordu. Dizi masanın altından benimkine çarptı. Benden tam beş dakika sonra çamaşırhaneden döndüğünden beri tek kelime etmemişti.

O öpücüklerden sonra kendimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı ama bana hiç zaman verilmedi. Mutfağa geri dönüp Andy ve Drew'un karşısına şehvet sisi ve ıslak külotla çıkmak zorunda kaldım. Neyse ki yarışmadaki mükemmellik görüntüsü işe yaramıştı. Gülümsedim ve tüm konuşmayı Andy'nin yapmasına izin verdim. Yine de...

O öpücük! O eller! O kıcı kavrayış!

Ne zamandan beri bir erkeğe *avucumun içinde değil, dışarıda yemeni istiyorum* diyorum? Eski sevgilisi tarafından daha genç, daha zayıf, daha doğurgan bir seçenek için terk edilen Georgia neredeydi? Beni cesur yapan düzenli hayatımdan uzak olmak mıydı? Mac miydi?

Belki de daha önce oyuncak denizaltımdan/vibratörümünden bahsetmiş olmasıydı. Biraz ödeşmeye ihtiyacı vardı.

Ama şimdi beni boğmak mı yoksa yanlamasına becermek mi istediğini bilmeyen bir adamın yanında oturuyordum.

"Bize kendinden bahset Georgia," dedi Drew, yemek boyunca sessiz kalan Mac'e bir bakış atarak. "Georgia'da ailen var mı?"

Andy kıkırdayarak, "Adını bir eyaletten almış olman çok komik," dedi.

Ona hoşgörölü bir gülümseme verdikten sonra Drew'un sorusunu yanıtladım. "Bir annem ve evli ve iki çocuğu olan bir kız kardeşim var."

"Sen amca mısın?" Andy peçetesiyle ağzını silerek sordu. "Teyze," diye düzelttim. "Tommy ve Sally Ann beş ve üç yaşındalar." "Kızakla kaymayı seviyorlar mı?" Andy sordu.

Omuz silktim. "Calhan'da pek fazla kar yağmaz. Orası benim geldiğim küçük bir kasaba. Hiç görüp görmediklerinden bile emin değilim."

"Hiç kar görmedin mi?" Andy'nin gözleri kocaman açılmıştı, sanki bu kavram çok saçmaydı. Nisan ayında olduğumuz ve burada kar hâlâ yerde olduğu için Andy'nin hiç kar görüp görmediğini merak ediyordum.

"Hayır."

"Annen geç saatlere kadar kalmana izin veriyor mu?" diye sordu, sonra da babasına küçük bir çocuk bakışı attı. "Sekizden sonra uyanık kalamam."

"Georgia bir ," diye hatırlattı Mac.

Tek yapabildiğim Mac'in ağzının benimkinin üzerinde olmasına bakmaktı. Sert ama yumuşak. O bıyığa. Daha önce hiç bıyıklı biri tarafından öpülmemiştim. Kaşındırıcı olacağını düşünmüştüm ama yumuşaktı. Öpüşmeye başka bir boyut katıyordu ve iç uyluklarımda kayarken nasıl bir his vereceğini merak ediyordum.

"Annesiyle birlikte yaşamıyor," diye ekledi.

"Aslında," diye başladım. Boğazım aniden kurudu, ben de köpüklü elma suyumdan bir yudum aldım. Köpükler dilimi gıdıkladı ve gerçekten çok tatlıydı. "Son birkaç aydır annemle yaşıyorum."

"Kendini iyi hissetmiyor mu?" Drew sordu, sorusu araştırmaktan çok endişeliydi. Otuz beş yaşında bir kadının hayatı darmadağın olduğu için çocukluk odasına taşınması yerine hasta olması ve yardıma ihtiyacı olması daha mantıklıydı.

Başımı salladım. "O iyi. Boşanma davam altı ay önce sonuçlandı ama evimiz hâlâ satılık, dolayısıyla kârdan henüz payımı alamadım. Bu yüzden eve geri taşındım."

Onlara beş parasız olduğumu söylemedim. Art ikimizin de geçimini sağlıyordu. Benim arabam vardı. Biraz emeklilik biriktirmiştim. Ama işi bırakmak işe yaramadı ve yarışma koçluğu da para getirmiyordu. Evin satışından alacağım pay bana yardımcı olacaktı ama ben bu parayı başka bir ev almak için kullanmak istiyordum. Ve eğer bir işim olmazsa, ipotek almak imkansız olacaktı ve-

"Bu boşanma ve ev işleri kulağa sıkıcı geliyor," dedi Andy ve beni iç karartıcı düşüncelerimden kopardı. Yemeğini bitirmişti ve sessizce oturmuş beni dinliyordu. "İzninizi isteyebilir miyim?"

Mac başıyla onayladı. "Matematik ödevi," diye emretti.

Andy'nin küçük omuzları çöktü ve sanki bu dünyadaki en kötü şeymiş gibi gözlerini devirdi. "Ama-"

Mac olabildiğince sakın bir sesle, "Yarın Bayan Mornay'e işin bitmediğini söylediğinizde ne diyeceğini bana bildirin," dedi.

Andy'nin dudakları kısıtı. Sandalyesinden kalkıp tabağını tezgâha taşıdı ve koşarak odadan çıktı.

"Takvim fikrini duydum," dedi Drew. "Bence harika bir fikir."

Mac garip bir ses çıkardı, hırlama gibi ya da geçirme de olabilirdi.

Babası onu görmezden geldi. "Georgia'da da böyle bir takvim yaptın mı?"

Başımı salladım ve Mac'e baktım, bana bu fikrin aptalca olduğunu söylemesini bekliyordum.

"Bu konuda hiç tecrüben yok mu?" Mac gözlerini kaldırarak sordu. Sesi düşmanca değildi ama sanki komiteye istemeden bir şey önermişim gibi biraz şaşkıındı.

"Takvimle değil ama fotoğraf çekimleriyle ve-"

"Modellik mi?" Drew sordu.

Başımı salladım. "Yarışmalar."

"Yarışmalar," diye tekrarladı

Mac.

Başımı salladım. "Evet, güzellik yarışmaları." Ağzı açık kaldı.

Drew sessizliği doldurarak, "Bunun nasıl geçtiğini anlayabiliyorum," diye cevap verdi. "Ayrıca bir halkla ilişkiler şirketinde yönetici asistanı olarak çalıştım. Ben

başış toplama ve organizasyon konusunda bilgili ve-"

"Yarışmalar."

Mac'i kırmış olabilirim.

"Gösteri ne demek?" Andy kalem almak için mutfığa geri dönerken sordu.

Ona baktım. "Bu güzel olmak için bir yarışma. Ve dengeli. Ve zeki. Ve kendinden emin."

Burnunu kırıştırdı. "Güzel mi? Yani içinde hiç erkek yok."

"Aslında birkaç erkek var. Birkaç tane. Hem de senin yaşında."

"Güzel olmak istemiyorum."

"Ne kadar gergin olun yakışıklı olabilir, güzel ve kocaman gülümseyebilirsiniz. Giyinirsin, saçını tararsın ve-"

"Kulağa de eğlenceli gelmiyor," diye ekledi. "Ama hoşuna gitti mi? Sen güzelsin, akıllısın ve... poz vermek nedir?"

"Dengeli," diye düzelttim.

Başını iki yana salladı. "Ben öyle olmak istemiyorum."

"Bence sen olduğun gibi iyisin," dedim ona. Eğer annem bunu bana hayatımın herhangi bir döneminde söylemiş olsaydı, muhtemelen bu kadar öfkeli olmazdım.

Sırıttı, sonra da kaçtı.

"Burada olduğuna göre artık orada çalışmıyorsun demektir," dedi Drew, konuşmayı Andy'nin tutku projesi olarak güzellik yarışmalarını seçmesinden uzaklaştırarak. "James Corp'un seni kapması akıllıca."

Drew bana gülümsedi ve ben onu babam olarak hayal ettim. Nazik. Yumuşak başlı. Övgü sunmakta hızlı. Annemle ben dört yaşındayken boşandıkları ve o da yanımda kalmadığı için benim babamı tanıımıyordum ama annem ondan sadece *sperm donörü* ve *zaman kaybı* terimleriyle bahsettiği için onun Drew gibi biri olduğunu hayal edemiyordum.

"Şey, eski kocam da şirkette çalışıyordu, bu yüzden ayrıldığımızda ben de ayrıldım." Kıpırdandım çünkü... yay! Başarısızlıklarım hakkında konuşmayı seviyordum. Özellikle de Mac'in önünde.

Ona doğru baktım. Evet, hâlâ bakıyordu. Beni öpmüştü. Ve beni okşamıştı. Ve... evet, biraz dengesizdi ama sanki kendini kontrol edemiyormuş gibi biraz sert davranması kesinlikle hoşuma gitmişti. Daha önce hiç böyle öpüldüğümü hatırlamıyordum. Ve giyiniktik, bizi bir çocuktan ayıran sadece bir kapı vardı. Ama bunun Mac'le bir araya gelirsek nasıl olacağına dair bir iştah açıcı olduğundan hiç şüphem yoktu.

Çıldırıcı. Vahşi. Kesinlikle yoğun ve güçlü.

Ama Mac'in davranışları, sanki sessizce felç geçiriyormuş gibi, bunun tekrar olacağından o kadar da emin değildim. Art beni delirtti ve o da

beni öpmesini istediğim son kişiydi. Ondan uzaklaşmak için *zaman diliminden* ayrıldım.

"İstifa mı ettin?" Mac sonunda sohbete yeniden katılarak sordu.

Yanaklarım öfke ve utancın eşit bir karışımıyla kızardı. "O... şey, o CFO ve sırf biz boşanıyoruz diye istifa etmez. Ayrıca sekreteriyle bir ilişkisi vardı, dolayısıyla o ortamı rahatlatmak için sekreterinin de ayrılması gerekirdi."

Drew kaşlarını çattı. "Onun ikinci- Seni suçlamıyorum." "Seni aldattı mı?" Mac gözlerini kocaman açarak sordu.

Başımı salladım. Evet, yanaklarımı kızartan bir utançtı bu. Pam'in bir resmini görselerdi bu kadar şaşırmaslardı. Sarışın ve sıskaydı, diri göğüsleri ve birbirine sürtünmeyen kalçaları vardı ve bahse girerim çoklu orgazm yaşıyordu.

"Ayrıldım çünkü evlendiklerinden beri her gün onlara bakmak istemiyordum." Köpüklü elma suyundan bir yudum aldım ve çok daha sert bir şey olmasını diledim.

"Evlendiler mi? Vay anasını," diye mırıldandı Mac.

Her iki adamın da yüz ifadeleri benzerdi. Sanki tek kelime etmeden konuşuyorlarmış gibi birbirlerine bakıyorlardı.

"Bu iş beni şehirden, onlardan ve ikinci kez birlikte yaşaması o kadar eğlenceli olmayan annemden uzaklaştırdı." Dudağımı ısırdım. "Aslında ilk seferinde de o kadar eğlenceli değildi."

Başlarının üzerinde gök gürültülü bulutlar varmış gibi görünüyordu. Hepsi Ben.

. Gösterişli gülümsememi takındım. "Merak etme, artık her şey yolunda. Ben buradayım ve bağış kampanyası ile ilgili işler ilerliyor-" Mac'e bir bakış fırlattım. "-oldukça güzel."

"İhtiyacın olan şey yeni arkadaşlarla dışarıda bir gece geçirmek," dedi Drew. Ayağa kalktı, tabağını aldı ve lavaboya götürdü. Daha fazla bulaşık almak için geri döndüğünde Mac'e, "Kincaids'te Theo ile buluşmayacak mısın?" diye sordu.

Mac saatine baktı. "Evet. Gitmem gerek." "Georgia'yı da yanına al."

"Um-"

"Ne?"

Hemen konuştuk. Ayağa kalktım, bulaşıklara yardım etmek için tabağımı aldım. Drew tabağı elimden aldı. "Ben hallederim," dedi gülümseyerek ve başını sallayarak. "Sen gitmeye hazırlan. Mac bekleyecek."

Hiç bekleyecek görünmeyen Mac'e baktım. Eğer babası tepesinde dikilmiyorsa olsaydı, muhtemelen kaçardı.

Çok fazla seçeneğim yoktu. Hayır diyerek Mac'in beni etkilemesine izin verdiğimi anlamalarını sağladım. Suratsızlığının sebebi kesinlikle bendim ama takvim bağı iyi bir fikirdi. Sağlam. Uygulanabilir ve kârlı. Mac hariç kasabadaki herkesin katılımı vardı. İtfaiye şefi olarak onun da söz hakkı vardı ama acil durum çağrısı yüzünden fikrini söyleme fırsatını kaçırmıştı. Çok geç gelmişti. O zamana kadar anlaşma tamamlanmıştı. Şimdi buna uymak zorundaydı. Bu konuda heyecanlı *olmalıydı* çünkü o itfaiye şefiydi. Bağış toplama etkinliği söz konusuysa kasabanın önünde Bay Kasvetli ve Kıyamet gibi davranamazdı.

Ama mutfak masasında bana huysuz huysuz bakabilirdi. Ve beni çamaşır odasında idare ederdi.

Onunla Kincaids'in yerine gidecektim. Başka seçeneğim yoktu. Ama istediğim son şey, beni istemediği halde başka bir adamın benimle kalmasıydı.

MAC

Kincaids'e giderken tek babamı öldüreceğimdi. Ama Andy'ye bakması için ona ihtiyacım vardı, bu yüzden onu öldürürsem bana yardımı dokunmazdı. *Georgia'yı da yanına al*, demişti.

Bu yapmam gereken son şeydi.

Onunla vakit geçirmek istiyor muydum? Kahretsin, evet.

Çamaşır odasında öpüşme ve elleşmeden daha fazlasını içermesini ister miydim? Kesinlikle.

Ama ellerimi ondan uzak tutmak için epik bir kontrole ihtiyacım vardı. Kamyonetimde, sadece bir adım ötemde olması ve kokusunun her tarafa yayılması? Tehlikeliydi.

Ona tekrar dokunamazdım.

Mümkün değil. Onun tadına

bakmıştım. Daha fazlasını istedim.

Ama Andy ona sanki ısıltılı bir tek boynuzlu atmış gibi bakıyor, annesi olma fikrine aşık oluyordu. Hatta ona yarı yarıya aşık *bile* olabilirdi.

Onunlayken hep gülümsüyor ve nazikçe bakıyordu. Küçük bir çocuğa patronluk taslamadan akıllıca sözler. Onu nasıl idare edeceğini biliyordu.

Kendini özel hissediyordu ama şımarık değildi. Ondan hoşlanıyordu ve onun başıboş, filtresiz kişiliğinin her santimini kabul ediyordu.

Andy'yi ay gözleri ve hevesi için suçlayamazdım. Ben de onun tek boynuzlu at gibi ışıltılı bir kadın olduğunu düşünüyordum. Eski sevgilisinin onu başka bir kadınla aldatması delilikti. Aptalcaydı. Bu da onu tam bir pislik yapıyordu.

Adam *onu* aldatmış. Hangi kırmızı kanlı erkek Georgia gibi delicesine seksi birinden uzaklaşır ki?

Bir kadında istediğim ama asla bilemediğim her şey onda vardı. Onun için her zaman ateşliydim. Öfkeden kuduran sikimi kontrol etmem neredeyse imkansızdı. O şeyin inmesi için çamaşır odasında havlu katlayarak oyalanmak zorunda kaldım! Sadece bu da değil, bu bağış toplama fikrinde beni taşaklarımdan tutup sürüklüyordu. Mutfak yangını yüzünden bu fikre *hayır deme* şansını kaçırmıştım. Onun yerine, komitenin geri kalanı bensiz karar verdi. Artık Bay Ocak olmaktan başka seçeneğim yoktu ve bunu bildiğinden emindim.

Yaklaşımı çok kurnazcaydı. Bir baktı ve sikim kalktı. Meme uçları hakkında saçma sapan konuşmalar beni mutfağın karşısında onunkilere baktırdı. Andy ve babam da oradaydı. Bir gülümseme ve ekip takvimde yer almak için kaydoldu. Duyduğuma göre, yavru köpekler ve kediler hemen teklif edilmiş. Ona hayır diyen oldu mu? Onun büyüüne kapılmayan var mı?

İçini gördüm. Onun gibi ışıltılı tek boynuzlu atların gerçek olmadığını biliyordum. Onlar fanteziydi. Şu anda yanımdaki kamyonda oturuyor ve Main'den Kincaids'e doğru ilerliyor olsa da Hunter Valley'de kalmıyordu. Geçiciydi, bağış toplama işi tamamlandığında ışıltılı tek boynuzlu at kıcını gün batımına doğru uçuracaktı.

Beni ve sikimi tatminsiz bırakarak. Ya da iyi tatmin olmuş ama yalnız.

Kadınlar gitti. Kalbinizi de yanlarında götürürler ve Georgia bunun mükemmel bir hatırlatıcısıydı. Hayatımda beni bırakıp kaçan onca kadın arasında en azından o önceden haber vermişti. Akıllı olan ben olmalıydım. Onun büyüüne kapılmayan *tek* kişi.

Karşı yönden bir araba geldi ve geçerken korna çaldı. Kim olduğunu anlayamadım ama beni ve kamyonetimi tanıyan biriydi, çünkü kamyonumun üstünde küçük bir ışık çubuğu vardı. Bu da kasabadaki çoğu insan demektir.

Georgia koltuğunda kıpırdandı. Evinden yumuşak siyah bir palto ve eldivenler almıştı. Elleri kucağındaydı ve kazağıyla aynı mavi renkte küçük bir çanta tutuyordu.

"Beni getirmene gerek yoktu," dedi.

Üşüdüğünden bahsetmese de uzandım ve havalandırma deliklerini ona doğru açtım. Bu palto yalıtıcı olmaktan çok dekoratifti.

"değil," diye cevap verdim dikiz aynama bakarak.

Göz ucuyla bana doğru baktığını gördüm. "Bir kadın her şeyin yolunda olduğunu söylüyorsa, bu her şeyin yolunda olduğu anlamına gelmez," diye karşı çıktı. "Çamaşır odana *girdikten* sonra, *seni delirttiğime* göre, belki de gerçekten iyi değildir diye düşündüm."

Yavaşlayıp bir kavşakta duruyorum ve ona bakıyorum. Ceketinin yakalarından tutup onu orta konsoldan kucağıma çekmek yerine ellerimi direksiyonda tutuyorum.

"Bir erkek için iyi, iyi demektir."

"Ve *beni delirtiyorsun* demek, *evet, seninle takılmaktan heyecan duyuyorum* demek mi oluyor?"

O küstahlık geri gelmişti. Yemekte sık kafalı eski sevgilisinden bahsettiğinde gülümsemesinin kaybolduğunu, omuzlarının içe doğru kıvrıldığını gördüm. O pislik onu incitmişti. Onu küçültmüştü ve bu çok yanıltıcı. Ama bu yenik bakış sadece bir an sürdü çünkü aniden gülümsedi ve... gözlerim kamaşmış olabilirdi. Ruh halini bu kadar çabuk değiştirebilmesinden etkilenmiştim.

Görünüşe göre kamyonetimde benim verdiğim kadar iyi veren bu kadın gerçek Georgia'ydı. Ve bu hoşuma gitmişti.

Problem. Büyük bir sorun. Acil durum sireniyle gelmeliydi. "ÖPMEYİN VEYA KOPARMAYIN!" yazan bir uyarı etiketi.

"Seni öpmemeliydim. Yapmamalıydım-" Ellerimi direksiyondan kaldırarak göğüslerini avuçladığımı gösterdim. "Andy'nin aklına bir şey gelmesini istemiyorum."

"Altı yaşında olduğu ve henüz bir kadını hissetmeyi öğrenmemesi gerektiği için mi?"

Öfkeyle baktım. "Çünkü kafayı bir anne bulmaya takmış ve gözünü sana dikmiş. Etrafımda olmayan bir kadınla hiçbir şey yapamam ya da ilişkiye giremem."

Uzanarak yanağındaki bir tutam saçı fırçaladı ve başını salladı. "Onu incitecek hiçbir şey yapmam." Bir süre sonra devam etti. "Haklısınız. Ben sadece bağış kampanyası için buradayım. Öpüşmek yok. Göğüslerimin üzerinde büyük eller yok ve meme uçlarımla oynamak yok."

Anında, onları hissettiğimi hatırladım. Ağırlıklarını. Başparmaklarımı üzerlerinde gezdirdiğimde meme uçlarının nasıl sertleştiğini.

Onu öpmem için beni zorlamamıştı. Ya da ona dokunmam için. Hepsini kendim yapmıştım.

Bir araba kornası beni heyecanlandırdı. İki tarafa da baktım, sonra kavşaktan geçtim.

"Öpüşmek yok. Meme uçlarıyla ilgili bir şey yok," diye dişlerimi sıkarak kabul ettim, ancak onunla mı yoksa kendimle mi konuştuğumdan emin değildim.

"Bunu yaparsan mı, yoksa yapmazsan mı seni daha az deli ederim?"

"Evet." Bir elimi saçlarımda gezdirdim. Onu öpmeden ya da amını kalçalarıma sürmeden durabilecek miydim? "Hayır. Siktir, bilmiyorum. Evimi, işimi, her şeyimi karıştırdın-" Bildiğinden emin olmama rağmen sondaki *sik* kelimesini ısırarak söyledim. Daha önce çamaşır odasında kalçamı okşarken ne kadar sertleştiğimi fark etmemiş olması mümkün değildi. "Benimle geliyorsun çünkü babam yaşlı bir işgüzar gibi davranıyor."

Otoparka döndüm.

"Kamyonettesin," diye devam ettim. "Biz buradayız. Her şey oluyor. Theo James Mav'in kardeşi. Yerel doktor ve yangın eğitimlerine yardım ediyor."

"Yine de..." O itti.

"Eminim Mallory artık bana katılacağını biliyordur ve-"

"Mallory?"

"Kız arkadaşı," diye açıkladım. "Andy için Bayan Mornay." "Onun öğretmenini, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet. Mallory çıkacağını biliyorsa, Bridget de biliyordur. Bridget biliyorsa, o zaman-"

"Anlamı?"

"Eminim oradaki tek kadın siz olmayacaksınız."

GÜRCİSTAN

MAC YANILMAMIŞTI. Doktor Theo ile tanıştım. Dex, hokey oyuncusu, aynı zamanda Theo'nun kardeşiydi. Sözde ünlüydü ama ben bu sporu ya da herhangi bir sporu takip etmiyordum. Erkekler için bu kadardı. Sonra Mallory, Bridget ve Lindy vardı. Her biri farklı bir James kardeşle birlikteydi. Mallory ve Theo, Bridget ve Mav, her ne kadar burada olmasa da ve Lindy, Dex ile evliydi. Lindy de Bridget'in kız kardeşiydi. Biraz karmaşıktı ama oldukça havalıydı. Bunun da ötesinde, kasabanın kütüphanecisi Melly vardı. Mallory'nin paylaştığı bilgilere göre -Melly kızarıırken- kendisinden on beş yaş büyük, oduncu ve evet, eski sevgilisinin babası olan bir adamla yeni bir ilişkiye başlamıştı. Daniel burada değildi, çünkü dört erkek kardeşiyle kılıç fırlatıyordu.

Ne olduğunu öğrenmek için telefonumdan bakmam gerekmişti ama şimdi Melly'nin yanaklarının neden bu kadar kırmızı olduğunu biliyordum. Eğer erkeği Yayla Oyunları fotoğraflarındaki kadar fit ve muhteşemse, o şanslı bir kadındı.

"Hepinizin benimle tanışmaya inanamıyorum," dedim.

Bayanlar uzun, yüksek bir masanın bir ucunda, erkekler de diğer ucundaydı. Mallory, Bridget ve Lindy, ben en uçta olduğum için yarım daire şeklinde etrafımda oturdular. Elini sallayıp üç hafta daha süreceğini söylemesine rağmen her an doğuracakmış gibi görünen Lindy dışında hepimizin birer kadeh şarabı vardı.

Bridget gözlüklerini burnuna doğru iterek, "Bir grup mesajımız var," dedi. "Theo Mallory'ye geleceğinizi söyledi ve o da bir grup mesajı gönderdi. Andy'den senin hakkında çok şey duymuş ve hiçbirimiz seni tanımayı kaçıramazdık."

Mallory, "Andy'nin herkese yeni bir annesi olduğunu söylemesine şaşmamalı," dedi.

Andy daha önce Bayan Mornay'e matematik ödevini yapmadığını söylemek zorunda kaldığında paniklemiş görüldüğünde, onun sert, yaşlı bir kadın olduğunu ve boncuk gözlü bakışlarını bir korkutma taktiği olarak kullandığını hayal etmiştim.

Ama Mallory yaşlı olmaktan çok uzaktı, muhtemelen yirmili yaşların ortasıydı ve harika bir öğretmen olacak gibi görünüyordu.

"Okulda mı?" Elimle yüzümü kapatarak sordum. "Ah, hayır."

Güldü. "O kadar güzelsin ki gözlerinin kamaşmasına şaşmamalı." Lindy eğilerek "Sanırım başka birinin de gözleri kamaşmış," dedi. O masanın aşağısına baktı ve hepimiz o yöne baktık.

Orada, benimkinin karşısındaki uçta Mac vardı. Kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

Dex ve Theo konuşurken gözlerini benden ayırmıyordu. "Sen beri gözlerini dikmiş bakıyor," diye ekledi Mallory. "Dik dik bakıyor," diye düzeltti Bridget eğlenen bir gülümsemeyle.

Melly, "Kızarıyor," dedi.

"Göz sikişi," diye fısıldadı Lindy.

Nefesim kesildi ve diğerleri

kıkırdadı.

"Bu, gözleri kamaşmış bir adamın bakışı değil," diye fısıldadım. Ama *öyleydi* Beni ateşlendiren bir bakış. Bana nasıl öpüştüğünü hatırlattı. Nasıl

Beni amaşır odasına sürükledi çünkü dudaklarını dudaklarıma değdirmeye bir saniye daha dayanamadı. Ve elleri vücudumda.

Mallory basitçe, "O değil, onun siki," dedi.

şarabımdan bir yudum aldıktan sonra tükürdüm.

"Onun gözünü *m kamaştıracağım*?" Hep bir ağızdan başlarını salladılar.

Bir adamın gözünü m kamaştırdım? Ve herhangi bir erkeği değil, Mac'i? İmkansız. Kesinlikle Art'ın gözünü kamaştırmamıştım. Aleti kamaştırılan bir adam aldatmaz çünkü aleti çok mutlu ve tatmin olmuştur.

"Alındın mı?" Bridget sordu. "Bu yüzden mi onunla ilgilenmiyorsun?"

Gözlerim büyüdü. "Oh, ilgileniyorum çünkü... ona bir bak. Ben de yeni boşandım, yani saçma bir şekilde bekarım."

Lindy sarı kaşlarını sallayarak, "Bir erkeği unutmanın en iyi yolu bir başkasının altına girmektir derler," diye önerdi. "Mac'in sana bakışına bakılırsa, seni altına almak istiyor."

Mallory kıkırdayarak, "Onun da üzerinde," diye ekledi. "Neden olmasın ki? Harika bir vücudun ve o saçların var..."

O ve Bridget beni aşağı yukarı ya da en azından masanın üzerinde görebildikleri kadarıyla. "Evet, bunu nasıl yapıyorsun?" Bridget sordu.

"Ne?" diye sordum. Kendime bakarak sordum. Kazağıma şarap mı damlatmıştım? Kahretsin, sadece kuru temizleme yapılabililiyordu ve kırmızıyı çıkarmak çok zordu.

"Saçların. Benimki gibi at kuyruğu şeklinde, ama ben koşudan çıkmış gibiyim, kırlaşmış ve dağılmış."

Lindy uzandı ve Bridget'inkinin ucundan şakacı bir şekilde çekti. Kardeş olduklarını söylemişlerdi ama Lindy muhtemelen benim yaşımdaydı, Bridget ise yirmili yaşlarının başındaydı. Birbirlerine de pek benzemiyorlardı.

"Evet, makyajın da yle, YouTube kanalın falan mı var senin?" Mallory ekledi.

Kafam karışmış bir şekilde ona göz kırptım. YouTube kanalı mı? Ben mi?

"Beni bile pasaklı gösteriyor," diye araya girdi Lindy, ama şaka yapıyor olmalıydı çünkü çok derli toplu görünüyordu.

İncelemeleri karşısında biraz utandım. "Annem her zaman evden yüzün açık çıkmamanı söylerdi ve alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var."

"Yardım mı? İnanılmaz güzelsin. Sana bakmamak biraz zor. Bu halinle Amerika Güzeli bile olabilirsin," diye önerdi Mallory. "Değil mi?" Diğerlerine baktı. "Tek ihtiyacı olan bir gece elbisesi ve kuşak."

Kaşlarımı çattım. "Aslında on yıl boyunca güzellik yarışmalarına katıldım."

Mallory elini koluma koydu ve beklentiyle bana baktı. "Amerika Güzeli olduğunu söyle."

Başımı salladım. "Küçük Bayan Calhan'ın ikincisi olmaktan öteye gidemedim çünkü annemin beklediği *Cumhuriyetin Savaş İlahisi*'ni söylemek yerine sopayla dönmek istedim, ki bu ironik çünkü benim memleketimde İç Savaş bitmedi."

"Baton çevirebiliyor musun?" Melly gözlerini kocaman açarak sordu. "Bir kere denedim ve kafama çarptı."

Güldüm. "Kesinlikle hayır. Bu yüzden ikinci oluyorum. Şarkı söylemek mi? Söyledim. Ama bir daha asla başka bir taca yaklaşmadım."

"Biliyordum!" Mallory dedi ki. "Yarışmalar için gerekli duruşa sahipsin. Ve saçların. Tanrım, şampuanının adını öğrenmem lazım. Keratin bakımı kullanıyor musun?"

"Küçük Bayan Calhan?" Lindy sordu, gözleri neredeyse parlıyordu. "Eminim çok sevimliydin. Eğer bu karpuz bir kız olursa, belki o zaman güzellik yarışmalarına katılabilir." Elleri kocaman karnının üzerinde duruyordu.

"Yarışmalar herkese göre değildir," diye tavsiye ettim. "Bana güvenin. Baton çevirme olayı olduğunda ben yedi yaşındaydım. Keşke şarkı söyleyebilseydim, o zaman kız kardeşimin kazandığı tüm kupa ve taçların yanına koyabileceğim küçük bir tacım olurdu. Ama yaşım ilerledikçe bunları aldım..." Göğsümü işaret ettim. "Ve kalçalar. Ve bir kış."

yarışma normlarından daha fazlası olmalı. Gece elbisesi giydiğimi düşünebilirsiniz ama mayo giymiyorum."

"Her neyse," dedi Bridget. "Kim mayo giyer ki zaten? Hem pahalılar hem de Montana'da iki hafta falan giyebilirsin. Hem kim demiş çarpıcı olmak için incecik olmak gerekir diye?"

"Annem ve kız kardeşim," diye cevap verdim hemen. "Kendisi çok zayıf ve Georgia Güzeli'ydi. Ayrıca, beni daha hafif bir modelle takas eden eski sevgilim."

"Annem kumar bağımlısı bir alkolik," diye paylaştı Mallory, çılgın anne yarışması yaparken. "Anneler her şeyi bilmez."

"Annemin belediye başkanıyla bir ilişkisi vardı," dedi Melly. "Belediye Başkanı Mary mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum.

Melly başını salladı. "Birkaç belediye başkanı önce."

"Zayıf olmak kimin umurunda ki zaten?" Lindy sordu. "İki aydır ayaklarımı görmedim."

"Aynen öyle," dedi Bridget. "Eski sevgilin belli ki pisliğin teki. Erkeklerin mayo giyerek yargılandığını hayal edebiliyor musun?"

"Topuklu ayakkabı giyip daire şeklinde dönerken mi? Ve bir batonla?" Lindy sırtarak ekledi. "Gerçi Dex patenleri sanki vücudunun bir uzantısıymış gibi giyiyor, o yüzden topuklu ayakkabı giyebileceğine bahse girerim."

"Ne dedin şekerim?" Dex adını duyunca ona sordu.

"Yok bir şey." Öpüştüler ve o da çocuklara döndü. Tanrım, onları izlemek delicesine tatlıydı. Mutlu bir evlilikleri vardı ve her an bir bebekleri olabilirdi.

Bir bebek. Onu ve sahip olduğu her şeyi anında kıskanmışım. Ona dokunmadan duramayan bir adam. Ona *şeker* diyordu ve açıkça bir aile için her şeyi yapıyordu.

"Bağış kampanyası takvimi fikrini oradan mı aldın?" Mallory beni düşüncelerimden uyandırarak sordu. "Yarışmalar yüzünden mi?"

"Takvim mi?" Lindy merak etti. Belli ki grup metinleri her şeyi kapsamıyordu.

Onları ben doldurdum.

"Bayıldım!" Lindy dalgın bir şekilde karnını ovuşturdu. "Eve'den sponsor olmasını istemeli."

Bridget, "Arkadaşımız Eve ve Silas'la çıktığı için muhtemelen müstakbel baldızımız Steaming Hotties'i işletiyor," diye açıkladı.

"Kahve dükkânı mı? Dün orayı gördüm. İtfaiye istasyonunun karşısında. Yarın uğrayıp kendimi tanıtacağım."

Melly, "Birkaç tane alıp kütüphaneye asacağım," diye teklif etti.

"Peki Mac takvimde yer alacak mı?" Bridget sordu.

Başımı salladım ve Mac'e masanın üzerinden hızlıca bir bakış attım. "İsteğe bağlı ama itfaiye şefi olarak kendini buna mecbur hissediyor. Bu konsept onu pek heyecanlandırmıyor," diye itiraf ettim, bardaki müziğin sesi çocukların ne konuştuğumuzu duyamayacağı kadar yüksek olduğu için şükrediyordum.

"Mac sığınak teçhizatıyla ve *sadece* sığınak teçhizatıyla mı?" Lindy kendini yelpazeleyerek ve sırtarak sordu. "Gülümsemesine gerek yok. Şu anda Georgia'ya verdiği *huysuz* surat gayet iyi iş görüyor."

Masada tekrar Mac'e baktık. Bu onun huysuz yüzü değildi. Çamaşır odasının kapısını arkasından tekmeleyip beni öperken bana öyle bakıyordu.

Aman Tanrım.

"Tamamen sikim kamaştı."

MAC

Diğer kadınların arasında oturan Georgia'ya . Mallory'nin söylediği bir şeye gülüyordu, ağzını eliyle kapatmıştı. Birkaç saat önce öptüğüm ağız. Tekrar öpmek istediğim ağız. Aletime sarılmış görmek istediğim ağız.

Kadınlar sanki hayvanat bahçesindeki bir meraklıymışım gibi hep birlikte bana bakmaya başladılar.

"Dik dik bakıyorsun," diye mırıldandı Theo. "Onlar bakıyor," diye karşı çıktım.

Fark etti ama sonra görmezden geldi. "Sanki masadaki içkileri aşırıp onu becermek istiyormuş gibi bakıyorsun."

Haksız değildi.

"Buradaki diğer tüm erkekler de öyle," diye homurdandım. Her erkeğin dikkatini nasıl çektiğini özlemedim ve o bunu bilmiyordu bile. Biralarını yudumlayıp onu kiliseye götürmeyi düşünmüyorlardı çünkü tek düşünebildiğim

onu kirletiyordu. Ona bir daha öpmek yok dedikten sonra bile.

Ben başlatmıştım. . Yine de daha fazlasını istedim.

Çamaşırhanedeki tepkisinden sonra mı? Kahretsin, o da istemişti.

Dex, "Sana gizlice bakıp duruyor," diye yorum yaptı. Karısının yanında otururken bir elini onun kalçasına koydu. "Kendimi ortaokuldaki yemekhanede gibi hissediyorum."

"Evet, onu öptüm." Sanki bu bakışmayı açıklıyormuş gibi.

Dex, "O yalayıp senin olduğunu bir kurabiye değil," diye ekledi ve çocuksu temayı . Yine de onu yalamak ve bunu tüm barın önünde yapmak istiyordum, böylece herkes onun benim olduğunu biliyordu.

Ama o benim değildi. Hayır. Siktir! Onu istiyordum ama ona sahip olamıyordum. Yine de başka kimse ona dokunamayacaktı.

Theo güldü ve ben de sonunda ona doğru baktım. Geçen sonbahar buraya taşındığında huysuz bir pislikti. Büyük şehir cerrahlığından küçük kasaba doktorluğuna geçmiş, harika bir kız arkadaş edinmişti. Ve mutlu oldu.

"Ne?" Onu inceleyerek sordum. "Kahkahalarla beni korkutuyorsun."

"Ödeşme zamanı," dedi sırtarak.

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Bu barda oturan huysuz herif bendim ve sen bana gülüyordun, çünkü Mallory'yi kafama takmıştım."

"Şimdi de huysuz olan ben miyim?" Kendimi işaret ettim.

"Oh evet."

"Size kadınlar hakkında bir soru sorayım." Dex

sırıttı. "Uzman olan biziz."

Bunu görmezden geldim. "Bir kadın sabahları kırk beş dakika boyunca banyoda ne yapar?"

"Biliyorsam ne olayım. Mallory otuz dakika içinde girip çıkar."

"Otuz mu?" Ben sordum. Beş dakikada duş aldım, iki dakikada tıraş oldum ve işim bitti.

"Lindy sabahları kırk beş dakikasını harcıyor. Duş, nemlendirme, saç kurutma ve şekillendirme, makyaj."

Yani Georgia vibratörünü kullanmamıştı. Bu muhtemelen birkaç dakika daha ekler, değil mi?

Theo omzuma bir tokat attı. "Onu istiyorsan, o kadar bakım gerektiren biri olsa bile, peşinden git derim."

Anlamasını sağlamak için taburemde dönerek ona baktım. "O buralı değil."

"Doğru."

"Bağış toplama işi biter bitmez gidiyor." "Aynen öyle."

"Takvim fikrini ortaya atan oydu."

"Bunu ona karşı kullanmayın. Bu gerçekten harika bir fikir," diye ekledi Dex.

"Tamam, ama ben acılı bir yemek istiyordum. Bir diğer önemli konu da garajımda kalacak olması."

"Biliyorum. Kolay erişim. Peki gerçekten sorun ne? Onunla yat ve onu sisteminden çıkar." Theo'nun bana bakışından bir sorun görmediği anlaşılıyordu. Yıllarca ek eğitim almış ileri bir tıp diploması vardı. Durumu kavrayacak kadar zeki olduğunu düşünmüştüm ama hayır.

"Andy ona aşık."

Kaşları yukarı kalktı. "Endişelendiğin rekabet bu mu? Altı yaşında bir çocuk mu?" dedi çocuğu olmayan ve çocuk da istemeyen adam.

"Etrafında olmayacak birine aşık olamaz."

Bakışları değişti çünkü bir çocuğa sempati duyuyordu, bana değil. En azından o ve Dex, Andy söz konusu olduğunda zorluğun farkına vardılar.

"O mu sen mi?" Theo karşı

çıktı. Ters ters baktım.

"Ebeveynlerin seks yapmasına izin var. Ya da umarım öyledir çünkü birkaç hafta içinde ben de öyle olacağım," dedi Dex. Belli ki yatak odasında ne yaptığını biliyordu çünkü karısının şu anki hali erkekliğinin bariz bir örneği idi.

"Evet," diye ekledi Theo. "Dediğın gibi, o gidiyor. Onunla yatsan da yatmasan da Andy üzülecek. Eğlenmene bak. Seks yap. Bunun ne olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?"

Biraz daha baktım.

"Buraya gelirken ona öpüşmenin bir hata olduğunu söyledim. Bunun olmaması gerektiğini ve bir daha olamayacağını söyledim."

"Kadınların erkekler hakkında bildiğı bir şey var," dedi Dex. Mutlu bir golden retriever gibiydi, her zaman güler yüzlü ve rahattı, sanki gökkuşağı sıçıyordu. Gerçi onu hokey oynarken görmüştüm ve buzun üzerinde bambaşka biriydi.

"Öyle mi?" Bilgeliğini paylaşmasını bekleyerek sordum. "Biz her zaman yanlıyoruz."

Theo kıkırdadı. "Mallory'ye almamam gerekirken bir ev aldım. Bu ifadeye kefil olabilirim."

Georgia masadan kalktı ve boş şarap bardağını taşıyarak bara doğru ilerledi. İlerleyişini izledim, yolda ona bakan çeşitli erkekleri seyrettim. Mallory'nin kardeşi ve mekânın sahibi olan Arlo barın arkasındaydı. Ona doğru geldi, gülümsedi. Bir süre konuştular, sonra göz kırptı ve siparişini doldurmaya gitti.

Barda oturan adam ona doğru döndü. Onu açık artırmadaki bir öküz gibi süzdü, sonra onunla konuşmaya başladı.

Onları birkaç saniye izledikten sonra, "Ona asılıyor," diye homurdandım.

Dex ve Theo bakışlarımı takip ettiler.

Dex güldü. "Bu PeeWee ligindeki babalardan biri."

Kasabadaki herkes Dex'in profesyonel hokey oynadığını bildiğinden, ara sıra paten merkezindeki çocuk programlarında koçluk yapması için ikna ediliyordu. Henüz istikrarlı değildi ama emekli olur olmaz muhtemelen bu görevi tam zamanlı olarak üstlenecekti. Silvermines'le birkaç yıl daha çalışacağını söylemişti ama baba olduktan sonra düşündüğünden daha kısa sürede işi bırakacağını hissediyordum.

Theo, "Anlaşılan iyi anlaşıyorlar," diye yorum yaptı.

Cehennem gibi!

"Buraya benimle geldi," diye tersledim.

"Yani? O senin değil. O adil bir oyun," diye öğüt verdi

Dex. Ayağa kalktım. "O adil bir oyun değil," diye ekledim.

"Profesyonel tavsiye mi?" Ben oraya fırlayıp PeeWee'nin babasını dövemedem Theo atıldı.

James kardeşlerden daha fazla tavsiye. Onlar uzman mıydı? Belki de öyleydiler çünkü dördü de bir şekilde kadınları kendilerine aşık etmişti. "Elbette."

"Aletini dinle."

Aletim bara gitmemi, o herifin ateş etmesini engellememi, Georgia'yı omzuma atmamı ve onu bir yere götürmemi, böylece tatlı amcığına girebileceğimi söylüyordu.

İyi. Daha önce yanılmışım. Öpüşebiliriz. Göğüs uçlarıyla oynayabilirdim. Onunla evlenmek zorunda değildim. Onu elimde tutmak zorunda değildim ama o adamla eve gitmeyeceği kesindi.

Theo, Georgia'nın seks kuraklığı için mükemmel bir çözüm olduğunu öne sürüyordu. Bağlanmak yok. Zor duygular yok. İşler bittikten sonra onunla markette karşılaşmak yok. Sevişip birbirimizi unutabilirdik. Farklı bir zaman diliminde olurdu.

Belki de Theo o kadar da aptal değildi. Ya da ben sadece yavaşım. Ya da korumacıydım. Belki ikisi de.

Georgia'ya bakarak, onunla PeeWee Baba'nın arasına girdim.

Bu basit hareketin aletimin istediği her şeyi ifade etmesini umarak kaşlarımı kaldırdım.

"Affedersiniz?" dedi adam.

Onu görmezden geldim ve sadece ve tamamen Georgia'ya odaklandım.

Ağzının köşesi yukarı kalktı ve karşılığında mükemmel kavisli bir kaşını kaldırdı.

Elini tuttum.

"Üzgünüm," dedim adama. "O asla senin olmayacaktı." Sonra onu bardan dışarı çıkardım.

Bu oluyordu.

Sikim çok zekiydi.

GÜRCİSTAN

Kamyonetinin yolcu tarafının yanında durana kadar MAC tek kelime . Kapıyı benim için açmak yerine, elini kapının üzerine koydu. Yüzümü ona döndüm ve o da bana yaklaştı. Hava karanlıktı ama park yeri iyi aydınlatılmıştı. Yine de sert gölgeler içinde kalmıştı. Hava buz gibiydi ve nefeslerimiz küçük beyaz puflar halinde çıkıyordu.

"," dedi ve uzanıp saçlarımı okşadı. Bu hareket boynumdaki tüyleri diken diken etti.

"Oh? Ne hakkında?"

Yanıldığı şeylerin uzun bir listesi vardı, bu yüzden hangisinin yanlış olduğunu bilmem önemliydi. Takvim fikri. Bay Ocak olmak. Öpücük.

"Öpüşmek." Bakışları dudaklarıma kaydı. "Ve dokunmak."

Birdenbire artık üşümüyordum. Ve onunla aynı fikirdeydim.

"Çok yanlış," diye başımı sallayarak onayladım. Aletimle gözlerini kamaştırmıştım ve aletini istiyordum.

"Öpüşmemiz gerek. Ve o mükemmel göğüslerine tekrar dokunmalıyım. Kıcını avuçlamalıyım." Her kelimesinde, nefesini yanağımda hissedene kadar başı bana daha da yaklaştı. "PeeWee değil baba."

"Kim?" Merak ettim.

"Aynen öyle. Bu oluyor, Muhteşem."

"Tamam. Öpüşme. Elleme. Başka ne var?" Nefes nefese sordum. Neden beni şimdi öpmüyordu? HADI, ÖP BENİ!

"Lanet olası bir listem var." Dudakları çenemi okşadı, tüy kadar hafifti. Başımı eğdim.

Lanet bir listesi olduğunu mu yoksa gerçekten iyi bir listesi olduğunu mu kastettiğinden emin değildim. İkisi de fark etmezdi. "Güzel. Benim de var."

MAC

Arkamızdaki garaj dairesinin kapısını kapve kamyonetimden inmesine yardım ettiğimden beri elini tuttuğum gibi, onu kollarıma çektim. Ve sonunda onu öptüm.

Eve dönerken tek kelime etmemiştik. Ona değil yola odaklanmak zorundaydım, aksi takdirde kaldırıma çıkabilirdim. Ceketinin arkasına gizlenmiş kıvrımlarıyla bile çok baştan çıkarıcıydı.

Yer değiştirerek bizi döndürdüm, böylece o da kapıya yaslandı.

Bu kadının nesi vardı? Tadı. Kokusu. Vücudu. Sarhoş ediciydi. Yine de kasabaya hayatımı mahvetmek için gelmiş gibiydi. Bağış kampanyası. Oğlumu. Yemek masamda bile vardı.

Yine de onun yanındayken kendimi kontrol edemiyordum. Ve kontrol hep bendeydi. Kontrolü ele *almalıydım* ve bunu yapmanın yolu buydu. Onu her isteğime boyun eğdirmek için. *Onu* yapabileceğim tek şekilde kontrol etmek.

Elimi ipeksi saçlarının arasına soktum ve hafifçe çektim.

İnledi.

Evet.

"Böyle mi?"

Gözlerini kırpıştırarak açtı. "Oh evet."

"Biraz sert mi olsun istiyorsun?"

"Bunu ya da başka bir şeyi başka bir şekilde yapıyor musunuz?"

Başımı salladım, şişmiş dudaklarına baktım. "Hayır, ." "Güzel."

Güzeldi. Ağzının benim olduğunu iddia ettim çünkü şu anda öyleydi. Biraz sert seviyordu, erkek olan bendim. Buna alışabilirdim, onu öpmeye. Onunla birlikte olmaya. Bu onun deliliğine katlanmamın ödülü gibiydi. Hayatımı delirttiği için.

Ama bütün kan güneşe, sikime doğru akarken, onun sadece buradan geçtiğini hatırlamak zorundaydım. Hunter Valley'den değildi. Kalmayacaktı da. O -ve aramızdaki bu şey- geçiciydi.

Bu yüzden onu öper ve cehenneme kadar becerirdim.

"Mac," diye fısıldadı dudaklarıma karşı, sonunda hava almasına izin verdiğimde. "Bağ yok," dedim ceketinin düğmelerini açmaya çalışırken.

Gidiyordum

O yumuşak mavi kazağın altında ne olduğunu görmek için.

"Ne?" diye sordu ellerini indirip kemerimin tokasını açmaya başlarken.

Bavulunu kapalı tutmak için kullandığım kemeri.

"Bu. Yaptığımız şey. Bağlanmak yok," diye tekrarladım. "Sen gidiyorsun ve ben yapamam-"

"Sadece seks," diye hemen kabul etti, bakışları pantolonuma odaklanmıştı.

Bir kez başımı salladım. Sikime için ne kadar hevesli olduğunu görmek çok ateşliydi.

"Sadece seks."

Güzel. Anlamıştı. Sonra onu kıyafetlerinden arındırmaya başladım.

GÜRCİSTAN

Sütyenime ve külotuma kadar inmiştim. Mac geri çekilip bana baktı. Beni tepeden tırnağa süzerken başparmağını alt dudağında gezdirdi.

Şimdiye kadar ateşliydim. Çok ateşliydim. şeyleri düşünmek için bile çok muhtaçtım.

Mac beni görüyordu. Neredeyse tamamımı ve gri külot takımım güzel dantel ve ağlara sahip olsa da, tüm kusurlarımı gizlemiyordu.

Ellerimi kaldırdım, sonra indirdim, sonra kaldırdım, vücudumda cam silecekleri gibi ileri geri gidip geldim.

"Sorun nedir?" diye sordu.

Gömleği yoktu. Kemerini açtı. Kot pantolonu da öyle. Oradaki küçük V ekose boxer'ı gösteriyordu. Tabii ki sorunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu çünkü çılgın bir vücudu vardı. Boyu bir metreyi geçmese de kalın kasları vardı. Spor yaptığına hiç şüphe yoktu. Bir itfaiyeci olarak formda olmak zorundaydı ve şüphesiz sadece işinde değil, genel formda olma konusunda da bir liderdi.

O mükemmel bir takvim modeliydi. O... mükemmeldi.

İç çamaşırımla durmuş Mac'i süzerken Art'ı düşünmek istemesem de, bir an durup karşılaştırma yapmam gerekiyordu. Art resmen cılızdı. Göbeği vardı. Göğüs kılları biraz uyuzdu. Kas tonusu yoktu. Her yönüyle acınacak haldeydi. Onu kaybettiğim için neden üzölmüşüm? Şimdi hatırlayamıyorum.

Mac'in karın kasları ve kocaman bir alete açılan V şeyisi gözümü kamaştırmıştı. Görmemiştim ve kesin bir şey söyleyemezdim ama bu adam? Büyük penis enerjisi büyük penis demekti.

Bir de ben vardım. Nasıl oldu da burada benimle birlikte oldu? Kolay olduğum için mi? Onun için öyleydim. Ayrıca, kolay erişim. Onun garajında kalıyordum. Ama-

"Hiç bu kadar düşündüğünü görmemiştim. Peki kollarınla ne yapıyorsun?" diye sordu. "Şimdi bana utangaç davranma."

Karın kaslarından başımı kaldırdım ve bakışlarına karşılık verdim. "Ben... şey, uzun zaman oldu ve birlikte olduğum son adam -eski kocam- beni sekreteri için terk etti." Onunla evlendiğini ve muhtemelen aynı gün hamile bıraktığını söylemeyecektim. Burada savunmasız ve çıplak durmak yeterliydi.

MAC

DOĞRU. Onun boktan eski kocası.

Üzerinde sadece firfırlı ve kadınsı bir sütyen ve külot olan Georgia çok seksiydi. Bir avuçtan fazla olan göğüsleri, dantel ve kumaşı mükemmel bir şekilde dolduruyordu. Belli ki o böyle düşünmüyordu.

"Dur tahmin edeyim," dedim hışımlla. "Sekreter ya da yeni eş muhtemelen bir daldır."

Başını salladı ve alt dudağı küçük bir somurtmayla dışarı çıktı.

Ona bir adım daha yaklaştım, böylece o baştan çıkarıcı göğüs dekoltesine bakabilecektim. Orada kaybolabilirdim. Boğulabilirdim. Derin vadide ölebilirdim.

Gitmek için ne yol ama.

"Kemikli," diye devam ettim, diğer kadının nasıl biri olduğunu tahmin ederek. "Muhtemelen sütyensiz de durabilecek küçük memeler."

Başka bir baş sallama.

Uzanarak uzun saçlarını omzuna attım, sonra sütyen askısıyla oynadım.

"Her öğünde salata yiyor ve eski sevgilinizin bir çeyreklik zıplatacağı bir kıcı var."

Başını eğerek uzaklaşmaya çalıştı. Bingo.

"Hayır, yapamazsın," dedim, parmağımı kayışa geçirerek onu yerinde tutmaya çalıştım. "Öncelikle, eski sevgilin tam bir aptal. Seni aldatmayı aklından bile geçiren biri aklını kaçırmış olmalı. Bunu birlikte çalıştığın biriyle yapmak? Salakça bir hareket."

Gözleri büyüdü ve ben devam ettim. Bunu duymaya ihtiyacı vardı.

"İkincisi, kemikli bir kadın istemiyorum. Bana bak, onu kırarım." Onu bıraktım, göğsümü şişirdim ve *Ben, Mağara Adamı* hareketiyle sıvazladım. "Meme diye küçük böcek ısırtıkları istemiyorum. Bir avuç dolusu istiyorum. Hatta bir avuçtan fazlasını. Seks sırasında zıplayanlar. Emilmekten ve çekiştirilmekten hoşlanan dolgun meme uçları. Sevişirken kavrayabileceğim bir kıcı. Kalın kalçalara ve kıvrımlara bayılırım Georgia."

Sonunda o muhteşem kahverengi gözleriyle bana baktı. Kirpikleri o kadar uzundu ki. Sözlerimin onu etkilediğini biliyordum çünkü nefes nefese kalmıştı, o mükemmel göğüsleri her nefeste sallanıyordu.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

Elini tuttum, göğsüme koydum ve sonra vücudumda aşağı doğru hareket ettirdim, üst üste binen parmaklarımız aşağı bakacak şekilde çevirdim. Boxerımın içine girdiler. Ellerimizi aletimin etrafına sardım.

Benim taş gibi sert, dokunmaya can atan aletim.

"Siktir..." Nefes aldım. Çok uzun zaman olmuştu ve küçük eli delice hissettiriyordu. "Gerçekten mi?" diye tekrarladım.

Ellerimizi ayırdım, sonra geri çekildim. Onun dokunuşundan ayrılmak istediğim şey değildi, ama hızlı bir elden gelerek kendimi utandırmak istemiyordum. Sabırlıydım. Belki de. Şu anda kapıya karşı sevişebilirdik ve bu harika olurdu. Onun için iyi olduğundan emin olurdum ama ne kadar ateşli olduğu konusunda en ufak bir şüphesi varsa, bunu hemen şimdi düzeltiyordum.

Yatağa doğru ilerlerken, "Şimdi, az önce çamaşırhanedeki o alingan kadın ol ve dünyama hükmet" dedim.

"Bunu nasıl... yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

Dudaklarımı yaladım. "Kolay. Gel yüzüme otur."

Gözlerinin açılmasını izledim. Edepsiz sözlerim karşısında tüm vücudu kızardı. Eski sevgilisinin daha önce onunla yatıp yatmadığını merak ediyordum, bunu düşünmek istemiyordum ama doğruysa da düzeltmek istiyordum. Bir kadının güzelce ve iyice yenmeye ihtiyacı vardı. Ve sık sık.

"Tatlım, daha önce kontrolün sende olduğunu sanıyordun," dedim. "Kontrol bende. Bu gece yapabileceğin tek şey iptal etmek. Ne zaman istersen. Eğer durmak istemiyorsan, buraya gel ve tırman."

GÜRCİSTAN

"Seks yapmak... istemiyor musun?" diye sordum. Sorduğu şey bütün tetikleyicilerimi harekete geçirdi. Beni çıplak görecekti. Beni *orada* gerçekten yakından ve kişisel olarak görecekti. Onun üzerinde oturuyor olacaktım. Kalçalarım küçük değildi ve hafif de değildim. Kelimenin tam anlamıyla onu boğarak öldürebilirdim.

Ayna falan çıkarmadım... tamam, Keely üniversitede garip bir kadın güçlendirme dersi aldığında ve ödev olarak kadınlığımızı keşfetmemiz gerektiğinde bir kez yapmıştım. Keşfetme işini ayrı banyolarda yapmamıza rağmen beni de bu konsepte dahil etmişti.

Manzara... garipti. Kesinlikle lezbiyen değildim ve bir erkek neden oraya gitmek isterdi-

"Evet, seks istiyorum. Ama prezervatifim yok. Senin var mı?"

Tüm bu ironiye güldüm. Geldiğimden beri birbirimizi çıldırtıyorduk, bagaj tesliminde dizlerimin üzerine çöktüğümünden ve kemerini çıkardığından beri onun aletine olan ihtiyacım çok güçlüydü. Ama şimdi ona sahip olamazdım. Ya da en azından istediğim şekilde.

"Evet, hayır." Montana'da yapmayı beklediğim son şey... buydu.

Parmağıyla bir işaret yaptı ve ben de yaklaştım. Sabırlı davranıyordu, ama bu sadece bir yere kadar sürecekmiş gibi hissediyordum, sanki bir kez ellerini üzerime attığında kendini tutamayacaktı.

Benim işime yaradı.

Uzanarak bir elini belime doladı ve beni kendine çekti, böylece açık dizlerinin arasında durdum. Hava ılıktı ama yine de tüylerim diken diken olmuştu. Göğüslerim tam göz hizamdayken bakışlarımı tuttuğu için ona hak verdim. Onun tarafından tekrar dokunulmak için can atıyorlardı. Meme uçlarım onun dikkatini çekmek için zonkluyordu.

"Endişeniz genel olarak üzerinize inmemden mi yoksa yüzüme oturmamdan mı kaynaklanıyor?"

Dudaklarımı yaladım. "Kalın kalçalar ve kıvrımlar istediğini söylemiştin. Sadece seni onlarla öldürmek istemiyorum. Departmanınız ortaya çıkar ve ben de olanları açıklamak istemem."

"Gitmek için ne güzel bir yol." Sırıttı, sonra başını salladı. "Sorunun ne olduğunu biliyorum ve bu benim hatam."

"Senin mi?" Ne yanlış yapmış olabilir ki?

"Çok fazla düşünüyorsun." Gözleri vücudumu taradı ve göğüslerime yerleşti. "Bunu hemen şimdi çözeceğim."

Beni içine çekerek, ağzını meme ucumun üzerine koydu. Evet. Evet. *Evet, evet.* Sütüyenimin içinden bile hissettim. Çekişi. Çek. O-

"Aman Tanrım."

Nazik değildi ama ben bunu istemiyordum. Benim onu arzuladığım kadar onun da beni arzuladığını bilmem gerekiyordu. Ve bu sadece onun ağzının üzerimde olmasıydı.

Göğüs dekoltemi öperken sırtıttığını hissettim ve sonra diğer meme ucuma da aynı ilgiyi gösterdi. Ben kıvrana, parmaklarım saçlarına dolana kadar ileri geri gitti.

"Bu memeler. Hay sikeyim. Onları o kadar çok hayal ettim ki."

Kopçayı çözdü ve sütyenimin yere düşmesine yetecek kadar uzaklaştı.

Hırladı, gözleri karardı ve sırayla ısındı. İşine geri dönmeden önce dudaklarından bir *evet* kaçtı. Bıyıklarının tenime değmesi hislerimi daha da arttırdı. Pürüzlü. Gıdıklayıcı. Yumuşak. Nasırlı elleriyle kavradı. Yoğurdu. Parmakları meme uçlarımı okşadı. Çekiştirdi.

"Ohhhhhh," diye inledim.

Döndü ve beni yatırdı, böylece yatağa sırt üstü uzandım ve o da üzerime çıktı. İçime doğru bastırdığını hissetmek güçlüydü. Çok sağladı. Sağladı. Kendimi küçük, kadınsı ve aşırı güçlü hissediyordum - *beni sahiplenecekmiş* gibi.

Dikkatini görevinden hiç ayırmadı.

Göğüslerimle ne kadar oynadığını bilmiyordum ama bir süre oynamıştı. Dakikalar. Saatler. Umurumda değildi. Parmaklarım çekti, sonra onu daha yakına itti. Sonra çekiştirdim. Sadece bu yüzden boşalmaya çok yakındım. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Tanrım, çok iyi hissettiriyordu. Kukum ağrıyordu, yalnız ve ıslaktı. Neden geri kalanıma hiç ilgi göstermiyordu?

Sonunda çıplak karnımı öptü. EVET!

Parmakları külotuma takıldı ve o aşağı doğru inerken külotum bacaklarımdan aşağı kaydı. Kalçalarımı kaldırdım ve külotumu çıkarmasına yardım ettim.

Her nasılsa, omzunun üzerinden bir parça dantel atmasını izlemek gerçekten ateşliydi.

Çıplak kaldığımda nihayet başını kaldırdı ve vücudumun üstünden bana baktı. "Kahretsin, harikasın."

Dirseklerimin üzerine kalkarak bakışlarıyla karşılaştım. Nasıl görüldüğümü sadece hayal edebiliyordum, meme uçlarım onun ağzı ve parmakları yüzünden ıslanmış ve sertleşmişti. Bacaklarımin arasında yere diz çöktü. Amımı görebiliyordu. Her yerimi.

Sonra eğildi ve sanki dondurma külahlarının en lezzetlisiymişim gibi beni yaladı. Bense onun bakışlarının sıcaklığında eriyen bir dondurma gibi damlıyordum.

"Mac," diye fısıldadım, sırtımı kamburlaştırarak. Ayağa kalktı.

"Hayır!" Nefesim kesildi. Bir yalama yeterli değildi. "Merak etme, sana daha fazlasını vereceğim."

Yanımdaki yatağa düştü, bu da beni zıplattı. Sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kucakladı, göğsüne yaslanmam için beni hareket ettirdi. Bacaklarım dar kalçalarına degecek şekilde üzerine çıktım. Elleri göğüslerime gitti ve onları avuçlayıp biraz daha oynadı. Sırtım dikleşti ve gözlerimi tavana diktim.

Kesinlikle bir göğüs adamıydı.

"Daha yukarı gel, güzelim."

Gövdesini yukarı doğru salladım ama ya yeterince hızlı değildim ya da istediği gibi değildi çünkü tutuşu kalçalarımın geçti ve beni yukarı çekti, böylece yüzünün üzerine diz çöktüm. İtiraf etmeliyim ki, beni hareket ettirme şekli bile tahrik ediciydi.

Ona baktım. "Peki ya sen?" diye sordum. Hâlâ kot pantolonunun içindeydi. Bunu daha önce hissetmiştim ve rahatsız olmuş olmalıydı.

"Sikimi emmek ister misin?" Başını çevirdi ve kalçamın iç kısmındaki hassas deriyi öptü.

Dudağımı ısırdım. Geçmişte Art'la nasıl olduğunu düşünmeyecektim. Mac *sikini* sordu. Evet, emmek istiyordum. Başının üzerinde duruyordum, amım yüzüne o kadar yakındı ki, sıcak nefesi ısınmış ve çok ıslak olan merkezimi havalandırıyordu.

Artık gergin ya da utanmış olamazdım. Bana dokunuşundan değil. Bana bakışıyla. Bana hissettirdikleriyle.

"Evet." Bu benim sesim miydi? Tek kelime kulağa boğucu ve derin geliyordu. "Arkanı dön."

Kaşlarımı çattım, sonra anladım. Oh evet, lütfen.

Kafasına vurmamak için dikkatlice ayaklarına doğru kaydım. "Aferin kızıma." İnledi. "Kıçın mükemmel. Çıkar beni."

Kalçalarını kaldırdı, böylece kot pantolonunu ve boxer'ını yeterince aşağı itebildim, böylece aleti serbest kaldı.

"Aman Tanrım."

Büyüktü. Porno yıldızı iriliğindeydi, gerçi hiç porno izlememiştim, belki de normal boyutlardaydı ve Art'ın pantolonunda sadece bir bebek turşusu vardı. Dudaklarımı yaladım çünkü birden ağzım sulandı. Penisler o kadar da çekici değildi, ama Mac'inki? Erik renginde. Uzun. Kalın. Soğanlı kafa. Derisi pürüzsüz ve gergindi ve sertti. Göbeğine kadar kıvrılıyordu ve yarıktaki bir damla sıvı vardı.

Ağzım sulandı. bakmalıydım. Ben de tattım.

Tısladı ve gerildi. Yarığı tekrar yaladım, sonra dilimi tepenin etrafında döndürdüm. "Bu tıpkı bir itfaiyeci şapkasına benziyor," dedim ucunu ağzıma alarak.

Güldü, ama aynı anda aleti dilime çarparak hırladı. Tuzlu bir pre-cum patlaması dilimi kapladı.

"Burada yetkili kim?" diye sordu biraz emdiğimde.

Kıkırdadım, tam onun üzerinde geziniyordum. Kendimi güzel, arzulu ve biraz da alaycı hissediyordum. "Ben."

Kalçalarımın tutup beni aşağı çektiğinde ve ağzını üzerime koyduğunda nefesim kesildi. Dilinin sıcak hissi inanılmazdı.

"MAC!" Bağırdım ve beni tam ortasından yalayıp klitorisimin etrafında dönerken kalçalarımı yuvarladım. Klitorisimi buldu. Yol haritası yok. Kullanım kılavuzu yok. "Lütfen, durma."

"Sikimi o tatlı ağzına sokarsan yapmam."

MAC

GEORGIA.

Vay anasını.

Havaalanından beri onun için deli oluyordum. Sütyenini ve vibratörünü gördüğümünden beri. Bana gülümsediğinden beri. Kıvrımlarını gördüğümünden beri. Sonra o küçük daireye taşındı ve bağış kampanyasının organizatörü oldu. Yaptığı her şey damarıma basıyor, her gülüşünde beni biraz daha delirtiyor gibiydi. O ve gülümsemeleri hakkında ne vardı? Sanki bir süper güç gibiydi. Herkese istediğini yaptıran bir silah.

Onu buraya getirip, ellerimi ve ağzımı onun üzerine koyunca, onu evcilleştireceğimi düşündüm.

Ona boyun eğdirmek için duyduğum bu ihtiyacı yatıştır.

Tam tersini yaptı. Doyumsuzdu. Muhteşemdi. Vahşiydi. Ve bir kez takıntılarını ve utangaçlığını aştığında, Triple Crown'a çalışıyormuş gibi yüzüme bindi. Evcilleşmemiştii.

Ağzında sikim varken tüm dikkatimi onun ihtiyaçlarına odaklamak gerçekten çok zordu. Klitorisini sevip sevmediğini anlamak istiyordum.

En iyisi soldan ya da sağdan yalamaktı. Eğer daire çizmek nefes nefese bırakıyorsa. Eğer bir fiske onu damlatırsa.

Bunların hiçbirini düşünemiyordum. Kahretsin, hiç düşünemiyordum çünkü ağızının emişi en tatlı, en ıslak vakum gibiydi. Çok iyiydi.

Önce onun gelmesi gerektiğini biliyordum. Bu hatırlamam gereken bir şey değildi. Georgia her zaman önce gelirdi. Ama bunu kesinlikle test etmişti çünkü taşaklarım gerilmişti, omurgam boşalma ihtiyacıyla karıncalanıyordu. Kendimi tuttum, tuttum, o boşalıırken sikimin etrafında kıvranıp inleyene kadar kendimi tuttum.

Ancak yüzüme damladığında bıraktım ve yükümü boşalttım. Açgözlü ağızı, boğazından aşağı pompaladığım her damlayı yuttu.

Göremiyordum. Kulaklarım ınılıyordu. Parmaklarım uyuşmuştu. Ayak parmaklarım var mıydı? Ve sikim ağızındayken bir kadın tarafından boğulmak harika bir ölüm şekli olurdu. Eller aşağı.

Vay . Hayatımda yaptığım en iyi seksti ve seks bile yapmadık.

Her durumun kontrolünün bende olduğunu sanırdım. Ama bu? Ona ne yapması gerektiğini söylemiş olabilirdim ve o da güzelce boyun eğdi, ama burada başım büyük beladaydı. O memelerin, o amcığın tadına bir kez baktım ve müptelası oldum. İnlemesi ve adımı haykırması? Boku yemiştım.

Theo onunla bir kez yatmamı ve onu sistemimden çıkarmamı söyledi. Aletimi ıslat. Taşaklarımı boşalt. Her neyse.

Ama bu? Tek seferlik bir şey değildi. İmkanı yok. Bağımlıydım.

Bu yüzden yeni görevim onu soymak ve gitmeden önce olabildiğince sık benim yapmaktı. Onu Georgia'ya geri gönderirken amcığı ağırıyordu, yüzünde memnun bir gülümseme vardı ve umarım eski sevgilisine kocaman bir *siktir* çekmişti.

GÜRCİSTAN

Uyandığımda yatakta yalnızdım. Mac gitmişti.

Bu konuda ne hissedeceğimden emin değildim. İncindin mi?

Hiçbir taahhütte bulunmadık. Aslında tam tersi. Koşulsuz anlaşıştık.

Sevindin mi? Biraz, çünkü ona ne söyleyeceğimden emin değildim.

Orgazm için teşekkürler ve seni boğmadığıma sevindim mi?

Orgazm olduğum için minnettardım ve onu anımla öldürmediğim için de mutluydum. Küçük banyoya girerken kendi kendime kıkırdadım. Ayaklı lavabo tüm nemlendiricilerimi ve makyaj malzemelerimi sığdıracak kadar büyük değildi, bu yüzden çantamı klozetin üstüne koydum. Mac'in tadilatı planlarken bir kadının sabah ve gece rutinlerini düşünmediği açıktı.

Aynada kendimi gördüm. Nefes

nefese kaldım. "Oh!"

Şimdi gittiği için heyecanlıydım, umarım hava henüz kararmamıştı. Bir gece önce, gece rutinimi yapmamıştım çünkü, şey, Mac. Makyajım hâlâ üzerindeydi, bulaşmış ve korkutucuydu. Rakunlar bana bir şey yapamazdı. Ve saçım! Bir tarafı dümdüzdü, diğer tarafı seksenli yılların büyük saç bandındaymışım gibi dimdikti. Tanrıya şükür beni böyle görmedi. Cadılar Bayramı'ndan önceki Korku Gecesi'ndeymiş gibi çılgılık atarak kaçardı.

Spontane seksi zamanlar ile makyaj temizleme ve nemlendirme birlikte gitmiyordu.

Duşu açtım. Yapacak işlerim vardı.

MAC

Bu sabah zaten iki çağrı almıştık, ayrıca fırça kamyonunun pompa göstergesinin bozuk olduğunu keşfettik. İstasyonun endüstriyel kurutucusunda tiftik tıkanıklığı vardı ve bağlantısının kesilmesi ve havalandırma hattının temizlenmesi gerekiyordu. Lateks eldiven siparişi dün teslim edilmek yerine Utah'ta bir yerdeydi.

Bunların hiçbiri beni alaşağı edemezdi. Georgia taşaklarımdaki döllerini bir porno yıldızı gibi emerken olmazdı. Eski sevgilisinin ona yaptığı şey yüzünden utangaç ve çekingendi ama ağzımı amına dayadığımda kendini tamamen kaptırdı. Göt deliğinin ona verdiği takıntıları unutmuş, tutkusu ve sınır tanımayan doğası ortaya çıkmıştı.

Aklımı başımdan aldı... sikimle birlikte.

Yani evet, adımlarımda bir sıçrama ve yüzümde bir gülümseme vardı.

"Neyin var senin?" Flowers kafasını ofisime sokarak sordu. Beni olay yerindeki bir hasta gibi değerlendirdi.

Bütçe tablosundan kafamı kaldırdım. Bugün o rakamlar bile beni rahatsız etmedi.

"Ne?"

"Gülümsüyorsun. Bu beni korkutuyor." Başını çevirdi. "Van Routen. Buraya gel ve bir sağlık kiti getir."

"Tanrım, herkes benim huysuz bir pislik olduğumu mu düşünüyor?" Sandalyemi masamdan geriye itip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum.

Ne yaptığımı fark ettiğimde, onları bıraktım.

İstediğim gibi Van Routen geldi ve Flowers ile birlikte aynı anda "EVET!" dedi.

"Pislik değil, şef," diye onayladı Van Routen. "Sadece huysuz. Ama bugün değil. Seni bu kadar çok gülümserken görmeye alışık değiliz. Sanki ben-"

Havlamalar ve bağırışlar onun kesti. Bu da iyi bir şeydi. Hepimiz gerçekten yakın olda, burası bir iş yeri ve açık cinsel taciz kuralları vardı. Hem erkekler hem de kadınlar birlikte vardiyada olduğu ve cinsel hayatım tartışmaya açık olmadığı için karma yaşam konusunda temkinliydik.

Georgia ile geçirdiğim geceyi öpüşüp anlatmayacaktım. Hiçbiriyle olmaz.

Kapımın önünden siyah bir çizgi geçti.

"O da neydi?" Flowers kafasını kapımdan uzatarak sordu. Bir kadın koşarak geçti. "Benji!" diye bağırdı.

"Bu bir köpekti. Ve bu da"-Van Routen işaret etti-"bir diğeri."

Bu gri ve siyah renkteydi, dili açık ağzında sallanıyordu ve ofisime girip ayağımın üzerine oturdu.

"Bugün takvim çekiminin ilk günü. Smutters kendi fotoğrafları için burada ve Maria, eğer herhangi bir telefon almazsak, kendi fotoğraflarını çekecek, sonra da Cleary."

Georgia önünden geçti, sonra geri çekildi ve kapı aralığında durdu. "İşte orada," dedi köpeği göstererek. Ona, yanlış bir şey yaptığında Andy'ye uyguladığım bakışa benzer bir bakış attı, ama bu felaketten çok eğleneliydi. "Bu Corky."

Bu sabah şafak sökmeden Georgia'nın yatağından ayrıldım. Küçük dairesi karanlıktı ve o uyurken onu inceleme şansım olmadı. Birincisi, biraz ürkütücüydü ve ikincisi, geride kalmıştım. Babam kalkmadan önce gizlice evime girip duş almam ve üniformamı giymem gerekiyordu. Evet, Georgia'ya bir gece önce onun yatağında yakalanırsam ceza almayacağımı söylemiştim ama babamın onun hakkında farklı düşünmesini istemiyordum. Sınır tanımayan aktivitelerimiz bizim sırrımızdı.

Kimseyle seks hayatım hakkında konuşmak istemedim.
kahveden önce.

Ona son baktığımda, yanıma yayılmıştı, doygun ve tamamen sınır tanımıyordu. Çıplak, saçları dağınık, ruju bulaşmıştı. Bunu ona ben yapmıştım ve gurur duyuyordum. Bir madalya ve bir kupa istiyordum.

Şimdi, başka tarafa bakamıyordum. Onun nesi vardı? Neden bu köpek Corky ve ayağım gibi ona çekilmiştim? Bu elektrikti.

"Merhaba," diye mırıldandı bana, sonra Flowers ve Van Routen'a baktı. "Merhaba. Yoğun bir sabah mı?" diye sordu onlara.

Sabah olanları paylaşırlarken, siyah pantolonunu, beyaz bluzunu ve kırmızı baklava desenli kazağının eteklerinin altından görünen kuyruklarını inceledim. Ruju parlak kırmızıydı ve bana bu sabah duşta aletimin etrafında bulduğum yüzüğü hatırlattı.

BUNU DÜŞÜNMEYİN! Bina yönetmeliği ihlalleri. Kök kanalları. Su basan bodrumlar. Duşta sikime bakıp Gürcistan yapımı izi temizlemek istemeyişimden başka her şey.

"-Bu yüzden Maria çekim için arka bölmenin kapısını açarak içeri ışık girmesini sağlayacak," dedi Georgia çocuklara. "Corky onun fotoğraflarında olacak ve Benji, eğer hayvan barınağından Kennedy onu yakaladıysa, Peter'la birlikte olacak. Kedi taşıyıcısının içinde kullanılabilecek bir yavru kedi de var."

Smutter. Georgia onunla birlikte olacaktı. Muhtemelen üzerinde tişört olmadan. Smutter, Georgia değil. Hayatta olmaz. Onu çıplak gören tek kişi bendim.

Birkaç saniye boyunca hiçbir şey söylenmedi.

Van Routen boğazını temizledi. "Madem siz ikiniz göz göze gelme yarışı yapıyorsunuz, biz de... evet, siz ikiniz-"

"Görüşürüz, Şef," diye ekledi Flowers. "Hadi, Corky. Gidip sana bir ikram bulalım."

Köpek havladı ve uzaklaştığını hissettim ama ben sadece Georgia'yı gördüm. Gittiler. Odaya girdi.

Nihayet. Sonunda. Masamın etrafından dolaştım ve kapıma gittim. Kapattım. Kilitledim.

Döndüm ve onu kendime çektim. Öptüm.

Ve evet, o da beni öptü.

GÜRCİSTAN

ÖPÜŞME birkaç saniye içinde sıcaktan cehenneme dönüştü. Beni çevirdi, sırtımı sert bir şeye bastırdı.

"Seni boşaltmak zorundayım."

"Mac," diye nefes aldım, çünkü bu kavrama karşı değildim, ama onun ofisindeydik. İtfaiye merkezinde.

"İyi bir kız ol ve bacaklarını benim için genişlet." Sesi kulağımda bir gibiydi. Sert ve derindi ama sadece benim duymam içindi.

Becerikli parmakları pantolonumu açtı ve fermuarı düşünmek için zaman ayırmamam gereken bir beceri ve hızla aşağı kaydırıldı. Düşünmedim, çünkü bir sonraki saniye parmakları külotumun önünden aşağı kayıyor ve beni ayırıyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Şşşt," diye fısıldadı. "Sessiz olabilir misin, yoksa parmaklarımı çekmemi mi istersin?"

Başımı salladım ve ona baktım. "Ben... Ben iyi olacağım," diye fısıldadım.

"Bu doğru, yapacaksın."

Bu oyun zamanı değildi. Bu bir futbol maçının son dakikası gibiydi ve takımın sahanın sonuna kadar gitmesi ve süre dolmadan gol atması gerekiyordu.

Bir parmağım içime kayarken diğeri klitorisimin etrafında dönüyordu. İçeri, dışarı. Yuvarlak ve yuvarlak.

Kalçalarımı onun yaptığı şeyin içine yuvarladım ve dudağımı ısırdım. "Siktir, çok ıslaksın. Hepsi benim için mi?"

Başımı salladım, sızlandım.

"Kukun parmağımı çok iyi sıkıyor. Sana böyle hissettiren tek kişi benim, değil mi?"

"Mac," diye tısladım, parmağını içimde tam doğru noktada kıvırdığında. Hayatım boyunca o nokta neredeydi?

"Smutters değil. Ben."

Gözlerimi kırdım. "Smutters? Ne?" Neden şimdi onun hakkında konuşuyordu? "Sadece ben." Beni hızla orgazma itiyordu, bu yüzden Bana kimin verdiğinden şüpheliydim.

"Sen," dedim.

"Aynen . Sikimin içinde olması için sabırsızlanıyorum. Benim için gel, güzelim. İzlemek istiyorum."

Tabii ki istediğini yaptım. Boşaldım, parmağında titreşiyordum, çıkarmak istediğim sesleri bastırmak için dudağımı ısıırıyordum. İyi hissettirdi. Çoooooooook iyi. Ve bunu sessiz kalmam gereken, her an arayve benim de bir fotoğraf çekimi yapmam gereken ofisinde yapmak çok ateşliydi. Her şey beni zorladı. Utanç verici derecede kısa bir sürede "*merhaba*" dan "*evet*" e geçtim.

Nefesimi tuttuğumda elini külotumdan çekti ve parmaklarını yalayarak temizlemesini izledim.

"Kahretsin, bu çok kabaydı," dedi ateşli bir parıltı ve sırıtışla.

Kaşlarımı çattım. "Ne dedin?"

"Başka bir şey yapamam. Sadece boşalırken seni izliyorum. Ve tadına bakıyorum. Siktir, seni boşalttığımda muhteşem oluyorsun." Dudaklarını yaladı. "Seni masamın üzerine yatıramam. Dizlerinin üstüne çöktüremem. Seni kapıya doğru itip dizlerimin üzerine çöktüremem."

"Mac," diye fısıldadım.

Hırladı. "Çiçekler çok fazla gülümsediğim için benim için endişeleniyor. Bu senin hatan. Senin o ağzın benim felaketim olacak gibi görünüyor. O amcık. Siktir, tatlı tadın."

Güldüm ve zevk çıkmaya çalıştım. "Ne?" diye sordu.

"Bu doğru."

"Peki ya Smutters?" diye sordum. Neden onun hakkında konuştuğunu düşünemeyecek kadar tahrik olmuşum ama şimdi mantıklı gelmişti. Kıskanıyor muydu? Elbette Peter yakışıklıydı ama Mac'in yanında hiç kalırdı. Her nasılsa, hırçın ve kıskanç bir adam beni tahrik ediyordu.

Kaşlarını çattı. "Smutters'ı sikeyim. Dur, hayır. Onu becerme.

Sadece-" "O adamla başa çıkabilirim." Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Kırmızı ruj bıyıklarınla iyi gitmiyor," dedim ona.

Sırıttı. Gülümsemesine alışık değildim. Onu huysuz ve aksi biri olarak görmeye. Ama bu? Yumurtalıklarım bu manzara karşısında ters takla attı. Ama hoşuma gitmişti.

MAC

GECE BOYUNCA KAR YAĞDI. Babam Andy'yi okula sorunsuz bir şekilde götürdü çünkü SUV'sini garajdaki yerime park etti ve karların içinden geçerek temizlenmiş caddeye kadar gidebildi. Hiçbir şey kürenmemiştii. Ona asla izin vermedim çünkü küreme yüzünden düşme ya da kalp krizi geçirme vakalarıyla yeterince karşılaştım. Artık Georgia garajdaki dairede olduğu için işi bitirmek için daha fazla bekleyemezdim. Kapıdan çıkıp merdivenlerden inebilmesi için bile yolun açık olduğundan emin olmalıyım.

Canının yanmasına imkan yoktu.

Küreği çıkardım ve korkulukların üzerinden karları savurarak dış merdivenlerde çalışmaya başladım. En tepeye vardığımda kapıyı açtı. Ilık hava ve onun tatlı kokusu üzerime sinmişti. Hava sıfırın altında olmasına rağmen antrenmandan dolayı ter döküyordum. Benim aksime, o tamamen taze ve güzeldi-

"Ne giyiyorsun lan sen?" Tersledim. Kendine baktı. "Ne?"

Kot pantolon ve kalın siyah boğazlı bir kazak giymişti. Saçları omuzlarına dökülmüştü ve bugün dudakları canlı bir kırmızıydı. Mükemmel görünüyordu. Bunu nasıl yapabiliyordu? Her zaman bu kadar güzel görünmeyi?

Bir gün önceki ofisimden beri onu görmemiştim ama fotoğraf çekimi yaptıranlardan onun hakkında her şeyi duymuştum. Ayrıca, Belediye Başkanı da şimdiden sipariş edilen takvimlerin sayısını bana bildirdi. Çok heyecanlıydı. Kasaba bu konsept için heyecanlıydı. Hepsi Georgia sayesinde.

Ama parmaklarımdan amının tadını yalayan bendim. Ona bakıp tekrar huysuzlanan bendim.

"Şunlar." Ayaklarını
gösterdim. "Botlarım mı?"

"Onlar çizme değil," diye karşı çıktım, aniden ona, elinde kürek olsa babama kızacağımdan daha fazla huysuzlandım. "Topukları var ve-" Eldivenli elimi yüzümde gezdirdim. "Süet mi bunlar?"

Ayağını kaldırdı ve ayakkabısını incelemek için dizini büktü, sanki altında bok olup olmadığını görmek ister gibiydi.

"Onların nesi var?"

Nisan ayında olmamıza rağmen kış harikalar diyarını göstermek için elimi havada salladım.

"Bir metre kar var. Bunları bugün giyemezsin."

"Neden?"

"Düşeceksin. Topuk mu?" Başımı salladım. Çok seksiydiler ama bugün sikimi sertleştirmek dışında hiçbir işe yaramıyorlardı. "Kar botlarını giy."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve bu hareket göğüslerini dolgunlaştırdı.

Büyük, yumuşak, yalanabilir ve delicesine duyarlı olduğunu bildiğim

memeler. "Hiç getirmedi. Aslında, benim hiç yok."

Küreği parmaklığın köşesine dayadım, ellerimi kalçalarıma koydum ve iç çektim. "Eşyalarını topla. Alışverişe gidiyoruz."

Kapının hemen içinden paltosuna uzandı ve onu üzerine çekti.

"Ne için?"

"Kışlık botlar. Giydiğin mont bu mu?"

Gözlerini devirdi. "Açıkçası, onu giydiğime ve buraya geldiğimden beri giydiğime göre. Sıcak tutuyor."

"Şimdi kar var. Bu yün. Islanırsa donarsın." "Islatmayı düşünmüyorum."

Burada durup tartışabilirdik ya da çenemi kapatıp onu dükkâna götürebilirdim. İçimi çektim, uykunun gecikeceğini biliyordum. Bu kıyafetle işe gitmesine imkân yoktu. Onun için endişelenmekten uyuyamazdım. O istemese bile benim onu güvende tutma yükümlülüğüm vardı.

"Gidelim, güzelim."

GÜRCİSTAN

Adam her zaman bana hırılıyor gibiydi. Sanki onu çıldırtıyormuşum gibi, tıpkı çamaşır odasında beni ilk kez öperken söylediği gibi. Kamyonetindeydik, içerisi sıcaktı. Bir süre önce vardiyadan çıkmıştı ve sabahları çalıştıktan sonra yaptığını öğrendiğim gibi uyumak yerine beni şehrin diğer ucuna götürüyordu.

"Yoğun bir gece miydi?" tarafsız bir şeyler bulmaya çalışarak sordum. Belli ki ayakkabı seçimim onu kızdırmıştı. İtiraf etmeliyim ki, kar botları şu anda kulağa çok rahat geliyordu. Hava soğuktu. Gerçekten soğuktu. Havada çiseleyen yağmurla birlikte kasaba bir kartpostal gibi mükemmel görünüyordu. Kar küreme araçları meşguldü ama yollar hâlâ kapalıydı. Her yer bembeyazdı.

"Çok fazla kar yok, bu yüzden insanlar nasıl araba kullanacaklarını biliyor, ancak bir arabayı hendekten çıkarmak zorunda kaldık. Kötü sürüş yüzünden değil, bir geyik yüzünden."

Bu çok fazla kar değil miydi? Georgia'ya böyle kar yağsaydı, eyalet kapanırdı. Market rafları bomboş olurdu. Kargaşaya başlardı. Burada, sıradan bir gündü.

"Babanın Andy'yle böyle harika."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Evet, onsuz yapamazdım." "Andy'nin annesine ne oldu?" diye sordum. Kahretsin, sormak için kötü bir şeydi. Belki de kötü bir ayrılıktı. Hayır, belki de *lmştr*. Tanrım, bu korkunç olurdu ve ben sadece kalp kırıklığını krkledim. "Boş ver. Beni ilgilendirmez."

Dikiz aynasına bakarken başını salladı. "Sorun yok. Ben aslında onun babası değilim. Ben onun amcasıyım. Kız kardeşimin oğlu."

"Kız kardeşin mi var?" Merak ettim.

"Tracy. Dört yaş daha genç." Parmaklarının kavrama şeklini kaçırmadım. "Ben... biz... Andy doğduktan bir hafta sonrasından beri onu görmedim. O bir uyuşturu bağımlısı. Yanlışıyla hamile kaldı ve hamileliği boyunca bir şekilde temiz kaldı, çünkü onu evimde kilit altında , ama sonunda yenemedi. Müdahale ettik ve kendi çocuğu yerine uyuşturuu seçti ve-evet."

Lanet olsun. Bu korkunçtu. için. "ok özür dilerim."

Omuz silkerek, "Andy'nin tüm velayeti bende. O benim. Yani mz idare ediyoruz."

Bir dakika sessiz kaldı. İyi geçindiklerini sanıyordum. Andy zeki, komik ve çok iyi uyum sağlamıştı. Ama annesi olmam konusunda neden bu kadar deli olduğunu şimdi anlıyordum. Özellikle ben değildim, biliyordum ama herhangi bir kadının bu rolü üstlenebileceği bir dönemdeydi. Muhtemelen diğer sınıf arkadaşlarının anneleriyle tanışmış, onları duymuş ve bir şeyleri kaçırdığını hissetmişti.

"Peki ya sen? Senin kardeşlerin var mı?" diye sordu.

Gülümsedim. Babası geçen akşam spagetti ve köfte yerken bana bunu sormuş olsa da yine cevap verdim. "Evet, kardeşim. Sassy."

"Sassy?" Bana baktı ve sırttı.

"Güney'e hoş geldiniz," dedim. "Aslında adı Sue Ann ama her zaman Sassy olarak bilinir. İki yaş büyük. Güzel. Mükemmel."

"Bundan şüpheliyim," dedi hışımla.

Güldüm. "Oh, öyle. Ya da öyle olduğunu sanıyor. Yaklaşık on yıl önce Miss Georgia'ydı."

"Vay canına, etkileyici." Bir ışıktaki fren yaptı ve sanki beni farklı görüyormuş gibi bana baktı. "Bu çok şeyi açıklıyor, değil mi?"

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Geçen gece sen de yarışmalara katıldığını söylemiştin."

"Bu doğru, ama aynı başarıya ulaşamadı." Gözlerimi devirdim. "Bazı aileler çocuklarını piyano öğrenmeye ya da spor yapmaya zorlar. Futbolda çok iyi olacağımı sanıyordum ama annem ikimizi de yarışmalara soktu. Bize duruş ve çehre kazandırmak için. Onun sözleri, benim değil. Kız kardeşim kadar yetenekli olmaya çalıştım ama annesinin her dediğini yapan iyi bir güney kızı kişiliğine sahip değilim."

Sırttı. "Oh, buna inanıyorum."

Dudaklarımı büzdüm. "Annem ve Sassy bir elmanın iki yarısı gibidirler. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım Sassy'ye asla ayak uyduramazdım." Eldivenli ellerime baktım. "Otuz beş yaşındayım ve hâlâ başarısızım."

"Başarısız mı?" Karlı kavşaktan yavaşça geçti.

"Bana Miss America kuşağı yok," dedim biraz kederli bir sesle. Bu benim değil, annemin hayali olsa da, kaybetmemek içime işlemişti. "Küçük Bayan Calhan bile değil. İş yok. Koca yok." *Bebek yok.*

Tüm bunların arasında bebek benim içindi. O benim olacaktı. Herkesin başarı olarak gördüğü bir şeyi ben koşulsuz sevgi olarak görüyordum. Hayatımdaki diğer insanlardan bunu göremiyordum.

"İş yok mu? Eski sevgilin ve onun yeni karısıyla çalıştığın için istifa ettiğini söylemiştin. Değil mi?"

Başımı salladım.

"Neden orada kalıp kendine işkence ediyorsun ki?" Gözlerini kırptırdı ve bir otoparka döndü.

"Neden en başta onu kaybedecek kadar kendimi bırakayım ki?" Ben de karşı çıktım.

Başını bana doğru çevirdi ve gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Bırak kendini-"

O daha fazla bir şey söyleyemeden, ön camdan neredede olduğumuza baktım. Ona gösterişli bir gülümseme verdim çünkü... burada mı? "Bak, biz... Tohum ve Yem'den bot mu alıyoruz?"

MAC

THE SEED and Feed neredeyse her şeyi bulunduran bir mağazaydı. Kadın kışlık botları da dahil. Memleketinde de benzer mağazalar olduğundan şüphem yoktu ama Georgia'nın hiç birine girdiğinden şüpheliydim. Tabii tuz yalağı ya da civciv satın almakla ilgilenmiyorsa ve ellerini kirletecek bir tipe benzemiyorsa.

Mağazaya binlerce kez gitmiştim ama hiçbirinde bir kadınla birlikte olmamıştım. Ve asla kendisi hakkında yüksek sesle söylediklerinden daha fazlasını açığa vuran biriyle.

Annesi ve kız kardeşi Georgia'dan vermek istemediği şeyler beklemiş ve bu yüzden onu aşağılamış gibi görünüyordu. Onların kalıplarına uymuyordu ve bu yüzden onu utandırıyorlardı. Eski kocası mı? Eğer başka bir kadına gittiyse, Georgia da onun eş kalıbına uymuyordu. Özgüveni darbe almıştı ve bu çok açıktı, özellikle de geçen gece tatlı vücudunu benden saklamaya çalıştığında.

Takıntıları ve şüpheleri ne olursa olsun, ben onları görmedim. Benim için o mükemmeldi. Ve bana inanmaya başlayana kadar ona söyleyecektim.

"Sana söylediğim gibi, eski sevgilin gitmene izin verdiği için aptalın teki," dedim. "Kız kardeşini tanımıyorum, güzelim. Ya da anneni. Eğer seni olduğun gibi güçlü, cesur ve mükemmel görmüyorlarsa, bu onların kaybı."

"Kız kardeşimi görmedin," diye karşılık verdi derin bir iç çekerek. Georgia onun kasaba halkını korkutmamak için kafasında bir çantayla dolaşması gereken iğrenç bir yaratık olduğunu düşünüyorsa, kız kardeşi bir süper model olmalı ya da Georgia'nın gözlüğe ihtiyacı olmalıydı.

Kim Georgia'dan daha güzel görünebilir ki? Bu imkansızdı.

Başımı salladım. "Hayır, ilgilenmedim. Onunla ilgilenmiyorum. Ben seninle ilgileniyorum."

Ofladı ve ben de uzanıp parmaklarımla çenesini kaldırdım, böylece gözleri benimkilerle buluştu. Oradaki acıyı gördüm. Bu sefer o bakışı oraya koyan ben değildim, şükürler olsun. Ama yine de hoşuma gitmemişti. Kendinden emin olmamasını asla ama asla istemedim.

"Geçen gece bunu açıkça belirtmedim mi?"

Gözlerini kaçırdı. Yaptığımı sanmıştım ama yeterli değildi. Aklımda yer edene kadar bunu tekrarlamam gerekecekti.

"Hmm," dedim elimi bırakarak. "Sanırım küçük bir hatırlatmaya ihtiyacın olabilir."

Etrafına bakındı. "Ne, burada mı?"

Uzun kadın iç çamaşırları ve yün çoraplardan oluşan bir vitrinin arasında durduk. Tepedeki gizli hoparlörlerden konserve country müzik geliyordu.

Sırıttım. "Kirli bir zihnin var. Sana ne kadar muhteşem olduğunu söyleyecektim. O çizmelerin gülünç derecede kullanışsız olsa da çok seksi olduğunu ve seni sadece onlarla becermek istediğimi söyleyecektim. Ama merak etme. Beni ne kadar sertleştirdiğini görebilesin diye sikimi uzun iç çamaşırı ekranından çıkarmayacağım. Her zaman."

Bakışları aşağıya doğru kaydı ve bir an için gözlerimi kapattım. Bu yardımcı olmuyordu.

"Oh," dedi.

Aramızdaki boşluğu kapattım, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım. "Beni deli ediyorsun, güzelim. İş yerinde tek duyduğum *Georgia şöyle, Georgia böyle*. Evde Andy senden bahsetmeden duramıyor. Dün sabah işe gidip senin yatağını terk etmek zorunda kaldığım için sikim çok kızgın. Ve hiçbir şey beni delirtemez. Genelde. Ta ki sen ortaya çıkana kadar. Anladın mı beni?"

Beni inceledi, yanakları kızarmıştı. "Evet."

"Aferin kızıma," dedim, parmak eklemimle yanağını okşayarak. Çok yumuşaktı.

Gözlerindeki acının geçmesini ve gülümsemesini izledim. Kahretsin, suya ihtiyacı olan bir çiçek gibiydi, gelişmek için ihtiyaç duyduğu ilgi ve övgü verilene kadar soluyordu. Ona her iyi kız dediğimde, ona muhteşem dediğimde, şüphenin kalktığını görüyordum.

Takvimle ilgili sorunlarımı aşmak anlamına gelse bile, bu güveni inşa edebilirdim. Ya da benim için ne kadar güzel ve mükemmel olduğunu anlayana kadar onu becerebilirdim. Bu çok daha iyi bir fikirdi. Eve gittiğinde kendini güzel hisseder ve bir seks şampiyonu olduğunu bilirdi.

"Hey, Şef!" diye seslendi biri bir sonraki bölümden.

Elimi sallayarak kaldırdım ama gözümü Georgia'dan ayırmadım. İnsanların bana merhaba demesi her zaman başıma gelirdi. Sadece el sallayabileceğimi, aksi takdirde tüm gün boyunca rastgele konuşmaların içine çekileceğimi öğrenmişim. Ve şu anda tek gördüğüm Georgia'ydı.

"Hadi sana şu botları alalım," dedim ona. "Üzerinde çalışman gereken bir takvim var."

İyi haber, onu daha sonra bir bağış toplama komitesi toplantısı için görecek olmamdı.

Kötü haber, takvim fotoğraflarının ilkinin görecek olmamdı. O zaman neyle karşı karşıya olduğumu anlayacaktım. Vücut yağı. Theo'nun bahsettiği gibi bir ağda. Yangın hortumuyla uygunsuz bir poz.

Harika.

GÜRCİSTAN

Yeni kar botlarımı... ve kabarık montumu... ve şapkamı almayı bitirdiğimizde, yollar Mac'in toplantılarım için şehirde kendi başıma dolaşmamın güvenli olduğunu düşündüğü kadar açılmıştı. Benim için en iyisinin ne olduğuna onun karar vermesi benim için zordu, ama dürüst olmak gerekirse, iyi hissettirdi.

Benim güvenliğimi düşünüyordu. Mac hiç şüphesiz güneyli olmamı, kar botlarımın ya da uygun bir Montana montumun olmamasını ya da karda araba kullanma becerimin olmamasını bir zayıflık olarak görüyordu. Ama onun alfanlığı endişe ve güvenlikten geliyordu ve uzun zamandır benimle ilgilenen biri olmamıştı. Ve yapmak isteyeceğim son şey bir kaza yapmak ve onun beni kurtarmak için çağırılmasıydı.

Elbette, annem ve Sassy benim için endişeleniyorlardı ama aynı sebeplerden değil. Benim için endişeleniyorlardı çünkü hiçbir şeyi doğru yapamadığımı düşünüyorlardı. Yarışmalarda, kilomda, evliliğimde başarısız olduğumu. Benim bir kocam, iki buçuk çocuğum, çitlerle çevrili bir evim, bir minivanım ve

Altıda masada tavuk ve köfte ve yatmadan önce bir oral seks ile tatmin olun.

Tüm bunlar olmadan, hayatı doğru yaşamıyordum.

Hayatımdaki insanlar tarafından utandırılmaktan bıkmıştım. Annem ve Sassy, hatta Art. Evet, onlara izin vermiştim ama bir adım uzaklaşıp bunu görmek için zaman ayırmamıştım. *Çok* uzaklara. Montana gibi.

Ben de günü Mac'in *iyi kızlarının* ve ilgisinin tadını çıkararak geçirdim. Uzun, çok uzun zamandır ilk erkek yapımı orgazmımı yaşadım. Sahte kürk süslemeli, sağlam, kalın ve sevimli botlar seçmeme yardım etti. Pembe bir palto. Rengine gözlerini devirdi ama kuş tüyü dolgu sayısını onayladı.

Her ikisini de giymiştim, ayrıca tepesinde sahte bir kürk ponpon olan sıcacık bir şapka takmıştım, geçen seferki gibi itfaiyedeki aynı toplantı odasına girdiğimde ve herkesin ilk görüntüleri görmesi için dizüstü bilgisayarımı açtığımda. Fotoğrafçı benimle tüm görüntülerin yer aldığı bir klasör paylaşmıştı ve ben de bu klasörü daraltarak komite için her ay birkaç tane seçtim. Bunlar, her bir itfaiyecinin kişiliğini ve ellerinde tuttukları evcil hayvanın nasıl davrandığını gösteren en iyi fotoğraflar olduğunu düşündüklerimdi.

Gergindim çünkü Mac hariç herkes bu bağış toplama alternatifi konusunda heyecanlıyken, onların bu gelişmeyi sevmelerini istiyordum. Eğer nefret ederlerse, acılı bir yemek düzenleyebilirdim. Ama kendimi başarısız hissederdim. Ya da *daha* başarısız hissederdim.

İşe yaraması için buna ihtiyacım vardı. Calhan'dan kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırarak ayrıldım. Montana'dan da aynı şekilde ayrılmak zorunda değildim.

Bugün Mac, Maverick James ve Belediye Başkanı Mary katıldı. Patrick vardiyadaydı ve yangın teftişi yapıyorlardı.

Pazartesi günü olduğu gibi konferans masasının önünde durdum. Tıpkı Pazartesi günü olduğu gibi, gergindim. Yine de, yarışma gülümsememi takındım ve Küçük Bayan Calhan ödülü için sopayı döndürürken sahip olduğum tüm sahte güveni sergiledim.

Onlarla yüzleşmek için dizüstü bilgisayarımı çevirdim. "Başkanım, sağ oka tıklarsanız resimler arasında gezinebilirsiniz."

Klavyeye ulaşmak için sandalyesinde kaydı. Maverick ve Mac onun yanında durdular ve eğildiler.

"Bu fotoğrafların amacı Hunter Valley İtfaiyesinin dost canlısı, kendine güvenen, yetkin ama aynı zamanda ayakları yere basan bir birim olduğunu göstermektir" diye söze başladım ve çekimlerin ardındaki bakış açısını ve gerekçeyi anlamalarını sağladım.

Konuşurken yüz ifadelerini inceledim. Mary'nin gülümsemesi fotoğraflara tıkladıkça arttı. Maverick ve Mac bir poker oyunundaymış gibi görünüyorlardı, ellerindeki kartları belli etmek istemiyorlardı.

"Hayvanlar görüntüleri daha sevimli hale getirmek için eklenmiş bir şey değil," diye devam ettim. "Öyle olsalar da, bu daha çok onları olabildiğince sevimli ve açıkça insan dostu ve evlat edinilebilir göstermek içindir. Bu-

Maverick elini kaldırdı.

"Bunlar gerçekten harika," dedi gözlerimin içine bakarak. Steaming Hotties pembe tişörtü giymiş, gerçekten çekici, gerçekten iri yarı bir adamdı. "Çok etkileyici. Haklısın. Özellikle bu resimdeki köpek... Bir resim geri gidebilir misin Mary?" diye sordu. Mary yaptı ve o da işaret etti. "Sanki ekibin bir parçası olarak vardiyada çalışıyor gibi."

"Çok eğlenceli," dedi Mary. Gözleri hâlâ dizüstü bilgisayar ekranındaydı. "Bu Peter'la olan, iyi iş çıkarmış."

Mac kamburlaştı, arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Olamaz.

Belediye Başkanı ve Maverick dizüstü bilgisayardan ona doğru baktılar. Mary Mac'e, "Bunlarla bir sorunuz olması mümkün değil," dedi.

"Hâlâ mürettebatınızı nesneleştirdiklerini düşünüyor musunuz?" Maverick, Mac'in Pazartesi günü şikâyet ettiği konuya geri dönerek sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Mac. "Bu fotoğraflar..."

Nefesimi tuttum. Gülümsememin kaybolduğunu fark ettiğimde, o pisliği hemen yapıştırdım. Geçen gece ciddi bir oral seks yapmış olmamız ve koridorun sonundaki ofisinde beni orgazm edene kadar parmaklamış olması fotoğrafları beğeneceği anlamına gelmiyordu.

"...gerçekten harikalar," diye bitirdi.

Nefes verdim ve parmaklarım gerçekten karıncalandı. Onları sevdi. Tanrı'ya şükürler olsun. Gülümsemesi artık gerçektir. "Güzel. Pazartesi günü bu projenin adilikten ve uygunsuzluktan uzak durması konusundaki endişelerinizi duydum. Bunun önemi, değerli bir toplumsal amaç için para toplamanın yanı sıra, itfaiyenin kendisi *olduğunu* göstermektir. Cesur, nazik ve cana yakın yerel halktan oluşuyor."

"O ve fotoğrafçı çok iyi iş çıkarmışlar," diye ekledi Mary. Mac'e baktı, bakışları üniformasının içindeki Mac'in üzerinde gezindi. Göğsündeki parlak rozetin tepesinde ŞEF yazıyordu. "Neden kabız olmuş gibi görünüyorsun? Acılı yemeğin ertesi günü kasabadaki herkesin bakışı böyle olurdu."

Kadın güldü ve Maverick'in ağzı seğirdi.

Kollarını indirdi ve ona zayıf bir bakış attı. "Çünkü artık Bay Ocak olmak zorundayım."

MAC

Fotoğrafları gözden geçirdikten sonra toplantı çok uzun sürmedi. Georgia devam etmek için gereken onayı almıştı ve takvimi zamanında tamamlamak için belirlediği programa geri dönecekti. Topluluk etkinliği, başlangıçta önerilen acı biber yemeği ile aynı tarih ve saatte yapılmaya devam ediyordu.

Binadan ayrılmadan önce onunla konuşamadım. Vardiyada olmadığım sırada, eski bir depo işaretlendiği için bina yangın denetimleri yapan ekibe katılmak üzere çağrılmıştım. Bu, onarımlar ve kurallar yerine getirilene kadar potansiyel olarak güvensiz olduğunu işaretlememiz gerektiği anlamına geliyordu, ancak polis şefi Hunter'a haber vermemiz gerekiyordu. Onarılıncaya kadar önümüzdeki birkaç gün içinde insansız binada bir sorun çıkma ihtimali düşük olsa da, biz şansa göre çalışmıyorduk.

Bu yüzden Georgia'ya takvim konusunda yanıldığımı söyleme şansım olmadı. Fotoğraflar güzeldi. Zevkli. Herkesin üzerinde tişört vardı. Parlayan vücutlar ya da seksi bakışlar yoktu. bir şey yok. En sevdiğim , Liz

B vitesinden itibaren motorun sürücü koltuğundaydı. Fotoğraf yandan çekilirken Liz araba kullanıyormuş gibi ileriye bakıyordu. Kucağında bir köpek vardı ve sanki ikisi de bir çağrıya ulaşmaya odaklanmış gibi ileriye bakıyordu. Kararlı görünüyorlardı ama fotoğrafçı bir şekilde onları arkadaş canlısı ve sıcak göstermişti.

Bir çağrıya giderken hissettiğimiz gibi onlardan gelen hiçbir gerginlik veya beklenti yoktu. Sadece... ne biliyordum ki? Hoşuma gitmişti. Toplumdan alacakları tepki de bu olacaktı.

Bir de Smutters'ın fotoğrafları vardı. Omzuna astığı hortumla güçlü kuvvetli ve vahşi görünüyordu. Fotoğraflarında hareket halindeydi, sanki bir yangın için ipi çekiyordu. Ama omzundaki hortumun üstünde bir kedi yavrusu oturuyordu. İtiraf etmeliyim ki, Smutters'ın yavru kedisi mükemmeldi. Omzundaki çip yerine bir kedisi vardı.

Georgia'dan etkilendim ve onunla gurur duydum. Elbette fotoğrafçı da övgüyü hak ediyordu ama ben onun pantolonuna girmek istemedim. Sadece Georgia'nın. Ona ne kadar memnun olduğumu söyleyecek, sonra da onu becerecektim.

GÜRCİSTAN

Arabamı Mac'in evinin önündeki sokağa park ettim ve garaj yoluna doğru yürüdüm. Karanlıktı ve içeriyi görebiliyordum. Alt kat aydınlıktı ve küçük daireme çıkan merdivenlerin dibinde durup mutfak penceresinden baktım.

Mac tezgâhtaydı, bir pizza kutusunun kapağını açıyordu. Andy aşağı yukarı zıplıyor, peçeteleri havada sallıyordu. Drew da oradaydı ve duyamadığım bir şeyler söylüyordu. Gülümsemelerini ve etkileşimlerini kaçıramazdım. İzlerken ben de gülümsedim.

Dinamikleri normal bir Rockwell tablosunun parçası olmasa da, onlar bir aileydi. Üç kuşak erkek. Onlar bütündü. Birbirlerini oldukları gibi seviyorlardı.

Bu durum gülümsememi azalttı ve üzerimdeki kalın, sıcacık kuş tüyü ve polar katmanlara rağmen üşüdüm. Zifiri karanlık gökyüzüne baktım ve aniden burada ne halt ettiğimi merak ettim. Ben tek başımayken ayakta durup bir ailenin mutluluğunu izliyordum.

Kendimi hiç o anki kadar yalnız hissetmemiştim, hep istediğim ama asla sahip olamayacağım şeyi görüyordum. Dışlanmışım, kelimenin tam anlamıyla soğukta kalmışım. Gördüğüm şey sadece görebildiğim ve arzuladığım bir şeydi, daha fazlası değil.

Ben Montana'dan ayrılacak ve Mac'in hayatı daha az çılgın olacak bir kadındım.

Benimle bir şey başlatmak istemediğini söylerken haklıydı. Ayrılıyordum. Bağış kampanyası bittiğinde, ki bu hızla ilerliyordu, gelecek haftanın sonunda. Calhan'a yarışma koçu olarak dönecektim. Sassy'nin mükemmel çocukları hakkında konuşmasını dinlemeye geri dönecektim. Art'ı, yeni karısını ve yakında doğacak çocuğunu duyacaktım. Sahip olduğum ve vazgeçtiğim şeylere işaret eden anneme.

Şimdi asla sahip olamayacağım şey.

Belki Denver'da James Corp'un merkezinde işe alınırdım. Umarım bu sözleşmeli iş bir testti. Ama başarılı olsam bile burada kalmayacaktım.

MacKenzie'ler beni evlerine kabul etmiş olsalar da aileden değildim ve asla da olmayacaktım. Mac ile takılmak iyiydi, ama bu? Onları mutfaklarında pizza, kahkaha ve sevgiyle sıcak ve güvende görmek? Bu çok fazlaydı. Bunu şimdi hatırlamak en iyisiydi. Kalbimi küçük bir çocuğun dişsiz sırtışından korumak için. İyi kalpli yaşlı bir adamdan. Seksi, koruyucu bir itfaiyeciden.

Merdivenleri çıktım, kapıya sıkıştırılmış ve beni pizza yemeye davet eden notu gördüm. Tekrar geceye baktım, sertçe yutkundum. Bilmiyorlardı ama davetleri acımasızcaydı. Bir alay.

Çünkü karşılıksız sekste başarısız oldum. Mac'e "sadece seks" dediğimde buna inanmışım. Daha önce hiç sıradan bir şey yapmamışım, hep bir tür ilişki içindeydim. Ya da ortada hiçbir şey yokken duygulara kapılmışım.

Şimdi olduğu gibi. Sadece Mac için değil, ailesi için de bir şeyler hissediyordum. Onun hayatına.

Mac neden sadece bir adam olamadı? Başka bir şey değil.

Ama hayır. Mükemmel bir eve sahip olmalıydı. Mükemmel bir oğul. Mükemmel bir baba. Mükemmel bir kasabada mükemmel bir şekilde yaşamak... Evet, her şey mükemmeldi.

Ben hariç.

Mutfak masasında yemek yiyen aileye son bir kez bakıp döndüm ve ışıkları söndürerek daireye girdim.

Andy'nin evde olduğumu fark edip gelmesini istemedim. Tabii ki arabamı dışarıda görecektlerdi ama belki de beni aldıklarını ve dışarıda bir yerde olduğumu düşüneceklerini umuyordum. Ya da uyuduğumu.

Dış giysilerimi çıkardım ve sırtımı kapıya dayayarak yere kaydım.

Keely'i aradım.

"Başım belada, K," dedim cevap verdiğinde.

"Anlat bana."

Ben de öyle yaptım. Geldiğimden beri olan her şeyi kustum.

"Neden bana daha önce İtfaiyeci Mac Hotstuff'tan ?

Hemen hemen onun evinde kalıyorsun ve paylaşmadın mı?"

Gözlerimi devirdim. "Bana karşı hep huysuzdur. Sanki onu kızdırmışım gibi hırlıyor. Özellikle de takvim yüzünden."

"Sana gerçekten kızgın mı?" diye sordu. "Yani, sırf Bay Ocak olmak istemediği için etrafta dolaşıp seni ve işini kötülemiyor, değil mi?"

"Hayır... İstemeye istemeye kabul ediyor ve bu sabahki toplantıda yaptığım şeyi beğendiğini söyledi. Ama başka seçeneği yok. Diğerleri takvimi istiyor, bu yüzden bir pislik olmak istemediği sürece, ki öyle değil, bunu desteklemek zorunda."

"Eminim başka bir seçeneği vardır ama içten içe senin fikrinin iyi olduğunu biliyordur. Pislik mi değil mi?"

"Pislik değil," dedim hemen ona. O iyi bir adamdı. "O... tatlı biri ama bunu ona söyleme. Yani, bana *muhteşem* diyor. Bana bot aldı.

Eğer yollar açık olmasaydı bugün beni gezdirecekti." "Olimpik bir spormuş gibi seni yedi," diye ekledi.

Bu beni gülümsetti çünkü evet, yetenekliydi. "O da var. Ve beni itfaiyedeki ofisinde indirdi."

"Bu gerçekten çok ateşli. Yani iyi bir adam. Ve kirli."

"Bıyığı var," diye ekledim, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Lanet olsun, kadın. Kendimi havalandırıyorum. Ama neden başının belada olduğunu söylediğini anlamadım."

İçimi çektim ve bir elimi alnıma götürdüm. "Çünkü dört gündür buradayım ve hiçbir bağ olmadan anlaşılmamıza rağmen ona aşık oluyorum. Ve ailesine."

Ve bu küçük şirin daireyi. Ve Mac ve benim o yatakta yaptıklarımız.

"Oh." Kendi çocuğumu istediğimi biliyordu. Sihirli bir dili olan seksi bir adam bulmak, çocuktan hoşlanan ve çocuk isteyen ya da zaten bir çocuğu olan bir adam bulmaktan daha kolaydı. Mac, Andy ile harikaydı. Kendini adamıştı. Çocuk onun yeğeniydi ve ona kendi çocuğu gibi davranmaması gerektiğinden değil, ama onu doğru yetiştirmeye kararlıydı.

"Evet, oh."

Vedalaştık çünkü söyleyecek başka ne vardı ki?

Sonra, bana yardım etmesi gereken Bradley'e mesaj attım. Bir şekilde beni bu karmaşanın içine soktu.

Bana James Inn'de bir oda ayarla. Şimdi.

Eğer sadece karşılıksız bir kadın olsaydım, o zaman arka bahçelerinden uzak durmam ve pizza için davet edilmemem gerekirdi. Kendimi korumam gerekiyordu. Hunter Valley'e gelmenin beni sorunlarımdan uzaklaştırması gerekiyordu, daha fazla sorun yaratması değil. Bir dakika sonra mesajıma cevap verdi.

GÜRCİSTAN

"MERHABA GEORGIA, BU DREW."

"Hey," dedim, kelimenin bir şekilde iki heceye çıkarıldığı bir selamlaşmaya verilen olağan güneyli tepkisi. "Her şey yolunda mı?"

Bir başka fotoğraf çekimi için itfaiye istasyonundaydım. Ayların yarısını tamamlamıştık ve planımız hafta içinde bitirmektir. İstasyonun yarı zamanlı yönetici desteği Leanne, bir telefona cevap vermek için beni fotoğraf çekiminden aldı. Arayanın Drew olduğunu öğrenmek beni endişelendirdi. Neden beni sorsun ki?

"Aslında hayır. Mac'e ulaşmaya çalışıyordum ama telefonuna cevap vermiyor ve Leanne de telefonda olduklarını söylüyor. Bizimle kaldığını biliyor ve bana müsait olduğunu söyledi."

Elimi göğsüme koydum. *Hayır* der demez endişem başladı.

"Evet, bütün öğleden sonra dışarıdaydı," dedim ona. "Ben gelmeden önce . Ve evet, müsaitim. Sen iyi misin?"

"Sanırım ayağımı kıldım."

Nefesim kesildi. "Ne? . Evde misin? Yalnız mısın? Seni almamı ister misin? Düştün mü? Başınızı mı çarptınız? Göğüs ağrısı?"

Güldü. "Öyle bir şey değil. Marketteydim ve kaldırıma yanlış bastım ya da biraz buza yakalandım. Ayağım burkuldu. Etrafta insanlar vardı, o yüzden yalnız olduğum için endişelenme. John Tranquil beni acile ."

John Tranquil'in kim olduğunu bilmiyordum ama yardım teklif ettiği için minnettardım. Ve yaralanmanın daha kötü bir şey olmamasına çok sevindim.

Bir gece önce, Bradley bana James Inn'deki oda numarasını gönderdikten sonra, bugün ihtiyacım olabilecek şeyler için küçük bir çanta hazırladım - kocaman valizimi merdivenlerden aşağı taşımamın imkânı yoktu - ve James Inn'e gittim. Gösterişli, abartısız ve olması gerektiği gibi muhteşemdi. Ama MacKenzie'nin arka bahçesindeki şirin, küçük daire değildi.

Mesele de buydu. Mesafeye ihtiyacım vardı ve şehrin öbür ucunda kalmak ihtiyacım olan şeydi.

"Hemen geliyorum." Hemen çantamın nerede olduğunu düşündüm. Anahtarlarımın. Hastaneyi. Hastane neredeydi? İtfaiye istasyonundaydım. Leann bilirdi.

"Çok tatlısın ama ben iyiyim," diye güvence verdi. "Yardıma ihtiyacım olan Andy."

"Andy?" Onunla ilgili bir sorun olduğu için tansiyonum yükseldi. "Onu okuldan ben alıyorum ve ben... tabii ki yapamam. Mac meşgul ve-" "Ben onu getiririm, sorun değil," dedim hemen. "Biz geleceğiz hastanede seninle kalacağım. Sana yemek getireyim. Aç olmalısın. Eve bırakırım."

"Ben iyiyim. Röntgen sonuçlarını bekliyorum ama herkes ayağımın üst kısmındaki küçük bir kemiği kırdığımı düşünüyor. Önemli bir şey değil ama söylediklerine göre büyük ihtimalle birkaç hafta bot giymem gerekecek." Sesi bu konuda pek heyecanlı gelmiyordu. "Theo burada ve beni eve bırakacağını söyledi."

Doğru. Theo bir doktordu. Drew emin ellerdeydi.

"Tamam, ama Andy için endişelenme. Onu ben alırım, sorun değil. Sıcak çikolata içmeye gideriz. Okul kaçta bitiyor?"

Bir saat sonra Andy'nin okuluna vardım. Uzun karşılama kuyruğuna girmek yerine, onunla yüz yüze görüşmek için içeri girdim. İçeri girmek için kimliğimi gösterdim ama ön büro kim olduğumu biliyordu, takvimi yaptığımı biliyordu, Andy'nin garaj dairesinde yaşadığımı biliyordu. Drew aradığı için beni beklediklerini söylediler.

"Bayan Georgia!" Andy, açık olan birinci sınıf kapısından kafamı içeri uzattığımda "Bayan Georgia!" dedi. Çocuklar sıraya girmiş, montlarını ve sırt çantalarını giymiş, günü bitirecek zili bekliyorlardı. Andy yerinden fırladı ve bacaklarıma sarılmak için yanıma geldi. "Bu benim yeni annem!" diye bağırdı ve neşeyle tüm sınıf arkadaşlarına anlattı.

Bir kolumu omuzlarına atarak onu sıktım ama başının üzerinden Mallory'ye baktım. Vay canına, yeni anne olayını atlatamamıştı. Hem de hiç.

Zil çaldı ve çocukları almak için dışarı çıktık. Daha önce sakin ve sessiz olan koridorlarda, çocuklar günü tamamladıklarında bir kargaşa başladı.

Dişsiz sırtışıyla bana baktığında, "Bana sınıfını göster," dedim.

Döndü, elimi tuttu ve bana her şeyi gösterdi. Üzerinde adı yazan yeri. Okuma köşesi. Bitmiş çalışma sepeti. Takvim. Sınıf angarya çizelgesi.

Gücü tükendiğinde, küçük bir çocuk sandalyesi çıkardım ve oturdum. Burada bulunmamın onun yeni annesi olmamdan anlamasını sağlamam gerekiyordu. Bir gece önce James Inn'e taşındığımda, nedenlerden biri de buydu. Yine de bir fark yaratmış gibi görünmüyordu. Hemen geri çekildim. Andy'nin sınıfındaydım ve az önce onun yeni annesi olduğumu açıklamıştı.

Evet, iyiydim.

"Buraya gel tatlım," dedim. Tam önümde durmuş, saf bir sevinçle bana bakıyordu. Onun neşesini en ufak bir şekilde bile olsa kaçırmaktan nefret ediyordum. Ona Drew'den bahsetmeyecektim. Şimdi olmazdı. Endişelenmesini istemiyordum ve Drew'in yaralarını önemsiz gösterip göstermediğinden emin değildim.

Ama onun yeni annesi olmam hakkında konuşmamız gerekiyordu. Sadece nasıl başlayacağımdan emin değildim.

"Sadece bir anneyle büyüdüğümü biliyor muydun? Babasız."

Küçük kaşları çatıldı. "Yakalama oyunu oynamadınız ya da lastik salıncak yapmadınız mı?"

Annemin bahçemize bir lastik salıncak koyduğunu hayal ederek başımı salladım. "Hayır."

"değil. Benimkini paylaşabilirsin."

"Teşekkür . Sana bir kız kardeşim olduğunu söylemiştim. Adı

Sassy." "Sassy mi?" Kıkırdadı.

"Kız kardeşin var mı?"

Yine kıkırdadı. "Olmadığını biliyorsun."

"Olmaması sorun olur mu?"

Omuzlarını silkti ama ağır paltosunun altında bu hareketi pek fark edilmedi. "Muhtemelen her tarafına pembe şeyler sürerdi."

Güldüm. "Muhtemelen."

"Herkesin ailesi farklıdır," diye açıkladım. Psikolog değildim ve çocuklarla ilgili hiçbir deneyimim yoktu, bu yüzden işleri daha da kötüleştirmediyimi umuyordum. "Senin Huysuz'un, baban ve sen varsınız. Benimse annem ve Sassy'im var." Mallory masasındaydı, meşgul görünmeye çalışıyordu ama kesinlikle .

Bu benim için sorun değildi çünkü o bu işin içindeydi - Andy'nin öğretmeni olarak onu uzun süre gözetecekti. Ben değildim.

"Söylemeye çalıştığım şey, yeni bir anneye ihtiyacınız olmadığı, çünkü ailenizin bu haliyle mükemmel olduğu."

"Bu bir tane istemediğimiz anlamına gelmez," diye karşı çıktı.

İçimden gözlerimi devirdim.

"Doğru kadın geldiğinde, mükemmel bir anne olacağından eminim. Ama tatlım, o ben değilim."

Gülümsemesi kayboldu. *Evet dostum, bunu ben de hissettim.*

"Hunter Valley'de çok kısa bir süre için bulunacağım." Hem ona hem de kendime söyleyerek devam ettim. "Bir iş için. Sonra yaşadığım yere geri döneceğim."

"Senin evine mi?"

Dudağımı ısırdım. Hayır. Annemin evine. "İşine mi?" diye ekledi.

Hayır. Sassy'nin taşan müşterilerine yarışma koçluğu yapmak için. Tanrım, iç karartıcıydım.

Bu iki soruya da nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için cevap vermedim.

"Annen olmak için babanla birlikte olmam gerekiyor," diye belirttim.

"Birbirimizi sevmeli ve birbirimize güvenmeliyiz ve-"

"Biliyorsun!"

Başımı salladım. "Babanın her zaman nasıl huysuz olduğunu duydun mu? Bence yanlış kişiye Huysuz diyorsun."

"Demek ki senden hoşlanıyor! Bence senden çok hoşlanıyor."

Buna çok şaşırdım. Dairemde ne yaptığımızı biliyor muydu? Mac'in itfaiyedeki ofisinde olanları bilmediği kesin.

"Oh?"

"Senin için sarımsaklı ekmek yaptı. Sarımsaklı ekmek özeldir. Ve geçen gece onunla dışarı çıktın. Randevu gibi. Ve senin güzel olduğunu düşünüyor."

Dudağımı ısırdım. Çok ciddiydi. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Bilmiyorum. Ama sana tuhaf tuhaf bakıyor. Ve bir erkek bir kıza tuhaf tuhaf bakarsa, bebekler böyle yapılır."

Ona göz kırptım. "Ben... Ben bunu bilmiyordum," diye mırıldandım. Onunla kuşlar ve arılar hakkında konuşacak kişi ben değildim.

"Allison'ın annesinin başına gelen de buydu," diye açıkladı.

Ah, spagetti gecesinde meme ucu sohbetinden yeni bebek kardeş veya erkek kardeşle olan.

"Madem babam sana tuhaf bakıyor, o zaman senden bebek yapmak istiyor."

Yanaklarımın kızardığını hissettim. Yüce Tanrım. Mac'le bir bebek yapma fikri yumurtalıklarımı patlattı. Ve kalbimi.

Ona çoğunlukla haklı olduğunu söylemeyecektim. Sadece bebek yapma *pratiği* yapmak istiyordu. Prezervatif takılı ve RİA'm yedek doğum kontrolü olarak.

"Andy-

"Çocuk istemiyor musun?"

Altı yaşındaydı, çok tatlı ve masumdu ama beni nasıl acımasızca yaralayacağını çok iyi biliyordu. Onun sorusu nihai tetikleyiciydi. Derin bir nefes aldım.

"Evet, istiyorum. Hem de çok," dedim zorlukla yutkunarak. "Ama baban bana huysuz huysuz bakıyor çünkü işte ona istemediği bir şey yaptırıyorum. Eminim sen de odanı toplamanı istediğinde ona huysuz huysuz bakıyorsundur."

Kaşlarını çattı. "Evet."

"Ve eğer baban bana tuhaf tuhaf bakarsa, bebek yapmayacağız, tamam mı? İki insan birbirini o kadar çok sever ki, bu sevgi kontrol altına alınamaz ve bu fazladan sevgi taşarak bir tane yapar."

Boğazımı temizledim ve gözyaşlarımı geri çektim. Sözlerim doğrudu. Çok doğrudu. Ama konu ben ve Art olduğunda bunları hiç düşünmemiştim. Geriye dönüp baktığımda, bir çocuk için asla yeterli sevgiye sahip olmadığımızı görüyorum. O bana karşı hiçbir zaman yeterli sevgiye sahip olmadı.

Ve onu olması gerektiği gibi sevip sevmediğimi merak etmek zorunda kaldım.

"Ama annen olamasam bile en iyi arkadaş olabiliriz," dedim, onu rahatlatmak için. Şu anda James Inn'de kaldığımı bilmiyordu ama her şey sırayla olacaktı. Belki de öğrendiğinde bu durum pekişecekti.

Şüpheli görünüyordu. Bunu tersine çevirmeliydim. Hem de çok.

"Senin en iyi arkadaşın olmak istiyorum. Çünkü benim gibi en iyi arkadaşlar seni okuldan alır ve birlikte sıcak çikolata içerler."

"Sıcak çikolata?" Sanki ona bir milyon dolar teklif etmişim gibi gözleri parladı. "Mhm," diye onayladım. "Benimkinde şekerleme severim."

"Ben de!"

Altı yaşındaki bir çocuğu yönlendirebildiğim için şükürler olsun. Mallory'ye bir bakış attım ve o da bana sempatik bir bakış attı.

Uzandım ve burnuna vurdum. "Gördün mü? En iyi arkadaşlar."

MAC

İstasyona geri dönmek üzere motora bindiğimizde babamla ilgili bir haber aldım. Cep telefonumu kontrol ettim ve bana neler olduğunu anlatan mesajlarını okudum ve ardından hastanede olduğunu, röntgen çekilmesini beklediğini . bildiren mesajlarını güncelledim. Son olarak ayağında bir bot olduğunu, ağrı kesici ilaçlar için bir reçete yazdığını ve tesadüfen hastanede olması gereken Theo'nun onu eve bıraktığını yazmıştı.

Motoru kullanan Van Routen'a beni istasyona dönerken okula bırakmasını söyledim. Eğer babam Andy'yi almıyorsa, o zaman benim almam gerekiyordu. Dışarıda değildi, ben de içeri daldım ve sınıfına doğru ilerledim. Üzerimde sığınak pantolonum ve botlarım olduğu, paltomu çıkardığım için bazı bakışlara maruz kaldım ama herkes beni ve Andy'yi tanıdığı için binanın yandığını düşünüp paniğe kapılmadılar.

Georgia'nın sesini ve ardından Andy'nin kıkırdamasını duyunca birinci sınıf kapısının önünde durdum. İçeri baktığımda, küçük sandalyelerden birinde oturuyordu, dizleri bükülmüştü - ona aldığım botları ve pembe montu giyiyordu - Andy ayağa kalkarken

onun önünde. Dışarı çıkmak için giyinmişti, Örümcek Adam sırt çantası omuzlarındaydı.

Belli ki babamın paylaşmayı unuttuğu tek mesaj, Andy'yi alması için onu ikna ettiğiydi.

Bir gün önceki toplantıdan beri onu görmemiştim ve takvimdeki çalışmasını ne kadar beğendiğimi söyleme fırsatım olmamıştı. Ama bir gece önce garajın üstündeki dairenin arka penceresinden dışarı baktığımda ışıklar sönmüştü. Onunla birlikte yatağa girmekten başka bir şey istemesem de, eğer uyuyorsa onu uyandırmak istemedim.

İstasyona erken gittim ama arabası çoktan gitmişti, benden önce işe gitmişti.

Sınıfa girmek üzereydim ama sonra ona söylediklerini duydum, onun yufka yürekli duygularına karşı ne kadar nazik ve kibardı. Takvimden hoşlanmadığımı nasıl bu kadar belli ettiğimi. Ona tuhaf baktığımı. Tanrıya şükür bebekler böyle yapılmıyordu, çünkü sağdan soldan çocuk doğuracaktı. Başladığımız işi bitirebilmek için bir kutu prezervatifle garajdaki daireye gelme ihtiyacıyla ona bakmaktan *başka* bir şey yapamıyordum.

Ben de omzumu duvara yasladım ve kulak misafiri oldum.

Sonunda sıcak çikolatadan bahsetti ve bebek yapmak ve onun annesi olmakla ilgili her şey unutuldu. Onlar arkadaştı. Marshmallow severler birleşti.

Andy'nin Georgia'nın annesi olmasını istemesiyle ilgili sorunun bittiğini düşünmesem de, şimdilik onu yatıştırmıştı. Bunun için minnettardım.

Koridorda ilerlerken beni görmemeleri için komşu sınıfa girdim. Sığınak pantolonuma sıkıştırdığım telsiz ciyaklamaya başladı ve hemen sesini kısıtım.

Andy iyiydi. Güvendeydi. Georgia'ya güveniyordum ve sıcak çikolata randevularını bölmek istemedim. Biraz kıskanmışım. Ama tadına baktığım tek şey Georgia'nın kendisiydi.

Uzak duramadım. Daha fazla denemek bile istemedim.

Theo'nun barda söylediği gibi, Andy onunla yatsam da da gittiğinde üzülecekti. Bir orgazm ona olan ihtiyacımı azaltmamıştı. Sadece daha da kötüleştirdi. Aslında bunu düşünmek bile sikimi kaldırıyordu.

Georgia ile daha fazla zamana ihtiyacım vardı. Yalnız kalmaya. Yetişkin zamanı. Ama ne zaman?

MAC

"BU BİR UYUŞTURUCU," dedi babam, koltuğunda kaykılıp kollarını göğsünde kavuşturarak... tıpkı benim yaptığım gibi. Onu suçlayamazdım. Kırık ayağı, sehpanın üzerinde duran kocaman bir yürüme botunun içindeydi. Önümüzdeki üç hafta, belki de daha uzun bir süre boyunca onu giymek zorundaydı. "Toplum merkezindeki pickleball sezonunun sonuna geldik."

Kaşlarını çattı ve bir yastığı arkasına doğru kaydırды.

İlkokuldan sonra Mallory beni karakola bıraktı. Orada, itfaiyenin olay komuta cipini aldım ve babamın evine gittim. Hâlâ vardiyadaydım ve bir çağrı gelirse hemen buradan ayrılabilirdim.

"Neyse ki daha kötü değildi," dedim.

Koltuk değneklerine ihtiyacı yoktu ama merdivenleri dikkatli çıkması gerekiyordu. Kafasını çarpabilir ya da kalçasını kırabilirdi.

"Doğru," diye kabul etti. "Lanet olası bir kaldırıma basmak dışında bir şey yapmadım bile."

"Dün hapşırırken belini inciten bir adam için çağrıya gittik," dedim onu biraz daha iyi hissettirmek umuduyla.

"Bu şeyle araba kullanamıyorum," diye yakındıbotunu sehpanın üzerinde ileri geri oynatırken. "Bu da Andy'yi okula götürüp getiremeyeceğim anlamına geliyor."

Endişesini el sallayarak geçiştirdim. "Arabayla gideriz."

"Karşılık veremezsin," diye hatırlattı. Keyfi yerinde değildi ve ben de onu suçlamadım. "Araba paylaşımı sırayla gitmek demektir."

"Flowers'yardım isteyeceğim. Yardım edeceğini biliyorsun."

"Evet, ama Flowers genellikle sizinle birlikte vardiyada oluyor. Bu da karısı için daha fazla iş demek."

İşleri daha iyi hale getirmek için söyleyebileceğim hiçbir şeyin işe yaramayacağını hissediyordum. Ve haklı olduğu bir nokta vardı. Vardiyada olmadığım günlerde bile nöbetçiydim. Büyük bir çağrı nadiren de olsa oluyordu ve beklenmedik zamanlarda. Bir yangına yetişmem gerektiğinde Andy'yi evde yalnız bırakamazdım ve onun okulda olması gerekiyordu, ne de onu olay yerine götürebilirdim. Onun için garantili bir korumaya ihtiyacımız vardı.

"Ben de senin merdivenlerini yapamayacağım."

Kahretsin.

Andy'ye göz kulak olmak bir şeydi, ama Andy'ye evimizin üst katında bir şey olursa, bu bir sorun olurdu. Ya da gece yangın çıkarsa ve hemen dışarı çıkmaları gerekirse. Babam yardım teklif etmek için ona ulaşamazdı ve ben güvenlik konusunda çok titizdim.

Neyse ki babamın evi bir çiftlik eviydi. Garaja inen sadece iki basamak vardı ve özellikle bir korkuluk olduğu için bunlarla başa çıkabilirdi.

İçimi çektim. Şu ana kadar babamın Andy'ye yardım etmesine ne kadar bağımlı olduğumu fark etmemiştim.

"O zaman biz-"

Ön kapı hızla açıldı ve Andy kar botlarını ahşap zemine vurarak içeri daldı. "Huysuz! Bayan GG ayağınızı incittiğinizi söyledi. Vay canına, giydiğin şey çok havalı."

Elimi uzattım. "Dikkat et!" Çok sert davranmadan önce seslendim. "Onu itip kakma."

Andy yükseltilmiş bacağın hemen yanında durdu. Kaşlarını çatı. "Bunu imzalayamam." "Hayır, alçı değil," dedi babam ona. "Ayağımın üst kısmında küçük bir kemik kırdım.

ayağım ve giydiğim şey bu. Kendimi biraz Frankenstein gibi hissediyorum." Andy kıkırdadı.

Georgia ön kapıyı kapattı ve daha normal bir hızla odaya girdi. Ayağına ve babamın genel görünümüne baktı. "Nasılsın?" diye sordu. "Eminim ayağın kadar gururun da yara almıştır."

"Bu her şeyi özetliyor," diye yanıtladı ona gülümseyerek. Bana karşı huysuzdu ve tüm şekeri ona verdi. "Ama Mac'in dediği gibi, daha kötüsü de olabilirdi. Andy'yi aldığınız için teşekkürler."

"Çok eğlendik!" dedi. "Bayan GG-"

"Dur bakalım, nasıl oluyor da ona özel bir isimle hitap edebiliyorsun?" Babam ona sordu. "Çikolata bıyığınla bir ilgisi mı?"

Andy üst dudağını yaladı. "Biz en iyi arkadaşız çünkü ikimiz de sıcak çikolatamızda şekerleme seviyoruz. En iyi arkadaşlar birbirlerine lakap takarlar."

"Takma adın ne?" Ona sordum. Andy gözlerini devirdi. "Andy, tabii ki."

Dudağını ısırarak ve gülümsememeye çalışan Georgia'ya baktım.

"Steaming Hotties'e gittik ve pembe tişörtlü kadın çok kibar olduğum için bana fazladan şekerleme verdi."

Onay almak istercesine Georgia'ya baktı, o da başını salladı. "Bu doğru. Mükemmel bir centilmen."

Andy ceketini silkerken gururla gülümsedi. "Bir şeyler atıştırabilir miyim, Huysuz?"

"Atıştırmalık mı? Boş bacağın var mı?" diye sordu.

"Sanırım yine pizza alacağız. Vardiyam var ve-" Kahretsin. Siktir.

Andy.

Babam merdivenlerle uğraşamazdı ve Andy de yeterince sık yatıya kalmasına rağmen bu gece burada kalamazdı. Babamın reçetesini aldım ve birkaç günlüğüne iyi bir ağrı kesici alacağını biliyordum. Bir sonraki dozu aldığımda erkenden uyuyacaktı ve uykusu da sert olacaktı.

Babama baktım.

Babam bana baktı.

Sonra Georgia'ya.

Georgia'ya.

GÜRCİSTAN

"BUNU GERÇEKTEN TAKDİR EDİYORUM," dedi onuncu kez. Mac babasının evinden çıktıktan sonra pizza yerine şarküteri sandviçleri aldı. Kasabayı onun kadar iyi bilmediğim için, itfaiye aracıyla onu evine kadar takip ettim. Andy'nin o araca binmesine izin verilmediğinden, kiralık arabamda yine benimle birlikteydi. Olabildiğince mutluydu.

Sonra küçük bir aile gibi mutfak masasında yemek yedik ve Andy'nin okul hakkındaki konuşmalarını dinledik. Mac vardiyada olmasına ve telsizi su bardağının yanında durmasına rağmen yemeğe kalmıştı.

Sonra Andy için yatma vakti geldi. Mac işe dönmek zorunda olduğu için garajdaki daire yerine evde onunla kalıp kalamayacağımı sordu. Yaşlı adam bunu kabul etmek istemese de Drew'un bir seçenek olmadığı açıktı. Ayağındaki çizme büyük ve hantaldı ve alışmasının biraz zaman alacağını tahmin ediyordum. Andy sevecen ve düşünceliydi ama Drew'un bu gece ona ayak uydurmasına imkân yoktu.

Yanından ayrılmadan önce ağı kesici ilaçlarını almıştı ve muhtemelen şu anda derin bir uykundaydı.

Demek bendim. Mac'in evinde. Önce akşam yemeği, sonra yatıya kalma.

Siktir. Bok. Bok. Bir yarışma kraliçesi küfretmezdi ama ben bir yarışma kraliçesi değildim ve küfretmek için bir zaman varsa o da buydu.

Mac, James Inn'e taşındığını bilmiyordu. Onlardan bir aile olarak uzaklaşmaya karar verdiğimi. Mac'in otel odama gelip karşılıksız seks yapması bir şeydi, ama onun evinde olmak? Üst katta? Andy'ye bakmak ve misafir odasında *kalmak*.

Niyetimin tamamen ve tamamen tersi. Bu, boşluğa ihtiyaç duymanın tam tersiydi.

İç çektim. Başka ne yapacağımı bilmiyordum. Mac'e hana taşınmamdan ve bunun nedenlerinden bahsetmem gerekecekti. Duygularımı anladığını anlayacak ve yine huysuzlanacaktı. Hatta belki *de* karşılıksız ilişkinin önemini anlatırdım. Bana gülerdi. Belki Art gibi sekreteriyle yatmayacaktı ama bana aynı şekilde bakmasını bile istemiyordum. Bana her şeye layık olmadığımı ve gülünç bir şekilde karşılıksız ilişkiyi bile doğru düzgün yapamadığımı söyleyen bir bakış.

Aşık olduğum tek kişi Mac değildi.

Andy'yi okuldan almak ve sıcak çikolata için Steaming Hotties'e götürmek yeterince zordu. Okuldan almak mı? Kalbe saplanan bir bıçak. Arabamın arka koltuğunda gevezelik etmesi? Başka bir bıçak darbesi. Sıcak içecekleri ve şekerlemeleri paylaşmak mı? Bıçak, bıçak, bıçak!

Şimdi kahvaltı, ev ödevi, banyo ve masal zamanı olacaktı.

Ugh!

Yine de onuncu kez kocaman bir gülümsemeye söyledığım tek şey

"Sorun değil" oldu. Mac benim için misafir odasının kapısını açtı.

"Hayır! Orası Huysuz'un odası." Andy çoraplarıyla parke üzerinde kayarak koridordan aşağıya koştu. Yolumu kesmek için kollarını uzattı.

Orada bir tür HAZMAT sahnesi olup olmadığını merak ediyordu. "Orası misafir odası," diye düzeltti Mac.

Andy şiddetle başını salladı ve elimi tutarak beni koridora doğru .

Tanrım, çiti aşmama yardım et.

Mac'in odası.

Andy beni sonuna kadar çekti. Mac de onu takip etti.

Alanın çoğunu kaplayan çok büyük bir yatak vardı. Yatak hazırlanmıştı ama sadece yorgan yastıkların üzerine atılmıştı. Köşedeki sandalyenin üzerine bir gömlek atılmıştı ve dolabın kapısı açıktı. Mac'in kokusu odayı dolduruyordu.

Bu kötüydü. Çok kötüydü.

Çok fazla olduğunu düşündüğüm garajın üstündeki daireden Mac'in yatak odasına geçtim.

"Anneler ve babalar aynı odayı paylaşır. O burada seninle kalıyor!" Andy söyledi. Gözlerimi kırptım.

Gerçekten çok kötü.

Sınıfta ona söylediğim hiçbir şey kalıcı olmadı. Bayan GG ve marshmallow en iyi arkadaşlarını paylaşmıyor.

Andy birlikte kalmamızı *istiyordu*. Mac'e baktım ve gülümsememeye çalıştım çünkü ihtiyatlı olmaya çalıştığımız tek kişi yatağı paylaşmamızı isteyen kişiydi.

"Andy, dostum, o değil-"

"Bayan GG'nin ne dediğini biliyorum. Ne dediğinizi. Ama bir deneyin. Belki beğenirsiniz."

Kapıdan koşarak çıktı ve giderken kapıyı arkasından kapattı. Uzun bir süre kapıya baktım.

"Ne dediğini duydun," diye yorumladı Mac, sinsî bir sırıtışla yaklaşarak. "Hadi deneyelim. Belki hoşumuza gider."

MAC

Denemek için *her şeyi yaptım*. Hoşuma gideceğini biliyordum. Onu kollarıma alıp, ölesiye öpmek. Kıyafetlerini çıkarmak.

Son birkaç günü onun küçük garaj dairesinde birbirimizi nasıl boşalttığımızı düşünerek geçirmiştım. Sonra da ofisimde. Oraya her girdiğimde sertleşiyordum ve emekli olana kadar da sertleşmeye devam edecektim.

"Şimdi mi?" Georgia gözlerini kocaman açarak sordu. Şaşırmıştı ama bakışlarındaki sıcaklığı ve ihtiyacı gözden kaçıramazdım. Kapalı ofis kapımın arkası bir şeydi. Andy'nin bize denememizi söylediği bir yatak odası kapısının ardında başka bir şeydi.

Omuz silktim. "Andy ortalıkta görünmez..." İşe yarayabilir. "Belki şu oyuncağını alabilirsin. Onunla biraz eğlenebiliriz."

Öksürdü. "Benim...

oyuncağım mı?" Sırıttım.

"Tamam. Önce aletimle başlayalım."

Uzanıp lacivert iş pantolonumun içinde kendimi kaydırmak zorunda kaldım. Aletimin her santimini ona verme fikri bile işkenceydi.

Ama Andy ile henüz kuşlar ve arılar hakkında konuşmak istemiyordum ve eğer tüm sınıfa Georgia'nın annesi olduğunu söylüyorsa, aynı çocuklara babasının nasıl soyunduğunu ve Bayan GG'ye yasadışı şeyler yaptığını anlatmasını istemiyordum. Ve oyuncak denizaltısıyla.

Yani...

Bir elimi enseme gezdirdim. "Siktir, hayır. Şimdi olmaz. En azından onu uyutalım ve sonra-"

tanıdık tiz sesiyle bir çağrı geldi. Gözlerimi kapattım. "Kahretsin."

Şimdi mi? Gerçekten mi? Taşaklarım mosmor olacaktı.

Görevli birkaç kod ve bir adres verdi.

"Gitmem gerek," diye homurdandım. Kapıya doğru ilerledim, açtım ve misafir odasının karşısındaki koridorda bulunan çamaşır dolabını işaret ettim. "Üzgünüm ama temiz çarşaflar orada."

"Git," dedi, sakın ve işimin tutarsız ve acil doğası hakkında tamamen anlayışlıydı ve Andy'ye bakmanın yanı sıra yatağımı değiştirmekle onu yalnız bırakıyordum.

"Sabah vardiyamdan sonra döneceğim."

Aramızdaki mesafeyi kapattım, gitmeden önce onu sert ve hızlı bir şekilde öptüm.

GÜRCİSTAN

SICAK UYANDIM. Boğuldum. Sırtımda bir fırın ve ağır bir kol... Yüce Tanrım.

Mac.

Mac ile yataktaydım.

Ya da Mac'in yatağındaydım. Mac ile.

Bir gece önce, Mac acil durum için ayrıldıktan sonra Andy'yi biraz rahat bıraktım. Onunla yeni annesi olamayacağıma dair bir kez konuşmuştum ama pek işe yaramamıştı, o yüzden bir daha denemeye niyetim yoktu. Özellikle de onu Grumpy'nin yatağında uyurken bulduğumda. Belli ki planı benim orada uyumamı engellemekti. Küçük adam beni Mac'in yatağına girmeye zorladı. Andy'nin küçük yarış arabası yatağında ya da alt kattaki kanepede uyumamın imkânı yoktu.

Altı yaşında olmasına rağmen Andy, Yeni Anne Gündemi'ne gerçekten odaklanmıştı. Eğer ana hedefi ben olmasaydım, etkilenirdim.

Tek bir seçenek vardı. Mac'in yatağındaki arşıfları değiştirdim ve sonunda uykuya daldım. Mac'i burada hayal ederek dönüp durdum. Benimle ve vibratrmle nasıl eğlenmek istediğini. Sadece sevişmek istediğini.

Gah!

Bu da yetmezmiş gibi aklım başka sorulara takıldı. Çıplak mı uyurdu? Biriyle yattığında sarılıp muydu yoksa yan yatıp tüm alanı kaplar mıydı? Yatağına başka kadınlar getirir miydi? Onun kral dairesine girip tek başına kalacak kadar zavallı olan tek kişi ben miydim?

Bu, yastığı yumruklamama ve diğer tüm düşüncelerden daha uzun süre sakinleşmeye çalışmama neden oldu.

Kendimden geçmiş olmalıyım çünkü Mac'in gece eve gelip yatağa girmesini tamamen kaçırmışım. Ve beni kollarının arasına almasını.

Bir düşünce cevaplandı: Uyurken bana sarılırdı çünkü kaslı kolunu belime attığında bir çekmecenin içinde iki kaşık gibi olurduk. Ve evet, pijamamın üstünden göğsümü avulayan onun büyük avucuydu.

Sertçe yutkundum, nefes almamaya, hareket etmemeye ya da onu uyandıracak bir şey yapmamaya çalıştım. Çünkü sırtım boyunca uzanan her sert santimini - *her* sert santimini kastediyorum - katalogluyordum. Tekrar birinin kollarında olmak, korunduğunu hissetmek çok iyi geldi. Uyurken bile istenmek.

Çünkü Mac hiç hareket etmiyordu. Kolu üzerimde ağır bir bant gibiydi. Sıcak nefesinin boynumu okşadığını hissettim.

Pencereden gelen yumuşak gri ışık henüz şafak skmediğini gösteriyordu.

"Mac," diye mırıldandım.

"Hmmmm," diye cevap verdi, .

"Beni boğuyorsun."

Kalçamın üzerindeki kolu geri kayd ve ben de yuvarlanabildim.

"Yatağında bir erkeğ e alışık değ il misin?" sordu, sesi uykudan pürüzlüydü.

Kaşlarımı ç attım ama beni göremiyordu. Sanki iki insanın birlikte uyumasının tek yolu buymuş gibi sordu.

"Eski sevgilim denizyıldızı gibi uyurdu, ikimizin de kendi taraf vardı." Daha çok o yatağ ın çoğ una sahipti ve ben de kenarına.

Bu... güzeldi. Benimle yatakta olmak *istedi* Burada olduğ umu biliyordu ve uyanık olmadığı zamanlarda bile bana sarılıyordu. Kenara itilmemiş tim ama tam ortada birlikteydik.

Mac uyurken uyanık halinden çok farklıydı. Hâlâ iri ve sertti ama rahatlamış ti. Huzurluydu. Kucak kucağ a.

Mac, bir sarılğan. Kim bilebilirdi ki? Beni bütün gece sıcak tutacak onun gibi bir adamım olsaydı kış o kadar da kötü olmazdı.

Bıyıklarına bakarak gülümsedim. Geçen geceden beri, *tam olarak* biliyordum

Kalçalarımın arasında nasıl bir his olduğ unu.

"Düş ündüğ ünü duyabiliyorum," dedi. "Bu düş ünceleri yüksek sesle paylaşman gerektiğ ini hissediyorum."

Onunla ilgili seksi fikirlerim olduğ unu nereden biliyordu? Ve benim.

Biz

"Andy bizi bulacak," dedim.

Göz kapakları aç ıldı ve o karanlık bakış ları benimkileri yakaladı.

"Denememizi söyledi. Evet,

Geç en gün yaptım ve hoş uma gitti. Akıllı bir çocuk."

"İşte olman gerektiğ ini sanıyordum," diye dü rttü m. Vardiyasının sonu olamayacak kadar karanlıktı.

"Çağ rı için ikinci bir ekip bulmamız gerekti. Herkes babamı duydu ve durumu iyi olmasına rağmen Smutters benim yerime vardiyamı bitirmeyi teklif etti."

"Çok nazik bir davranış ," dedim. Adamın Mac'i ne kadar huysuzlaşt ırdığ ını biliyordum.

Kolunu kaldırdı ve saatine baktı. "Andy uyanmadan önce en az bir saatimiz var. Buraya gel."

Beni kendine çekti, böylece vücutlarımız tekrar birbirine yapıştı, kollarım aramızda kaldı. Başım çenesinin altında sıkışmıştı.

Kesinlikle çıplak göğüslüydü ama saten pijamalarımın arasından iç çamaşırı giyip giymediğini anlayamadım. *Çok* sert olduğunu söyleyebilirim.

"Kahretsin, seninle uyanmak gerçekten hoşuma gidiyor."

Sadece bedeninden değil, sözlerinden de içime bir sıcaklık sızdı.

"Georgia," dedi.

"Hmm?"

"Bence ikimizin de hoşuna gideceğini *bildiğim* başka bir şey denemeliyiz."

Kıkırdamaktan kendimi alamadım. "Öyle mi?"

Yer değiştirdi, beni sırtüstü yatırdı ve sonra çıktı. "Evet."

MAC

GEORGIA, yatağında. .

Sikeyim. İnledim ve boynunu öptüm, ipeksi saçları tenimi okşuyordu. Kokusu burnuma doldu. Hızla çarpan kalbinin dudaklarıma değdiğini hissettim.

Ben aşağı inip köprücük kemiğini öperken parmakları saçlarıma dolandı. Pijamaları soluk bir renkteydi. Karanlık odada tam olarak ne olduğunu görmek çok zordu ama satendi ve onu tamamen örtmesine rağmen çok seksiydi.

Yatağında olması: seksi. Kollarımda ona uyanmak: seksi. Nefes alması: seksi.

Her seferinde bir düğme açarak kremesi tenini daha fazla ortaya çıkardım. Ay ışığında parlıyordu. Kumaş ayrıldı ve yanlarına doğru kaydı.

"Muhteşem Georgia," diye mırıldandım, tombul bir meme ucunu ağzıma almak için yer değiştirdim. Dilimin altında sertleştiğini hissettim. Nefesinin kesildiğini hissettim. Nefes alışını duydum.

Adımı fısıldadığında başımı kaldırdım. "Bundan sonra ben de sana GG diyeceğim."

Bana baktı. "Durma."

Otoriter küçük şey. Gerçekten onu yatağında bırakıp gidebileceğimi mi sanıyordu? Elimde olmadan sııttım. "Evet, hanımefendi."

Diğer meme ucuna da aynı ilgiyi gösterdim, sonra birinden diğerine geçerek ikisini de yaladım. Altımda kıvrana ve yüksek sesli bir inilti çıkana kadar onlarla oynadım.

"Şşşt," dedim yumuşak karnını öperek. Andy genellikle uykuya daldığında kendinden geçerdi, ama küçük çocuklar her şey söz konusu olduğunda vahşi kartlardı. Birlikte uyumamız için bizi cesaretlendirmiş olabilirdi ama ben onun gözlerini almasını istemiyordum.

"Bir gün istediğin kadar gürültü yapabilirsin. Şimdilik sessiz kalmalısın."

Sanki bu onu susturacaktı gibi dudağını ısırdı. "Aferin kızıma."

Uyku şortunun kemerini aşağıya doğru çekerek, battaniyeleri de yanıma alarak yatağa doğru ilerledim. Üşümekten çok uzaktım ve Georgia'nın yumuşak teni çok sıcaktı. Pijamasını omzumun üzerinden atarak dolgunluğuma baktım. Elbette, geçen gece onun her şeyini görmüştüm ama o benim yatağımdaydı. Benim lanet yatağımda.

Orada sessizce uzanmış, nefesi kesilerek bekliyordu. "GG'm."

Beni inceledi, sonra oturmak için ayağa kalktı. "Seni görmek istiyorum."

Cesareti karşısında sııttıktan edemedim ve boxer külotumu çıkardım. Eve döndüğümde, onu uyandırmamak için koridordaki banyoda duş aldım, sonra iç çamaşırlarımı giydim. Onu yatağıma almış olsam da, birlikte çınlıplak uyumak hakkında henüz konuşmamıştık. Elbette, sikimi çoktan ağzına almıştı, ama o zaman bilinci yerindeydi ve yanımdaydı.

Artık onun rızasını almıştım ve o külotlar da gitmişti. Sikim serbestçe sallanıyordu ve onu istediğime dair -eğer herhangi bir şüphesi varsa- hiçbir soru yoktu. Lanet bir çit direği kadar sertleşmişim.

"Lütfen prezervatifiniz olduğunu söyleyin," dedi, bakışları sanki gördüğünü beğenmiş ve bir deneme sürüşü yapmak istiyormuş gibi sikime dikilmişti.

Yana doğru eğilerek bir elimi yatağın üzerine koydum ve diğer elimle başucumdaki çekmeceye uzanıp yepyeni bir kutu çıkardım. Yatağın üzerine, onun yanına oturttum.

Şaşkınlıkla baktı. "Vay canına, bu birden fazla."

Aletimin tabanını kavradım ve sertçe sıktım. Eğer devam edeceksem, bu kadar mükemmel olmayı bırakması gerekiyordu.

"Sana planlarım olduğunu söylemiştim ve hepsini halletmek için bir prezervatife ihtiyacımız olacak. Bu kutuyu geçen gün aldım."

"Bu planlar," diye başladı dudağını ısırarak, bakışları vücudumda geziniyordu. "Şimdi hangisini yapmak istiyorsun?"

Liste uzundu. Çeşitliydi. İğrençti. "İçine sikimi sokmamı içeren her şey. Önce ağız mı yoksa am mı istersin?"

GÜRCİSTAN

ÖNCE AĞIZ MI YOKSA AM MI?

Aman Tanrım.

Bu soru karşısında ağızım sulandı ve amım sıkıştı.

Aletini yavaşça pompalamasını izlemek çok ateşliydi. Erkeksi ve . Art'ı düşünmek istemiyordum, özellikle de şu anda, ama onu izlerken

Mac mi?

Art da kimdi?

Tamamen ve tamamen unutulabilir biriydi. Sekreter Pam onu ve boktan işini yatağa atabilirdi.

Bir damla pre-cum görünce kendime engel olamadım. Öne eğildim ve yaladım.

"Mmm," dedim. Tuzlu tadı dilimi kapladı, tıpkı geçen gece olduğu gibi. Onu ağızıma almayı çok sevmiştim. Kalın hissi, tadı, karşılık verme şekli.

"Siktir," dedi Mac, parmaklarını saçlarıma dolayarak.

Alabildiğim kadarını aldım, sonra emdim. Tıpkı geçen seferki gibi kalçaları kıpırdadı.

"Seni iyi kız," diye tısladı, sonra da beni çekmek için saçımdan çekiştirdi.

Sertti ve çok iyi acıtıyordu. Meme uçlarım sertleşmişti, amım ıslaktı, şişmişti ve onun için hazırdı. Dudaklarım şişmiş olmalıydı. Bir saniye birbirimize baktık, sonra o saldırdı.

Sırtım yumuşak şilteye çarptı ve onun üzerimdeki sert, sıcak hissiyle nefesim kesildi. Göğüs kılları tenime karşı yumuşacıktı.

Aceleci elleriyle bacaklarımı araladı ve aralarına yerleşti. Sert boyu kaygan kıvrımlarıma yerleşti.

"O tatlı ağzınla alabileceğin tek şey bu, GG'm." Uzanarak kutuyu aldı, yırtarak açtı ve ikimizi de korumaya almak için işe koyuldu.

Tüm bu süre boyunca, itilip kakılmaktan tamamen tahrik olmuş bir şekilde izledim. Bu gerçekleşiyordu. İçime girmesi, beni gererek açarken her şeyini hissetmek için can atıyordum. Onu almak çok sıkı olacaktı. Adam cömertçe donatılmıştı - ya da daha iyi bilinen adıyla kocaman. Amım beklentiyle sıkıştı.

"İslandın ve benim için hazır mısın?" sordu işi bittiğinde. Bakışları benimkilerle buluştu, sonra vücudumdan aşağı kaydı.

Başımı salladım. Çok ıslanmıştım. Çok hazırdım.

Kaşlarını kaldırdı. "O kadar emin değilim."

Ne oldu? Emin değil misin? Çok ıslanmıştım. İhtiyacım vardı. Acı çekiyordum. Dilimde onun sikinin ve ön sperminin tadı vardı. HAZIRDIM!

Bacaklarımın arasına yerleşti, birini omzunun üzerinden attı ve beni aşağıdan yukarıya doğru yaladı. Sonra klitorisimin etrafında dolaştı. Dili büyölüyken bıyıkları gıdıklanıyordu.

"Mac!" Nefes nefese kaldım, gözlerim kapandı. ". . Lütfen." "Çok güzel yalvarıyorsun. Önce boşalacaksın, sonra sikimi alacaksın."

Sanki hayattaki görevi beni boşaltmış gibi, geri döndü. Ya da ben amımın yalanması için o kadar çaresizdim ki kolayca orgazma ulaştım. Belki ikisi de.

Tek düşünceli, kasıtlı ve gülünç derecede yetenekliydi. Diliyle fiskeler ve girdaplar yaptı, sonra parmaklarını devreye soktu. Sikinin çok çok yakında yapacağını umduğum şeyi taklit ederek içeri ve dışarı kaydılar. Ama sonra kıvrıldılar ve-

O benim g noktam mıydı? Kutsal-

Çarşafı kavrardım, sırtımı dikleştirdim ve mümkün olduğunca sessiz bir şekilde yüzünün her yerine boşaldım. Bu sefer amımın neye benzediğini düşünmedim. Tadının neye benzediğini. Boşaldığımda neye benzediğimi. Boşalmadığım zaman neye benzediğimi.

Öyle bir şey yok.

Dudağımı ısırđım, iniltimi bastırdım... ve boşaldım. Ve boşaldım.

Ancak vücudumdaki tüm kemiklerin eridiğini gösterecek şekilde yatağı yığıldığımda durdu ve kalçalarımın iç kısmını öptü ve bıyığıyla beni gıdıkladı. Sonra yukarı doğru ilerledi ve beni dudaklarımdan öptü.

Onun üzerinde kendi tadıma baktım. Bıyığı gerçekten ıslanmıştı. Benden.

Utangaç ya da ılımlı bir aşık değildi. Hayır, kendini kaptırmıştı. Tam orada, dölleime bulanmaktan korkmuyordu.

Bakışlarımı karşıladı.

"*Şimdi sikimi al.*"

Başımı salladım. Oh, evet. Nihayet. Davet edercesine bacaklarımı daha da açtım. Bir dizini kancaya taktı ve kalçalarını ustaca kaydırarak eve girdi.

MAC

KUTSAL. HASSIKTIR.

Georgia'da taşaklarımın dibindeydim. Sıcak. Islak. Sıkı.

Kukusu evim gibiydi. Sanki ait olduğum ama hiç bilmediğim bir yerdi. Hayatım boyunca özlediğim yer burasıydı. Vay anasını.

"GG," diye tısladım. Bedenime uyum sağlarken iç duvarları sıkıştı ve etrafımda dalgalandı. İçimdeki mağara adamı geni, onu sırtüstü yatırdığım ve sikimi içine soktuğum için göğsümü yumruklamak istememe neden oldu. Onu doldurmak ve almak. Vücudunu benimkiyle tatmin ediyordum.

Bir dirseğimin üzerinde, ona doğru yaklaştım. Önce çekip sonra tekrar sokarken yüzünü izledim. Gözlerinin şaşkınlıkla nasıl açıldığını, sonra nasıl kapandığını. Elleri kıcıma gitti, kavradı. Beni daha derine çekti.

"Daha fazla," diye nefes aldı.

Evet. Ona daha fazlasını verirdim. Her zaman.

Ve sonra düşünmeyi bıraktım ve sadece becerdim. İtişlerime doğru kalktı. Daha derine inmek için bir dizimi yukarı ve geriye ittim. Sonra bacağına kancaladım

Omzumun üzerinden. Sonra topuklarımın üzerinde geriye yaslandım, böylece onu farklı bir açıyla, sık ve ritmik bir şekilde aldım.

Sonra onu yatağa bastırdım, göğüs göğüse. Her pozisyon güzeldi. Diğerinden iyi. Ve bu sadece misyonerlikti.

Georgia ter içinde kalıp inleyene kadar benimle itişip kakıştı. Edepsiz kelimeler fısıldamak.

Daha sert. Daha sert. Evet, aynen . Çok iyi hissediyorsun. Yaklaştım. Tekrar.

Tam şurada.

Yatak duvara çarptığında, bir ipliğe tutunmuştum, kör olacağımı bildiğim kadar sert boşalmayı engellemeye çalışıyordum, ama GG henüz orada değildi. Sadece benim aletimle başarabilecek gibi görünmüyordu, bu yüzden aramıza uzandım, klitorisini buldum ve başparmağımla daire çizdim.

"Bu daha mı iyi?" Kalçalarımı yuvarlarken sordum, en iyi neyin işe yaradığını görmek için onu yakından izliyordum.

Gözleri kapalıydı ve başını salladı.

Ama bu yeterli olmayacaktı.

Çekip çıktım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve sanki duracakmışım gibi şaşkınlık ve panikle bana baktı. "Mac!"

"Şşş," dedim, vücudundan aşağı doğru kayarak. Onun klitorisini buldum. Şişmiş ve sertti, bu yüzden ağzımla küçük çekişlerle emdim. Açıkçası, klitorisinin gelmesi için biraz daha fazla ilgiye ihtiyacı vardı.

"Tanrım," diye inledi, yatağın üzerinde çırpınıyordu. Elleri saçlarıma dolanmıştı. Bu daha iyiydi. Çırpınması ve kedi duvarlarının dalgalanmaya ve sıkılmaya başlaması, yaklaştığının iyi bir işaretiydi.

Orada sadece bir iki saniye kaldım, sonra tekrar üzerine çıktım ve derinlere indim.

Aramıza uzanan Georgia, ben onu daha sık itişlerle doldururken klitorisini çalıştırdı. Daha önce onun g noktasını bulmuştum ve aletimle oraya vurmak istiyordum.

"Bunun gibi," diye , başını salladı, parmakları hızlı daireler çiziyordu.
"Evet. Tanrım. Tam orası."

Evet, g-noktasının uyarılmasından hoşlanıyordu. Bunu kesinlikle yapabilirim.

"Gelmezsen çekilirim," diye alay ettim alnımdan ter damlarken.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve eli daha hızlı hareket etti.

"Hayır!" dedi, gözleri yalvarırcasına. "Yapacağım. Senin uslu kızın olacağım."

Ah, şu kelimeler. Onu sıkan ateşinden kurtulmamın imkanı yoktu. Ama bu olasılık onu daha da ateşlendirdi. Prezervatifin içinden bile ıslandığını hissettim.

"Bu doğru. O zaman gel, GG."

O da geldi.

Sıkışıp kıvranırken aletimin her yerindeydi. Tırnakları belime batıyordu.

Bitmişti. Bu fazlaydı. O fazlaydı. Çok baştan çıkarıcıydı.

Taşaklarım kalktı ve boşaldı. "Siktir," diye , boşalırken ve boşalırken yüzümü boynuna gömdüm.

Nefesimi tutmaya çalışırken, bunu başka biriyle yapmayı hayal edemiyordum. Listemden sadece bir şeyi çıkarmıştım.

Aletim hala sertti ve onu bir sonraki eğlenceli şekilde tekrar almaya hazırdı. Bir kez yeterli değildi.

MAC

Her cumartesi sabahı yangın eğitimlerimiz olmasına rağmen, Theo ayda bir hafta sonu bu eğitime katılırdı. Sonbaharda ilk kez yardım ettiğinde, bir araç çıkarma operasyonunda hasta rolü yapmıştı. İyi bir çocuktur, hatta herkese öğle yemeği ısmarlamıştı.

Altı ya da daha fazla ay sonra, hala iyi bir çocuktur ve hala herkese öğle yemeği ısmarlıyordu. Bu yüzden Kincaids'de karşılıklı oturmuş hamburgerlerimizin servis edilmesini bekliyorduk. Biz uzun masanın sonundaydık ve B vardiyası ekibi geri kalanı doldurmuştu. Herkesin kalp masajı sertifikasını tazelediği, serum takma ve diyabetik hasta değerlendirme pratiği yaptığı bir tıbbi istasyon rotasyonunu tamamlamıştık. Bu tür eğitimleri Theo'nun geldiği zamana saklıyordum çünkü o uzmandı ve bir doktor olarak personeldeki sağlık görevlilerinden daha fazla bilgi veriyordu.

Montana'da yaşayan bir adam için hala büyük şehir doktoru gibi giyiniyordu. Genellikle haki pantolon ve düğmeli önlük giyerdi.

ve stetoskopu vardı, ama bugün rahat bir kot pantolon ve düğmeli bir bluz giymişti. Onu daha önce fanila giyerken görmemiştim.

En uçta oturan Liz fotoğraflarını çoktan çektiği için herkes takvim hakkında konuşuyordu. Cleary de öyle. Geçen günkü toplantıda fotoğrafları görüp de paylaşmadığım için herkes beni azarlamıştı ama ben iyi göründüklerini söylemek dışında nasıl çıktıkları konusunda sessiz kalmışım. Komite olarak fotoğrafların bağış toplama etkinliğine ve büyük açıklamaya kadar paylaşılmaması konusunda anlaşmıştık.

"Yani artık takvime karşı değil misin?" Theo masanın altında ayağıma tekme atarak beni düşüncelerimden uyandırdı. Bu sabah dikkatim kolayca dağılmıştı.

Şaşılacak bir şey değildi. Yatağında yaptığımız o akıllara durgunluk veren seksten sonra Georgia'yı duşa sürükledim ve tepeden tırnağa yıkadım. Onu makyajsız gördüm. Saçları ıslak ve şekilden uzaktı.

Farklı görünüyordu ama yine de benim GG'mdi. Onu bu şekilde gören tek kişinin ben olduğuma dair bir his vardı içimde. Bu konuda elimde hiçbir veri olmasa da -ki sormuyordum- eski sevgilisinin onunla duş almasına izin verdiğinden şüpheliydim. Eğer adam onunla yatıyorsa, neden bu mahrem yönünü onunla paylaşsın ki?

Kendimi şanslı hissettim. Özel. Ve bir azgın. Çünkü onu sabunladıktan sonra, mükemmel göğüslerine ve açgözlü amına çok dikkat ettikten sonra, onu fayansa bastırdım, dizlerimin üzerine çöktüm ve onu yedim. Sonra onu fayansın üzerinde becerdim.

Evet, benim tarzım bir duş.

Ne yazık ki giyinmem ve eğitim için ayrılmam gerekiyordu. Sadece o iki raundu yapabildik çünkü Andy ben kahve yaparken uyandı.

Theo yine ayağımı tekmeledi. Ne sormuştu? Oh, evet.

"Gördüğüm kadarıyla Georgia'nın iyi bir gözü var. O ve fotoğrafçılar harika bir iş çıkarıyor."

"Bunu söylediğini sanmıyordum," diye cevap verdi.

Suyumu aldım ve biraz . "Evet, takvimi ya da onunla ne yaptığını eleştiremem."

"Ama?"

"Ama yine de içinde olmak beni heyecanlandırmıyor." "İçinde olmak zorunda değilsin."

Ona bir bakış attım. "Evet, . Ben şefim. Tabii ki biliyorum."

"Yani Bay January için seksi bir şey yok mu?"

Gülümsemek zorunda kaldım. "Pek sayılmaz."

"Son ürünü görmek için sabırsızlanıyorum. Peki ya baban? O nasıl?" Theo konuyu değiştirerek sordu. Masanın diğer ucunda teslim edilmekte olan yeni motorlu testereler hakkında konuşuluyordu. Pearsons Ağaç ve Peyzaj, önümüzdeki hafta sonu onları nasıl kullanacağımızı öğrenmek için bizi ormana eğitime götürecekti.

"Bu sabah evine uğradım," dedim. "O iyi. Huysuz." "Bu beklenen bir şey."

"Bence her şeyden çok sinirli. Her zamanki gibi araba kullanamıyor ya da Andy'ye bakamıyor."

"Andy bu sabah nerede?" diye sordu.

"Doğum günü partisi. GG onu bıraktı."

"GG mi?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak. Evet, GG.

"Onu birazdan alırım," dedim, Theo'ya neden ona Muhteşem Georgia'm dediğimi söylemedim ve belki de bunu kendime saklamam gerekiyordu. "Annesi geç kalırsam telefonda olduğumu bilir ve takılabilir."

"Uzun süreli yardıma mı ihtiyacınız var? Verna size bir doldurma programı gönderebileceğini söylememi istedi."

Hunter Valley'deki topluluk ruhuna alışkındım, ancak genellikle yardım edenlerden biriydim. Başkalarının da yardım etmeye istekli olması farklı ve güzel bir duyguydu.

"Ona teşekkür ettiğimi söyle, ama Georgia babamın şeyleri yapmaya gönüllü oldu."

Kaşları kalktı ve buzlu çayının üzerine bir dilim limon sıkı. "Bu doğru mu?"

Sanki her zamanki itfaiye üniformam ona bir şey söylüyormuş gibi beni inceledi. Bugün vardiyada olmasam da eğitimde çalıştığım için, bir çağrı gelmesi ihtimaline karşı vardiyadaymışım gibi aynı kıyafetleri giyiyordum. Her zaman sığınak teçhizatımızı giymiyorduk, bu yüzden departmanın bir parçası olarak herkes tarafından tanınabilir olmamız gerekiyordu.

Andy'nin bir gece önce bizi nasıl bir araya getirdiğini düşünerek sırttım. Ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama ben kesinlikle minnettardım. Sikim de öyle. Çok, çok minnettardım.

Kollarını masanın üzerine koydu ve eğildi. "Gülümsüyorsun. Bunun tek bir anlamı olabilir."

Sırtışım yeterli bir cevaptı. Omuz silktim, önemsizmiş gibi davrandım. Havaalanının güvenli bölgesinden çıktığı ve onu ilk gördüğüm andan itibaren Georgia'yı istiyordum. Aletim bir işaret feneri gibiydi, doğrudan onu hedef alan bir ayar çatalı. Onu becermek kaçınılmaz bir sonuçtu, ama bunu yatağında yapmayı hiç beklemiyordum. Peki ya bu sabah? Sonunda onun içine girdiğimde?

Vay canına. Lanet olsun.

Bir süre olmuştu, elbette. Ama vajinadan mahrum kaldığım için aklımı başımdan almamıştı. Hayır, Georgia'nın kendisiydi. Çekingen ve vahşi karışımı. Duyarlı ve mükemmel. Her santimi benim için yaratılmıştı. O kık. O memeler. Gülümsemeleri. İnemeleri. Benim için iyi bir kız olacağını söylemesi. O-Georgia Lee Gantry- bir kadında istediğim her şeyle benim için biçilmiş kaftandı.

Havaalanındaki tokalaşmamızdan sonra yaşadığım sarsıntı, saçma sapan bir romantik komedi filmi gibi süslü püslü değildi. Bu bir şeydi. Çünkü seks sırasında Georgia ile aramızdaki bağ? Sanki birdik. Gelmiş geçmiş en iyi seksti.

Boğazımı temizledim ve bunu Theo'ya söylemek gibi bir planım yoktu. O bir doktordu ve bana tıbbi müdahaleye ihtiyacım olduğunu söylerdi. Psikolojik değerlendirme. Ya da sadece gülerdi.

İhtiyacım olan her neyse, istemedim. Onunlayken hissettiklerim hoşuma gidiyordu. Ve bunu tekrar yapmak istedim. Ama-Andy hariç. İşi biter bitmez Georgia'ya dönecekti. Sıradan seks demekti. Eğlenceli seks. Ateşli. Ağır. Sert. Kirli. Yatağında olmasını hiç beklemiyordum. Benim düşümde. Bu işleri karmaşıktırdı. Özellikle de kollarımda bu kadar iyi hissederken yalnız uyumaya geri dönmek istemediğimde.

Andy, babasıyla *yeni* annesinin aynı yatağı paylaşmasından heyecan duyacak olsa da, bu onun iyiliği için korkunç bir fikirdi. Georgia'ya kolayca erişmek isteyen açgözlü bir piç kurusundan başka bir şey olmadığım halde, bu onun yeni anne takıntısını doğrulamaktan başka bir işe yaramayacaktı.

"Sana ne olduğunu anlatana kadar bekle."

Bir elini kaldırdı. "Oyuna ihtiyacım yok."

Sunucu hamburgerlerimizi bıraktı, ızgara et kokusu burnuma çarptı ve midemi guruldattı.

Peçetemi kucağıma koyarken, "Dinle, seni sikik" dedim.

Ona Andy'den ve bizi yatak odasında nasıl bir araya getirdiğinden, kapıyı nasıl kapattığından ve bunu denememizi söylediğinden bahsettim.

Ben bitirdiğimde sırtıyordu.

Ketçaba uzandı ve tabağındaki patates kızartmasının yanına biraz döktü.

"Görünüşe göre onunla biraz çocuksuz zaman geçirmeye ihtiyacın var."

Omuz silktim ve hamburgerime yumuldum. Andy daha önce bir kadınla olan tarzımı hiç bozmamıştı. Çocuk sahibi olmam Georgia'yı rahatsız etmiyordu. Acaba Andy'yi benden daha mı çok seviyordu? Hayır, sorun Andy'nin küçük bir şaperon olmasıydı. Bizi bir araya getirmek için çok hevesli olsa da, o ve ben istediğim şeylerin hiçbirini yapamıyorduk. Onu soyup dizlerinin üzerine çöktürmek gibi. Ya da bana binmesi. Ya da koltuğuma domaltmak. Ya da Georgia'ya Adını Unutturmanın Yolları başlıklı sürekli büyüyen listemdeki herhangi bir şeyi.

"Babam görevde olmadığı için biraz zor," dedim ve tuzlu bir

Kız

art "Bu gece onu alacağız," diye teklif etti. "Pijama partisi."

ma. Neredeyse hamburgerimi yutuyordum. Sertçe yutkundum. "Siz ikiniz mi?
Siz ikiniz mi?

çocuk sahibi olmamaya yemin ettim."

O ve Mallory kendi çocuklarını istemiyorlardı. Arkadaşları arasında bunu belli etmişlerdi. Bana anlattığına göre, Theo'nun sık kafalı bir babası vardı ve iyi bir rol modeli olduğunu düşünmüyordu. Ve geçen yaza kadar, çocukların hiç gündeme gelmediği tam zamanlı bir cerrahthan daha fazlasıydı. Mallory'ye gelince, o bir öğretmendi ve bütün gün etrafında çocuklar vardı. Bu onun için yeterliydi.

"Onları alıyorum." Ağzına bir kızartma attı. "Onları çok seviyoruz ama ailelerine geri vermeyi de seviyoruz. Teyze ve amca rolünü üstlenmeyi planlıyoruz."

Doğru, çünkü Dex ve Lindy'nin önümüzdeki birkaç hafta içinde bir bebekleri olacaktı.

"Bunun sıradan bir şey olduğunu sanıyordum," dedi ağzını silmek için peçetesini kullanarak. "Seni Kincaids'te gördüğümüzde onunla evlenmeni değil, onu becermeni söylemiştik. O sadece bağış toplama projesi için burada."

"Bu doğru."

"Yakalandığında bir şey
hissetmiyor musun?" Başımı
salladım. "Hayır."

Elbette, ışıklarımı ve sirenimi takıp ona ulaşmaya hazırdım, böylece onu olabildiğince hızlı bir şekilde tekrar alabilirdim, ama duyguları yakalamaktan daha iyisini biliyordum. Bu sıradan bir şeydi. Bağlanmak yok. Henüz bir haftadır burada değildi ve biz ateşli ve ağırdık. Burada uzun süre kalmayacaktı. Aletimin uzak görüşü yoktu. Sadece şimdi ve burada olanlarla ilgileniyordu. Ve Georgia'yla.

Theo bana aletimi dinlememi söylemişti. Evet, dinliyordum.

İnsanların gitmesine alışmıştım. Annem. Evet, öldü ve bunca yıl sonra hâlâ onun yasını tutuyorum. Sonra Tracy. Bir seçim yapmıştı ve

onun ailesi değildi. O zaman Teri vardı. Kontrollü olmak, beklentileri önceden belirlemek daha kolaydı. Bunu Georgia ile yapmıştım. Buradaki anlaşmayı biliyordu. Ben onun boşanma sonrası ribaundaydım.

Zamanı geldiğinde gitmesine izin verirdim. Önemli bir şey değil.

"Mal ve ben de onunla yeni annesi olmasıyla ilgili takıntısı hakkında konuşacağız," dedi ve bana hiçbir bağ olmadan büyük bir sorun yaşayan bir çocuğum olduğunu hatırlattı.

"Teşekkürler. Bu konuda alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var."

Bu arada, Georgia ile yalnız bir gece? Andy karışmayacak mı? İnemelerini ve çığlıklarını sessiz tutmak yok mu? Onu kanepeye yatırmayı listeden çıkarma şansı?

Siktir, evet.

GÜRCİSTAN

"Daha fazla pizza istediğine " dedim ona. Mutfak penceresinden onu Drew ve Andy'yle izlediğim geceyi kastediyordum ve sonra uzaklaşmak için James Inn'e taşındım. Sadece bir gece için. Sonra kendimi Mac'in yatağında buldum.

İtfaiye istasyonundan birkaç blok ötede, Main Street'in aşağısındaki küçük bir yerdeydik, köşedeki masaya sıkışmıştık ve aramızda sosisli ve mantarlı bir pizza vardı. Tabağımı, üzerine bir dilim koymasına izin kaldırmıştım. Çok güzel kokuyordu. Sarımsak. Domates sosu. Camlar tuğla fırının sıcaklığından buğulanmıştı.

"Pizza için her zaman yer vardır," diye cevap verdi ve göz kırptı.

Ben de kabul ettim. Bir ısırık aldım. Özellikle de bu kadar güzel bir şeyden.

Bir şekilde beni kütüphanedeki çalışma odalarından birine kadar takip etmişti, saat beşten hemen sonra geldi ve bana bugünlük işimin bittiğini söyledi. Bitirip bitirmediğimi sormadı ama *söyledi*. Dizüstü bilgisayarımı ve çantamı aldı. Bu centilmence olsa da, çantamı taşımasına izin vermeyi reddetmiştim. Hayır.

erkek, özellikle de sahip olduğu testosteron ve feromonlarla, pembe çantamı taşıyordu. Yeni kabarık paltomla uyumlu olmasına bayılmıştım. Kesinlikle onunlike uymuyordu.

Kiralık arabamı kütüphane otoparkında bırakmıştık ve o da bizi pizzacıya götürmüştü. Andy'nin geceyi Theo ve Mallory ile geçireceğini, Drew'un da akşam yemeğine bir arkadaşının gelmesinde bir sakınca görmediğini söyledi. Görünüşe göre bir tezgâh dolusu tatlı ve kendi başına yiyebileceğinden daha fazla güveç vardı.

Bu yalnız olduğumuz anlamına geliyordu.

Ve bir randevumuz vardı. Akşam yemeği randevu demekti, değil mi?

Bana tam olarak sormasa da, daha çok göğüslerini döverek, *sen ve ben, pizza ve şimdi diye homurdanıyordu.*

Otis adında bir adam bize uzun zamandır yediğim en iyi pizzayı yapıyordu.

"Ayrıca, daha sonra planladığım şey için gücüne ihtiyacın var," diye mırıldandı küçük masaya doğru eğilerek. "Ve eğer evde yersek, yemek yiyemeyiz." Bakışları karardı ve ısındı.

Ne söylemediğini çok iyi biliyordum.

Seks yapıyor olurduk. Muhtemelen mutfak masasında. Belki bu bir randevu değildi. Belki de önleyici bir planlamaydı. Aklındaki şey için yakıta ihtiyacımız vardı. Kıpırdandım; amım daha fazlası için istekliydi. Kuru bir seks döneminden bir tufana dönüşmüştüm. Külotum bunu kaldıramayacaktı.

"Takvim nasıl ?" diye sordu ve ardından diliminden bir ısırık aldı.

"Takvim hakkında mı konuşmak istiyorsun? Fotoğraf çektiirme sırasının neredeyse sana geldiğinin farkındasın değil mi? Seni yemekten soğutmak istemem."

Çiğnedi, sonra ağzını sildi. Çok iyi öpüştüğünü bildiğim dudakları aşağı doğru döndü. "Doğru. İş konuşmak yok."

"Doğru," diye başımı sallayarak onayladım. Şu anda huysuz değildi. Aslında düpedüz normal görünüyordu.

Kot pantolon ve mavi bir giymişti. Saçları taralıydı, yüzü tıraşlıydı. Kalçasına bağlı bir telsiz yoktu. Tüm dikkati bendeydi.

Sodasından bir yudum aldı. "Eskiden güzellik yarışmalarına katıldığından bahsetmiştin." Ağzımdaki lokmayı çiğnemek için fazladan zaman harcadım. Sonra sertçe yutkundum. "Konuşmak istediğin şey bu mu?" Dudaklarımı yalayarak sordum.

Omuz silktili, bakışları dilimin hareketini takip ediyordu. "Elbette. Onlar hakkında bir şey bildiğim yok."

İçkimden bir yudum aldım, buz bardağında şingirdiyordu.

"Diğer çocuk aktiviteleri gibi." Ona rahat bir omuz silkme hareketi yaptım. "Futbol ya da keman dersleri. Çalışırsın ve sonra büyük bir maç ya da resital ya da her neyse olur ve en iyisi olmaya çalışırsın."

Beni inceledi. "Seni futbol oynarken görmüyorum ama belki keman çalmışsındır?"

Güldüm. "Keman yok. Önce dersleri vardı ama altı yaşındayken mutfakta yerde pratik yapmam annemi çileden çıkardı. Çok gürültülüydüm ve korkunçtum. Sonra beni dansa başlattı ama koordinasyonum sıfır. Sonra da şan dersleri."

Gözleri büyüdü. "Şarkı mı söylüyorsun?" Başımı salladım.

"Söylüyorum."

"Yarışmalara katılmaya başladığında kaç yaşındaydın?" "Beş."

Gözleri büyüdü. "Beş mi? Vay canına."

"Önce kız kardeşim başladı, ben de peşine takıldım ve sonra annem beni de dahil etti."

"Nasıl yaptın?"

İçimi çektim. "İyi değil."

"Senin için kuşak ve taç yok mu?"

Başımı salladım. "İkinci. Küçük Bayan Calhan."

Güldü. Bir an için dalga geçtiğini sandım ama geçmiyordu. Sadece eğleniyordu. "Orada senin genç bir versiyonunu görebiliyorum."

onlara cehennemi yaşatıyor."

" mi?" Duraksadım, pizza dilimim ağızımın yarısına kadar gelmişti. "Ben bunun için fazla hanımefendiyim."

Ayıldı ve bana baktı. "Öylesin. Bir noktada durduğunu tahmin ediyorum."

İşte bu noktada konuşma benim için her zaman ekşi bir hal alırdı. Bu yüzden cevabımı kısa ve tatlı tuttum. Tıpkı bir yarışma sorusu ve cevap oturumu gibi, söylemek istediklerimi yıllarca çalıştıktan sonra ezberlemiştim.

"Sassy daha iyi hale geldikçe, ona ayak uydurmanın benim için daha da zor olduğunu çabucak öğrendim. Mükemmelliği takip etmek oldukça zor. On dört yaşındayken bıraktım." Daha fazla konuşmak zorunda kalmamak için büyük bir ısırik aldım.

Elindeki pizza dilimini tuttu ve başını eğdi. "Kim mükemmel olmak ister?"

Güldüm. "Sassy. Benim annem. Yarışma jürisi de mükemmeli arıyor."

"On dört. Bu çok uzun zaman önceydi. Hâlâ ona ayak uydurmaya mı çalışıyorsun?"

Omuz silktim. "O evli. İki çocuğı var. Bir Miss Georgia tacı." "Ve senin de-"

"Neyim varmış?" Sözüünü keserek sordum. "Beni aldatan bir eski sevgili. Kim-" Hayır, bebeğı olacağını söylemeyecektim. "Ayrılmak zorunda kaldığım bir iş. Montana'dayım."

Bu eğlenceli bir randevu

değıldi. Sırıttı.

Neden sırtıyordu?

"Doğru," diye onayladı. "Montana'dasın. Hunter Valley'de. Benimle yemek yiyorsun." Sadece benim duyabileceğim şekilde eğildi. "Harika bir çift kar botu giymişsin ve etrafta pembe palto giyebilen tek kişi sensin. Eğer yemeğini uslu bir kız gibi bitirirsen, eve döndüğümüzde sana büyük bir sürpriz yapacağım."

Home.

Şu anda bir evim yoktu. Art'ın evi satılıyordu. Annemin evi kesinlikle benim değildi. Burada sadece geçiciydim. Mac'in yatağında bile.

Bunu benim küçük, acıyan kalbimin anladığı şekilde kastetmemişti. Ben de onun yerine beni ateşlendirmek istediğı şeye odaklandım. "Gerçekten büyük bir ikram mı?" diye sordum.

Aptal gibi kaşlarını salladı. "Bunu biliyorsun."

Yarışma sohbetini kapatmak zorunda kaldım. Sassy'den bahset. Anne. Sanat. Hepsinden. Mac haklıydı. Burada onunla birlikteydim, bana defalarca orgazm yaşıtan ve mükemmel olmadığımı umursamayan ya da yirmi yıl sonra bile geçmişimi bana karşı kullanan adamlar.

Vücudumun her bir parçasını görmüştü. Çıplak yüzümü gördü. Çıplak kıkımını. Ve tekrar görmek istedi. Yemeğimi bitirir bitirmez.

Akıllı bir kız ne yapardı? O pizzayı aceleyle yedim.

MAC

"İŞTE BU. HER İNCİNİ AL," dedim, onu kanepemin arkasında becerirken vücudumu onunkinin üzerinde kıvırdım. Tam da bütün gün hayal ettiğim gibi. Bütün hafta.

Birbirimize sarıldığımızda ön kapıdan içeri ancak girebilmiştik. Benim yatağıma girmemiz mümkün değildi, bu yüzden bizi döndürdüm, onu domalttım, pantolonunu ve külotunu dizlerine kadar indirdim ve onu sertçe aldım.

"Mac!" diye bağırdı.

"İstediğin kadar bağır, güzelim."

Gürültülüydük. O ıslaktı. Çok derindeydim. *Tokat. İtiş. Şaplak.*

"Lütfen, buna ihtiyacım var," diye bağırdı, elleri kanepenin minderinde tutunacak bir yer bulmaya çalışıyordu.

İhtiyacım var.

O kelimeler. Arkalarındaki pislik. Sikime ihtiyacı vardı. Sikilmeye ihtiyacı vardı. Sertleşmeye. O kadar çok ihtiyacı vardı ki evin içinde bir metre bile gidememiştik.

İlk kez sıcak ve ıslak bir amcığa giren bir genç gibi boşaldım. Aynen . Kendimi o kadar içine gömdüm ki, nerede durduğumu ve onun nerede başladığını bilmiyordum.

"S.KTİR!" Bağırdım, boşalmanın verdiği saf mutluluk eziciydi.

Tekrar görüp duyabildiğimde, bir aşık olarak berbat olduğumu fark ettim. Boşalmamıştı.

Açgözlü ve bencil davrandım.

"Siktir, GG," dedim nefesimi toplamaya çalışarak. "Özür dilerim. Sikim için yalvarma şeklin beni zorladı."

Çekildim ve kalkmasına yardım ettim. "Sakın kıpırdama," dedim ve mutfağa gidip prezervatifi çöpe attım.

Kotumu yukarı çektim ama fermuarımı çekmedim. Hâlâ sertleşmişim.

Pantolonu hâlâ ve güzel pembe külotu pantolonun içine sokulmuştu. Gömleği ve kazağı amını örtecek kadar uzundu, ama yine de o kremsi kalçaları açıktaydı ve şişmiş ve çıplak olduğunu biliyordu ve-

Durmadan ona doğru yürüdüm. Eğildim ve tıpkı iyi bir itfaiyeci gibi onu omzuma attım.

Onu merdivenlerden yukarı taşıırken "Mac!" diye bağırdı. Elleri bol kot pantolonumun arkasını kavradı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni yatağa götürmek ve boşalmanı sağlamak," dedim ona. "Birçok kez. Az önceki performansım bunu kanıtlamasa da, ben bir centilmenim ve kadınım ile ilgilenirim."

GÜRCİSTAN

DÖRT ORGAN VE BİR UYKU SONRA, Mac'in yatağındaydık. Birbirimize bakacak şekilde yan yatmıştık. Çırılçıplaktık. Ev sessizdi. Yatağı sıcaktı. Rahattı. Sanki kendi küçük dünyamızdaydık.

Mac becermek ve tatmin etmek için kullandığı yaratıcı yöntemlerle bir centilmen olduğunu ya da *olmadığını* kanıtlamıştı. Aşağıya ilk onun inmesine aldırmamıştım. Onu çabucak boşaltmış olmam garip bir şekilde gururumu okşamıştı. O kadar içime girmişti ki -hem gerçek hem de mecazi anlamda- kendini kontrol edemiyordu.

Bayıldım. Beni seksi ve güzel hissettirdi.

Elini saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Ne düşünüyorsun?"

Sesi derin ama yumuşaktı. Hayal kırıklığı ya da karamsarlıkla dolu değildi. İhtiyaçtan dolayı çakıllı değildi. Bu Mac'ti, saf ve basit.

Son zamanlarda neden kendimi seksi ya da güzel hissetmediğimin üzerinde durmak istemiyordum. Elbette, makyaj yapmak ve güzel giyinmek dış görünüşümü

başarı, duruş ve yarışmalarda öğrendiğim her şey. Ama bu sizi çekici hissettirmiyordu.

Yıllar önce, annemin yarışmalar için bana giydirdiği elbiseler asla benim tarzım değildi. Bir sürü sarı ve şerbet rengi, fırfırlı ve pullu elbiseler giymiştim. Sarılar içinde korkunç görünüyordum ama sahnede diğer yarışmacılarla sıraya girdiğimde göze çarpıyordu.

Sonra, Art yüzünden kendimi reddedilmiş hissettim. Daha genç, daha zayıf bir kadın için kaldırıma atılmak beni itici hissettirdi. İstenmediğimi. Üzgün. Kaybolmuş. Değersiz.

Hayır, bunların hiçbirini ona söylemek istemedim. Bu yüzden tüm bunlardan çok çok uzağa yöneldim. Mac'in kendisine.

"Andy hakkında her şeyi bildiğimi-"

Mac sırtıttı. "Bir yabancıyı tanımıyor." "-ama ben senin hakkında pek bir şey bilmiyorum."

"Ne bilmek istiyorsun?" Eli sanki bana dokunmadan duramıyormuş gibi tembelce kalçamda gezinmeye başladı. Aslında gözlerimin içine bile bakmıyor, parmaklarının izlediği yolu takip ediyordu.

"Nasıl oldu da hiç evlenmedin? Yani, sen bir avsın." Bakışları benimkilerle buluştu. "Yakalamak mı?"

"Sen itfaiye şefisin. Belli ki zekisin, formdasın, başkalarına yardım etmekle ilgileniyorsun."

"Çıkmadığımı söyleyemem," dedi. "Birkaç kez ciddiye aldım ama sonra Tracy'nin Andy'si oldu ve bir gecede baba oldum."

"Ve?"

"Ve," diye devam etti. "Her kadın başkasının çocuğunu istemez." "Doğru."

Genellikle bu senaryo tersine çevrilir, kadının bir çocuktu ve bir erkek fazladan yüklerle ilgilenmiyordu. "Sadece... sensin ve-"

"Nereye çalışıyorsun, GG?" "GG?"

Andy gibi konuşuyorsun."

Başını iki yana salladı. "GG, Muhteşem Georgia'nın kısaltması." Ve ben eridim. Tam o anda ve orada. Özellikle de bunu nazik bir öpücükle takip ettiğinde. "Henüz doğru kadını bulamadım, hepsi bu."

Tanrım, bu acıttı. Çıplaktım ve onun yatağındaydım, amım Pazar gününe kadar altı şekilde sikilmekten ağrıyordu. Ve *henüz doğru kadını bulamamıştı*.

Elbette, geçiciydim. Bir ya da iki haftalık bir kaçamak. Eğlenceliydi.

Bir gülümseme yapıştırdım çünkü gardımı düşürmüştüm. Orgazm bir kıza bunu yapar. Ben James Inn'e aittim, burada Mac'in rahat, büyük yatağında altı yaşında bir refakatçi olmadan değil. Gerçekten benim olmayan bir şeyin tadını çıkarıyordum.

Boğazımı temizledim.

"İşiniz bunu yapmayı biraz zorlaştırıyor. Konuştuğum herkes senden övgüyle bahsediyor" dedim. Hunter Valley'de iyi tanınıyordu. Söylemeye gerek yok, gittiği acil çağrılar sayesinde pek çok insanla tanışmıştı. Hastane çalışanlarını tanıdığından emindim. En azından acil servis bölümünü. Polis departmanını. Andy'nin okulundaki herkesi. Drew'un arkadaşı olan yaşlılar.

Herkes.

"Beni meşgul ettiği kesin," dedi. "Hep burada mı yaşıyordun?"

"Doğma büyüme."

"Hiç daha büyük bir departmanda çalışmak istediniz mi? Yani, her türlü hareketin olduğu büyük bir şehirde."

Bir kıvrıma uzandı, çekti ve bıraktı.

"Hayır, başka bir yere gitmeye hiç ihtiyacım yok. Belki kışa ara vermek için sahile gidebilirim ama Hunter Valley'de isteyebileceğim her şey var."

O gülümseme yüzümde kaldı. Çünkü istediği şey Hunter Valley'ye bu ben değildim. Bir hafta içinde gidiyordum ya da

Proje ne zaman biterse. Bradley ne zaman istersem bana buradan bir uçak ayarlayabilirdi.

Hafif ve tarafsız olmaya çalışarak, "Burası beni etkilemeye başladı," dedim. Ve bu doğrudu. Hunter Valley harika bir kasabaydı. Çok iyi insanlarla tanışmıştım. "Kar bile."

Kalmayı düşünebilirdim. Ama gelecek haftadan sonra işim yoktu. Sadece bu rol için sözleşmem vardı ve sonra gidecektim. Sakin ol. Düzenli.

Ama öyle değildi.

"Kar bile mi? Bunu duyduğuma sevindim," dedi Mac ve boynumu kavrayıp beni bir öpücük için kendine çekti. Bu hiç durmadı. En azından o beni öperken sahte bir gülümseme takınmam gerekmiyordu.

MAC

Sonraki birkaç gün bir kasırga gibi geçti. Çalışmadığım zamanlarda Andy ile bir şeyler yaptım. Onu ve bir arkadaşını toplum merkezine basketbol oynamaya götürdüm. Market alışverişi yaptım. Mutfaktaki alçıpan üzerinde çalıştım.

Georgia çalıştı. Grafik tasarımcılar ve etkinlik koordinatörleriyle daha fazla fotoğraf çekimi ve toplantı yaptı. Babamlarda bizimle yemek yedi.

Ben çalışırken, Georgia babamın Andy ile ilgilenirdi, onu okula götürür, alırdı.

Tüm bunların arasında, Andy uyuduktan sonra onu gizlice yatak odama soktum. Elbette sessiz kalıyorduk ama o ilk gecelerde onu kollarımın arasına almanın başka bir yolu yoktu. Ve uyumak için onu kollarıma almadan önce yaptığımız şey de hiç fena değildi. Aslında, bir kutu prezervatifi bitirip diğerine geçmiştik.

Fantezi listemde oldukça iyi bir yer edinmiştik. Georgia... doyumsuzdu. Cömert, sınır tanımayan bir aşık. Her ne takıntısı varsa

ilk gece çoktan gitmişti. Eski sevgilisi çok çok uzaktaydı ve ben onu aklından çıkarmak için elimden geleni yaptım.

Babamın yatması dışında her şey harikaydı. Her şey harikaydı. Ufuktaki tek kötü şey takvim için poz verme sıramın bana gelmiş olmasıydı.

Oh, ve Georgia ayrılıyor. Ama bu bekleniyordu. Planlanmıştı. Ondan önce onu sistemimden .

GÜRCİSTAN

Küçük dairemden Mac'in mutfak kapısından içeri girdim. James Inn'deki odamdan hiç vazgeçmemiş olsam da, orada bir geceden fazla kalmamıştım. Mac'in yatağında yatmış, geç saatlerde gizlice girmiş ve Andy uyanmadan erkenden çıkmıştım.

Aptal mıydım? Muhtemelen. Ama hangi kadın işi bitmek üzere olduğu için Mac yapımı orgazmları ve bütün gece onun kollarında tutulmayı geri çevirirdi ki? Hiçbir kadın.

Duygularını kuşanır ve her tutkulu, zevk dolu saniyenin tadını çıkarırlardı. Sonra eve giderler ve günahkâr anılarla birlikte pintilerce dondurma yollarına devam ederlerdi.

Ben de öyle yapıyordum. Tıkınırcasına yemenin ve fazladan pil satın almanın geleceğimde olduğunu bilerek eğleniyordum.

"Hazır," dedim ona nefes nefese. Bu gece hava o kadar soğuk değildi, bu da baharın gerçekten gelebileceğini gösteriyordu. Kar hâlâ yerdeydi ama erimişti. Birazcık.

Sahte kürklü botlarım ve pembe montumla artık neredeyse hiç fark etmiyordum. Kar ve soğuk.

Mac bir tabağı ovmakta olduğu lavabodan döndü.

"Bir saat önce yukarı çıktın," dedi bulaşık makinesini kapatırken.

Omuz silktim ve arka kapıyı arkamdan kapattım. "Sana hazırlanmam gerektiğini söylemiştim."

Yüzündeki ifade tam bir şaşkınlık ifadesiydi. "Kıyafetlerini değiştirmek için." Koyu renk gözleri üzerimde gezindi. "Bu arada harika görünüyorsun ama bir saattir ne halt ediyorsun?"

"Hazırlanıyorum," diye tekrarladım. Bunun neyi içerdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiçbir fikri yoktu.

"Çok hoş görünüyorsun," dedi Drew. Daha önce tanıştığım arkadaşı Ralph ve Andy ile birlikte mutfak masasındaydı. İskambil oynuyorlardı ve masanın ortasında sanki atıştırmak için oynuyormuş gibi fıstıklar vardı.

Dün ürün reyonunda Lindy ve Dex'e rastladım. Kabaktan dolayı garip bir şekilde eğlenmiş görünüyorlardı ve beni Mac'i akşam yemeğine davet ettiler. Şimdi.

"O çiçekler benim için mi?" Mac sordu.

Mağazadan aldığım mevsimlik bukete baktım. Kızardım çünkü bu, bunun bir randevu olduğunu düşünüyor olabileceği anlamına geliyordu, oysa genellikle kıza çiçek veren erkekti. Ama hayır. Bu bir randevu değildi. Arkadaşlarım beni yemeğe davet ediyor ve Mac'i de davet ediyorlardı çünkü onun evinde kalıyordum. Garajdaki dairesinde kalacağımı sanıyorlardı, ama artık onun yatağında olduğumu bilmiyorlardı.

"Lindy için. Bir ev sahibesi hediyesi, her ne kadar hamile olsa da, muhtemelen köpüklü elma suyunu Andy kadar çok severdi."

Mac başını salladı, tezgâhın etrafından dolaşarak Andy'nin yanına gitti ve saçlarını karıştırdı. "Birkaç saat içinde döneceğiz."

Drew kartlarından başını kaldırıp baktı. "İyi olacağız."

Ralph başıyla onayladı ve desteden bir kart aldı. "Eğer bu adam bizi fısıktan temizlemezse."

Andy kıkırdadı ve masaya iki tane bıraktı.

Abartılı bir şekilde, her iki adam da kart her ne anlama geliyorsa inledi. Andy yüzünü bölen bir sırtışıla masaya doğru eğildi ve fıstıkları kendisine doğru çekti. Kaybettikleri anlamına geliyor gibiydi.

Drew ve Ralph arasında, Andy iyi korunurdu.

Andy kazancını toplamayı bitirdiğinde koltuğundan kalkıp bana doğru koştu ve bacaklarıma sarıldı. "Hoşça kal! Bay Hokey'e selamımı söyle." Güldüm ve ona sıkıca sarıldım. Bu, tam burası, mükemmeldi. Ve acı vericiydi.

Ailenin bir parçasıyken geçirilen tipik bir gece gibiydi. Anne ve baba dışarı çıkıyor, oğul da akşamı büyükbabasıyla geçiriyordu. Andy gitmemin sadece bir gece için olduğunu ve geri döneceğimi biliyordu. Güven ve aidiyet duygusunun bir parçası da beni içeriyordu. O babasına sarılmamıştı. O *bana* sarıldı.

Sertçe yutkundum. "Yapacağım."

MAC

"Evinizin üzerine ağaç düştüğüne İNANAMIYORUM," dedi Georgia, Lindy'nin mutfağına bakarken. Her ne kadar yeni boya ve yeni aletler olsa da, oda hâlâ anne babasının hayatta olduğu ve buranın onların evi olduğu zamanlardan kalma gibiydi.

Lindy ve Dex, Dex bu şehrin profesyonel hokey takımında oynadığı için zamanlarının çoğunu Denver'da geçirdiler, ancak tatillerde ve sezon dışında burada kaldılar.

Lindy mutfak sandalyelerinden birine oturmuş, koca karnını ovuşturuyordu. Dex onun kalkmasına izin vermedi. "Biliyorum," dedi, sanki hâlâ ağacı görebiliyormuş gibi etrafına bakınarak. "Çılgınca, değil mi? Mac, sen buradaydın."

Georgia gözlerini kocaman açarak bana döndü. "Gördün mü? Ağaç gerçekten de çatıdan mutfağa kadar geldi mi?"

Başımı salladım. "Buraya Lindy'den önce geldik aslında. Şu pencereden de bir dal girdi. Tam sobanın içinden geçti."

Georgia sanki hayal etmeye çalışıyormuş gibi etrafına bakındı.

"Evet, marketteydim-"

"Benimle," diye ekledi Dex, bana bir bira uzatarak. Lindy yüzünü buruşturdu ve Dex bunu kaçırmadı.

"Bir tane daha mı?" diye sordu elini onunkinin yanına, karnının üstüne koyarak.

"Doğum mu yapıyorsun?" Georgia elindeki şarap masaya bırakıp bir şey yapması gerekiyormuş gibi bakarak sordu. Daha bir yudum bile almamıştı.

Sadece birkaç dakika önce gelmiştik. Fırında bir lazanya ve atıştırmak için bir şarküteri tabağı vardı. Lindy, Dex onu zorla sandalyeye oturtmadan önce Georgia'nın çiçeklerini ortadaki vazoya koymuştu.

Lindy elini salladı. "Yaklaşık üç gündür kasılmalarım var. Kadın doğum uzmanı bunun normal olduğunu söyledi ve-"

"Üç gün mü?" GG sordu.

Dex elini boynunda gezdirdi, gergin olduğu her halinden belliydi. Buzda profesyonel olabilirdi ama bu bebek olayı onun için yeni ve korkutucu bir şeydi. "Çılgınca, değil mi? O sabah hastaneye gittiğimizde bize gülümsediler ve geri gönderdiler. Sanırım ilk kez bebek sahibi olan çılgın ebeveynlere alışkınlar."

"Oyunları mı kaçırıyorsun?" Ona sordum. Bahar, profesyonel hokey sezonunun sonuna doğru geliyordu. Playofflar başlamak üzereydi.

Omuz silkti, eğildi ve Lindy'nin başının üstünü öptü. "Neyse ki bir gece önce Denver'daki evimizde oynuyorduk ve ben de hızlı bir ziyaret için uçtum. Şimdi mi? Bu bebek doğana kadar gitmiyorum."

"Burada olmasını istedim," diye açıkladı Lindy. "Bridget burada. Arkadaşlarım burada. Nihayetinde onu burada büyüteceğiz. Burada olmak çok önemli."

"Hâlâ ne olduğunu bilmiyor musun?" Ben sordum.

Lindy ayağa kalktı, Dex ona yardım etmek için dirseğini tuttu. Ocağa doğru yürüdü ve bir fırın eldiveni aldı, dönüp arkasına baktı. "Hayır. Çok heyecanlıyım-"

Gözleri büyüdü ve eğilip inledi.

"Ne var? Ne oldu?" Dex
söyledi. Alarma geçtim.

"Tamam, işte *bu* bir kasılmaydı." Yüzü buruştu ve sanki biri onu sırtından bıçaklamış gibiydi. Ve önünden. Belki kasıklarını da tekmelemişti. "Ve hala devam ediyor. Ve devam ediyor. Vay anasını."

Georgia bana baktı. Ben de ona baktım.

Lindy'den fırın eldivenini aldım ve fırını kapattım. "Seni hastaneye götürelim."

"Hadi şekerim," dedi Dex. Sırıttıyor ve onu dürtüyordu. "Seni yakaladım, hadi gidip şu bebeği doğuralım!"

Onu ön kapıya doğru yönlendirmeye başladı ve Lindy çömeldi ve kan dondurucu bir çığlıkla karışık kızgın bir ayı gibi bir ses çıkardı. Yüzü gerginlikten kızardı ve sert bir nefes verdi.

"Vay anasını," dedi Dex. Gülümsemesi kaybolmuştu ve sanki profesyonel bir hokey takımının tüm ön hattı üzerine doğru geliyor gibiydi.

"Bu da bir başkası," dedi Lindy.

"Ne? Hayır. Onlar hemşireleri güldüren küçük, minicik şeyler," dedi Dex.

Tekrar inledi. "BU O DEĞİL! Oh, kahretsin. Ya altıma işedim ya da suyum geldi."

GÜRCİSTAN

Montana'da yaşamayı beklemediğim deneyimlerden biri de bir doğumu izlemektir.

Bir saniye önce Dex bana bir kadeh şarap uzatıyordu ve şarküteri tabağından küçük kornişonlar yiyorduk, bir saniye sonra Lindy ciddi bir doğum sancısı çekiyordu. Birkaç gündür yaşadığı o gülünç bebek kasılmaları bir saniyede değişti. Bir parmak şıklatması gibi ve dayanılmaz bir acı içindeydi.

Ön kapıya varamadan suyu geldi, tozluklarını ve yeri ıslattı.

Kasılmaları o kadar güçlüydü ki üst üste geliyor gibiydiler.

"Tamam anne," dedi Mac, ön kapıyı açık tutarak. Elinde anahtarları vardı. "Seni süper hızlı bir şekilde hastaneye götürelim. Sana çok iyi bakacaklar-"

"Hastane mi?" Lindy başını kaldırarak Mac'e ters ters baktı. "Bu bebek ŞİMDİ geliyor." Çenesi sıkılıydı ve sert görünüyordu. A

eli sanki onu içerde tutuyormuş gibi karnının alt tarafındaydı. "Tanrım, yemin ederim kafası kasıklarımın çıkıyor."

"Şimdi mi?" Dex ona sordu, gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. Kadının yanına diz çöktü ve elini tuttu. "Altmış saniyedir doğum sancısı çekiyorsun. Ders böyle geçmedi! Doktor dedi ki-"

"Doktor hatalıydı!" Lindy sanki bir iblis tarafından ele geçirilmiş gibi adamın suratına patladı. Gözleri parlayabilseydi, muhtemelen parlardı. "DERS BİZİ KAZIKLAMANIN BİR YOLUYDU."

Dex yüzünü buruşturdu. "Ah, şekerim, elim."

"Bana *şeker* verme," diye tersledi. "Bu pisliğe böyle bulaştık." Dex bir bebeğin hiçbir kurala uymadığını bile .

Ayrıca doğum yapan bir kadının kavrama gücünü de bilmiyordu. Ama Dex'in kendisi sakin olmaktan çok uzaktı. Sanki bir doktor sihirli bir şekilde ortaya çıkacakmış gibi etrafına bakınıyordu. Ayrıca biraz mantıksızdı. Onu suçlamadım. Eğer doğum derslerine gittiyse, nefes alma teknikleri, epidural, odak noktası ve şu anda kesinlikle olmayacak başka şeyler bekliyordu.

"Arabaya binip hızla gideceğiz ve bebek tüm doktorlar ve hemşirelerle birlikte gelecek ve-"

Lindy onun yüzünü okşadı ama bu güven verici bir okşamadan biraz daha sertti. Belki de artık kasılmalar ve yüzü acıyla kızınmamıştı. "Sanırım bebeğin başı kasığımdan çıkıyor," derken sesi daha sakindi. "Siz ana caddede araba sürerken ben bu bebeği bir cipte doğurmayacağım."

Dex oyuncak bir bebek gibi başını salladı. "Tamam, . O zaman-"

Ayağa kalkmaya çalıştı ve Dex ona yardım etti. Birkaç adım attı, sonra tekrar eğildi, inledi, nefes nefese kaldı ve Dex'e ve dünyaya bağırdı.

Mac'e baktım çünkü o itfaiyeciydi ve acil durumlarda ne yapılacağını biliyordu. Ama bu yanan bir ev ya da kalp krizi değildi. O

durumu değerlendiriyor gibiydi çünkü ifte yaklaşmamıştı.

"Daha önce doğum yaptın mı?" Karışıma daha fazla endişe eklemek istemediğim için yaklaştığımda fısıldadım. Hızlı bir bebekle nasıl başa konusunda hiçbir fikri olmayan bir grup insan olduğumuzu öğrenirse Dex aklını kaırabilirdi.

Başını salladı ama sonra kontrolü ele aldı. "Tamam, Dex, görünüşe göre evde doğum yapacaksın. Lindy'yi ana banyoya taşı." Merdivenleri işaret etti. "Ağaç tadilatından sonra büyük bir kvetiniz olduğunu varsayıyorum."

Dex birinin ona ne yapması gerektiğini söylemesinden dolayı rahatlamış görünüyordu. "Evet." "İkinizin yeni bebeğinizle tanışması için en iyi yer burası. Gidin." Dex karısını kuşağına aldı ve Mac'in dediğini yaptı.

Mac bana döndü. "Dokuz-bir-bir'i ara ve adresi söyle." n kapının yanındaki çantama doğru koştum ama arkamı döndüm. "Adresi bilmiyorum!"

"Kahretsin," diye mırıldandı Mac, sonra merdivenlerden yukarı bağırdı. "Dex, adres ne?"

Gr sesi duyuldu ve Dex bize bağırdı.

"Sevk memuruna bunun ani bir doğum olduğunu söyleyin. Kimse gelmeden bebek burada olabilir." Cebinden telefonunu çıkardı ve bana uzattı. "Sonra buradan Theo'yu ara ve aynı şeyi ona da söyle. Çok uzakta yaşamadığı için herkesten önce gelebilir. Umarım evdedir."

Theo! Evet, bir doktor! Güzel. Bir doktor *gerçekten* ok iyi olurdu.

Başımı salladım, parmaklarımin telefonumda doğru numaralara basmasını sağlamaya çalıştım. Mac yukarı koştu ama sakindi. Nasıl böyle biri olabilirdi?

Görünüşe göre Lindy lazanyanın pişmesinden daha hızlı bir şekilde bebek sahibi olacaktı ve o panikleliyordu.

Bu onun işiydi. Tamam, belki bebekler değil ama acil durumlar.

Ben de burada dikilmiş çıldırıyordum. *Topla kendini!*

Acil servisle konuştum ve bir ekibin yolda olduğunu söylediler. Theo cevap verdi -Yüce Tanrı'ya şükürler olsun- ve o da geliyordu. İkisi de sakindi ve sesleri tamamen yetkin geliyordu, bu da güven vericiydi.

Ama şu anda burada değillerdi ve içim rahat *değildi*.

Özellikle, tıpkı filmlerdeki gibi, doğum yapan bir kadının derin iniltisi yukarıdan geliyordu.

Kahretsin.

Merdivenleri koşarak çıktım, elimden gelen her türlü yardımı yapmaya hazırdım. Banyo - neyse ki - geniş ve iyi aydınlatılmıştı ve küvet iki kişi için yeterince büyük bir jakuziydi. Eğer bir bebek gelmiyor olsaydı, tadilat için onlara iltifat ederdim.

"Karımın amını görmene izin vermeyeceğim," diye tersledi Dex. Lindy küvetteydi ve Dex onun yanında, fayansın üzerinde diz çökmüş, Mac'e ters ters bakıyordu. " al."

Dudağımı ısırdım ve Dex'in deliliğine gülümsememeye çalıştım.

Mac ellerini bir soyguncuyu savuşturur gibi kaldırmıştı. Ya da yakında babası olacak kızgın birinden.

Lindy inledi, elini Dex'in boynuna doladı ve onu kendine çekti. Gözleri buluştu, aralarında sadece birkaç santim vardı. "Mac bir sağlık görevlisi ve amıma bakmıyor, ŞU ANDA vücudumdan çıkacak olan bebeğe bakıyor olacak."

Dex ona baktı ve ağzı açık kaldı. "Şimdi mi? Yani *şimdi* mi?" diye ciyakladı ve kadının ayrılmış bacaklarının arasına bakmak için banyodan aşağı kaydı. "Vay anasını. Mac, bak. İşte, işte-"

Dex titrek bir parmakla işaret etti.

Dex'i hiç bu kadar korkmuş görmemiştim. Bir kadının amına her zaman *içine* bir şey sokma arzusuyla bakan bir adamın şimdi bir şey çıktığı için delirdiğini hayal etmek zorundaydım.

Lindy tozluklarını çıkarmıştı ve sanki rahatlatıcı bir banyo yapıyormuş gibi arkasına yaslanmıştı.

Mac, Dex'i küvetin dibine indirip ayak altından çekti ve omuzlarını "KAL!" der gibi sıvazladı. "Evet, görünüşe göre bebeğiniz de annesi gibi sarı saçlı olmuş."

Bebek gerçekten doğuyor muydu?

Mac bana baktı. "Bana havlu bul. Bir sürü."

Düşün yanındaki havlu askısından iki tane çekip ona uzattım, sonra salona geçip çamaşır dolabında ne varsa çıkardım.

Lindy tekrar inledi. Küvetin kenarını kavrayan elleri gerginlikten bembeyaz olmuştu.

"Tanrım, ıkmalıyım. Oh, zorundayım."

"Tamam," diye kabul etti Mac. "Bildiğin gibi, taç giyiyorsun, bu yüzden ne zaman istersen ıkın. Harika gidiyorsun. Çok iyi. Bebeğin sen farkına varmadan burada olacak."

Sakin ve kontrollüydü. Dex'in yanına gidip diz çöktüm ve elimi koluna koydum. Karısının küvette doğum yapmasını izlerken gözleri fincan tabağı gibi .

Lindy bacaklarının arasına uzandı. "Tanrım, baş." Ağlamaya, inlemeye ve sonra bir nefes içinde ıkmaya başladı.

"İyi iş çıkardın. İşte böyle," diye övdü Mac. Bir havlu açtı ve küvetin içine uzanarak doğanın çalışmasına izin verdi. "Bir tane daha ve-"

Lindy inledi. Dex'in nefesi kesildi. James bebek bir tişört topunun fırlatılmasından çıkan bir ödül gibi bu dünyaya kayarken gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde baktım.

"O bir kız!" Mac sırtarak söyledi. Bebeği havluyla ovduktan sonra havluya sardı.

Sonra ağladı. Ve sonra nefes verdim.

Mac havluyla kundaklanmış bebeği Lindy'nin göğsüne koydu ve bir tane daha alıp bacaklarının arasına yerleştirdi.

Dex etrafımızda koşuşturdu ve Lindy'nin başının yanına çömeldi. "Şekerim, bak. Vay anasını, başardın. Seninle gurur duyuyorum. O çok güzel." Ağlıyorlar, öpüşüyorlar ve yeni bebeklerine bakıyorlardı. Çok değerli bir andı.

Alt kattan sesler duydum ve Mac hala Lindy ile ilgilenirken, yardıma gelenleri karşılamak için dışarı çıktım. Önce itfaiye geldi, tıbbi çantalar taşıyorlardı ve kapıyı arkalarında açık bırakmışlardı. İçeri giren iki kişiyi tanıdım ve motorun yanında bekleyen birkaç kişi daha gördüm. Onları merdivenlerden yukarı yönlendirdim ve Theo da hemen arkalarından içeri koştu.

Beklentiyle bana baktı.

"Bu bir kız," dedim ve sonra gözyaşlarına boğuldum.

MAC

VAY ANASINI. Ne geceydi ama.

Theo, Liz, Contreras ve B vardiyasındaki diğerlerinin yardımıyla Lindy'nin işini bitirdikten sonra Dex onu merdivenlerin dibinde bekleyen sedyeye . Theo da onu takip ederek taze yeşil bir havluya sarılmış olan yeni yeğenini taşıdı ve sonra onu parlayan annesine geri verdi.

Lindy'nin yüzü gülüyordu, Dex ise sevinçten havalara uçuyordu. Ve biraz da şoktaydı.

Hastaneye götürülmek üzere ambulansa doğru yola çıktıklarında oturma odasında gözyaşlarını silen Georgia'yı görmediler bile.

"Siz ikiniz iyi misiniz?" Theo girişte durup önce bana, sonra Georgia'ya bakarak sordu.

Başımı salladım ama Georgia adına konuşamazdım. "Tebrikler," dedim elini sıkarken. O da sırtıttı. "Git. Biz burayı kapatırız."

Başını salladı. "Anne ve bebek iyi görünüyor ama gözlem için bir gece kalacaklar." Theo omzuma bir tokat attı. Biraz daha sırtıttı.

"Orada olduğun için teŖekkürler, ancak bebeğe senin adını vereceklerini sanmıyorum."

"Muhtemelen iyi bir Ŗey." Güldüm. "Bütün işi Lindy yaptı. O bir rock yıldızı."

Giderken ön kapıyı kapattı. Haberi James ailesinin diğer üyelerine de yayacağından hiç Ŗüphem yoktu.

Odayı geçip Georgia'nın yanına gittim ve onu kollarıma çektim. Kendini kolayca bıraktı ve göğsümde ağlamaya başladı. Ona sarıldım, saçlarını okşadım.

"Çok iyiydin, güzelim. Seninle gurur duyuyorum," diye mırıldandım, sonra başının üstünü öptüm.

Geri çekilip bana baktı. Göz makyajı dağılmıŖtı ve yanakları lekelenmiŖti. Adrenalin güçlü bir Ŗeydi. İnsanın zor durumlarda inanılmaz derecede iyi performans göstermesini sağlardı ama sonrasındaki çöküş zordu.

"Nasıl bu kadar sakinsin?" diye sordu. Omuz silktim. "Bu benim işim."

Buna alışmıŖtım. Çoğu zaman. Arada bir bir telefon gelirdi ama bu iyi bir telefundu. Muhtemelen Cumartesi rotasyonuna hamilelik ve doğum eğitimi eklemenin zamanı gelmiŖti.

"Neden ağlıyorsun?" Merak ettim. "Lindy ve bebek iyi . Geriye dönüp baktığında, iki gün boyunca doğum yapmadığı için çok mutlu olacak."

Başka tarafa baktı. Burnunu çekti.

"Ben... Ben..." diye başladı ama bitiremedi. "GG?" Onu dürttüm.

"Kocam ve ben yedi yıldır evliydik. Bir bebek istiyordum. İlk başta çok genç olduğumuzu söyledi. Sonra işine yerleşmeye başladı. Bir ev aldık, bu yüzden yeterli paramız yoktu. Her zaman bulduğu bir bahane onunla kurmak istediğim aileyi geciktirdi."

Eski sevgilisi her gündeme geldiğinde, ondan daha az hoşlanıyordum. Bu işin nereye varacağı konusunda oldukça iyi bir fikrim vardı ve Georgia'ya gidip adamın ağzını burnunu kırmak istiyordum. Dex'in çocuğunu kendi küvetinde doğurduktan sonra tüm Silvermines cephesini alıp bana yardım etmeye hazır olacağını düşünürdüm.

"Bu benim hatam." Arkasını döndü ve oturma odasına geçti. Gitmesine izin verdim çünkü bana bakmıyordu ve kızgın olduğumu anlayabilirdi.

Onun hatası mı?

"Benden bir bebek istemediğini yedi yıldan önce anlamalıydım. Yedi yıl!" Kollarını havaya kaldırdı.

"O senin kocandı," diye hatırlattım. "Hayatını adadığın, yanında olması gereken adam. Bu senin hatan değil-"

Sözlerimin geri kalanını ısırarak söyledim. *Seni aldatması senin suçun değil* diyecektim. Ama hikayenin tamamını bilmiyordum. Georgia aldatan biri değildi. Bunu biliyordum. Ama evliliklerinde olan ve hakkında hiçbir şey bilmediğim şeylere dikkat çekmek istemedim.

Bana döndü, gözleri yaşlarla parlıyordu. "Sekreterine aşık olduğunu mu? Beni terk etti ve boşadı, sonra onunla evlendi ve bir ay içinde onu hamile bıraktı?"

Oh lanet olsun. Tamam, sonuçta haklıydım. Ondan daha çok nefret ediyordum. Ama bu yeni kadını hamile bırakmak? Siktir, o da zalimmiş.

"Bebekleri mi olacak?"

Zorla yutkunurken boğazı düğümlendi. "Evet. Görünüşe göre başından beri sorun olan *bendim*."

Odayı geçtim ve onu tekrar kollarıma aldım. "Hayır. Bu hiç de öyle değil." Artık gerisini bildiğim için sessiz kalmıyordum. "O bir pislik. Bir manipülatör. Bir hilekâr. Bir dahaki sefere onu aldattığında sekretere ne olacak?"

Yapıp yapmayacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bir kez aldatan, muhtemelen zaman aldatır.

"Yine de buradayım," diye devam etti. "Benim asla sahip olamayacağım bir şeye başkasının sahip olmasını izliyorum."

Onu geriye ittim, ellerini omuzlarına koydum ve yüzünü inceledim. "Bunu biliyor muydun? Bir doktor sana çocuk sahibi olamayacağını mı söyledi?"

Başını iki yana salladı. Bir bebeğin doğumuna yardım ettikten sonra bile saçları hâlâ mükemmeldi. "Otuz beş yaşındayım."

"Yani?"

"Yumurtalıklarım yorulmaya başladı. Ayrıca, ihtiyacım var-" Durakladı, parmaklarıyla gözlerinin altındaki koyu lekeleri sildi, sonra bana baktı.

"Neye ihtiyacın var?" Acısını dindirmek, yüklerini onun yerine taşımak istedim. Ama geçmişini düzeltemezdim. Geleceği için de ona yardım edemezdim. Matbaaya gitmeden önce bağış kampanyası takvimi üzerinde birkaç gün daha çalışması gerekiyordu ve sonra gitmiş olacaktı. Bağ yok demek bebek demek değildi. Tam tersi demekti.

Bağlılık yok. Eğlence ve orgazmdan başka bir şey yok.

Bir bebek mi? Bu daha küçük erkeklerin ılık atarak kaçmasına neden olurdu. Başka bir çocuk sahibi olacağımı hiç düşünmemiştim çünkü Andy çok fazlaydı. Ona sahip olmayı hiç hayal etmemiştim. Ama hayat karmaşıktı ve yeni doğan bir yeğenin benim olmasını hiç beklemezken, o oldu.

Yaşlandıkça, daha fazlasını isteyecek bir kadın bulma şansım gittikçe azalıyordu. Hunter Valley'de ufukta hala bir kadın yoktu.

"Hiçbir şey. Lindy ve Dex, yeni bebek, beni biraz duygulandırdı." Çenesini kaldırarak gülümsedi.

"Bir erkek bulacaksın." Bu sözleri söylemekten hoşlanmıyordum ve var olmayan birini kıskanıyordum. Ama söylemek zorundaydım. Hunter Valley'de kalacağını söylemediği için onu daha iyi hissettirmek için, bir şeye, hatta bir ilişkiye, hayırdan daha fazlası olan bir denemeye

Dizeler. *İlişkimizden* daha fazlasını istediğine dair tek kelime etmemişti. Ya da burada kalmak. Ya da... işi yapmaktan başka bir şey.

Birbirimize baktık ve ben bekledim. Ona konuşması, bana daha fazlasını istediğini söylemesi için fırsat verdim. Ama hayır.

Ben de kıskançlığımı bir kenara bırakıp devam ettim: "Dışarıda senin için bir erkek olduğunu biliyorum, çünkü sen Georgia'dan 'yı çok iyi yakalamışsın. Ve eğer sana kötü davranırsa ve istediğin bebekleri vermezse, bana haber ver. Onun kışını tekmelerim."

Gülümseme büyüdü ve birden gözlerim kamaştı. İşte benim muhteşem tek boynuzlu atım. Parmaklarımın arasından kayıp gidecek ve yakında sonsuza dek yok olacak olan. Kendime onun benim için olmadığını hatırlatmak zorundaydım. Andy için değildi. Kahretsin, botları ya da düzgün bir paltosu olmadan gelmişti. Montana için doğru kişi olmadığı kesindi. Ya da bana.

"Eminim yaparsın." Derin bir nefes aldı ve bıraktı. Gözyaşları dinmiş gibiydi ve bunun için şükürler olsun. Gülümsemesi çok daha hoşuma gitmişti.

"Sanırım bu gece, akşam yemeği için birinin evine davet edildiğinde beklediğiniz gibi değildi," diye devam etti, yanaklarını silerek mutfığa yöneldi. "Eminim Lindy ve Dex hastaneye yerleştiklerinde acıkacaklardır. Neden birkaç plastik kap bulup lazanya yemeği hazırlamıyoruz ve hastanede onlara teslim etmiyoruz?"

GÜRCİSTAN

"MERHABA ANNE."

"İşte buradasın. O Tanrı'nın unuttuğu yerde bir ayı tarafından yenmiş olabileceğini düşündüm."

Ah, annem, güneyli drama kraliçesi.

"Sanırım şimdi hepsi kış uykusuna yattı," dedim. Duvardaki düğmeye gittim ve gazlı şömineyi açtım. James Inn'deki her odada bir tane vardı. "Ve ben ormanda bir çadırda yaşamıyorum. Burası bir kasaba. Binaları olan. Isıtmalı. Sıcak suyu var."

"Georgia'da çok güzel kasabalar var," diye karşı çıktı.

"Evet, var ama iş burada. Aramanıza daha önce cevap veremediğim için özür dilerim, ama çalışmakla meşguldüm ve sonra... inanmayacaksınız. Bir bebeğin doğumuna yardım ettim."

Nefes nefese kaldı. "Sana vahşi doğada olduğunu söylemiştim. Bir bebeğin doğumuna yardım mı ettin? Hastaneleri yok mu?"

"Bazen bir bebek kendi zamanında çıkmak ister," diye cevap verdim. "Bu durumda, çok hızlı oldu. Çok hızlıydı."

Mac için ağlamıştım. Bu benim açımdan bir hataydı. Sonra ona Art'tan ve nasıl bir bebek istediğimden bahsettim. Bir an için onu tuzağa düşürmeye hazırlandığımı düşünmesinden korktum. Fanilasının içine hıçkıra hıçkıra zayıf yumurtalar attığımı ve onun süper spermine hemen ihtiyacım olduğunu düşünecekti. Onu on sekiz yıllık bir çocuk yetiştirme sürecine hapsedecektim, çünkü şimdiye kadar bu fırsatı kaçırmıştım. Öyle bir şey olmadı.

Lindy ve Dex'in birbirlerine duydukları aşkı, heyecanı, korkuyu ve yarattıkları kişiyi görmenin saf sevincini görmek...

Hareket ediyordu. Ve acıtmıştı. Ve beni ağlattı.

Ben ne yapıyordum? Yaptığımız muhteşem seksin sıradan olduğunu açıkça söyleyen bir adama aşık oluyordum. Bu benim için bir Montana kaçamağıydı. Bir itfaiyeciyle birkaç hafta sevişip eve dönecektim. Onu ve ailesini unut.

Önemli bir şey değil. Bebek doğurtmak gibi. Bu onun için bir işti. Üstesinden gelinmesi, kontrol edilmesi ve çözülmesi gereken bir şey. Başka bir şey değil. Daha azı değil.

Onun için hissetmem gerekenden daha fazlasını hissetmem onun suçu değildi. Onunla birlikte doğumun şaşkınlığına tanık olmam onun suçu değildi. Biyolojik saatimin daha yüksek sesle çalışmasına neden olması onun suçu değildi.

Bunların hepsini tek başıma yaptım.

Yemekleri hastaneye götürdük ve Mac'in beklediği gibi Lindy'nin odası tıklım tıklım doluydu. Dex yatakta karısının yanına oturmuş, yeni bebeği kucağına almıştı. Lindy'nin yıllar önce vefat eden annesinin adını Justine koymuşlardı.

Saf neşe ve mutluluk saçıyorlardı. Etraflarında Theo ve Mallory, Bridget ve Maverick, Silas ve Eve vardı. Hepsi de ilk kez teyze ve amca oluyorlardı.

Maverick Mac'e bir puro uzatmıştı ve doğum becerileriyle günün adamıydı.

Neyse ki fazla oyalanmadık. İlk geldiğimde çoğuyla bir şeyler içmiş olmama, Mav'ın bağış toplama projesinde patronum olmasına ve doğum sırasında havlu desteğimi sunmuş rağmen kendimi tamamen yersiz, yabancı hissetmiştim.

Bu bir aile anıydı ve ben araya girmek istememiştim.

Mac bizi evine geri götürdü ve MacKenzie'lere bile ait olmadığım gerçeği çok bariz bir şekilde ortaya çıktı.

Mac son birkaç gecedir yaptığım gibi onunla kalmamı isterken, Drew misafir odasında kalacaktı. Altı yaşındaki bir çocuğu kandırmak bir şeydi ama Mac'in odasını koridorun karşısındaki Drew ile paylaşmayacaktım.

Her ne kadar Mac otuz beş yaşında olduğunu ve bir kadınla birlikte olduğu için ceza almayacağını söylemiş olsa da, böyle bir şey olmayacaktı. Özellikle de benim sadece bir kaçamak olduğumu açıkça belirttiği için.

Ve bunun için minnettarım.

Biraz odaya ihtiyacım vardı. Düşünmek için zamana ve boşluğa. Doğumdan sonra hâlâ titriyordum. Hayatın aniliğinden. Değişimin. Kendimi ne kadar kandırdığımı hatırlatıyordu. Ben her şeyi kabul eden bir kızdım. Sadece seks yapmayı kabul ettiğimde bile, bunu yapamadım. Duygulara kapılmışım.

Aptal Georgia.

Ben de garajdaki daireden birkaç kıyafet kaptım ve James Inn'deki zar zor kullandığım odama gittim. Andy, babası ve büyükbabası şehrin diğer tarafında yataklarına uzanmışlardı. Yeni ebeveynler Lindy ve Dex ile bebek Justine hastanede güvenle gözlemleniyordu.

Sıcak bir duştan sonra pelüş bir bornoz ve terlikler içinde, gazlı şöminede yanan bir ateşle rahatça yatıyordum. Küvete bir daha asla aynı gözle bakmayacaktım.

Yastığımın üzerindeki çikolatanın bile tadını çıkarmıştım.

Yalnızdım.

Ve annem bunu unutmama izin vermiyordu.

"Art'ı mutlu etseydin şimdi onlardan bir sürü olurdu," dedi ve her zamanki hayal kırıklığıyla başını sallayışını zihnimde net bir şekilde görebiliyordum.

Bende İyi Kız Sendromu vardı, benim aleyhime olsa bile memnun etme ihtiyacı. Sessizce oturmak ve başkalarının duygu ve ihtiyaçlarına öncelik vermek. Huzuru korumak için annemin her zaman üzerime gelmesine izin verdim.

"Art benimle hiç mutlu olmadı," diye itiraf ettim. Gerçek buydu ve eğer yoldan çıkarsa bu çok açıktı. "Bu yüzden artık Pam Buttermacher'ın sorunu o."

"Belki biraz kilo verseydin ya da kendin çalışmak yerine o işten döndüğünde yemek servisi yapsaydın," diye ekledi. Beni kötü hissettirmek için. Benim hatammış gibi göstermek için.

"O zaman şu anda olduğumdan daha kötü durumda olurdu," diye karşı çıktım. "Hiçbir iş becerim olmazdı, beş parasız kalırdım ve bunu gösterecek çocuğum da olmazdı. Çünkü kocanız aletini başkasına sokarken çocuk yapmak oldukça zor."

"Şey, ben asla," diye homurdandı.

"Ne için aradın anne?"

Çok uzun bir gün olmuştu. Bunaltıcı. Duygusal olarak yorucuydu ve o bunu daha da kötüleştiriyordu. Çok daha kötü. Çünkü Mac'le vakit geçirdikten, bana muhteşem olduğumu söyledikten ve beni her şekilde becererek bunu bana kanıtladıktan sonra, annemin iğnelemeleri daha da göze batıyordu.

Sanki kendini toparlamak zorundaymış gibi nefes alıp verdiğini duydum.

"O aptal işten ne zaman döneceğini bilmek istedim. Sassy'nin bazı güzellik yarışması müşterileri için yardıma ihtiyacı var ve onlara ne zaman müsait olacağını söylemem gerekiyor. En iyisini alamayacaklar ama bu kızlardan bazıları asla taç takamayacak ama anneleri umut etmeye devam ediyor ve bunun için para ödemeye hazırlar."

Hâlâ bana yaptığı gibi.

Kendimi toparlama sırası bendeydi. Bağış toplama projesinin nasıl gittiğini sormadı. James Corp iyi bir iş yaptığımı düşünseydi. Eğer

Toplum öyle olduğumu sanıyordu. Hayır. Bir kere bile.

"Sana geri dönmek zorundayım. İyi geceler, anne."

Telefonu kapattım. Çünkü ne söylersem söyleyeyim hiçbir şey değişmeyecekti. Bu takvimin başarılı olmasını istiyordum çünkü belli ki bunu ben önermiştim.

İsteyeceğim son şey başarısız olması ve departmanın acılı bir yemekle daha iyi bir başarı elde etmesiydi. Ama aynı zamanda kendime yetkin ve yetenekli olduğumu, annemin, Art'ın ve benden şüphe duyan diğer herkesin düşündüğünden daha iyi olduğumu kanıtlamam gerekiyordu. Bradley bana inanıyordu ve benim de kendime inanmam gerekiyordu.

Şimdi mi? Başarılı olmak istiyordum çünkü James Corp'un beni tam zamanlı olarak işe almasına çok ihtiyacım vardı. Denver ofisinde olmalıydım, Calhan'da değil. Yerimi bulmam gerekiyordu, Sassy'nin gölgesinde olmayan, annemin aşırı kilolu bir dul kadın hakkındaki çarpık görüşü olmayan ve Art'ın ikinci tercihi olmayan hayattaki yerimi. Uzun süre boyunca isteklerimi ve mutluluğumu başkalarının belirlemesine izin verdim. Ait olmadığımı bildiğim yerlerde kaldım. Tıpkı MacKenzie'lerin hayatında kırıntılar bulma umuduyla oyalanmaya devam etmek gibi. Tüm bu sorunlar benim defalarca tekrarladığım hatalarımdı. Artık değil.

Takvim harika olmalıydı. Hayatım buna bağlıydı.

MAC

"SABAH," dedim kahve makinesine doğru giderken. Duştan yeni çıkmıştım ve Andy üst katta en sevdiği çoraplarını bulmaya çalışıyordu.

Bir gece önce eve geldiğimde geç olmuştu. Ralph ve babama olanları anlattığımda daha da geç olmuştu. Ralph eve gitti ve babam da ben dışarı çıkmak zorunda kalmayayım diye yatıya kalmaktan memnun olduğunu söyledi.

Şimdi babam benden önce kalkmış, elinde gazeteyle mutfak masasındaydı. Merdivenleri gayet iyi çıkmıştı ama çizmelerinin çıkardığı ses beni uyandırdı.

"Günaydın."

"Georgia Andy'yi okula götürmeye geliyor mu?"

Başımı salladım ve hazır bardağımı kadar doldurdum. "Dairede kaldı. Dün gece ona onu alabileceğimi söyledim. Oradan karakola gideceğim. Bugün benim fotoğraf çekimim var. Ben sonuncuyum."

O sırttı ve ben ters ters baktım.

"Proje sona eriyor o zaman," dedi. "Sanırım Georgia Cuma günü eve döneceğini söylemişti?"

Omuz silktim. Gideceği asıl tarih hakkında hiç konuşmamıştık.

"Sanırım öyle."

Kağıdı yere bıraktı ve gözlerini dikti. "Öyle mi tahmin ediyorsun? Şehirden ayrılıyor ve *sen öyle mi tahmin ediyorsun?*"

Dumanı tüten demlikten bir yudum aldım. "Bir ilişkimiz yok baba." "Senin yatağında uyuyor."

Biliyordu ve aptal değildi. Andy'nin ona *her şeyi* anlattığına şüphe yoktu. Georgia'nın benim odamda kalması

hakkında. Otuz beş yaşımdaydım.

Yine de kızardım.

"Çünkü onu oraya Andy koydu." Bahanem buydu ve kulağa dayanıksız geliyordu.

"Ona o bakıyor," diye hatırlattı. "Onu okula götürüyor, sen çalışırken yanında kalıyor."

"Çünkü ayağını kırdın." "Bebeği doğurtmana yardım etti." "Bu benim işim."

İç çekti. "İşin mi? Arkadaşlarının bebeğinin dünyaya gelmesine yardım ettin. Çok sevinçli! Andy'ye aşık olan bir kadının var. Bu gerçekten özel bir şey. Sana değer veriyor. Belki seni seviyor bile."

Gözlerimi kırptım, sonra başımı salladım. Aşk mı? "Hayır, hayır. Ona bebek verecek bir adam arıyor."

"Bunu o mu söyledi?"

Başımı salladım. "Dün gece." "Ve o sen olamazsın?" "Ben mi?" "Delirmiş miydi? "Evet, sen."

Başımı salladım. "Georgia'ya geri dönüyor. Bu... aramızdaki şey, ikimiz de bu işe gözlerimizi dört açarak girdik."

"Yani onu umursamıyorsun."

İçimi çektim. "O gidiyor, baba." Bunu herkese kaç kere söylemem gerekiyordu? "Duygularımı karıştırmamak için eğitildim."

"İşin yüzünden," dedi, sözlerimi bana tekrarlayarak. Başımı salladım.

Andy merdivenleri hızla indi ve mutfağa koştu. "Buldum onları!" Çorapları havaya kaldırdı. Yeşil renkteydiler ve o kadar da özel görünmüyorlardı ama ben ne bilirdim ki?

"Huysuz sana kahvaltı hazırladı. Masanın üzerinde," dedim. "İşin biter bitmez, okula giderken onu eve bırakacağız."

Sonra fotoğraf çekimime gidecektim. Evlat edinilebilecek bir köpek ya da kedi yavrusuyla. İtfaiye için çalışırken aklımda olan bu değildi ama fedakârlık yapmak gerekiyordu. Öyle değil mi?

MAC

Georgia, kıpır kıpır küçük bir köpeği tutarak, "Gömleğini üzerinde tutabilirsin," dedi. Pembe kabarık ceket ve hatta ona aldığım, tepesinde küçük ponponu olan sevimli şapkayı giymişti. Küçük adamın onun yüzünü yalaması beni kışkandırdı.

Fotoğrafçı Miranda onun yanında durup kameranın objektifinden baktı, sonra da bazı düğmelerle oynadı.

Neyse ki motorun istasyonun arkasına park edilmesini istemişlerdi, böylece en azından biraz mahremiyet vardı. Fotoğraf çektirirken kendimi aptal gibi ve vardiyadaki ekibin beni rahatsız etmesine ihtiyacım yoktu.

Onlar da yapardı.

Ama fotoğrafı çekilen ilk kişi ben değildim. Aslında, sonuncusuydum. Evet, bu işi olabildiğince ertelemiştim ve bu proje konusunda inatçı davranan tek kişi bendim. Diğerlerinin fotoğraflarını görmek, salatalık cilasını sürüp bir yangın ekipmanına cinsel bir şey yapmayacağım için kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

Ama fotoğrafımın çekilmesinden hoşlanmazdım. İlgi odağı olmaktan hoşlanmıyordum. Ve kesinlikle gelecek yıl boyunca Hunter Valley'nin dört bir yanındaki duvarlarda asılı takvimlerde yer almak istemiyordum. Umarım Bay Ocak olsaydım, Şubat'a kadar beni unutulardı.

"Geçen hafta bazı fotoğrafları gördüm ama diğerlerinin üzerinde gömlekleri var mıydı?" Ben sordum.

"Öyle yaptılar," diye onayladı Georgia. Beni inceledi. "Biliyorsun, takvimde olmana gerek yok. Yapabileceğim yedek bir listem var-"

"Hayır," dedim elimi kaldırarak. Bu işten geri adım atmamın imkânı yoktu. "Ben itfaiye şefiyim. Bu işin içinde olmak zorundayım."

"Doğru," dedi Miranda'yla bakışarak. "Belki de köpek yerine sana bir kase acı biber vermeliyiz?"

Oh, şımarıklık. Ben ters ters baktım. O gülümsedi.

"Geçen gün Smutters, sığınak pantolonunun Playgirl'deki gibi kalçalarına kadar indiğinden bahsediyordu. Yalancı." Toplantıda fotoğraflarını görmüştüm ve kışından konuştuğunu biliyordum. Ona izin verdim çünkü sonuçta takvim onun yanıldığını kanıtlayacaktı.

Georgia gözlerini devirdi ve gri köpeğin kulaklarının arkasına bir çizik attı. Dokunuşa doğru eğildi ve gözlerini kapattı. Evet, köpekçik, onun ellerinin üzerimde nasıl hissettirdiğini biliyordum.

"Unutmayın, bu bir PG takvimi," diye söz verdi. "Çocuklar görecektir. Size söz veriyorum, diğer fotoğrafların hiçbirinde uygunsuz bir şey yoktu ve sizinkinde de olmayacak. Konu bu değil. Tamam mı?"

Kaşlarımı çattım ama başımı salladım. Üzerimde kırmızı askılı sığınak pantolonum ve altında lacivert HVFD tişörtüm vardı. Sığınak montum ve şef kaskım sol kolumun altında duruyordu.

Yanıma geldi, küçük köpeği bana uzattı. "Al bakalım."

Çenemi yaladığında gülümsemekten kendimi alamadım. "*Onun* adı ne?" - köpeği boştaki kolumla tutup alt kısmını inceledim- "Adı ne?"

"Roscoe."

"Neden sen..." Georgia etrafına bakındı ve dudağını ısırdı. Odaklanmıştı ve düşünüyordu. "İşte. Git arkaya otur."

Ben o tarafa gittim, Miranda da beni takip etti. Kameranın sesini duydum ama nedenini bilmiyordum. Uzaklaşıyordum. Ne kadar heyecan vericiydi?

Arka koşu tahtasının üzerine düştüm, montumu ve kaskımı yanıma koydum. Kalın pantolonumun içindeki metal dokuyu ya da havanın gerçekten soğuk olduğunu hissedemiyordum. Köpeği yanıma oturtup ona baktım.

Tıklayın.

Başım Miranda'ya döndü ve ters ters baktım.

"Bu bakışa aldırmayın. O her zaman huysuzdur," dedi Georgia ona. "Gerçekten rahatsızmış gibi görünüyorsun. Sırtın neden bu kadar dik?"

Dişlerimi sıktım. "Çünkü hımbıl görünmek istemiyorum."

Gözlerini devirdi ve güldü. "Sakin ol. Burası DMV değil."

Roscoe havladı, oturdu ve doğuştan yetenekliymiş gibi kameraya poz verdi. Küçük pislik.

Platforma geri yerleştim ve rahatlamaya çalıştım. Miranda birkaç fotoğraf çekti ama tuhaftı.

Bu garipti.

Georgia geldi. Yaklaştı. Ellerimi kalçalarının arkasına dolamak ve başımı yumuşak göğüslerine yaslayabilmek için onu kendime çekmek istedim ama kendimi tuttum. Zar zor. Dün gece onu özlemiştim. Birkaç gece kollarımda onunla uyudum ve sadece fotoğraf çekimi yüzünden huysuz değildim.

"Geçen gece oyuncağımı kullanırken beni izlediğin zamanı hatırlıyor musun?" diye fısıldadı.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Ne?"

dedim. Anında sertleşerek söyledim.

Miranda'ya şöyle bir bakınca bize hiç dikkat etmediğini anladım. Kamerasında bir şeylerle uğraşıyordu.

"Hatırladın mı?" diye tekrar sordu.

Boğazımı temizledim. "Evet."

"Okuma koltuğuna oturdun ve yatağında beni izledin. Bakışların bana bunu yapma cesareti verdi. Beni izleme şeklin beni azdırdı."

"Öyle mi?" Tek heceli bir konuşmaya indirgenmişim çünkü onu bacaklarını iki yana açmış kendini boşaltırken izlemek? Gelmiş geçmiş en ateşli şeydi. Onu çıplak yakaladığım o ilk geceki utangaç kadın gitmişti.

Dudağını ısırды ve başını salladı. "Daha sonra ne renk külot giydiğimi öğrenebilirsin. Şimdilik orada oturacak, bana bakacak ve merak edeceksin."

Bununla birlikte, geri adım attı. Sonra tekrar. Gözlerini indirip kot pantolonunu, kazağını ve kalın paltosunu görene kadar gözlerini benden ayırmadı. Vücudunun şeklini hiç göremiyordum. Ama göğüslerinin neye benzediğini biliyordum. Avuçlarımda nasıl hissettirdiklerini. Hayal ettim.

Tıklayın.

Oyuncağından ne kadar şişmiş ve kayganlaşmıştı, böylece benim için hazırды.

Tadı nasıldı?

SIKTIR.

Tıklayın.

Köpek elimi dürttü, ben de onu kucağıma alıp kalçama koydum, bir yandan da Georgia'ya bakıyordum.

Tıklayın.

Lanet olsun, dışarıda olmamıza rağmen terliyordum. Botlar, sığınak pantolonu. Georgia'ya bakıp onu pembe dantelle hayal ediyordum. Hayır, siyah file, yani külot amını gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Tanga mı giyyordu?

Tişörtümün kenarından tuttum ve yüzümü silmek için kaldırdım.

Tıklayın.

Miranda'ya ters ters baktım. Georgia'yı omzuma atıp ofisime götürmemi ve bizi tekrar içeri kilitlememi engelliyordu.

Bana sataştığı için kötü bir kıza ne yaptıysam ona da onu yaptım. En azından bunker pantolonum sertleşmemi saklıyordu. Onu bir daha gördüğümde, hazır olsa iyi olur.

Planlarım vardı.

GÜRCİSTAN

Kapıyı açtım ve Mac'i diğer tarafta buldum.

"Benden saklanıyor musun?" sordu, kasaya yaslanırken kaşlarını kaldırarak. Aslında saklanıyordum. Önceki gecedен ve kasabanın diline düşen yeni sonra Mac'e biraz yer açmamın iyi olacağını düşünmüştüm. Bana kelimenin tam anlamıyla "*Bir erkek bulacaksın*" demişti. Bir saniye bile onun olabileceğini düşünmedi. Birlikte olmak istediğim adamı Montana'daki huysuz itfaiyeci.

Hayır. Beni kalıcı bir şey için isteseydi, başka bir adam bulacağımı söylemekten başka bir şey söylemezdi.

Daha sonra annem bir kocayı nasıl elimde tutamadığımı anlattı. Daha iyi bir eş olsaydım, Art'la istediğim hayatı yaşayacağımı düşünüyor gibiydi. Bebeği de. Dex ve Lindy'nin birbirlerine nasıl baktıklarını gördüm ve Art bunu bana *hiç* yapmadı. Bir kere bile.

Ben de bunu istiyordum. Andy'ye söylediğim gibi, aşklarının taşıp bir çocuk yapacak kadar büyük olduğu o anı paylaşımlarını.

Bu sabah fotoğraf çekiminde Mac eski, huysuz haline geri dönmüştü. Bir itfaiye aracının arkasında bir köpekle oturmuş olsa da, onu Bay Ocak yapmak için gereken tek şey bu değildi. Fotoğrafın iyi olması gerekiyordu, denediğinin kanıtı değil.

Bu yüzden biraz alay etmek zorunda kaldım. İkna etmek. Elbette, koçluk yaptığım yarışma kızlarını aynı şekilde kandırmıyordum ama bazen herkesin biraz motivasyona ihtiyacı oluyordu. Mac'inki seksi zamanlardı.

İşe yaramıştı. Onunla çektiğimiz fotoğraflar uygun ama için için yanıyordu. Tişörtünün eteğiyle alnını sildiği fotoğraf mı? Vay . Şimdi bu PG değildi ve o benim flash belleğime girmişti. O resim sadece benim içindi.

Onu kışkırtmak istememiştim. Tamam, etmiştim. Mac'e sataştığımda kendimi güçlü ve kadınsı hissediyordum. Ama onu rahat bırakmaya çalışıyorsam bu yanlış bir oyundu. Akıl sağlığımın bir parçasına tutunmam için bana bir şans vermek için. Ve kalbime.

Ortaya çıkacağını bilmeliydim.

Bana alan bırakmadan içeri girdi. Aslında, beni kaldırıp arkasından kapıyı tekmeleyerek her şeyi elimden aldı.

"Senin yüzünden aletim bütün gün sertleşti," dedi. "Öyle mi?"

"Fotoğraf çekiminde benimle dalga geçtin, sonra da bütün gün taşaklarımı morarttın."

Evet, işe yaramıştı. Gününü mahvettiğime dair hiçbir fikri yoktu. Evet, onunla dalga geçmiştim ama bunun bir oyalama taktiği olduğunu açıkça görmemişti. Tıpkı ilk kez yemeğe davet edildiğim o gece çamaşırhanede olduğu gibi.

"Seni delirtiyor muyum?" O zamanki sözlerini hatırlayarak sordum.

Beni yatağa fırlattı.

Sanki büyük bir kız değilmişim gibi. Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi. "Evet."

İlk tanıştığımız zamanki gibi huysuz ve aksi görünüyordu. Ama şimdi, her şey bana odaklanmışken, bundan hoşlandım.

Üzerime eğildi, ellerini başımın iki yanına koydu. Koyu renk gözleri benimkilerle buluştu. Aslında, görebildiğim tek şey onlardı.

Onu istemeyi bırakabileceğimi nasıl düşünmüştüm? Andrew MacKenzie bir kadının vazgeçebileceği bir şey değildi. Cuma günü gittiğimde bırakmak zorunda kalacaktım.

Ama şimdi? Anlaşmayı biliyordum. Mac'in beni istediğini biliyordum ama sadece şimdilik.

Bütün gün morardıktan sonra biraz stres atmak için.

Kabul ederdim. Çünkü onunla uzun süre birlikte olmak istemediğimi çok iyi bilsem de beni kandırmamış, bana yalan söylememiş ya da arkamdan başka biriyle yatmamıştı. Sonuncusundan emin olamıyordum ama o kadar meşguldü ki başka biriyle yatmak için ne zaman vakit bulacağını bilmiyordum.

Mac açık konuştu. Bu seksti. Sadece seks.

Georgia'ya döndüğümde -ya da belki Maverick James'in orada bana göre bir işi varsa Denver'a- vibratörlerime geri dönecektim. O zamana kadar.

Eğlenirdim ve sonra yalnız ve yalnız olurdum.

"Bu alan iyi işliyor," dedi zafer kazanmış bir sesle. "Seni becerirken istediğin kadar gürültü yapabilirsin. Andy koridorun sonunda değil."

"Nerede o?" Ben sordum.

"Babamın arkadaşlarından biri ikisini de yemeğe götürdü. Elks Lodge'da balık kızartması ve bingo var. İki saatimiz var."

"Yemek istemiyor musun? Aç olmalısın."

Kaşları yukarı kalktı ve bıyığının köşesi seğirdi. Sonra kot pantolonuma gelene kadar ellerini geriye doğru başladı, sonra da açmaya başladı.

"Evet, açım ve ne yemek istediğimi çok iyi biliyorum."

Birkaç çekiştirmeye kot pantolonum ve külotum gitmişti.

Mac bacaklarımı araladı, yatağa yerleşti ve ağzını üzerime koydu. Karnını doyurdu. Ve o bunu yaparken sessiz kalmam gerekmiyordu.

GÜRCİSTAN

Bağış kampanyası için yapılan son toplantıya sadece Maverick James ve Belediye Başkanı Mary gelebildi. Bu kez Belediye Binası'ndaki bir ofisteydik ve Mac ile Patrick çalışıyorlardı. Beş dakika bekledik ve ikisinden de haber alamadık, bu yüzden acil bir telefon görüşmesi yaptıklarını varsaydık. İyi ki bu sabah paylaştığım son fotoğrafları herkese e-posta ile göndermişim çünkü bağış kampanyası programına uymak için ikisinin de son onay için müsait olmasını bekleyemezdik.

Tüm fotoğraflar her ay için üç taneye indirilmişti. Hepsini beğendim ama bana göre her biri için net bir kazanan vardı. Maverick ve Belediye Başkanı Mary hepsini incelediler ve on iki fotoğraftan onunda benimle aynı fikirdeydiler, ancak diğer ikisi için harika alternatifler seçmişlerdi. Onları etkilemek için hiçbir nedenim yoktu.

"Kapağın bilgisayarda tüm itfaiyecileri tek bir görüntüde birleştirerek yapıldığını görebilirsiniz." Aralarında duran dizüstü bilgisayarımı işaret ettim.

Yavru köpekler ve kedilerle poz vermenin yanı sıra, çekimin bir parçası olarak her modeli itfaiye aracının yan tarafına yerleştirdik ve grafik tasarımcı, bilgisayarda fotoğraf düzenleme yöntemini kullanarak on iki modeli tek bir görüntüde bir araya getirmeyi başardı. Yan yanaydılar.

"Bu şekilde tek bir kapak modeli değil, hepsi bir arada oluyor."

Belediye Başkanı Mary ona bakarken gülümsedi. "Çok güzel olmuş. Kullandığınız yazıları çok beğendim."

Neredeyse nihai ürünü beğendiği için memnun olmuşum. Ben, fotoğrafçı ve grafik tasarımcı hep birlikte çok çalışmıştık.

"Grafik tasarımcı seçilen görselleri yerleştirecek ve sizin onayınızı aldıktan sonra dosyaları matbaaya gönderecek. Projedeki rolüm tamamlandı, ancak son saniye yazım hataları veya eksiklikler için onunla birlikte gözden geçirmeniz gereken son bir baskı provanız olacağını bilin, ancak daha sonra siparişler yerine getirilebilir. Birkaç hafta içinde birkaç yüz adet basılıp bağış etkinliği için hazır hale getirmek için yeterli zaman var ve ekstra parti siparişleri her zaman yapılabilir."

"Etkileyici," dedi Maverick, parmağı dizüstü bilgisayarımın klavyesindeki okun üzerinde gezinerek görüntüleri incelemeye devam etti. Belediye Başkanı Mary'ye baktı. "Memnun oldunuz mu?"

Başını salladı ve bana gülümsedi. "Öyleyim. Hem de çok. Georgia, bu harika bir proje oldu ve şimdiden verilen siparişlere bakılırsa, acılı yemekten daha fazlasını kazandık. Buna etkinlik sırasında yapılacak satışlar ya da gerçek ürünü görene kadar bekleyenler dahil değil."

Rahatlamış ve heyecanlanmıştım. Heyecanlı ve biraz da üzgün. Bu eğlenceli bir projeydi. Zor bir işti ama insanlar inanılmazdı.

"Çok sevindim. Steaming Hotties ve tamirci dükkanı gibi kasabadaki birkaç dükkan da kopya satacaklarını söyledi."

"Mükemmel iş." Ayağa kalktı, elimi sıktı. Gülümsedim, bu kadar memnun olmasına sevindim. "Başka bir toplantım olduğu için patronunla konuşmana izin vereceğim. Sizinle tanışmak çok güzeldi ve umarım yakında Hunter Valley'e geri dönersiniz."

Odadan dışarı çıktı.

Maverick dizüstü bilgisayarımın kapağını kapattı. "Lütfen oturun."

Bu toplantılarda her zaman yaptığım gibi ayakta duruyordum ve karşıdaki sandalyeye yerleştim. Ellerimi kucağımda birleştirdim, ayak bileklerimi çaprazladım. Sırtım dik. Mükemmel oturuş pozü.

Maverick büyük bir adamdı. Göz korkutucuydu. Ama geçen gece hastanede yeni küçük yeğenini kucağına aldığını görmüştüm ve onun çok yumuşak başlı biri olduğunu biliyordum. Mac'in huysuzluğuna kıyasla Mav yumuşak başlıydı.

Ama o hâlâ benim patronumdu. Kısa dönemli bir yüklenici değil, tam zamanlı bir iş umudum onun ellerindeydi.

"Çalışmalarınız çok etkileyici," diye söze başladı. "Takvim fikrinin kendisi zekiceydi. İşin ticari yönü, kar/zarar tahmini ve diğer hususlar bir halkla ilişkiler projesini başarılı kılma anlayışını gösteriyor. Hiçbir bağlantınızın olmadığı bir kasabada sponsorlar buldunuz ve bundan faydalanacak ikinci bir hayır kurumunu da devreye soktunuz. Bu olağanüstü bir şey."

Başımı salladım, neredeyse nefesimi tutuyordum. *Teşekkürler, harikaydın* diyebilirdi. *Eve güvenli uçuşlar.*

"Ayrıca çeşitli satıcıların zaman bağışlarıyla maliyetleri minimumda tutmayı başardınız. Sonuç olarak başarılı oldu ve henüz lansmanı bile yapılmadı."

Her zaman yaptığım gibi gülümsedim. Büyük ve megawatt. Sonra ne derse desin, haklıydı. İyi bir iş çıkarmıştım. Ama yeterli miydi? Sassy'nin ikinci kademe koçluk işlerini almak için Calhan'a ve annemin evine geri mi dönecektim?

Ya da Denver'da çalışabilir miyim? Belki Bradley'nin oda arkadaşı olurum ve ofise birlikte gideriz.

"Bradley adınızı aday listesine ekletmekte haklıydı. O adamın önerdiği hiçbir şeyi sorgulamam. İşinde çok iyi. Ama bu takvimi bir araya getiren Bradley değildi. Sen James Corp malzemesinin ve sana tam zamanlı bir iş teklif etmek istiyorum."

Gülümsemem küçücük bir parçaya dönüştü ve bu yüzde yüz gerçektir.
Kalbim küt küt atıyordu ve çok mutluydum. !

"Teşekkür ederim!" diye bağırdım. Bir elimi dudaklarıma götürdüm.
"Bunu duyduğuma çok sevindim. Bildiğiniz gibi Bradley benim kuzenim ve bana şirket ofisi hakkında çok şey anlattı. Denver'da yaşamak için sabırsızlanıyorum." *Calhan'da değil.*

Başını iki yana salladı. "Hayır, Denver değil. Silas ve ben artık Hunter Valley'de olduğumuz için buradaki yerel ofisi büyötmeye karar verdik. Şu anda sadece birkaç çalışanımız var ve lokasyonda bir halkla ilişkiler çalışanına ihtiyacımız var. Umarım bu kişi siz olursunuz."

"Burada mı?"

Başını salladı. "Evet, teklif ettiğim iş burada, Hunter Valley'de."

MAC

Otoyolda meydana gelen çok araçlı bir kaza nedeniyle toplantıyı kaçırdım. Birkaç ölü vardı, kimyasal madde sızıntısı vardı ve Missoula'dan bir yaşam uçuş helikopteri çağırmiştık. Bütün gün olay yerindeydik. Merkeze dönüp evrak işlerini tamamladıktan sonra Georgia'nın e-postasını gördüğümde geç olmuştı. Takvimin son kanıtı olan e-postayı.

Henüz fotoğraflarımı görmemiştim. Kapağı elime aldım ve kafam karışmış bir şekilde ona baktım. Fotoğraf için diğer on bir kişinin yanında hiç durmadığıma göre bu nasıl yapılmıştı? Anlamaya çalıştım ama vazgeçtim, sonra Ocak ayına geçtim.

Benim

için.

Oh.

Resimde hiçbir şey yoktu. Motorun arka panosunda oturan bendim. Roscoe kalçamdaydı. Kameraya ters ters bakıyordum. Her nasılsa Roscoe da öyleydi. Çenesindeki bıyıklar

bir şekilde bıyığının şeklini taklit etti. Georgia'nın bunu görebilecek göze sahip olması garip bir şekilde havalı ve şaşırtıcıydı.

Bakışlarımın *her saniyesinden nefret ettiğimi* bilsem de, diğer herkese sadece... yoğun görünüyordum. Güçlü. Sanki ne yaptığımı biliyormuşum ve bu yüzden şefmişim gibi.

Uygunsuz hiçbir şey yoktu. İlk düşündüğüm gibi pornografik bir ipucu bile yoktu. Diğer resimlere göz gezdirdim. Bazıları komikti. Bazıları neşeliydi. Bazıları... sadece iyiydi.

Takvim çok iyiydi.

Ve huysuz sözlerimin her birini kocaman bir kase acılı yemek yer gibi yemek zorunda kalacaktım.

Bu Georgia'nın fikriydi. Onun uygulaması. Onun teslimatı.

Onun kişiliği gibi görünüyordu ve hissediliyordu. Açık. Aydınlik. Neşeli - Ocak ayındaki parıltımı saymazsak- ve misafirperver. Hunter Valley İtfaiye Departmanını mümkün olan en iyi şekilde gösteriyordu.

Herkes buna bayılacaktı. Ben bayıldım.

Ve bu beni bir pislik yaptı, çünkü içten içe, en sonuna kadar ondan şüphe ettim. Ta ki beş dakika önce e-postayı ilk açtığım ana kadar.

Ona ne kadar harika olduğunu söylemek istedim. Projenin ne kadar başarılı olduğunu ve toplumun buna bayılacağını. Acılı yemek fikrini ucurduğunu. Kimse bunun bir olasılık olduğunu bile hatırlamayacaktı.

Ona söylemek istedim. Ona göstermek. Onu öpmek. Gülümsemesini görmek. Gitmeden önce son bir kez geldiğini görmek. Çünkü takvimin son halini görmek Georgia'nın işinin bittiği anlamına geliyordu.

GÜRCİSTAN

MAC kapıyı çaldı ve cevap vermemi beklemeden içeri girdi.

Garajının üstündeki küçük dairede eşyalarımı topluyordum. Şömine açıldı çünkü dünden beri hava sıcaklığı düşmüştü. Bahar için çok fazla. Georgia'da pek fazla evde bulunmadığı için daha önce hiç şömine kullanmamıştım. Ama garajın üstündeki dairelerde ve elektrikli versiyonlarda bile bir mekânı ne kadar rahat hale getirdiğini sevmiştim.

Sanki acil bir durumu değerlendirir gibi odaya baktı. Kıyafetlerim her yerde olduğu için odam gerçekten de bir patlama olmuş gibi görünüyordu. "Ne yapıyorsun?"

Mac'in nefret ettiği süet botlardan birini okuma koltuğunun arkasında buldum ve açık valizin içine attım. "Toplanıyorum."

"Gidiyor musun?" diye sordu. Sanki böyle bir ihtimal varmış gibi şaşırılmış görünüyordu. İlk takıldığımızdan beri bu konu hakkında konuşmadığımızdan değil. Ayrılmam, çıplakken bile sürekli bir hatırlatıcıydı.

Serseri bir çorap buldum ve onu da yığına ekledim. Ve, kahretsin, vibratörüm gömleğimin altından görünüyordu. Üstünü kapattım. Sonra ona baktım. Üniformasını giymişti ve bu ona çok . Şef rozetli, düğmeleri sıkı bir gömlek. Kısa kollu gömleğin altından pazıları kabarmıştı.

O kemeri iyi tanıyordum, ince belini çevreleyen kemeri. Ve o sağlam bacaklar. Ve arasında ne vardı-

Yutkundum, birden kendimi aşırı sıcak hissettim. Onun etrafında sürekli bir durum.

"Evet, ama endişelenme. Baban Andy'yi gece için evine götürdü. Ralph'ın ikisini de alıp Andy'yi okula götüreceğini söyledi. Sanırım içinde pickleball ile ilgili bir şeyler vardı."

Sabahtan beri düşündüğüm tek şey Maverick'in iş teklifiydi. Hunter Vadisi olayı hayal ettiğim bir şey değildi. Burada henüz gerçek bir ofis yoktu, sadece küçük bir personel vardı. Ama burada bir halkla ilişkiler çalışanı istiyorlarsa, kesinlikle bunu geliştirmeyi planlıyorlardı. Benimle birlikte. BENİMLE! Fikirlerimin geçerli olduğunu bildiğim bir yerde olacaktım. Sadece büyüyecek bir işte. İyi insanlarla. İlginç. Eğlenceli.

Denver'da çalışmayı, orada üslenmeyi hayal etmişim ama bu küçük kasaba? Mac, Andy ve Drew ile? Mükemmel olurdu. Ama tüm bu *sıradan* şeyler karar vermemi zorlaştırdı. Şehrin öbür ucuna mı yoksa Georgia'ya mı taşınmalıydım? Mav, İK'nın bana iş detaylarını e-posta ile göndereceğini ve düşünmek için biraz zaman ayırabileceğini söyledi. Hunter Valley'e taşınmakla ilgili her şeyi biliyordu ve bu kararın tek başına işi kabul etmekten daha önemli olduğunu biliyordu. Art ile paylaştığım evimi satmam gerekiyordu. Bin beş yüz mil ötede mobilyalarım, giysilerim ve eşyalarım vardı. Yaşayacak bir yere ihtiyacım vardı, Mac'in garajının üstünde olmayan bir yere. Karla mücadele edebilecek bir araba. Muhtemelen kış sürüş dersleri.

Çok şey vardı.

Ama hepsi tek bir şeye bağlıydı.

Mac.

Maverick teklifini kabul etmemin Mac'in etrafında döndüğünü bilmiyordu. Akli başında hiç kimse milyar dolarlık bir şirketin CEO'suna bir erkek yüzünden bir pozisyonu tartıştığını söylemez.

Döner dönmez tavsiye almak için Keely'ye mesaj attım, çünkü buna kesinlikle ihtiyacım vardı. Konuşma şöyle geçti:

Bana halkla ilişkiler işi teklif edildi. Burada, Hunter Valley'de.

Bu inanılmaz! Değil mi?

İnanılmaz bir şey.

Ama?

Ama Mac beni istemezse burada kalamam.

O seni istiyor. İkiniz kaç kere ?

Ben bir kaçamağım. Bana bir kere bile aksini söylemedi.

Erkekler aptaldır.

Bu şekilde sonsuza kadar devam edebilirdik ve uzun konuşmaları mesajlaşarak yapmaktan nefret ettiğim için onu aradım.

"Ne yapacağım ben?" Telefonu açtığımda sordum. "Ne mi yapacaksın? İş kabul et!"

Tanrım, çok iyi hissettirdi. Çok tatmin edici. İstiyordum. Başarılı da.

"O kadar basit değil."

İstediğim tek şey geldi. Büyük . Bu ironikti çünkü hiç ipim olmaması gerekiyordu.

Gah!

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Patronun işini sevdi. Seni James Corp ile tam zamanlı olarak işe alıyor.

Hayalindeki iş. Birlikte olmak istediğiniz ve size inanılmaz orgazmlar yaşatan adam orada. Sevdiğin bir çocuğu var. Neyi kaçırıyorum?"

İçimi çektim, endişemin ve kuşkumun umuyordum. "Evet, Mac'i istiyorum ama o beni istemiyor."

"Bundan emin misin çünkü geçen gün bana bir sürü dil ve su damlası emojisi içeren bir mesaj attın. Birkaç patlıcan ve-"

"Biliyorum, ! Ama o kalıcı bir şey istemiyor. Öyle söyledi." "Sana *kalıcı bir şey istemediğimi* mi söyledi?"

Gözlerimi kapattım ve geçmişi hatırladım. "Bana, *"Bir erkek bulacaksın."* dedi. Hatta bana kötü davranırsa adamın kışını tekmelemeyi bile teklif etti."

Evet, harika bir andı. Hayır, değildi. Lindy'nin doğum yapması ve Mac'in bunu söylemesi beni zaten şaşkına çevirmişti.

Bir an sessiz kaldı. "Bunu neden söylesin ki?"

Neden? "Çünkü o bir ilişkiyle ilgilenmeyen bir adam. Beni seksten daha fazlası için istemiyor. Oh, ve oğlu için bir bakıcı."

"Oh."

Kaşlarımı çattım, çünkü tekrar anlatınca her şey daha da açık hale gelmişti. "Evet, oh."

"O zaman ona nasıl hissettiğini söyle!"

İçimi çektim. "Yine söylüyorum, o kadar basit değil."

"Evet, öyle. Hadi birlikte çalışalım. 'Mac, sana aşığım ve seninle ve Andy ile birlikte olmak istiyorum ve patlıcanın ve kedimin bir su damlacığı yapmasına izin veriyorum."

Gözlerimi devirdim ve adımlamaya başladım. "Ona aşık olduğumu söyleyemem. Bir, çünkü ben-"

"Ona sıırıslıklam aşıksın!"

Göz kapaklarımın kapanmasına izin verdim ve itiraf etmeyi gerçeğe boyun eğdim. Onu havaalanında ilk gördüğüm andan itibaren ona çekilmiştim. Hissettiğimiz şey, bu kimya normal değildi. Özel ve çılgıncaydı ve- "Haklısın. Ona aşığım."

Çok saçmaydı. Adamı sadece iki haftadır tanıyordum. Bu süre içinde pek fazla konuşmamıştık. Konuştuğumuzda da Mac genellikle inatçı ve dik kafalıydı. Onu deli ettiğimi söylerdi. Ama ben bunların hepsini anladım. Onu tanıdığımı sanıyordum. Karakterini, onurunu. Ailesine olan sevgisinin derinliğini. Beni ona çeken şey, o seksi bıyığı ve kaosla soğukkanlılıkla başa çıkma yeteneği kadar buydu.

Art'a ya da daha önce tanıdığım hiçbir erkeğe benzemiyordu. Bu kadar farklı birine aşık olmayı hiç beklemiyordum. Bu kadar huysuz. Çok basit. Basit. Etrafındaki insanları dış görünüş gibi yüzeysel şeylerden daha çok önemseyen birine. Kim... delicesine mükemmeldi.

Çılgılık attı. "Nihayet! Oraya gelip kışını tekmeleyecektim."

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez," diye karşı çıktım, duygularımı yüksek sesle itiraf ettiğim için artık hayal kırıklığına uğramıştım. Bunları söylemek hiçbir şeyi kolaylaştırmıyordu. Aslında canım yanıyordu ve göğsümü ovuşturdum. Bunun sadece seks olduğunu açıkça söylediğimiz halde ona aşık olduğum için aptaldım.

Sertçe yutkundum, gerçeğe yüzleşiyordum. Hatamı. Karşılığında beni sevmeyen başka bir adama aşık oldum.

Ben bir aptaldım. Zayıf. Düşüncesiz bir kalbim vardı. Sahip olmamam gereken şeylerden etkilenen bir kalp.

"Beni sevmiyor, K," dedim. "Beni becermekten hoşlanıyor. Andy'ye bebek bakıcılığı yapmamı seviyor. Ben değiştirilebilirim. Geçiciyim. Bağlanmak yok, unuttun mu?"

"O zaman hayallerinin işini al ve ondan uzak dur." Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu. Neden basit olmasın ki?

"Ha! Burası tıpkı Calhan gibi. Küçük. Sence Art ve Pam'den kaçabilir miyim?"

Güldü. "Hayır."

"Burada yaşasaydım Hunter Valley'deki itfaiye şefinden kaçamazdım.

Onu *herkes* tanır. Kışın, her gün karlı bir hendeğe girerdim.

ve beni kurtaracak kişi o olacaktı."

"Peki. O zaman ona kalmanı isteyip istemediğini sor. O zaman ."

Keely haklıydı. Benim hakkımda ne hissettiğini bilmem gerekiyordu. Çünkü iş, işti. Aşk ise bambaşka bir şeydi ve bu şansı tepemezdim. Mac benim gibi hissediyorsa olmazdı.

"Sor ona, G," diye itti. "Sormak zorundasın. Yıllarını Art'la geçirdin ve onun sana karşı senin düşündüğün gibi hissetmediğini bilmiyordun. O Art değil ve her erkek seni hayal kırıklığına uğratmaz."

Dudağımı ısırdım, endişeliydim. "Ya Art gibi o da beni istemiyorsa?"

"Tatlım, o zaman eve döndüğünde o aleti gezintiye çıkardığını ve biraz eğlendiğini bileceksin. O alet seni Art'tan sonsuza dek kurtardı ve doğru erkek geldiğinde ona hazır olacaksın."

Keely'yle yaptığım görüşmenin sonuna gelmiştim ve sinirlerim o anda tepeme çıkmıştı.

Mac buradaydı, beni izliyordu.

Gidiyor musun? diye sormuştu.

Şimdi tam zamanıydı. O an gelmişti. Georgia'ya dönüş uçak biletim sabah içindi. O kadar gergindim ki avuçlarım terliyordu. Onları pantolonuma sildim. Mac istediğim her şeydi. Huysuz, tabii. Ama özverili ve seksi. Otoriter ve harika bir baba. İnanılmaz bir aşık.

Sertçe yutkundum, dudaklarımı yaladım. Tanrım, ona gitmek, kollarımı ona dolamak ve onun da bana sarılmasını ummak istiyordum. Başımın üstünü öpmesini, bana iyi kızım demesini ve sonra beni çok ama çok kötüymüşüm gibi becermesini istedim.

Ama daha fazla seks orgazm sayım dışında hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Sormam gerekiyordu. Ait olup olmadığımı ve burada olup olmadığımı bilmeliydim. Onunla birlikte. Yap şunu. *Yapmalıydım*. YAP. YAP!

"Sen... kalmamı istiyor musun?" diye sordum. *Beni seviyor musun? Benimle olmak istiyor musun? Beni istiyor musun?*

İşte oldu. Başardım. Kalbim Andy'nin merdivenlerden aşağı uçmasından daha yüksek sesle çarpıyordu. Gülümsedim. Bekledim. Bekledim. Bekledim, tıpkı sunucunun bir yarışmanın galibini açıklamak için zarfı açtığı zamanki gibi.

MAC

Kalmasını istiyor muydum?

Evet. Ama gidiyordu. Çantasını topluyordu. Hunter Valley'de kalması bir seçenek değildi. Burada olmak isteseydi, o kırık fermuarlı valizi atar ve kapısından içeri girdiğimde üzerime atardı.

Bunu bildiğim için, odanın her tarafına saçılmış gidişinin kanıtlarını gördüğüm için ona ihtiyacım vardı. Onu tutmaya, ona dokunmaya. Kahretsin, onu boşaltmalıyım.

Andy babamda olduğu için ev kalmıştı. Ne yazık ki ben . Olay komuta aracım vardı, böylece doğrudan olay yerine gidebiliyordum ama her an çağrılabilirdim. Bu da soyunamayacağım anlamına geliyordu. Ama onu becerebilirdim. Yaratıcı ve hızlı olabilirdim. Çünkü eğer gidiyorsa, ona son bir kez sahip olmalıyım. Yemyeşil kıvrımlarını hissetmeliydim. Sikimi sıktığını hissetmeliydim. Sırtımı pençelemeliydi. Adımı haykırmalıydı.

Siktir et.

Ona gittim. Onu öptüm. Saçlarını tuttum. Kıçını. Göğüslerini avuçladım. O da aynı çılgınlıktaydı, tenime ulaşmak için kıyafetlerimi tırmalıyordu.

"Mac," nefes aldı, ellerini de üzerimde gezdirdi. "Evet."

İtfaiye üniformamı giymiştim. Tüm düğmeler, ağır bir kemer, sağlam ayakkabılar. Önemli değildi. Onu istiyordum. Şimdi.

"Bu çok çabuk olacak," dedim sonunda ağzımı onunkinden çekerek.

Başını salladı, saçları yüzüne düşüyordu. Andy'ye söylediği gibi sakın ve ağırbaşlı ya da dengeli değildi. Sikim için sabırsızlanıyordu. "Evet. Çabuk."

Parmakları önce kemerimi, sonra da iş pantolonumu açtı. Boxerıma uzanıp beni kavradığında tısladım.

"Siktir."

Elini kendimden çektim, kalçalarını kavradım ve yüzünü duvara dönmesi için onu döndürdüm. Elleri başının yanındaydı, yüzü dönüktü. Pantolonunu ve külotunu dizlerinin etrafından indirirken beni izledi.

Yakınına eğilip kulağına doğru konuştum. "Islak ve hazır mısın, güzelim?"

Dudağını ısırды, başını salladı.

"Bir bakayım." Elimini çıplak kıçının üzerinde kaydurdım ve şaplak attım. Kahretsin, el izim kremsi teninde çiçek açmıştı. Sonra merkezini buldum, onu ıslak buldum. Bacakları birbirine kenetlenmişti, daracıktı.

"Mac," diye fısıldadı. Bu yeterli olmazdı. Adımı haykırmasını istedim.

"Öne eğil, kıçını dışarı çıkar."

Cüzdanımdan bir prezervatif çıkarırken, onun pozisyon almasını izledim. Bana bir an küstahça davranması, sonra da boyun eğmesi hoşuma gidiyordu. Üzerinde el izim olan kalkık kıçısı bunun bir işaretiydi. Kendini nasıl sabit tuttuğunu, hevesle sikimi beklediğini.

Dizlerimi bükerek kendimi hizaladım, lateks kaplı kafayı kıvrımlarının arasından geçirdim.

"Mac! Lütfen." Bu biraz daha iyiydi.

Oh, çok iyi yalvarıyordu.

Sıraya girdim ve derine ittim. Neyse ki küçük değildi. Yarıya kadar eğilmem gerekmedi. O da öyle. Mükemmel uyuyorduk. Sıkı. Sımsıkı.

"EVET!" bağırdı, beni geri iterek.

Bir elimi beline doladım, diğer elimi de vücudunda gezdirerek üstünden memelerini avuçladım.

Sonra hareket etmeye başladım. Derin vuruşlar.

"Çok sıkı. Çok ıslak." Boynunu ısırđım. "Mükemmel. Beni çok iyi alıyorsun."

"Çok iyi," diye tekrarladı.

"Klitorisinle oyna, güzelim, ve benim için boşal. Evet, aynen böyle. Oh, daha da ısladın."

Çok uzun sürmedi ve onun kenetlendiğini hissedebiliyordum. Dalgalanıyordu. Omzunun üzerinden bana baktı. O karanlık gözler benimkilerle buluştu. Genişlediler ve sonra boşaldı.

Onun içinde kaybolmaya karşı koyamayarak takip ettim. Kahretsin, çok iyi hissettiriyordu. Prezervatifi doldurdum ve aklımı kaybettim. Georgia'da kayboldum.

Orada ne kadar durduğumuz hakkında hiçbir fikrim yoktu, o duvara yaslanmıştı, ben hala onun içindeydim, nefesimizi tutmuştuk.

Prezervatifin bakıma ihtiyacı vardı, ben de dikkatlice çıkardım ve banyoya attım. Ellerimi yıkadığımda kıyafetlerini düzeltmişti, bu utanç vericiydi. Ama el izimin nerede olduğunu biliyordum ve bunu ve sert sikiş bir süre hissedecekti.

Yanakları kızarmıştı, bakışları yumuşaktı ve iyi sevişmiş görünüyordu. En azından benim için.

Onu yatağa çekmek, orada tutmak istedim.

"Sen... sen benim soruma hiç cevap vermedin," dedi. Sesi sanki konuşamayacak kadar yorgunmuş gibi yumuşaktı.

"Soruyu hatırlamıyorum," diye itiraf ettim, kemerimi tekrar . "Kalmamı istiyor musun?"

Oh. Şu soru. Az önce yaptığımız şey yeterli bir cevap değil miydi? Seks yaptık.

Harika seks, ama hepsi bu.

Hayatı burada değildi. Georgia'da bir ailesi vardı. Bir annesi, bir kız kardeşi. Bir yeğeni ve yeğeni. Başından beri kalıcı olmadığını biliyordum. Tıpkı hayatımdaki diğer kadınlar gibi. Annem gitti. Elbette öldü ama gitmişti. Tracy gitti. Andy'yi ya da bizi seçmedi. Teri ailemi istemedi.

Geride bırakılmaya alışmışım. Artık bekliyordum.

Georgia, en azından, bu konuda açık sözlüydü. Benden ne istediği konusunda. Bir dakika önce zevk çılgınlıkları atması ona tam olarak istediğini verdiğimi kanıtlıyordu.

Ama seks ne kadar harika olursa olsun, o asla kalıcı olmamıştı. Hiç kalıcı olmadı. Akıllı davrandım. Onunla yakınlaşırken, duygusal olarak mesafemi korudum. Dışarıda onun için bir erkek olduğunu söylediğimde, sadece gülümsedi ve başını salladı. Kabul etti.

Ben sadece Montana'lı bir sikiciydim.

Bu da onun için doğru kişi olmadığım anlamına geliyordu. Eğer şimdi gitmediyse, daha sonra gidecekti. Bu hafta, gelecek hafta, yine de gidecekti. Eninde sonunda daha iyi bir şey ya da birini bulacak ve yoluna devam edecekti. Bu şekilde, kontrol bendeydi. Bu şekilde, ona istediği hayatı verecek adamı bulabilirdi. Ve onun tatlı amcığı yüzünden aletim mutlu olduğu ve boşaldığı için, sonunda onu elde edecek erkeği çok fazla sahipleniyor ve kıskanıyordum.

O büyük, mükemmel gülümsemesiyle beni izliyordu. Onu tutamazdım. Dışarıda onun için bir erkek varsa onu Hunter Valley'de tutamazdım. Lindy ve Dex'in bebeği konusunda çok duygusaldı. Kendine ait bir bebeği olmadığı için. Bunu anlardı ama Hunter Valley onun için geçiciydi, ben de öyleydim.

"Sana iş mi teklif ettiler?" Ben sordum. "James Corp mu?" Başını salladı.

Gülümsemekten kendimi alamadım. Başardı. Mav onda benimle aynı yetenekleri ve özellikleri görmüştü ve ben de bunu ona söylemiştim. Denver'a gidiyordu.

"Bu harika. Seninle gerçekten gurur duyuyorum. Mav iyi bir şey gördüğünde anlar. Bunu almalısın, Georgia."

"Ama-"

Elimi kaldırdım. "Aması yok. Biz sadece size ev sahipliği yaptık." Elim kaldırdım ve evi işaret ettim. "Özel misafirlerimiz için sarımsaklı ekmek yapanlar."

Gülümsemesi hiç bozulmadı. Bir parça bile. Sözlerimden dolayı üzgün görünmüyordu. James Corp'tan istediği işi almıştı. Hayatını yeniden rayına oturtuyordu. Denver onun için mükemmel olacaktı. Mükemmel olacaktı. Özellikle de artık iyi botları olduğu için.

"Mac, ben-"

Telsizim bir çağrı sinyali verdi. Bir an için gözlerimi kapattım, bir kez olsun birinin bana ihtiyacı olmamasını diledim. "Lanet olsun."

Georgia'ya baktım. O da bana baktı.

"Gitmem gerek."

Başını salladı. "Ben de öyle. Görüşürüz, Mac."

Yanına gittim, onu sertçe öptüm, sonra durakladım. Pantolonumdan kemeri çıkardım ve ona uzattım. "Buna ihtiyacın olacak."

Ve böylece bir kadın daha hayatımdan çıkmış oldu.

GÜRCİSTAN

MAC SOLDA. Acil bir çağrının araya girmesinden nefret etmeli miydim emin değildim. Vedalaşmayı çabuklaştırdı. Eğer biri ölmüyor ya da bir bina yanmıyor olsaydı, biraz daha oyalanırdı. Kesinlikle ağlardım. O... şey, şimdi asla bilemeyeceğim.

O gitmişti. Son ilgisinden dolayı amımın sızladığını hissettiğim kadar onun yokluğunu da hissettim.

Beni duvara yaslayıp sertçe becermiş olsa da cevap bu değildi. O öpücükler ve yaramaz seksle, *evet, kal* demiyordu. "Gitmeden önce seni son bir kez daha becermem gerek" diyordu.

Kendini tutamayacak kadar tükenmiş olduğunu düşündüm, tıpkı benim ona gitmek istediğim gibi. Öyle de yaptım. Ama bu benim ona aşık olup onu öpmem ve onun da bana aşık olup beni öpmesi değildi.

Hayır. Sık gibi bir uğurlamaydı.

Beni seçmedi. Beni istemedi. Kalıcı değildim. Benimle bir aile kurmayı. Ben sadece geçici bir pozisyon için iyiydim. Bir bebek bakıcısı. Ne derlerdi? Her zaman bebek bakıcısı olup asla kendi bebeğın olmaz mı?

Artık biliyordum. Tutmaya ve birlikte bir hayat kurmaya değmezdim. Son iki haftaya çok fazla duygu yüklemiştim. Sadece seks için iyi olduğumu söyleyerek bunu ucuzlatmazdım, ama birlikte geçirdiğımız zamana vermemiz gereken değer buydu.

Sadece seks. Bağlanmak yok. Duygu yok. Sadece sikiş.

Ama daha fazlasını istedim. Kalbimin içeri girmesine izin verdim. Ve böylece ağrıyan bir kedi ve kırık bir kalple ağladım.

MAC

Ertesi sabah vardiyamdan eve döndüğümde GEORGIA gitmişti. Kiraladığı ev ön tarafa gitmişti. Garaj dairesi boştu. Temizdi. Sanki oraya hiç gitmemiş gibiydi. Kokusu dışında. Kapının önünde durup kendini ilk kez bana açtığı anı da öyle. Onu duvara yaslayıp sert ve hızlı bir şekilde içime almam.

Bütün sabah uyudum ama uyandıgımda Georgia değildi. Richard'dı.

Onun yastığına kıvrılmıştı.

Kaşlarımı çattım. "İstedğim amcık sen değilsin," dedim huysuzca.

Richard bana sadece kedilerin yapabileceği o aşağılık şekilde baktı, ayağa kalktı, sonra yataktan zıpladı ve... nereye gittiğini kim bilebilirdi.

Sırt üstü yuvarlandım, tavana baktım. Yatağım yalnız hissettiriyordu. Sanki bir şeyler eksik gibiydi. Bir şey vardı. Şaşırmamalı ya da hayal kırıklığına uğramamalıydım. Bunun olacağını biliyordum.

Her zamanki gibi hayata geri dönmüştüm. Beni delirtecek bir kadın yoktu.

Duş aldım. Yiyecek bir şeyler aldım. Araba sırasına girdim ve Andy'yi okuldan aldım.

Normal bir günde normal bir bok.

Kamyona tırmandı, yükseltici koltuğuna yerleşti ve küçük sırt çantasını arka koltuğa fırlattı.

"Bu havalı taç da neyin nesi? Bir şey mi kazandın?" Ben sordum.

Sessizdi. Ve gülümsemiyordu. Andy'ye hiç benzemiyordu. Hasta olsaydı okuldan ararlardı.

"Bu Bayan GG'den," dedi, sesi kederli geliyordu. "Bunu benim için yaptı."

"Ah?" Tacın el yapımı olduğu belliydi, kartondan kesilmiş ve parlak alüminyum folyoyla kaplanmıştı. Etrafında zikzak tepeler vardı. Garajdaki dairesinde bulunan sınırlı malzemeyle yaptığını hayal ettim.

"Bu sabah vedalaşırken bana verdi."

O da okula gitmeden önceydi. Ralph, Georgia'yı son bir kez görmek için babamla ona uğramış olmalı.

"Çok nazikti," dedim ona. Öyleydi. Ona özel bir şey vermek tam ona göreymi.

"Evet. En sevdiği altı yaşındaki çocuk olduğumu söyledi. Ben kazandım ve bir ikincim bile yoktu. İkinci ne demek?"

"Demek ki hiç rakibin yokmuş." Lanet olsun.

Okulda bütün gün tacı taktı. Bütün gün. Lanet olsun. Gün boyunca.

"Huysuz'u alıp yemeğe çıkalım mı?" Konu değiştirmeyi umarak sordum.

Kışlık paltosunun içinde küçük omuzlarını silktili.

"Onu özliyorum," diye mırıldandı kucağına bakarak.

Evet dostum, ben de onu özledim.

GÜRCİSTAN

"ŞARAP. BANA ŞARAP VER."

Keely'nin kanepesindeydim. Johnny çocuklarla dışarıdaydı. Kapısının eşiğinde durduğuma bir baktı ve onları kapıdan dışarı çıkardı. Ya da taşıdığım iki şişe şarap olabilir. Ve bir aile boyu mısır cipsi.

"Haberlerde Dex James' bebeğini doğurduğunu gördüm," dedi, kolunun altına sıkıştırdığı şarap şişelerinden biri ve iki bardakla mutfaktan gelirken. Cipsleri çoktan açmıştım. "Onunla röportaj bile yapıldı. Gerçekte de televizyondaki kadar yakışıklı mı?"

Başımı salladım, bacaklarımı altına sıkıştırdım. "Evet. Daha da uzun. Çok hoş." "Orada olduğuna ve teslimata yardım ettiğine inanamıyorum."

Ben de öyle.

"Peki ondan haber aldın mı?" Yanıma uzandı ve içkilerimizi doldurdu.

"Dex? Hayır. Bahse girerim uykusuzluktan ölmüşlerdir bile-"

Beni durdurmak için elini kaldırdı. "Dex değil. Mac."

Mac. Onun adını her duyduğumda ya da televizyonda bir Big Mac reklamı gördüğümde kalbim yerinden çıkacakmış gibi olurdu.

"Oh. Hayır."

Bir haftadır evdeydim. Mac'in kemerini kullanarak bavulum patlamadan Calhan'a geri dönmüştü. Hayatım mı? Tam bir patlama.

"Annenle yaşamak nasıl gidiyor?"

Gözlerimi devirdim. "Komşular sürtük bir itfaiyeci takvimi üzerinde çalıştığımı düşünüyor çünkü bir erkeği elimde tutamadığım için tek seçeneğim buydu."

Güldü, sonra kesti ve kaşlarını çattı. "Herkes böyle mi söyledi?"

Başımı salladım.

Parmakları dudaklarını kapattı. "Aman Tanrım."

Bloktaki herkesi düzeltmek hoş bir şeydi. Doğru olmayan tek kısım *sürtük* kelimesiydi. Bir itfaiyeci takviminde çalışıyordum ve kesinlikle bir erkeği tutamazdım. Hatta iki tane bile tutamazdım. Onun evinde olmak kesinlikle daha eğlenceli değildi.

"Neyse ki Art'la olan ev sözleşmeye bağlandı," diye paylaştım.

Emlakçı birkaç gün önce beni aradı ve sağlam bir teklif aldıklarını söyledi. Kabul etmek ve evrakları imzalamak için Art'la ofislerinde buluşmak zorunda kaldım. Bu da eğlenceliydi. Onu tekrar görmek, parmağındaki farklı bir ilişkiye ait alyansı görmek. İşim biter bitmez oradan ayrıldım. Art'a karşı artık öfkeden başka bir şey hissetmiyor olsam da, o boşa harcanan zamanın fiziksel bir hatırlatıcısıydı. Boşa giden aşkın.

Neredeyse Mayıs ayıydı ve Calhan'da hava çok sıcaktı. İndiğimden beri terli ve rahatsızdım. Nem çok acımasızdı ve uzun saçlarımın kabarmasını önlemek için ne kadar saç ürünü kullanmam gerektiğini unutmuştum. Montana'da böyle bir sorun olmamıştı. Tanrım, soğuğu özlemiştim. Kalın kazaklar, sağlam botlar ve pembe kabarık bir palto giymeyi özlemiştim.

Kelly klimayı açmıştı ve ben hâlâ terliyordum.

"Biliyorum! Harika bir haber." Yakınımıza eğildi ve şarap kadehlerimizi tokuşturdu. "Güle güle, Art. Merhaba, paranın yarısı!"

Yetersiz banka hesabım son birkaç aydır beni tedirgin ediyordu ama ev kapanır kapanmaz biraz rahatlayacaktım. Ne yapmak istediğimi düşünmek için küçük bir şans. "Değil mi? Uzun zamandır aldığım en iyi haber. Evrakları imzalarken Art'la konuşmak zorunda kalmam dışında. Ama biliyorsun, artık umurumda değil. Pam Buttermacher onu alabilir."

"Çünkü işi salladın ve tüm o orgazmları salladın." Sanki cevap belliymiş gibi basitçe söyledi.

Döndüğümde beri Mac'ten haber alamamıştım. Beklemiyordum. için.

"İşi reddettiğine inanamıyorum," dedi dudağını ısırarak. Belli ki kabul etmem gerektiğini düşünüyordu. Steaming Hotties'de onunla buluşup haberi paylaştığımda Maverick de öyle düşünmüştü. Elimi sıkıp bana iyi dileklerini sunduğunda.

Başımı salladım. "Mac ve Andy'yi uzaktan izlemeyeceğim. Onlar Art ve Pam'den farklılar ama bu bebek zor olacak." Bir bebek benim kriptonitimidir. "Hayır. Tüm bunlardan sonra kendim hakkında çok şey öğrendim. Annemin ya da Art'ın hakkımda söylediği hiçbir şeye inanmak zorunda olmadığımı. Calhan'ın dışında, onların bana koyduğu beklentilerin ve sınırların dışında bir hayatım olduğunu. Benim kendime koyduğum."

"Sen git kızım," dedi, şarabından bir yudum alarak.

"Hepsini hak ediyorum ve alacağım," dedim kendimden emin bir şekilde, sonra şaraptan büyük bir yudum aldım. "Bradley şirketteki diğer açık pozisyonlar için gözünü dört açacak. Belki de sonunda Denver'a giderim. Bu arada başka yerlere de başvurdum ve Art'ı gördükten sonra artık umurumda değil. Muhtemelen bir dahaki sefere Pam'i aldatacak."

Mac'in bu konuda bir şeyler söylediğini hatırladım. Bir kez aldatan, her zaman aldatır.

Mac.

Hayatına devam edip etmediğini merak ettim. Garajdaki dairesini yeni bir kiracı mı almıştı?

Ve yatağı.

MAC

MAVERICK VE BRIDGET bebek Justine için büyük evlerinde bir toplantı düzenliyorlardı. Biz de davetliydik. Ben, babam ve Andy. Bebeği ben doğurduğum için. Neyse ki, resmi olarak işten ayrılmıştım. Bir felaket olmadığı sürece, dışarı çağrılmayacaktım. Bir bira içip bitirmeyi bile planlamıştım.

Andy zili çaldığında Bridget kapıyı açtı. On gün olmuştu ve hâlâ Georgia'nın onun için yaptığı tacı takıyordu. Bazı noktaları biraz solmuştu ama çıkarmayı reddediyordu. Hatta yastığının üzerindeki aksiyon figürünün yanında onunla uyuyordu.

"Hey, küçük adam," dedi Bridget ona, parmak eklemlerini çarpması için uzatarak. Geri çekildi ve bizi içeri aldı.

"Al."

Andy bir şişe köpüklü elma suyu uzattı. "Nedir bu?"

Bridget ondan alarak sordu.

Adam cevap verirken kadın şişeyi inceledi. "Yemeğe davet edildiğinde bir hediye getirmen gerekir. Bayan GG öyle diyor, yani bu

sen."

Andy yemeğe geleceğimizi duyunca beni dükkâna uğrattı ve hediye almamı sağladı. Bu iyi bir davranıştı ve nazik ve düşünceli olduğu için onu suçlayamazdım. Ama kesinlikle kendimi bir pislik gibi hissetmeme neden oldu çünkü bunu düşünmemiştim bile.

Eğer GG burada olsaydı, o zaman-

"Teşekkür ederim, Andy. Çok düşüncelisin. Scout buralarda bir yerde ve seninle takılmayı çok ister."

"Scout?" Bridget kapıyı kapatırken Andy sordu. Paltosunu silkti ve ben de aldım.

"Köpeğimiz. O-"

Bir havlama sesi duyuldu ve ardından kısa bacaklı bir köpek koridorda koşarak Andy'ye çarptı. Poposunun üzerine düştü ve sanki onu sevmesini, beslemesini ya da oynamasını bekliyormuş gibi Andy'ye baktı.

"İşte orada," dedi Bridget gülümseyerek. "Onunla takılabilir misin? Bebeğin tüm ilgiyi üzerine çekmesini biraz kıskanıyor."

Andy gülümsedi - bir süredir ilk kez görüyordum - Scout'u severken. "Tabii ki!"

"Tezgahta onun için de ikramlar var. Ama ona çok fazla vermeyin."

Birlikte kaçtılar.

"Teşekkür ederim. Sanırım Mallory'nin ona matematik ödevi vereceğinden korktu."

Sırıttı, sonra babama baktı. "Ayağınız nasıl, Bay MacKenzie?" "İyiye gidiyor" diye cevap verdi, ayağını kaldırdı ve salları gibi yaptı. Hokey Pokey yapıyorlardı. "On gün daha."

Bana döndü. Gülümsedi. "Ve Mac, sen günün erkeğisin." "Ben mi?"

"Evet, Bay Bebek Teslimatçısı. İçeri gelin." Bizi büyük evinden geçirdi ve kocaman bir büyük odaya soktu. Dışarısı karanlıktı ama tavandan tabana pencerelerden görünen manzarayı hayal edebiliyordum. Kükreyen bir ateş vardı ve

Herkes büyük divanın ve mutfak adasına yayılmış yiyeceklerin arasına dağılmıştı.

"Herkes Justine'in doğumuyla ilgili gerçek hikâyeyi duymak istiyor," dedi bana. "Dex doğru olamayacak bazı şeyler söylüyor. Mesela sana geri çekilmeni söyledi çünkü orta çizgiden bir şut atabilseydi, bir bebeği yakalayabilirdi."

Gülmekten kendimi alamadım çünkü Dex'in karısının amına bakmamamı nasıl istediğini çok iyi hatırlıyordum. Sanki Georgia'yla aynı odadayken o kadınla -bebek doğsun ya da doğmasın- herhangi bir ilgim varmış gibi.

"Bütün zor işi ben yaptım, değil mi Mac?" Dex kocaman bir sırıtışla yanıma gelip elimi sıkarak sordu.

"Sen üzerine düşeni on ay önce yaptın," diye seslendi Lindy kanepeden. Onu hastaneden beri görmemiştim ama biraz yorgun olsa da iyi görünüyordu. Sarı saçlarını topuz yapmıştı ve üzerinde soluk pembe bir polar üst vardı.

"Şekerim, bu çok kaba. Ama doğru."

Dört James kardeş, sevgilileriyle birlikte buradaydı.

Mav önce benim, sonra Drew'un elini sıktı. Silas ve Theo da onu takip etti.

Dex bana bir bira uzattı. "Yardımanın için. Bunu hak ettin." "Hepsi bir günlük iş," dedim.

Steaming Hotties'in sahibi olan ve milyarder CEO Silas'ı evcilleştiren Eve, barista yapımı bir fincan kahvenin cazibesiyle babamı mutfağa çekti. Bebeği görmek için ters yöne yönlendirildim. Dex'in eli omzumdaydı. Aptal gibi gülümsüyordu ama yeni babalara yakışıyordu.

Lindy'nin kollarındaki yeni James'i incelemek için kanepenin arkasına doğru eğildim. "Kucağına al," diyerek onu bana uzattı.

Onu aldım ve sıkı bir futbol tutuşunun içine çektim. Çok hafifti. Çok küçüktü. Onu yeni çıktığında, kelimenin tam anlamıyla yepyeni gördüğüm halde, şimdi daha da küçük görünüyordu.

"Hey! Sırada ben varım sanıyordum," diye mırıldandı Silas.

Lindy kayınbiraderine "Onu o doğurdu," diye hatırlattı.

Justine soluk pembe bir battaniyeye sarılmış uyuyordu. Sarı saçları dağınıktı ve neredeyse görünmüyordu. Küçük burnu bir düğme gibiydi ve dudakları sanki emziriyormuş gibi hareket ediyordu.

Çok tatlı. Andy hiç bu kadar küçük ya da bu kadar sakin ve sessiz olmuş muydu? Önce Justine'e, sonra da Lindy'ye gülümsedim.

"İyi iş çıkardın."

Bana sırttı. Annelik ona yakışıyordu. "Yardımanız ve bu adama katlandığınız için teşekkür ederim." Mavi gözleri yanımdaki Dex'e kaydı. Eğildi ve onu öptü.

"Yarın Denver'a dönüyoruz," dedi. "Teşekkür etmeyi kaçırmak istemedik. Eğer orada olmasaydınız, şu anda yeni bir araba alıyor olurdum. Detaycıların doğum işini halledebileceklerini sanmıyorum."

"Hepsini tek başıma yapmadım," dedim ona. "Sen yardım ettin." "Onun egosunu yükseltme," diye uyardı Lindy.

Andy Scout için bir top attı ve köpek hemen arkamızdan odanın öbür ucuna koştu.

"Georgia da yardım etti," diye ekledim. "Döndüğünde ona şahsen teşekkür edebilirsin."

Önce birbirlerine, sonra da bana baktılar. Karışıklığı fark etmemiş olamazdım.

"Denver'da mı? Georgia'ya nasıl teşekkür edebiliriz?" Dex sordu. "James Corp'ta bir iş buldu."

"Hey, Mav!" Dex başını kaşıyarak seslendi. Babası bağırıldığında bebek kıpırdamadı bile. Silas geldi ve Justine'i yolcu ettim.

Dönüp Bridget'le birlikte büfeden yemek tabakları hazırlayan Mav'a baktım.

Mav yukarı baktı.

Dex, "Georgia'nın iş teklifini geri çevirdiğini söylediğini sanıyordum," dedi.

Mav bir elinde tavuk kanadı, diğerinde dolu bir tabak tutuyordu. "O yaptı."

NE?

Mav ve Bridget'ten uzakta, devasa adanın diğer tarafında durmak için odanın karşısına geçtim. "Ne demek işi reddetti?"

Omuz silkti. Üzerinde onu İnanılmaz Hulk gibi gösterecek kadar küçük bir Steaming Hotties tişörtü vardı. Eve ona sahipken reklam için bir panoya ihtiyaç duymamıştı. Onunla o tişört arasında ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. "Geçmesi gerektiğini, Hunter Valley'nin onun için doğru yer olmadığını söyledi. O-"

"Hunter Vadisi mi?" Sanki bana yumruk atmış gibi karşılık verdim. Babam ve Eve ses tonuma döndüler.

Kafam patlıyordu. Bütün hafta boyunca Georgia hakkında hiçbir şey duymamıştım ve *şimdi*, umduğu işi kabul etmediğini öğreniyordum.

Mav başını salladı. "İyi misin? Merak etme, gitmeden önce etkinlik gecesi için her şeyi ayarladı. Bir daha asla toptan barbunya fasulyesi almak zorunda kalmayacaksın."

"Hunter Valley de ne demek?" Acılı yemekle ilgili kısmı görmezden gelerek tekrarladım.

"Ona burada halkla ilişkiler müdürü olarak iş teklif ettim. Silas ve ben tam zamanlı olarak burada olduğumuz için yerel ofisi büyütüyoruz. Onun da bunun bir parçası olmasını istedim."

"Seni geri mi çevirdi?" Anlamaya çalışarak tekrarladım. Elimi ağzımın üzerinde gezdirdim, bıyıklarım avucumu tırmalıyordu. Georgia neden hayalindeki işi bırakıp deli gibi görünen annesi ve pislik eski sevgilisinin olduğu bir kasabaya geri dönsün ki? "Ne oluyor be?"

MAC

"Neden bu kadar üzgünsün?" Babam sordu.

Partiden sonra eve döndük. Mutfaktaydık ve Andy için dondurucudan tavuk nugget çıkarıyordum, kapıyı çarparak . Mav'ın evinde tonlarca yemek olmasına rağmen Andy köpekleriyle oynamaktan yemek yiyememişti. Şimdi acıkmıştı ve beklerken Richard'ı arıyordu. Neden, hiçbir fikrim yoktu. Kediye üç gündür görmemiştim ama mama kabı her sabah boştu, bu yüzden hayatta olduğunu biliyordum.

Babam mutfak masasındaydı, çizmeli ayağını bir sandalyeye dayamıştı.

"Georgia hakkında mı?" Kurabiye tepsisini masanın altından çekerek sordum.

Dolap. Büyük bir gürültüyle üzerine bıraktım. "Evet.

Belli ki işi istememiş."

Ofladım ve tencereye ters ters baktım. "O istedi."

"bir kadın için çok heyecanlanıyorsun."

Ona baktım. Kaşlarımı çattım. "İşi o *istedi* baba. Bu hiç mantıklı değil."

Bir an sessiz kaldı. "James Inn'de kaldığını biliyor muydun?"

Poşetten tepsiye birkaç tavuk nugget salladım, sonra babama baktım. "Ne? Ne zaman?"

"O buradayken birkaç gece."

Başımı salladım. Tepsideki donmuş şekilleri düzelttim. "Bir dairesi vardı," dedim arka pencereyi göstererek. "Süslü olmadığını biliyorum ama-"

"Evlat, küçük garaj dairesi James Inn olmasa da, kadın oraya olanaklar için taşınmadı."

"O zaman neden?"

İç çekti. "Bir yangını geceleri bir mil yaydığı ışıltıdan değerlendirebilirsiniz. Ekibinizi yanan bir binaya ne zaman göndereceğinizi ve ne zaman sokaktan devam edeceğinizi söyleyebilirsiniz. Birinin diyabetik bir acil durumu olup olmadığını anlayabilir ve şimdi bir bebeğin doğumuna yardımcı olabilirsiniz. Ama bunu göremezsiniz."

Tezgâha yaslandım ve ona baktım. "Baba, sen neden bahsediyorsun?"

"O kadın sana aşık."

Göz kırptım. Sonra tekrar. Başımı salladım. Georgia mı? *Beni* seviyor musun? "Hayır.

Hayatta olmaz."

"Georgia hana buradan uzaklaşmak için gitti. Senden uzaklaşmak için. Kalbini koruyordu."

Başımı salladım.

"Bunu nereden biliyorsun da ben bilmiyorum?"

"Çünkü kafan kıkırda gibi görünüyor." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bu konuda değil," diye karşı çıktım. Biliyor olmalıydım. *Görebilirdim.*

Fırın bip sesi çıkararak ısındığını haber verdi. Kapağı açtım ve kurabiye tepsisini içeri kaydardım. "Eğer hana gittiyse, bunun nedeni hiç bitmeyen sıcak su istemesiydi."

Değil mi?

MAC

ERTESİ GÜN, babamı doktor randevusuna götürmek için aldım. Ona bir önceki geceden beri aklımda ne olduğunu sordum. Bütün gece.

Georgia bana aşık mıydı? Hiç söylemedi. Hiç belli etmedi. Kadınlar deli miydi? Öyle görünüyordu çünkü benimle birlikte olmak istiyorsa neden James Inn'e gitsin ki?

"Georgia hakkında. Otele gitti, yani benimle birlikte olmak istemedi. O zaman neden Andy'ye yardım etmeye evet dedi? Ayrıca, eğer istediği bu değilse, seninle ilgilenmeyi ve benim odamda kalmayı?"

Bana doğru baktı. "İstediği şeyin bu olmadığını kim söyledi?"

Bakışlarımı önce ona, sonra tekrar yola çevirdim. Güneş parlıyordu. Parlaktı. Çok parlaktı. Uzanıp küçük tutucusundan güneş gözlüklerimi çıkardım ve taktım.

"Belki de *tam olarak* istediği şeydi ama sen ona sadece sıradan bir şey olduğunu söyledin. Buradan dön. Bir çörek almak istiyorum. Belki doktor için fazladan bir tane alırım ve beni bu bottan daha çabuk çıkarır."

Gözlerimi kırıştırdım ve yerel çörek dükkanına döndüm.

"Daha fazlasını hissetseydi bana söylerdi," dedim, çöreklere değil Georgia'ya bağlı kalarak.

Arabaya servis sırasına girdim.

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Peki sen ne yapardın? Şu anda nasıl hissettiğini inkâr mı ederdin? *Onun senin* hakkında hissettiklerini inkâr *mi* ederdin? Karşılık görmezse mahcup olur ve incinirdi. Tıpkı eski sevgilisi gibi. Anladığım kadarıyla, onun sevgisini alıp başka bir kadın için bir kenara atmış. Hatta onunla evlendi."

Öfkelendim çünkü Georgia'nın eski sevgilisiyle kıyaslanmaktan hoşlanmıyordum. Soruyu ben sormuştum ve şimdi cevaplardan hoşlanmıyordum. Arabaya servis sırası hareket etti ve ben de öne geçtim.

"Ve onu hamile bıraktım," diye ekledim.

"Ne? Eski sevgilisinin bebeği mi olacak?" Babam açıkça şaşırılmış bir halde sordu.

Başımı salladım. "Evet, evlilikleri boyunca onu bebek konusunda oyaladı, belli ki ona bebek vermedi. Sonra bildiğiniz gibi onu aldattı ve şimdi de başka birinden bebek sahibi oluyor. Georgia onları görmek, neler kaçırdığını bilmek istemiyor çünkü-"

Lanet olsun.

Ben bitiremedim, babam da benim yerime bitirdi. "Çünkü Hunter Valley'de kalmak istemiyordu, istenmediği zaman seni ve Andy'yi görecekti. Duyguları karşılık bulmadığında."

Sipariş penceresine bir araba yaklaştırdık.

"Oğlum, onun tek istediği seçilmektir. Seçilmek. Birinin en iyi seçimi olmak, ikincisi değil."

GÜRCİSTAN

"GÜNAYDIN ANNE," dedim kahve cezvesine doğru giderken. Hayatım boyunca ocağın yanındaki köşede .

Saten uyku şortumu ve üstümü giymiştim. Saçlarımı dağınık bir şekilde topuz yapmıştım. Dişlerimi fırçalamıştım ama başka bir şey yapmak için kahveye ihtiyacım vardı. İyi uyuyamıyordum. Düşünsenize.

Tezgâhın üzerindeki çantaları değiştiriyor, çünkü mavi çantadan bugünkü kıyafetiyle uyumlu pembe çantaya kadar her şeyi taşıyordu.

"Sassy'nin bu sabah fazladan bir gösteri kızı var. Onu senin götüreceğini söyledim. Alışveriş merkezinde buluşacaksınız çünkü sevgili kızımızın doğru destek kıyafetini seçmek için yardıma ihtiyacı var ve senin doğru şeyi bildiğini biliyorum."

Bir an için gözlerimi kapattım. Buna ihtiyacım yoktu. Kafeinden önce olmaz. Bir kupa alıp doldurdum ve yüzümü ona döndüm. Tamamen giyinmiş ve güne hazırdı, yani elbisesi, ayakkabıları, mücevherleri, makyajı vardı ve saçları şekillendirilmişti. Saat sekizde. Her şeye hazırdı, kapıyı çalabilecek dini bir tarikata bile.

"Anne, Sassy'nin fazladan yarışmacı kızını almayacağım," dedim. "Çifte rezervasyon yaptırmamalıydı."

Görevinden başını kaldırıp baktı.

Sözlerimin hiçbir anlamı yokmuş gibi elini sallayarak, "Elbette yapacaksın," diye karşılık verdi. "Başka hiçbir şey yapmıyorsun. Sanki bir-"

Elimi kaldırdım. Yeterince içmiştim. Benden bu kadar. Kavgaya hazır değildim ama yeterince kullanılmıştım ve üzerime yürünmüştü. Suçu tamamen kendime attım. Yıllarca... onlarca yıl, hatta tüm hayatım boyunca oturup ne istediğimi ve ne yapacağımı başkalarının belirlemesine izin verdim. Gülümsedim, kibar davrandım ve tüyleri diken diken etmedim.

Güçlendirici biradan bir yudum aldım, sonra bıraktım. Tanıdığım zorlu ve cesur biri gibi kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Doğru," diye başladım. "Benim bir işim yok. Bir işim vardı ve iyi gitti ama bitti. Bana tam zamanlı bir pozisyon teklif edildi ama reddettim."

Acı hâlâ oradaydı. MacKenzie ailesinin ve James Corp'taki işimin çifte kaybı. İstedğim her şeyden uzaklaşmıştım çünkü çok acı vericiydi.

Eve döndüğümünden beri her gece -yanımda fıstıklarımı paylaşacak sevimli bir çocuk olmadan- ağlayarak uyuyordum. Annemin lekeli yüzümden ya da şişmiş gözlerimden bahsetmemesine şaşırmıştım. Gözlerimin altındaki torbaları sakinleştirmek için salatalık dilimlerine ve hemoroid kremine ihtiyacım vardı.

"Ne kadar ." Dudaklarını büzdü. Bugünkü ruj seçimi leylak rengiydi. Onun için iyi bir renkti.

"Anne, ikisini birden yapamazsın. Hem reddetmemin aptalca olduğunu söyleyip hem de böyle geri kalmış, tehlikeli bir yerde olduğunu belirtmezsiniz."

Haklı olduğumu bildiği için sessiz kaldı. Sonra tekrar çantasının başına döndü ve kozmetik çantasıyla pudra kâğıdını taşıdı. "Burada bir iş bulabilirsin."

Başımı salladım. "Evet hanımefendi ve bana en uygun pozisyonlar için özgeçmişlerim var. Bu, Sassy'nin asistanı olarak kullanılacağım anlamına gelmiyor. Benim zamanım bana ait. Seçimlerim bana ait."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu cesur çizgi nereden geliyor?"

Mac'i düşündüm, o küçük dairede ilk kez onun karşısında durduğumu, ona sadece sütyenim ve külotumla vücudumu gösterirken gergin olduğumu ve bana onun dünyasını yönetmemi söylediğini. Ve öyle görünüyordu. Bir süre için.

"Ben hep böyleydim anne. Sadece uyum sağlamayı daha kolay buldum. O göstermelik gülümsemeyi takınmak ve her şey mükemmelmış gibi davranmak. Seninle ve Sassy ile. Art'la. Onun için boyun eğersen beni daha çok sevebileceğini düşündüm."

"O-"

Başımı salladım ve bir kez daha elimi kaldırdım. "Evliliğim hakkındaki görüşleriniz sadece bu kadar. Sizin görüşleriniz. Beni aldattı ve bunu yapmasının nedeni ne olursa olsun, evlilik yeminimizi bozdu. Ben bunları ciddiye alıyorum ve onurun sizin için de önemli olduğunu biliyorum. Art'ın tarafını tutmaya devam edersen bana zarar verirsin ve sadece kendini utandırırsın."

"Ben Art'ın tarafını tutmuyorum," diye karşı çıktı ve küçük mendil paketini alıp yeni çantasına yerleştirdi. "Sağlam bir evliliğiniz vardı ve gitmesine izin verdiniz."

"Tabii ki bıraktım. Ve sağlam değildi. Yıllarca sürmedi. Beni aldatan bir adamla kalmamı gerçekten istiyor musun? Bunu evde ve işte yüzüme vuran bir adamla?"

"Tabii ki hayır."

"O zaman yeter. Onu geçmişime gömeceğim ve sen de öyle yapmalısın." "Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum."

"Hayır, sen benim senin istediğin şeyle mutlu olmamı istiyorsun. Otuz beş yaşındayım anne. Asla bir yarışmayı kazanamayacağım. Asla Sassy gibi sıska ya da Miss Georgia olamayacağım."

"Herkes onun genlerine ve yeteneğine sahip değil."

"Haklısınız. Kendi genlerime sahibim ve beni olduğum gibi seven insanlar var. Bütün bir kasaba ile paylaştığım yetenek ve becerilerim var. Şarkı söyleyebilmem ya da baton çevirebilmem kimsenin umurunda değildi. Zeki olduğum için arandım, güzel olduğum için değil. İş benimdi."

"O zaman neden geri çevirdin?"

"Çünkü daha fazlasını istedim." Ona Mac ve Andy'den bahsetmeyecektim. Drew ve gizemli Richard'dan, kediden. Onlar hakkında konuşamayacak kadar acemiydim. Hepsini çok özlemiştim ama benim değillerdi. Ve bir erkeğin bana kalmamı söylemesini hak ediyordum. Onun olmamı. Dizlerimin üzerine çökmeyi. "Ve şu andan itibaren, alacağım tek şey bu."

Sanki uyurken uzaylılar tarafından ele geçirilmişim gibi bana geniş gözlerle baktı.

"Artık beni utandırmak yok," diye uyardım. "Artık beni Sassy ile kıyaslamak yok. Artık yok. Ya beni olduğum gibi kabul eder ve seversin ya da buradan çıkıp giderim. Başım dik, yarışma gülümsemem yerinde."

Sertçe yutkundu ama belli ki onu susturmuştum.

Söyleyeceğimi söyledim. Ona yıllar önce söylemem gereken şeyi söyledim. Şimdi zaman gösterecekti. Ve birçok hatırlatma.

Kahveme baktım, güzel olduğunu ama hava için çok sıcak olduğunu düşündüm. Sıcak bir içecek için karlı ve berrak olması gerekiyordu ve Nisan ayında Gürcistan ikisi de değildi. "Sanırım gidip buzlu bir kahve almak istiyorum. Bana katılmak ister misin? Bunu bir kız günü haline getirip tırnaklarımızı yaptırabiliriz." Elime baktım. "İtiraf etmeliyim ki Montana havası tırnak etlerimi zorluyor."

Önce şaşırdı, sonra memnun oldu. Başını salladı. "Kulağa hoş geliyor. Ama kahve dükkânı da dâhil olmak üzere herhangi bir yere gitmeden önce yüzünü takınsan iyi edersin."

MAC

Theo, ona ön kapıyı açtığım anda, "BABAN bana hâlâ aptallık ettiğini söyledi," dedi. Ceketini omuz silkerek çıkardı ve bana uzattı.

"Seni davet etmediğim için mi buradasın?"

Mutfağa girdi ve ben de ceketini astıktan sonra onu takip ettim. "Kahven var mı? Mallory sınıfındaki pano için bana civciv ve bahar çiçekleri . Beyin ameliyatı daha az emek gerektiriyordu."

"Tencerede. Babam biraz önce yaptı."

Hava o kadar düzelmişti ki arka bahçedeki kar kalkmıştı. Babam ve Andy güvertede bir yarasa evi inşa ediyorlardı. Güneş parlaktı ve ağır paltolarını çıkarmışlardı.

Projeleri düz bir kuş evine benziyordu ve garajın yan tarafına asılacaktı. Yarasaların sivrisinekleri yiyeceğini ve bu yaz güvertemizi bu zararlılardan uzak tutacağını umuyorlardı. Yarasaların

birkaç hafta daha onları -sivrisinekleri ya da yarasaları- görecekti, bahar gelmeye başlamıştı.

Garaj dairesinde yeni misafirler de vardı. Utah'tan bir çift ev almak için şehre gelmiş. Bu sabah ilk iş emlakçılarıyla birlikte ayrıldılar ve o zamandan beri onları görmedim.

Theo fincanların bulunduğu yeri bulana kadar dolapları açıp kapatmaya başladı. Bir tanesine sıcak kahve doldurdu. Sonra tezgâha yaslandı ve bana baktı.

"Bu bir müdahaledir," dedi.

İçimi çektim ve elimi yüzümde gezdirdim. Georgia yatağıma girdiğinden beri iyi uyuyamamıştım. Çarşaf larımı yıkamak istemiyordum çünkü hâlâ onun gibi kokuyorlardı ama yakında yıkamak zorundaydım.

"Ciddi misin? Sadece sen mi geldin? En azından Smutters ve Mav'in burada olacağını düşünmüştüm."

Kahvesinden bir yudum aldı. Nedense acelesi varmış gibi görünmüyordu. Belli ki kâğıttan çiçek kesmek bana müdahale etmekten daha kötüydü. "Baban mantıklı konuşmaya çalıştı ama vazgeçti. Sanırım çok iyi biri olduğu için. Ben değilim."

Bana patentli Doktor Theo bakışını attı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Tamam, pislik. Müdahale et. Tam olarak neye?"

"Georgia konusunda aptal olman üzerine. Neden söylediği hiçbir şey aklına yatmadı? Ya da Andy. Altı yaşında ve onun bir koruyucu olduğunu biliyor. Mav onu istedi."

Ters ters baktım.

Gözlerini devirdi. "İş için. Tanrım." "İyi.

Ben nasıl aptal oluyorum?"

"Çünkü onu seviyorsun ve ona söylemedin ve o burada değil." "Ve sen aşk konusunda uzman mısın?"

"Hayır, ben aptal olma konusunda uzmanım. Mallory'ye sor. Birini tanımak için biri gerekir. Bu yüzden çağırıldım. Bana çok benziyorsun."

"Oh?"

"Cerrahlığı bırakıp küçük bir kasaba doktorunun sakin hayatı için buraya taşınmamın nedeni masamda ölen bir çocuğumun olmasıydı. Bir şeyler hissetmeliydim. Bu kadar genç birini kaybetmenin üzüntüsü. Sırf bir araba kazası geçirdiği için çok şey kaçıran çocuğa öfke. Her şeyi çok iyi bölümlere ayırmışım."

"Bu berbat." Tam olarak nedenini daha önce hiç duymamıştım.

"Bir ilk müdahale görevlisi olarak her zaman üzücü ve korkunç şeyler görüyorsunuz. Hastalar daha hastaneye gelmeden önce ve benim gibi biri. Bu duyguları bir kenara bırakmak zorundasınız."

"Evet," diye kabul ettim.

"Georgia itfaiyenin bağış kampanyasında çalışmış olabilir ama ikinizin paylaştığı şey işin bir parçası değildi. Birisi için bir şeyler hissetmek normaldir."

Kalçamı tezgâha yaslayıp ona doğru döndüm. "Bak, babama da söyledim, sana da söyleyeyim, Georgia'yla aramızdaki sıradan bir şeydi. Daha fazlası değil. Kincaids'i hatırlıyor musun? Bana aletimle düşünmemi söyleyen sendin."

"Dick, kalp değil. Kalbini bu işe bulaştıran sensin." Kaşlarımı çattım. "Nasıl yani?"

"Eğer sıradan bir şey olsaydı, Andy'ye göz kulak olmasını istemezdin. Ve babana yardım ederdi. Bu güven gerektirir."

"Ona güveniyorum. Neden ?"

Başını iki yana salladı. "Tabii ki yapmalısın! Vücudunu onunla paylaşmak bir şey, bu kolay. Hızlı bir yatışın hızlı olmasının bir nedeni vardır. Hayatını paylaşmak başka bir şey. Sen paylaştın ama şartlı olarak."

Başımı kaşıdım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"O kelimenin tam anlamıyla ailenin bir parçasıydı. Seni seviyor. Babanı seviyor. Andy'yi seviyor. Senin huysuz biri olman ve saçma sapan saatlerde çalışman onun umurunda bile değil. Acil bir durum için her an kalkıp gitmek zorunda olman."

Nereye varmaya çalışıyordu? "Tamam."

"Kalması için ihtiyacı olan tek şey dışında ona her şeyi verdin."

"Sıcak su ısıtıcısını tamir ettirdim."

Gözlerini devirdi. "Tanrım, sen benim olduğumdan daha kötüsün. Bu sıcak su değil."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Peki, ne ?"

"*Senin* aşkın."

"Ben-"

Bir elini kaldırdı. "Yalan söyleme. Eğer onu umursamasaydın, üzülmez ve huysuzlanmazdın. Onu umursamasaydın, adını hatırlamazdın. Ya da kafanı kışından çıkarman için *babanla* bana ihtiyacın olmazdı."

İçimi çektim.

"Ona nasıl hissettiğini söyledin mi? Ona söyledin ve o seni geri mi çevirdi?"

Tekrar düşündüm. "Ona söyledim... Ona henüz doğru kadınla tanışmadığımı söyledim."

Sanki içimi temizlemek istediğim için çamaşır suyu içtiğimi söylemişim gibi bana baktı.

Kupasını yere bıraktı ve ellerini kalçalarına koydu. "Yüzüne karşı. Georgia'nın yüzüne karşı henüz doğru kadınla tanışmadığınızı mı söyledin?"

"Evet. Yataktaydık ve-"

Onunla yataktaydım. Çıplaktı, teninde pembe bir kızarıklık vardı çünkü onu birkaç kez orgazm etmişim.

"Ve?"

Bir an düşündüm. "Ve sonra Hunter Valley'de isteyebileceğim her şeyin olduğunu ekledim."

"O zaman ne yaptı? Taşaklarını mı tekmeleyeyim? Bir kadınla yataktaydın ve ona henüz doğru kişiyle tanışmadığınızı söyledin."

Hunter Valley'de bulacaktı, orada . Sanki o
Kadın değildi. Ne yaptığını mı?" Kaşlarımı çattım.

Başımı salladım.

"Tabii ki şehri terk etti. Gitti çünkü ona senin için doğru kadının dışarıda olduğunu ve onun olmadığını söyledin." Gözlerini kapadı ve başını salladı.
"Tanrım, sen aptallar kralısın. Cidden, tacı sen al."

Taç.

"Siktir," dedim elimi tekrar yüzümde gezdirerek. Bıyıklarım avucuma çarpıyordu ve en son ne zaman tıraş olduğumu hatırlamıyordum.
"Gülümsemesi. Bu bir yarışma gülüşü."

"Güzellik yarışması gülüşü nedir?"

Spagetti ve köfte yediğimiz o gece bana bir ipucu verdi. "takındığın bir gülümseme. Gerginken bile gülümsediğini söyledi. Sahte, insanların görmesini istemediğin her şeyi saklıyorsun."

Güldüm ama hiç komik değildi.

"Kendini mutlu hissetmediği halde bana kaç kez o muhteşem gülümsemeyi yapıştırmıştı?"

Tüm zamanlar -yatakta ona istemedenden de olsa bana göre bir kadın olmadığını söylediğim zamanlar da dahil olmak üzere- ıslıl ıslıl gülümsemişti. Onunla her şeyin yolunda olduğunu düşünmem için gözlerimi kamaştırdı.

"Ona hiç kalmasını söyledin mi?"

Başımı salladım ve şimdi biraz hasta hissetmeye başlamıştım. Bir elimi enseme gezdirdim. "Bana sordu. Kalmasını isteyip istemediğimi sordu."

Yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, ne dediğini öğrenmekten korkuyorum. İyi bir şey olamaz."

"Bana işi aldığını söyledi. Denver'ı kastettiğini düşündüm, bu yüzden ona işi kabul etmesi gerektiğini söyledim." Ellerimi havaya kaldırdım. "Onun istediği de buydu!"

Şimdi Georgia'ya söylediğim her şeyi analiz ettiğine göre, çenemi kapalı tutmalıydım.

"Kariyer odaklı mı?" diye sordu. "James Corp'ta kurumsal merdivenin tepesinde gözü mü var?"

Başımı salladım. "Hayır. Birlikte çalışabilmek için eski sevgilisiyle aynı halkla ilişkiler şirketinde asistan olarak çalışıyordu. Bir bebek istiyordu."

"Bir *aile* kurmak istiyordu ama eski sevgilisiyle bunu başaramadı. Buraya geldi, sizinle ve ailenizle tanıştı ve sürpriz! Hemen uyum sağladı. Siz üçünüz onun istediği her şeysiniz. Ve Lindy'nin bebeğini doğurmana yardım etti."

Sonrasında ağlamasına şaşmamalı. Çok zalimceydi. Tüm bunlar.

"Kahretsin," diye mırıldandım, iş botlarıma bakarken.

"Evet, lanet olsun. Sence bu iş gerçekten istiyor mu?"

Başımı salladım. "Evet. Yani, boşandığından beri bir taneye ihtiyacı var. Mav onu istiyor ve takvimdeki çalışmasına bakılırsa, bu iyi bir uyum."

"Ama onun hayali bir aile. Bunun bir parçası olmasını isteyip istemediğinizi sordu ve siz de ona hayır dediniz. Ona işi kabul etmesini söylediniz."

"Evet... Denver'da şirket ofisinde olduğunu sanıyordum, bu yüzden beni biraz rahat bırakmalısın. Burada olduğunu hiç söylemedi. Hunter Valley'de olduğunu ilk kez geçen gece Mav'de öğrendim. Ona engel olmak istemedim, bu yüzden sadece ev sahibi olduğumu söyledim çünkü garaj dairesindeydi ve tüm konuklarım için sarımsaklı ekmek yaptı."

Kaşlarını çattı. "Sarımsaklı ekmek olayının ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ama bir kadın kalmasını isteyip istemediğinizi soruyorsa, kalmak istiyor ve sizin de ona kalmasını istediğinizi söylemenizi istiyor demektir." Elini yüzünde gezdirdi. "Siktir, bunun mantıklı olduğunu sanmıyorum. Buna ne dersin? Kalmasını istedin mi? Garajdaki dairede *değil* de burada seninle olmasını mı istiyorsun?"

"Evet."

Evet. İstedim. Kalmasını istemiştım. Beni istemesini istedim. Bizi. Beni seçmesini, Andy'yi seçmesini istedim. Hepimizi sevmesini. Ve ben her şeyi berbat ettim.

Orada durdu ve bana onu isteyip istemediğimi sordu, ben de hayır dedim. Aptal gibi.

"Seni hiçbir şeyden korkarken görmedim. Georgia'dan neden bu kadar korkuyorsun?"

İçimi çektim. "İnsanlar gider, Theo. Annem de. Öldüğü için bunun aptalca olduğunu bilsem de onu özlemek acı veriyor. Tracy, kız kardeşim, o bizi seçmedi. Bizi bırakıp gittiğinde, Andy'yi bıraktığında, bu beni derinden yaraladı. Babamın iyi bir yüz ifadesi takındığını biliyorum ama onun için çok zor. Sonra Teri, o da eski sevgiliydi. Andy'yi istemedi. Georgia, pembe bir bavul ve yüksek topuklu ayakkabılar giyerek tüm bakımlı mükemmelliğiyle güvenlik alanından geçti. Yemin ederim, sürdüğü ruj rengi Viagra gibi işe yarıyor."

"Yani gideceğini bildiğin için onu içeri almaktansa uzak tutmanın daha iyi olacağını düşündün."

Başımı salladım.

İnsanların beni terk etmesinden o kadar korkuyordum ki Georgia'ya hiç şans vermiyordum. Muhtemelen kalmayacaklarını anlamanın daha kolay olduğunu düşündüm. Georgia kalmayacağını söylemişti. Planı buydu. Ama babam ve Theo'nun söyledikleri doğruysa, bana aşık olmuştu. Bize.

Burada olduğu süre içinde bizden biri oldu. Hiç vakit kaybetmeden hayatımıza karıştı. Andy'nin kaka yapma konusunda söylediğinin aksine, bazen uzun *sürmüyordu*. Bazen hızlı, çok hızlıydı.

O bize her şeyini verdi ve karşılığında ben vermedim.

Kalabilirdi. Yine de gitmesine izin verdim. Korkum onu uzaklaştırdı. "Peki, onu burada Hunter Valley'de mi istiyorsun?"

Seninle mi?"

"Evet."

"Bunu ona sen mi söyledin?" SIKTIR!

"Hayır."

"İşte kadar. Artık resmileşti. Aptal tacını takıyorsun."

MAC

APTALLARIN KRALI. O bendim. Yanan bir binaya koşabilirdim ama kalbimi açamazdım.

Theo kahvesini içerken ben de pencereye gidip babamla Andy'nin yarasa kutusu üzerinde çalışmalarını izledim. GG'nin ona yaptığı taç bir haftadan sonra gerçekten üzgün görünüyordu ama Andy onu hâlâ takıyordu.

Taç aşk demekti. Georgia'nın Andy'ye olan sevgisi ve Andy'nin tacı çıkarmaması bana Andy'nin de Georgia'yı sevdiğini gösterdi. Onu özledim. Altı yaşındaki bir çocuğun sevgisini nasıl bu kadar özgürce ve koşulsuzca verebildiğini kıskanıyordum. Onun için kelimenin tam anlamıyla ilk görüşte aşk olmuştu.

Belki benim için de öyleydi. Onu havaalanında gördüm ve BAM! Onu hayatımda istedim. Ve o hayatıma girmeye devam etti. Garaj dairesinin kiracısı olarak. İtfaiyenin bağış toplama etkinliğinin organizatörü. Hatta babamın kırık ayağı. Defalarca yoluma çıktı. Yine de her fırsatı berbat ettim. Her birini.

Çünkü Georgia'ya verdiğim şey koşulluydu. Ona sınırlar koydum ve artık aşkın sınırlandırılmayacağını görebiliyordum. Kontrol edilemezdi. Tıpkı Georgia'nın kendisi gibi.

Güvenli, kontrollü, sorumlu hayatımda kalıp yalnız mı kalmak istiyordum, yoksa Georgia'nın dünyamı yeniden yönetmesine izin mi vermek istiyordum?

Öğrenmenin zamanı gelmişti.

Arka kapıyı açtım. Andy ve babam çekiçle uğraşmaktan başlarını kaldırıp baktılar. "Georgia'nın yeni annen olmasını mı istiyorsun?"

Bir haftadan uzun bir süredir ilk kez Andy'nin yüzü aydınlandı ve gülümsedi.

Bir başkasını sevmenin verdiği mutlulukla gözleri kamaştı.

Kahretsin, Andy zeki olandı. Ve altı yaşındaydı.

"Evet!" dedi, yukarı aşağı zıplayarak.

"O zaman gidip onu alalım."

"Zamanı gelmişti," diye mırıldandı babam ama gülümsüyordu.

Andy koşarak yanıma geldi ve bacaklarıma sarıldı. "Sana onun doğru olduğunu söylemiştim." "Şimdi Georgia'ya gitmemiz gerekiyor.

Georgia'ya."

Theo yanıma geldi ve omzuma bir tokat attı. "İyi ki uçağı olan birini tanıyorsun."

GÜRCİSTAN

SASSY AKŞAM YEMEĞİNE GELMİŞTİ. Hava güzel olduğu için verandada yiyorduk. Annemin evi Calhan'ın orijinal bölgesinde büyük ve eski bir evdi. Evler görkemliydi, dallarından İspanyol yosunları sarkan canlı meşelerle kaplı yoldan geriye doğru uzanıyordu. Kalın leylak çalıları arka bahçeleri ayırıyordu, ancak herkesin işine karışmak tipik güney doğasıydı.

Tommy ve Sally Ann mayolarını giymiş, fiskiye'nin içinde koşuyorlardı. Keely'nin çocukları da onlara katılmış, bağırıp çağırıyor ve harika vakit geçiriyorlardı. Sassy'nin geleceğini öğrendiğimde Keely'ye mesaj atıp en iyi arkadaş desteği istemiştim. Kocasını Johnny lig gecesi için bowling salonundaydı ve Sassy'nin kocası Troy da hâlâ işteydi.

Akşam yemeği bitmişti ama henüz dilimlenmiş meyve ve şerbeti getirmemiştik.

Bir gün önce annemle yaptığım küçük sohbetten beri daha sessizdi. Belki de bunun nedeni, *"eğer sahip değilsen"*

söyleyecek güzel bir şey varsa, şey söyleme. Bu da onun hiçbir zaman iyi bir şey söylemediğini kanıtlıyordu.

Ama çabalıyordum ve bunu takdir ediyordum. Ama onunla kalmak -sadece sıcaktan dolayı değil- boğucuydu. Evde yaşamak için çok yaşlıydım. Ev satışından gelen paranın yarısını alıp taşınmak için sabırsızlanıyordum. Sanki beklemeye mahkummuşum gibi hissediyordum.

Ne için, bilmiyordum. Montana'ya devam etmek, hayatımdan kaçmak için gitmiştim ama bu beni başladığım yere geri götürmüştü.

Kapı zili çaldı.

"Ben alırım," dedi annem. "Daha önce kapı kapı dolaşan bando takımını gördüm ve onlara bağışta bulunacağım. Sonra da tatlı yeriz."

"Bu yeni bir ruj rengi mi?" Annem içeri girdiğinde Sassy sordu. Sarı saçları omuzlarının üzerinde mükemmel bukleler halindeydi. Lily Pulitzer kıyafeti çarpıcı bir pembe ve yeşildi ve kulaklarındaki inciler boynundaki gerdanlıkla uyumluydu.

Sanki hatırlamama yardımcı oluyormuş gibi üst dudağımı yaladım. "Hayır, şeffaf dudak parlatıcısı."

"Temiz mi?" sordu. Bu konsept onu çok şaşırtmıştı. Ona göre bu, dudak kreminden bir adım ötesiydi.

Başımı salladım. "Evet, bence parlaklık güzel, sence de öyle değil mi?"

Yanımda oturan Keely çenemi tuttu ve yüzümü ona doğru çevirdi. Dudaklarımı inceledi. "Bana markasını söylemen gerekecek. Güzel görünüyor."

"Georgia," dedi annem kapı aralığından. O da mükemmel görünüyordu, o da bir elbise giymişti ama yeşil rengi tercih etmemişti. Bu renk ona yakışmıyordu ve o da bunu biliyordu. "Burada seni görmek isteyen biri var."

Keely'ye baktım ve altı yaşından beri en iyi arkadaş olduğumuz için, ikimizin de Art olabileceğini düşündüğümüzü yüksek sesle söylememize gerek yoktu.

Ayağa kalktım. Eğer onunla yüzleşseksem, bunu dışarıda yapardım, ama annem muhtemelen kirli çamaşırlarımı dışarıda sergilememi istemezdi.

Komşuların şahit olması için yürüyüş yolu.

Ama o Art değildi ve verandada da değildi. Mac'ti.

Ve o buradaydı.

"Bayan GG!"

Andy ile.

Aman Tanrım.

MAC

GEORGIA DURDU VE BAKTI. Ben de baktım.

Çıplak olmasının dışında, onu kalın kışlık giysiler dışında bir şeyle görmemiştim. Şimdi güzel bir güneş elbisesi giymişti. Omuzları çıplaktı ve üzerinde güzel çiçekler vardı. Saçları her zamanki gibi gür bukleler halinde omuzlarını geçiyordu ve dudakları pırıl pırıldı.

Çok güzel
görünüyordu. Ve
sersemlemiş.

Andy ona doğru koştu ve sarıldı. Folyosu bir yerinden yırtılmış ve uçlarından biri aşağıya doğru eğilmiş olmasına rağmen ona yaptığı tacı taktı. Kaliforniya'daki Disney'e gidip gelen iki kısa uçuş, Georgia'ya yapılan yolculuğun yanında hiçbir şeydi ama James Corp jetini çok takdir ettiğim kesindi.

Vay anasını, çok kullanışlıydı.

Çömeldi ve hemen ona sarıldı. Güzel ve şiddetli. "Bayan GG, siz benim yeni annem olacaksınız! Sana söylemiştim!"

Kapıyı açan kadın - Georgia'nın annesi olduğu belliydi - soluk soluğa kaldı. "Georgia Lee Gantry, lütfen bizi arkadaşlarınızla tanıştırın."

Georgia ayağa kalktı ve gülümseyerek Andy'ye baktı. Bu o sahte güzellik yarışmalarından biri değil, gerçek bir işti. Artık onun peşindeydim, bu çok açıktı. Andy'yi gördüğüne gerçekten sevinmişti. Ben mi? O kadar emin değildim. Henüz emin değildim.

"Anne, bu Andrew MacKenzie ve oğlu Andy. Mac, bu annem June, kız kardeşim Sassy ve yakın arkadaşım Keely. Fıskiye'nin üzerinde yeğenlerim ve Keely'nin üç oğlu var."

"Fıskiye mi?" Andy boynum tutulacak kadar hızlı dönerek sordu. "Oynayabilir miyim?"

Keely ayağa kalktı ve Andy'nin yanına gitti. "Elbette yapabilirsin!" dedi kalın bir güney aksanıyla. "Hemen şuraya git ve ayakkabılarını çoraplarını bırak. Gömleğini de çıkarabilirsin. Birazdan tatlı yiyeceğiz ama siz oynamaya devam edin."

Andy, Keely'nin işaret ettiği yere, havlu yığını olan bir veranda sandalyesine doğru koştu ve şortuna kadar soyunarak tacını dikkatlice yere bıraktı. Koşarak fıskiyelerin olduğu yere gitti ve çocuklar beş saniye içinde birbirleriyle hızlıca tanışıp en iyi arkadaşlar gibi koşup oynamaya başladılar.

Keely Georgia'nın yanına gitti. Hâlâ bana bakıyordu. "Bu o adam mı?" diye sordu, sesi alçaktı ama yeterince alçak değildi.

Georgia başını salladı.

Keely, "Ben de kraker kırıntılarına batırılıp yuvarlanacağım," diye mırıldandı.

Bu daha önce hiç duymadığım bir ifadeydi. Georgia bir iki kez "y'all" demişti ama en iyi arkadaşı gibi güçlü bir aksanı ya da cümleleri yoktu.

"Evet, G, oluyor?" Sassy sordu. Georgia'nın neden ablasından daha aşağı olduğunu düşündüğünü şimdi anlayabiliyordum.

Kadın delicesine güzeldi. Her saçı yerli yerindeydi. Her uzun kıvrım mükemmeldi. Daha önce hiç iki mükemmel gökkuşağı gibi kemerli kaşlar görmemiştim.

Yüzünde tek bir gözenek bile görmedim. Pembe ve yeşil kıyafeti göz kamaştırıcıydı ama ölü bir adam bile onun ne kadar zayıf olduğunu fark edemezdi. Bir mankene benziyordu.

"Küçük çocuğun senin yeni annesi olduğunu söylemesi de neyin nesi?" June açıkça telaşlanmış bir halde sordu. Muhtemelen onu suçlayamazdım. Andy dünyadaki en az incelikli insandı.

"Hanımefendi, ben Hunter Valley'denim ve kızınızı tanıma şerefine nail oldum." Gözlerimi Georgia'dan alamıyordum.

Keely'nin zevkin G'sini söylediğine yemin edebilirdim ama öksürerek bunu örtbas .

Keely yanıma geldi, Georgia değil. "Mac, oturmalısın. Uzun bir yoldan geldin ve senin hakkında *her şeyi* duymak istiyoruz, bu yüzden hiçbir şeyi atlama."

"Georgia'yla yalnız konuşabileceğimi düşündüm." Keely başını salladı. "Hayır, olmaz."

Keely'nin beni bir sandalyeye götürmesine izin verdim, neyse ki Georgia'nın hemen yanındaydı. Aramızda sadece bir adım vardı. Ben ona baktım. O da bana baktı.

"Merhaba," diye fısıldadım.

"Otur," dedi Keely, sandalyeye düşmem neredeyse dizlerimin arkasına tekme atarak.

Georgia yerleşti.

Çocuklar çığlık atıp fiskiyede oynarken, üç güneyli kadının sorgusu başladı. Ama benim tek ilgilendiğim dördüncüsüydü.

GÜRCİSTAN

MAC BURADAYDI. Buradaydı. Calhan'da.

Andy'yi de. Ve artık onun yeni annesi olduğumu söyledi. *Ve* ona yaptığım tacı takıyordu.

Mac'in işin içinde olmadığı havaalanındaki gibi değildi. Ama şimdi öyleydi.

Kalbim hızla çarpıyordu ve şu anda yarışma zamanlarım için şükreliyordum. Antrenmanların her saniyesinde sakın ve derli toplu oturduğum için, titreyip terlemediğim ve onun kucağına tırmanmadığım için.

Güneyli kadınlarla ilgili tek şey, herhangi bir durum hakkında o durumdaki insanlardan daha fazla şey bilmek istemeleriydi. Meraklı ve en büyük işgüzar grubuyduk.

Mac gibi yakışıklı bir adam, herkese yeni annesi olduğumu söyleyen bir oğulla annemin kapısına geldiğinde, akbabalar önce daireler çizdi, sonra da avlarının etrafına yerleşti.

Mac.

Sorular hızlıca ve ustalıkla sorulmaya başlandı. Keely ilk kez Sassy ve Momma ile aynı taraftaydı. Hepsi Mac hakkında bir şeyler öğrenmek istiyordu. Elbette Keely her şeyi biliyordu ama Sassy ve Momma hiçbir şey bilmiyordu. Onlara ondan hiç bahsetmemiştim.

Belli nedenlerden dolayı, çünkü Montana'lı bir itfaiyeciyle kaçamak yaptığımı bilselerdi, çembere alınıp sorgulanacak kişi bendim. "Hunter Valley'de ne yapıyorsunuz?" Keely başladı, her ne kadar cevabı biliyordu. Bu bir ısınma sorusuydu.

"İtfaiye şefi."

"Oğlunuz kaç yaşında?" Annesi sordu.

"Altı."

"Karın nerede?" Sassy sordu. "Evli değil."

Mac sandalyesinde biraz kaydı ama kıpırdamadı.

"Boşandınız mı?"

"Hayır."

Sassy ve Momma aynı anda nefes nefese kaldılar.

"Dul mu?" Eşini kaybedenlere duydukları sempati derindi. "Hayır."

"O zaman doğum kontrolünün nasıl kullanılacağını bilmiyorsun?" Nefes alma sırası bendeydi. "Anne!"

"Andy benim yeğenim. Kız kardeşim onun yerine uyuşturucuyu seçti ve artık o benim."

Bu Sassy ve Momma'yı birkaç saniyeliğine susturdu.

"Peki ya ailenin geri kalanı?"

"Köşede oturan bir babam var." "Evli mi?" Keely sordu.

"Dul."

"Oh, Bayan Gantry, o tam aradığınız kişi olabilir," diye ekledi Keely.

Annem bir an için öfkeyle kızardı, sonra ciddi bakışını geri aldı. Caydırılmazdı ve Georgia'da olmayan bir adamla ilgilenmiyordu.

"Kaç numara ayakkabı giyiyorsun?" Sassy dürttü. Mac kaşlarını çattı ama cevap verdi. "On iki."

Sassy Keely'ye baktı. Keely annesine baktı. Annem de Sassy'ye baktı. Ne düşündüklerini biliyordum. Büyük ayakkabı numarası, büyük-

"Kirada mısınız yoksa kendi eviniz mi var?" "Kendi evim."

"Futbol oynadın mı?"

"Lisede."

Annemin sorusu buydu. O ve Sassy sırayla, Mac'e düşünecek zaman bırakmadan birbirini ardına sordular.

"Beyzbol mu?" "Sadece T-ball."

"Et yer misin?" "Evet."

"401k?"

"Evet, emeklilik maaşı da öyle."

Bu sorgulama biraz saçma olmaya başlamıştı. Sözünü kesmek istedim ama kapıda yabancı bir adam belirmişti ve onu en iyi nasıl hissediyorlarsa öyle incelemeleri gerekiyordu. Deli saçması olsa bile.

"Georgia'yı nereden tanıyorsun?"

"Bağış toplama projesinden ve garaj dairemde kiracı olmasından."

" yapıyor musun?"

"Evet."

"Baptist misin?" Bu da ne demek oluyor?

"Hayır."

"Neden evli değilsin?"

"Doğru kadını bulduğumda aptalın tekiydim."

"Pardon, ne dedin?" O bendim. Bunu ben sordum.

Bana döndü, gözlerimin içine baktı ve "Ben bir aptaldım" dedi.

"Neden?" Keely gülümseyerek sordu. Göz ucuyla gördüm.

Patlamış mısırı olsaydı, şu anda yiyor olurdu. Benim yapmayacağımı bildiği halde onu itiyordu. Çünkü sersemlemiştim. Mac buradaydı. Ve o bir aptaldı.

"Çünkü bana kalmanı isteyip istemediğimi sorduğunda, evet demeliydim. İşi kabul etmeni istediğimi söylediğimde, benimle zaten bir işin olduğunu söylemeliydim. Umarım benim kadınım ve Andy'nin annesi olarak."

Annemin nefesi kesildi.

Sassy tek kelime etmedi.

Keely ciyaklıyordu.

Gülümsedim. Büyük. Parlak. Göz kamaştırıcı.

MAC

Georgia'nın elini tuttum ve onu ayağa kaldırdım. "Hayır, yapamazsın. O yarışma gülüşü olmaz. Bu sefer olmaz." Masanın etrafına baktım. "Bize izin verirsiniz."

Andy'nin diğer çocuklarla oynarken mutlu olduğu çimlere doğru baktım.

Keely aklımdan geçenleri okuyarak, "Ben ona göz kulak olurum," dedi. İyi görünüyordu ama yeni bir yerdeydik ve yabancılarla birlikteydik.

Sonra Georgia'yı içeri çektim.

Klima açıldı ve ev dışarıdan en az on derece daha soğuktu. Hunter Valley'de tanıdığım hiç kimsede yoktu. İhtiyaç duyulacak kadar sıcak olmuyordu. Olsa bile geceleri serinliyordu ki ben de tam olarak böyle olmasını seviyordum. Ya bu? Nisan ayındaki bu bezelye çorbası gibi hava mı? Bununla başa çıkamazdım.

Georgia'yı Hunter Valley'e ne kadar çabuk götürürsem, bu çılgın havadan o kadar çabuk kurtulabilirdim.

Önce yalvarmam gerekti.

Kapı arkamızdan kapandığında Georgia'nın elini bıraktım. Kaçacağını düşünmemiştim. En azından arka kapıdan. Belki ön kapıdan, ama o topuklu sandaletlerle bileğini kırmadan fazla uzağa gidebileceğini sanmıyordum.

"Bütün bu yolu-"

"Bana kızgın olduğunda bana gülümsemeni istemediğimi söylemek için," dedim. "Üzgün olduğunda bana gülümsemeni istemiyorum. Ya da mutsuzken. Ya da gerginken. Ciddi olmadığın sürece bana gülümsemeni istemiyorum."

Onu işaret ettim.

"Gördün mü? Şu anda. Çok mutsuzsun ama yine de muhteşem bir gülümsemen var."

Bunu yaptığımın farkında bile değildim. Yüzümde donmuş bir yarışma gülümsemesi vardı. Kaymasına izin verdim, sonra da düştü.

Başını salladı. "Evet. Bu. Senden bunu istiyorum. Gerçek Georgia'yı. Ben senin için savaşıırken senin de benimle savaşmanı istiyorum, tamam mı?"

"Ne?" Fısıldadım.

Benim için savaşmak
mı?

"Size üzgün olduğumu söylemek için buradayım. Aptal olduğumu söylemek için. Babamın, Theo'nun ve diğer herkesin de benim aptal olduğumu düşündüğünü söylemek için. Seni sevdiğimi söylemek için."

GÜRCİSTAN

BENİ SEVİYORDU.

Gözlerim yaşlarla doldu. Ona bu kadar çabuk aşık olmam delilik değildi çünkü o da benimle birlikte aşık olmuştu.

Arka kapı açıldı ve annem içeri girdi, bize baktı ve "Biraz... biraz peçete almaya geldim" derken hiç de pişman görünmüyordu.

Hayır, gözetlemeye geldi.

Gözyaşlarımın arasından kaşlarımı çattım. Mac beni sevdiğini söyledi ve o da araya mı girmek istedi?

Mac'in elini tutma sırası bendeydi. Onu birinci kattaki merdivene ve odama doğru çektim. Kapıyı arkamızdan kapattım.

"Pardon... ne diyordunuz?"

Mac büyük çiçekli duvar kağıdına, pembe yatak örtüsüne, ayaklı aynaya baktı, her şeyi içine çekti. Ama uzun sürmedi. Bakışları benimkilere takıldı ve yakıcıydı.

"Seni seviyorum."

Bana yumuşak bir gülümseme verdi, bunu ilk söylediğinde odaklanmış gibiydi, sanki tüm uçuş boyunca söyleyeceklerine çalışmış gibiydi.

Belki de öyleydi.

Konuşma yapmaya alışkındım ve onun söyledikleri jürinin beğenisini kazanacaktı. Beni kazanıyordu.

Seni seviyorumdan daha iyi ne duyabilirdim *ki?*

şey hatırlamış gibi gözleri büyüdü ve elini kaldırdı. "Burada kal. Kımıldama."

Başımı salladım.

Sanki benden şüphe ediyormuş gibi

kaşlarını kaldırdı. "Tamam."

Döndü ve odamdan çıktı, merdivenleri tepinerek indi, sonra tekrar yukarı koştu. Kapıyı tekrar kapattı, sonra bir seyahat çantası düşürdü.

İçinden bir şey aldı ve bana geri getirdi. "Al," dedi biraz nefes nefese.

Gözlerimi kırptım. Elinde bir-

Ağlamaya başladım. Gerçek gözyaşları. Gerçekten çirkin gözyaşları.

"Bu bir taç," dedi, sanki ben gibi. "Senin için. Kazanan sensin, Georgia Lee Gantry. Kalbimi kazandın. İkincisi yok. Hiç rekabet yok."

"Ama-" Ağlamamı durdurmak için elimi ağzıma götürdüm.

"Havaalanında bagaj bölümüne girdiğin anda benim için o kişi sen oldun. Andy o zaman anlamıştı. Sanırım ben de biliyordum ama Hunter Valley'de olduğun süre boyunca sana karşı hissettiklerimle savaştım."

"Sen... sen ip istemedin."

Başını iki yana salladı. "Görünüşe göre huysuz bir pislik olmayı kendimi korumanın bir yolu olarak kullanmayı seviyorum. Kadınların gitmesine de alışkınım, bu yüzden yapışmayacağını bildiğim için sıradan tutmaya çalıştım. En güvenlisi bu olur diye düşündüm. Aptalca, değil mi?"

Dudağımı ısırđım ve başımı sallayarak gözyaşlarımı uzaklaştırmaya çalıştım. "Evet, aptalca." "O gece eşyalarını topluyordun, neden bana işin Hunter Valley?" diye sordu, sesi derin ama yumuşaktı. Artık Bay Huysuz yok.

Yutkundum, yüzümü sildim. Kokladım. "Çünkü seninle aynı şehirde olup da sana sahip olamadım. Bunu tekrar yapamazdım, özellikle de seni sevdiğim ve ben-"

Yaklaştı, ellerini belime koydu ve bana daha önce hiç görmediğim bir şekilde baktı. Huşu içinde. "Beni seviyor musun?"

Tekrar burnumu çektim ve sulu gözlerle ona baktım. "Bunu kanıtlamak için seni çamaşır odasına sürüklemem mi gerekiyor?"

"Bunu takabilirsin." Elle yapıldığı belli olan ve çantada durduğu için biraz ezilmiş olan tacı havaya kaldırdı. Tıpkı Andy için yaptığım gibiydi ama her noktasına küçük plastik mücevherler yapıştırılmıştı. Önünde, siyah keçeli kalemle ve altı yaşındaki bir çocuğun düzgün el yazısıyla yazılmıştı: GG.

Başımı eğdim ve Mac onu yerine yerleştirdi. Bu benim aldığım ilk taçtı ve şimdi geriye dönüp baktığımda hep beklediğim taç olduğunu görüyorum.

Ve bu kez gülümseyen Mac'ti. Göz kamaştırıcı ve mükemmel. Çünkü tacı kabul ettiğimde onun olduğunu biliyordu.

Sonra eğildi ve beni öptü.

MAC

Taşaklarıma vurmuyordu! Hayır! O da beni öpüyordu. Elbette, geçmişte onu ölesiye öpmüştüm, ama bu farklıydı. Bu sefer Georgia benimdi. Bunu öpüşürken hissettim ve ona olan hislerimi ağızımla gösterdim. Ellerimle onu sararak.

Kahretsin, onu özlemiştim. Bunu. Ona sarılmayı. Güvende olduğunu, benimle olduğunu ve benim olduğunu bilmeyi.

Artık Theo'nun ne demek istediğini anlayabiliyordum. Babamın ne demek istediğini. Geçen hafta Georgia'nın gidişiyle ilgili bana tuhaf tuhaf bakan herkesin muhtemelen ne düşündüğünü.

Onu bırakabileceğimi nasıl düşünmüştüm ki?

Ellerim dolaşmaya başladı, sundress'inin eteklerinin altından kayarak kıcını avuçladı. Külotunun serin satenini hissettim ve sıktım.

Yeterince alamadım. Yeterince yaklaşımadım.

Elleri göğsümdeydi ve aşağıya doğru iniyordu. Bir saniye içinde, onun için ne kadar zor olduğumu öğrenecekti. Onu nasıl domaltmak istediğimi

ve iyi bir Güneyli Baptist gibi Hallelujah diye bağırmasını sağla.

Onun da Tanrı'yı görmesini sağladım.

Çok kirli düşüncelerim beni öldürtecekti ya da annesinin evinde onu kirletmek istediğim için İncil'deki terim her neyse, ama bu riski almaya hazırdım.

"Mac, ihtiyacım var-"

"Evet," diye nefes aldım, aletim sertleşmiş ve içine girmek için can .

Bir antilop sürüsü ya da bir grup çocuk merdivenlerden yukarı doğru tepiniyordu. Georgia'nın annesinin evi, son elli yılda fazla tadilat görmemiş, eski ve geniş bir evdi. Ahşap merdivenler sağlamdı ve zamana ve bir grup çocuğa dayanabilirdi.

Kapı açılmadan bir saniye önce birbirimizden ayrıldık. Georgia'yı önümde kaydurdım, böylece çocuklar kot pantolonumun içindeki sertleşmiş aleti görmeyeceklerdi.

"Ew, iğrenç."

"Gag, öpüşüyorlardı."

"İğrenç."

"Sadece bekleyin!" Andy onlara dedi ki. "Aşkları her an taşacak ve bir bebek yapacaklar!"

Önce altı küçük yüze, sonra da Georgia'ya baktım.

Sonra Keely kafasını içeri uzattı ve Georgia'nın stratejik olarak önümde durduğunu fark etti. Bakışları Georgia'nın elbisesinin eteklerine kaydı ve aceleyle elbiseyi düzeltti, elbisenin yandan katlanmış olduğunu fark etmemişti. Sırıttı. "Çocuklar, hadi çıkın oradan. Bu adamın ayakkabısı on iki numara ve Georgia teyzeniz ayakkabının uyup uymadığına bakacak."

Hemen geri döndüler ve Andy hariç hepsi onun kolunun altından kapıdan dışarı koştular. O kaldı ve havaalanında yüzünde gördüğüm tüm umut ve hevesle bize baktı.

"Tacı takıyor!" dedi heyecanla.

"Sanırım hiç sormadım... Hunter Valley'e geri dönecek misin?" diye sordum, sonra nefesimi tuttum.

"Kalmamı ister misin?"

O gece garajdaki dairede bana sorduğu soru buydu. Berbat ettiğim soru. "EVET!" diye bağırdım. "Geçen sefer söylemem gereken cevap evetti."

Başını salladı ve sırttı, sonra ağzını işaret etti. "Gerçek bir gülümseme ve cevabım evet."

Ben de gülümsedim ve rahatlamanın yangın yerindeki adrenalin gibi içime işlediğini hissettim. "James Corp'taki işi kabul ediyor musun?"

"Evet."

Gözlerimdeki niyeti görebilmesi için onu yüzüme çevirdim. Orada olan gerçeği. "Benim ol. Ve Andy'nin. Ve babamın? Georgia Lee Gantry, bizim olur musun?"

Heyecanla bekleyen Andy'ye baktı. "Senin için sorun olur mu?" diye sordu ona.

Başını salladı ve heyecanla bir o yana bir bu yana zıpladı.

Bana baktı, mutluluk gözlerini aydınlattı ve bana gerçek bir gülümseme verdi. "O zaman evet. Senin olacağım."

Andy yukarı aşağı zıpladı ve fiskiye yere su damlatırken kıkırdadı.

"İşe yarayacağını biliyordum," dedi Andy, yumruğunu havaya kaldırarak. "Tüm bu eşleştirme olayının işe yarayacağını söylemişlerdi!"

Andy'ye baktım ve ne dediğini anlamaya çalıştım. Georgia'ya bir bakış atarak onun da anlayıp anlamadığını görmek istedim. İkimizin de hiçbir şeyden haberi yoktu.

"Bud, *makematching*?"

Sorum üzerine başını salladı, saçlarından yüzünün kenarlarına su damlıyordu. "Evet, yetişkinler iki kişiyi aşık etmek için bir oyun oynadıklarında."

Georgia ve ben ne demek istediğini anlamaya çalışarak birbirimize baktık.

Sonra gözleri şaşkınlıkla açıldı. "*Çöpçatanlık* mı?" diye sordu. Ne? Biri bizi bir araya getirmeye mi çalıştı? Bu hiç mantıklı değildi. "Evet!" Andy Georgia'yı göstererek "Evet!" dedi. "İşte bu! İşe yaradı!"

Bir elimi yüzümde gezdirdim, sonra eğildim ve Andy'nin çıplak omzuna bir el koydum. "Andy, bu oyunu kim oynuyordu? Hangi yetişkinler?"

Andy çok büyük bir sırrı paylaştığının farkında olmadan gülümsedi.

"Huysuz dedi ki Bay Maverick, köpeği olan iri adam ve Kötü bir şekilde oyunu oynuyorduk ve yardım edecektik."

"Kötü isimli bir adam mı?" Georgia'ya bakarak sordum. Ne be?

Gözlerini kırıştırdı. "*BRADLEY?*" dedi, biraz fazla yüksek sesle.

"Evet!" Andy onayladı.

"Bu-" Ben başladım.

Georgia'nın gözleri kısıldı ve ellerini kalçalarına koydu. Onu daha önce kızgın gördüğümü hatırlamıyordum ama bu bakış biraz ürkütücüydü, belki de her zaman çok iyi birinden geldiği için. "Bradley ve Maverick *çöpçatanlık* mı yaptı?" Öfkelendi. "Kuzenimin başı ciddi belada."

GÜRCİSTAN

On beş dakika sonra Sassy, Tommy ve Sally Ann ile birlikte ayrıldı. Keely yavrularını eve götürdü ama kapıdan çıkarken bana başıyla onay verdi. Annem Andy ile aşağıdaydı. Birlikte kurabiye yapıyorlardı, gerçi annem başka bir tatlı hazırlamıştı ama onu yiyemedik. Andy, biraz huysuz olmasına rağmen ona bir arının çiçeğe yaklaştığı gibi yaklaşmıştı. Ama huysuz bir babaya sahip olmak Andy'ye başa çıkma becerileri kazandırmış olmalıydı çünkü onu bir profesyonel gibi idare ediyordu. O çocuk hiç yabancı tanımadığı için herkesle başa çıkabilirdi. Ayrıca kurabiyeleri çok severdi.

Mac ve ben odamdaydık. Resmi olarak yalnızdık. Sayılır. Aşağıda iki refakatçimiz vardı ama bizi rahatsız edeceklerinden şüpheliydim, özellikle de Mac'i kapıyı kilitlerken yakaladığımdan beri. Az önceki öpücük ve ayrı geçirdiğimiz zaman beni onun on iki numara ayakkabısını denemeye heveslendirdi.

Ama önce halletmemiz gereken bir şey vardı. Bazı insanların neyin peşinde olduğunu öğrenmek gibi.

Dizüstü bilgisayarında bir video görüşmesi açmışım ve Bradley, Maverick ve Drew'u bir toplantı odasına almışım. Mac ve ben ekranda küçük bir kutunun içindeydik. Beyaz Sears yatak başlığına yaslanmış yatağında yan yanaydık. Arka plandaki pembe yastık kılıfları ve çiçekli duvar kâğıtları gözden kaçmıyordu.

Tanrı'ya şükür bu bir iş görüşmesi değildi.

Diğerleri kendi küçük video pencerelerindeydi. Onlara neden mesaj attığımızı ve bu grup görüşmesine katılmalarını söylediğimizi bilmeleri gerekiyordu. Bu nedenle, bir sohbete kibar bir başlangıç olan güneyli gevezeliği olmayacaktı. Doğrudan konuya girecektim.

"Çöpçatanlık mı yaptınız?" diye sordum.

"Evet," dediler aynı anda.

Yalan söyleme ya da lafı dolandırma yoktu. Açıkça itiraf ettiler.

"Sana söylemiştim!" diye seslendi bir kadın. Sesi Bridget'a benziyordu ve ekran dışından geliyordu. Yani o da biliyordu.

Göz ucuyla Mac'e baktım.

"Açıkla," dedi dizüstü bilgisayar ekranına bakarak.

Bradley başladı. "Bir süre önce Theo bana Mac'ten bahsetti, yangın eğitimlerinde nasıl birlikte çalıştıklarını anlattı. Sonra sonbaharda Hunter Valley'deyken onunla ."

"Theo ve Mallory için düzenlenen partide," dedi Mac, Bradley'nin ifadesini doğrulayarak.

Bradley başını salladı.

Bunun ne zaman olduğunu bilmiyordum ama olayın ayrıntıları muhtemelen önemsizdi. Ama buluştular.

"İkinizin birbiriniz için mükemmel olacağını düşündüm. Tesadüfen, Art'ı yeni öğrendin ve hayatında pislik olmayan bir adama ihtiyacın vardı. Mac'in bir pislik olmadığını bizzat teyit ettim."

Mac bu tuhaf iltifat karşısında, "Teşekkürler," dedi.

"Bir aptal, ya da en azından *sonunda* birlikte olduğunuza göre kalın kafalı, ama bir pislik değil," diye düzeltti.

Mac ensesini ovuşturarak, "Evet, doğru ve teşekkürler," dedi tekrar.

"O aylar önceydi," diye hatırlattım.

Bradley başını salladı. "Biliyorum. Bridget, James Corp'un hayırseverlik koluyla ilgileniyor ve Hunter Valley'i desteklemek ve büyütmek için bir liste üzerinde çalışıyor. Küçük işletme hibeleri gibi. İtfaiyenin bağış kampanyasından bahseden Theo'ydu. Eğitimler sayesinde bunu biliyor."

"İşte burada ben devreye giriyorum," dedi Maverick. "Bradley bana senden bahsetti Georgia. İçinde bulunduğun durumdan. Daha düşük gelirli bir bağış kampanyası yerine, James Corp topluluk bağışlarını birleştirerek çocuk kulübünün gelirini artırmanın bir yolu olarak bunu önerdi."

"Yardım kuruluşunu değiştirme fikrini bana sen getirdin," dedi Mac.

Maverick başını salladı. "Evet, ama bağış toplama kaynağı eklendi."

"Montana'ya gidip Mac'le tanışmam için işi sen mi ayarladın?" Ben sordum.

Bu biraz zorlama görünüyordu, ama tam olarak yaptıkları şey gibi görünüyordu. Bradley, "Tek cümleyle, evet," dedi.

"Bu çılgınlık!" Öfkeliydim. İncindim. "İşi yeteneklerim sayesinde mi yoksa tek aday olduğum için mi aldım?"

"İkisi de," dedi Maverick ve Bradley aynı anda.

"Ben... ben bir iş istedim çünkü ben iyiyim," dedim. Mac kolunu bana doladı ve beni kendine çekti.

Bradley ısrarla, "Sen iyisin, G," dedi. Gözlerimin içine baktı. "İşe yaramayacağını düşünseydim ikinizi bir araya getirmek için bu yolu önermezdim. Sizi asla başarısızlığa sürüklemem. Aslında, Mac'in gözleriyle beni öldürmek istemesine ve kolunu sana dolmasına bakılırsa, başarılı olmuşuz gibi görünüyor."

Mac Bradley'i dövme istedi çünkü üzgün hissediyordum ve o da bana sarılıp yalnız olmadığımı bilmek istedi. Yani evet, başarılıydılar. Yine de...

Elimi havada salladım. "Alakası yok."

"Georgia, James Corp'u temsil etmesi için niteliksiz birini işe alacağımı mı sanıyorsun? Sen benim kaynağımdın, şehirle olan bu projede benim temsilcimdin. Çalışma tutumunuz, çabanız ve yetenekleriniz bana yansıdı."

Bu şekilde söylediğinde.

"Böylece işi aldım ve Hunter Valley'e geldim," dedim ve hikâyeyi devam ettirdim.

"Ve babam ve Andy ile aynı uçağa bindim," diye ekledi Mac. "O bendim," diye itiraf etti Bradley.

"!" Doğrulup ekranı göstererek, "Biliyordum," dedim. "Ve seni benim kiralık garajıma yerleştirdi," diye ekledi Mac.

"Yine ben."

"Sana söyledim Bradley. Seni aradığım o ilk gün bir şeylerin peşinde olduğunu . İnkâr ettin."

"Yaptım ve üzgün değilim," dedi her zamanki kesin üslubuyla. "Henüz aşık . Ya da aşık olmuştun ve bunu kesinlikle kabul etmiyordun."

"Uçuş, kiralama, iş, hepsi beni Mac'in yanına koymak için miydi?" Şaşırmıştım. Bu, takvimi bir araya getirmekten daha koordineli bir işti.

"Takvim fikri beklenmedik bir şeydi," diye itiraf etti Bradley, ağzının kalkmıştı. "İkinizin de bu kadar inatçı olması da öyle."

Maverick, "Sen akşam yemeği için onların evindeyken Lindy de Justine'le birlikteydi," diye ekledi.

"Peki ya babam?" Mac sordu. "Onun ayağını bilerek kırmadın."

Drew şimdiye kadar sessiz kalmıştı.

"Tabii ki hayır," dedi. "Yardımcı olduğunu ve bu aptal botun tek avantajının bu olduğunu söyleyeceğim."

"Andy'nin bunca zaman sırrı saklamasını nasıl sağladın?" Mac sordu.

Bu iyi bir soruydu. O küçük adam meme uçları ve oyuncak denizaltılar hakkında konuşurken hiç utanmıyordu.

"Oh, bu konuda hiçbir şey bilmiyordu," dedi babam. "Ta ki Ralph ve benimle arabaya binene kadar. Ralph nasıl gittiğini sordu ve Andy de *makematching'in* ne olduğunu sordu. Herkesin içinde sana karşı hislerinde en samimi olan oydu Georgia. Umarım sana aşık olan birden fazla erkek olduğunu biliyordur." Boğazını temizledi.

Gözlerim yaşlarla doldu çünkü sadece Andy'den bahsetmiyordu.

"Üç Andrew MacKenzie'ye aşık oldum," diye itiraf ettim.

O gülümsedi. Ben de gülümsedim. Gerçek bir gülümseme.

Tekrar ağlamaya başlarsam, durabileceğimden emin değildim, bu yüzden konudan sapmadım. "Bağış kampanyasına geri dönelim. Organizasyon ve bir araya gelmemizi planlama konusundaki yeteneğinizle, bağış kampanyası için bana neden ihtiyaç duyuldu bilmiyorum. Hepiniz kendi başınıza halledebilirdiniz."

"Çünkü Bradley sana James Corp'ta ihtiyacım olduğunu söyledi," diye açıkladı Maverick. "Haklıydı da. Aksi takdirde Hunter Vadisi'nde yaşayan yeni halkla ilişkiler müdürüm olmazdı, değil mi?"

"Aman Tanrım," dedim bir elimi yanağıma koyarak, sonra Mac'e baktım. Olayların çoğunda sessiz kalmıştı, büyük olasılıkla birkaç kişinin arkamızdan iş çevirmesini kabullenmeye çalışıyordu.

Çok büyük, çok planlı bir şekilde gizlice tuzağa düşürülmüştük.

"Bizi onlar bir araya getirdi," dedim. Onlar olmasaydı asla tanışamazdık. Ben de Montana'dan uzakta bir işi kabul etmezdim.

Kızgın olup olmadığından emin
değildim. Bir an için.

Sonra Mac gülümsedi. "Evet, kesinlikle öyle."

Sonra dizüstü bilgisayarın kapağını kapattı, görüşmeyi sonlandırdı ve beni öptü.

MAC

Aman Tanrım, ayarlanmıştık. Basit bir tanışma randevusu değil, ciddi bir planlama yapılmıştı. Uçak, daire, bağış toplantısı. Hepsi.

Çocuklara kızgın . Aslında onlara bir iki bira borçluydum.

Çünkü onların müdahalesi olmasaydı Georgia ile tanışamazdım. Ve bu büyük bir utanç olurdu.

Dizüstü bilgisayarımı yolumdan çektim, sonra onu kucağıma çektim, böylece üzerime oturdu. Güzel elbisesinin alt kısmı etrafımızda dalgalanıyordu ve ben de bundan faydalanıp ellerimi çıplak kalçalarından yukarı kaydırarak göt yanaklarını tekrar avuçladım. Üzerindeki yazlık kıyafetler ve kolay erişim hoşuma gitmişti.

"Üzgün değil misin?" sordu çenesini öperken, daha iyi erişebilmem için başını eğdi.

"Hayır, hiç de değil," dedim boynuna doğru ilerleyerek. "Seni eve götürüyorum. Hunter Valley'e ve yatağıma. Andy haklıydı. Denedim ve hoşuma gitti."

Boynunun arkasındaki küçük bağı buldum ve-evet! Elbisesinin üst kısmı beline kadar iniyordu. Bunun bir adı olduğundan emindim, ama kesinlikle kadınının göğüslerini seven ve onlara mümkün olduğunca kolay ulaşmak isteyen bir adam tarafından icat edilmişti.

"Üzgün müsün?" diye sordum. Özellikle onu Montana'ya ve bana getirmek için bir iş ayarlamışlardı ve bu yüzden kendini değersiz hissetmesinden endişeleniyordum. Onu suçlayamazdım.

Straplez sütyeninin içindeki göğüslerini avuçladığımda başını salladı. "Hayır," diye fısıldadı. "Tanrım, hayır. Hayran kaldım. Değiştireceğim tek şey..." diye başladı ama sütyenini açıp kenara fırlattığımda durdu.

"Öyle mi?" Meme uçlarıyla oynayıp sertleşmelerini izlerken sordum. Kahretsin, göğüslerini seviyordum. Büyük. Ağır. Dolgun. *Benimkiler*.

Endişesi her neyse, icabına bakacaktım. Onu mutlu etmek artık benim işimdi ve durmayacaktım. Asla.

"Daha önce çocukluk odamda sevişmekle ilgili düşüncelerim." Ellerim durdu ve onun karanlık gözlerine baktım. "musun?" Annesinin evindeydik ve o ve Andy alt kattaydı.

Ellerini benimkilerin üzerine koydu ve dudaklarını yaladı. "Oh, istiyorum. Hem çok.

Burada hiç böyle bir şey yapmamıştım."

"Oyuncak denizaltıyla oynamadın mı?" Başımı kaldırıp gözleriyle buluşarak sordum.

Gülümsedi, ellerimden birini tutup elbisesinin altından amının üzerine kaydırды. Külotunun üzerinden ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum.

"Oh, onunla oynadım, ama bir erkekle değil."

"Ben senin ilkin miyim?" Külotunu kenara çekerek iki parmağımı içine soktum. Etrafında sıkıştı ve aletim bana onu eğlenceye dahil etmemi söylüyordu. "Siktir."

Parmaklarımın üzerinde gezinmeye başladı, elleri denge için omuzlarıma gitti. "Sen... sen hiç annesi alt kattayken birinin yatak odasında oynastın mı?"

"Seninle amaşır odasında, babam ve Andy ile birlikte yaptım." Onu yakından izledim, göz kapaklarının nasıl aşağı kaydığını, ağızının nasıl açıldığını ve her küçük nefes alışında göğüslerinin nasıl sallandığını gördüm.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," diye fısıldadı, sonra usulca inledi.

Yakınına eğilerek boynunu ısırđım, sonra kulağına fısıldadım. "Lisedeyken bir kız arkadaşımın yatak odasında öpüştüm mü? Hayır."

Elbette, etrafta dolandım, ama Georgia elime damlarken, daha önce gelen kimseyi hatırlamıyordum.

"Umarım sadece öpüşmüyoruzdur," diye inledi. "Mac, lütfen." "Oh, hayır," diye . Üstsüzdü, kucağımda oturuyordu. Amı sertleşmiş sikime bastırıyordu ve onun içine kaymamı engelleyen tek şey giysilerimizdi.

"Güzel. Durma."

"Bir daha söylersen durmayacağım," dedim, eğildim ve mükemmel kabarıklıklarının üst kısımlarına öpücükler kondurdum.

"Ne diyeyim?"

"Beni seviyorsun." Çenesini öptüm, parmaklarımı ondan ayırdım ve yerine girişindeki sikimi koydum.

"Seni seviyorum," diye nefes aldı.

"Bana ihtiyacın var." Burnunu öptüm, sonra onu üzerime yatırdım. "Oh, Mac," dedi, gözleri kapanmıştı. "Sana ihtiyacım var." Kahretsin, çok sıkıydı. Mükemmeldi.

"Bana bir gün bunu yapacağımızı ve bir bebek yapacağımızı ."

Gözleri fal taşı gibi açıldı, sonra da yaşlarla doldu. Sikimin üzerinde ağlamasına izin veremezdim. Onları hemen uzaklaştırdım.

", güzelim. Doğum kontrol hapı kullandığını söyle, yoksa şu anda o bebeğı yapıyor olabilirdik."

Bana sıkıca sarıldı. "RİA'm var."

İlk defa hayal kırıklığı ve mağara adamı sahiplenme duygusu yaşadım, onu ilk kez çıplak götürdüğümde çocuklarımın

iş bitti.

"O zaman bu pratik olacak." Kalçalarım yukarı doğru sallandı, sikim onun içinde hareket etmek istiyordu. Kahretsin, o kadar sıcak, ıslak, sıkı ve mükemmeldi ki.

"Pratik yapmak," diye kabul etti, parlak bir şekilde gülümseyerek. Evet, bu gerçek bir .

"Şimdi sik beni." Ağzını öptüm, kaldırdım ve kucağıma bastırdım.

Gözlerimin içine bakarak, "Evet, becer beni," diye tekrarladı. Evet. Benim olmuştu. "Sessizce."

BONUS İÇERİK

Tahmin edin ne oldu? Sizin için bazı bonus içeriklerim var! [E-posta listeme](#) kaydolun. Bazı kitaplarım için sadece abonelerime özel bonus içerikler olacak. Kaydolmak, bir sonraki kitabım çıkar çıkmaz haberdar olmanızı da sağlayacak (ve ücretsiz bir kitap kazanacaksınız... vay canına!)

Her zaman olduğu gibi... kitaplarımı ve bu çılgın yolculuğu sevdiğiniz için teşekkürler!

Vanessa

VAGON TRENİNE KATILIN!

Facebook'ta iseniz, lütfen kapalı grubum Wagon Train'e katılın!
kaçırmayın!

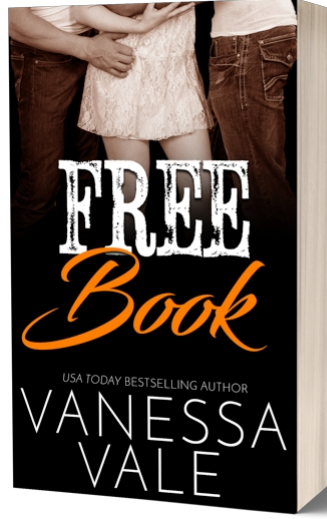
<https://www.facebook.com/groups/vanessavalewagontrain/>

BEDAVA KİTAP ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için posta listeme katılın.

<http://freeromanceread.com>

AYRICA VANESSA VALE TARAFINDAN

Kitaplarımın en güncel listesi için: vanessavalebooks.com

İnsan Avında

Man Hunt

Man Candy

Man Cave

Man Splain

Man Scape

Man Handle

Milyarlık

Mirasçılar

Yaralı Kusurlu

Kırık

Alfa Dağı

Kahra

man Asi

Savaşçı

Milyarder Çiftliği

Kuze

y

Güne

y

Doğu

Batı

Bekarlığa Veda

Müzayedesi Bana İpleri
Öğretin Dizginleri Bana
Verin Eyere Geri Dönün

Kurt Çiftliği

Kaba
Vahşi
Yabani
Savage
Fierce
Acımasız

İki İşaret

Evcilleşmemiş
Baştan
Çıkarılmış
Arzu Edilmiş

Bir Kovboydan Daha

Fazlası Güçlü ve
İstikrarlı Sert ve Hazır

Vahşi Dağ Adamları

Dağ Karanlığı Dağ
Zevkleri Dağ Arzusu
Dağ Tehlikesi

A Sınıfı Biftek

Sığır Fileto T-

Bone

Tri-Tip

Porterhouse

Etek Biftek

Küçük Kasaba Romantizmi

Montana Ateş

Montana Buz

Montana Isı

Montana Vahşi

Montana

Maden

Steele Çiftliği

Mahmuzlu

Karışık

Kementli

Bridgewater County

Ride Me Dirty Claim

Me Hard

Beni Hızlı Götür

Beni Yakın Tut

Beni Senin Yap

Beni Çılgınca

Öp

Slate Springs'in Mail Order Gelini

Ahlaksız Bir Kadın

Vahşı Bir Kadın
Kötü Bir Kadın

Bridgewater Ménage_

Onların Kaçak Gelini
Onların Kaçırılmış
Gelini Onların Asi
Gelini Onların Esir
Gelini Onların Değerli
Gelini Onların Noel
Gelini Onların İsteksiz
Gelini Onların Çalınmış
Gelini Onların Arsız
Gelini Onların Asi
Gelini Onların Pervasız
Gelini

Bridgewater Gelinler Dünyası

Lenox Çiftliği Kovboyları

Kovboylar ve Öpücükler
Spurs & Satin
Dizginler ve Kurdeleler
Markalar &
Lassos & Dantel

Montana

Erkekleri

Kanun Adamı
Kovboy Kanun
Kaçağı

Standalones

Acımasız

Hepsi Benim & Gelin

Anlaşması Benim

Sert Aşk

İki Kat Daha Lezzetli

Kanunla Flört Ökseotu

Evliliği

Erkek Şekeri - Bir Boyama Kitabı

VANESSA VALE HAKKINDA

USA Today'in en çok satanlar listesinde yer alan Vanessa Vale, sadece aşık olmakla kalmayan, aynı zamanda sert bir şekilde aşık olan kötü çocuklarla baştan bir romantizm yazıyor. Kitapları bir milyondan fazla satmıştır. Batı Amerika'da yaşıyor ve her zaman bir sonraki hikâyesi için ilham buluyor.

vanessavaleauthor.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.